

ຄວາມຈິງເຖິງຄົນລາວ

ໜັງສື

ປະຖົມມະການ 1-3

ໂປຣັນ - ໂຣມ

ແດ່ເພື່ອນທີ່ຮັກ:

ປຶ້ມເຫລັ້ມນີ້ແມ່ນຂອງຂວັນພິເສດທີ່ພວກເຮົາຢາກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ພວກເຮົາຫວັງວ່າ ປຶ້ມເຫລັ້ມນີ້ຈະຊ່ວຍຕອບຄໍາຖາມທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ ໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮູ້ຄໍາຕອບວ່າ:

- ໂລກນີ້ເກີດມາຈາກໃສ ຫລືເກີດມາໄດ້ແນວໃດ?
- ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ສ້າງ?
- ພຣະເຈົ້າມີແທ້ບໍ?
- ຄົນເຮົາເກີດມາຈາກໂຕລົງ ຫລືມີຜູ້ສ້າງເຮົາຂຶ້ນມາ?
- ເມື່ອເຮົາຕາຍຈາກໂລກນີ້ແລ້ວ ວິນຍານຂອງເຮົາຈະໄປຢູ່ໃສ?

ປຶ້ມເຫລັ້ມນີ້ມີຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາຖາມຂ້າງເທິງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ທີ່ຈະນໍາພວກທ່ານໄປສູ່ ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງສາມາດປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄປ ຕະຫລອດການ ໂດຍຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຂໍໝູນໃຈໃຫ້ທ່ານອ່ານດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຈົນຈົບເຫລັ້ມ.

ຂໍພຣະເຈົ້າອວຍພອນທ່ານຜູ້ອ່ານ.

ກະລຸນາເປີດອ່ານເລື່ອງ “ເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມລອດ” ໃນໜ້າທີ 114-118

ການພິມຄັ້ງທີໜຶ່ງແປຈາກພາສາເດີມ
ໂດຍໃຊ້ສະບັບຄົງເຈມປະກອບໃນການແປ
ເພື່ອໃຫ້ຄົນລາວໄດ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສົມບູນ

ຈັດພິມຄັ້ງທີໜຶ່ງ ປີ ຄ.ສ 2020

ປະຖົມມະການ

ການຊົງສ້າງ

1 ໃນຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງນິຣະມິດສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

2 ແລະແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນກໍປາສະຈາກຮູບຮ່າງ ແລະວ່າງເປົ່າຢູ່ ແລະຄວາມມົດຢູ່ເໜືອຜິວນ້ຳ ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເໜືອຜິວຂອງນ້ຳນັ້ນ.

ວັນທີໜຶ່ງ ຊົງສ້າງຄວາມສະຫວ່າງຂຶ້ນ

3 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງມີຄວາມສະຫວ່າງ” ແລະຄວາມສະຫວ່າງກໍເກີດຂຶ້ນ.

4 ແລະພຣະເຈົ້າທອດພຣະເນດຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ຊົງເຫັນວ່າຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນດີ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງແຍກຄວາມສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມົດ.

5 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນວ່າ ກາງເວັນ ແລະພຣະອົງຊົງເອີ້ນຄວາມມົດນັ້ນວ່າ ກາງຄືນ, ມີເວລາແລງ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນວັນທີໜຶ່ງ.

ວັນທີສອງ ຊົງສ້າງເມກໄວ້ເທິງທ້ອງຟ້າ

6 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງມີທ້ອງຟ້າໃນລະຫວ່າງນ້ຳ ແລະຈົ່ງໃຫ້ທ້ອງຟ້ານັ້ນແຍກນ້ຳອອກຈາກນ້ຳ”.

7 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງທ້ອງຟ້າ ແລະຊົງແຍກນ້ຳທີ່ຢູ່ໃຕ້ທ້ອງຟ້າຈາກນ້ຳທີ່ຢູ່ເໜືອທ້ອງຟ້າ ແລ້ວກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

8 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນທ້ອງຟ້ານັ້ນວ່າ

ຟ້າສະຫວັນ, ມີເວລາແລງ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນວັນທີສອງ.

ວັນທີສາມ ຊົງສ້າງທະເລ ແຜ່ນດິນ

ແລະພືດພັນຕ່າງໆ

9 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ໃຕ້ຟ້າສະຫວັນໂຮມເຂົ້າຢູ່ແຫ່ງດຽວກັນ ແລະຈົ່ງໃຫ້ພື້ນດິນແຫ້ງປາກົດຂຶ້ນ” ແລ້ວກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

10 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພື້ນດິນແຫ້ງນັ້ນວ່າ ແຜ່ນດິນ ແລະບ່ອນທີ່ນ້ຳໂຮມເຂົ້າຢູ່ແຫ່ງດຽວກັນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເອີ້ນວ່າ ທະເລ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.

11 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງໃຫ້ແຜ່ນດິນເກີດຕົ້ນຫຍ້າ, ຕົ້ນຜັກທີ່ມີເມັດ ແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ອອກໝາກທີ່ມີແກ່ນຢູ່ໃນໝາກຕາມຊະນິດຂອງມັນເທິງແຜ່ນດິນ” ແລ້ວກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

12 ແລະແຜ່ນດິນກໍເກີດຕົ້ນຫຍ້າ ແລະຕົ້ນຜັກທີ່ມີເມັດຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ອອກໝາກທີ່ມີແກ່ນໃນໝາກຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.

13 ມີເວລາແລງ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນວັນທີສາມ.

ວັນທີສີ່ ຊົງສ້າງດວງຕາເວັນ ດວງເດືອນ

ແລະດວງດາວຕ່າງໆ

14 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງມີດວງ

➡ ກະລຸນາເປີດອ່ານເລື່ອງເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມລອດ ໃນໜ້າທີ 114-118

ສະຫວ່າງຕ່າງໆໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນເພື່ອແຍກກາງເວັນອອກຈາກກາງຄືນ ແລະເພື່ອໃຊ້ດວງສະຫວ່າງເຫລົ່ານັ້ນສໍາລັບເປັນໝາຍສໍາຄັນ ແລະເພື່ອກໍານົດລະດູການ, ສໍາລັບວັນ ແລະປີຕ່າງໆ.

15 ແລະຈົ່ງໃຫ້ເປັນດວງສະຫວ່າງຕ່າງໆໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ເພື່ອສ່ອງສະຫວ່າງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ” ແລ້ວກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

16 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງດວງສະຫວ່າງໃຫຍ່ສອງດວງ, ໃຫ້ດວງສະຫວ່າງທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນຄອບຄອງກາງເວັນ ແລະໃຫ້ດວງສະຫວ່າງທີ່ນ້ອຍກວ່າຄອບຄອງກາງຄືນ, ພຣະອົງຊົງສ້າງດວງດາວຕ່າງໆອີກເຊັ່ນກັນ.

17 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງດວງສະຫວ່າງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນເພື່ອສ່ອງສະຫວ່າງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

18 ແລະເພື່ອປົກຄອງກາງເວັນ ແລະກາງຄືນ ແລະເພື່ອແຍກຄວາມສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.

19 ມີເວລາແລງ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນວັນທີສີ່.

ວັນທີຫ້າ ຊົງສ້າງນົກຊະນິດຕ່າງໆ ແລະ ສັດນໍ້ານານາຊະນິດ

20 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍສັດທີ່ມີຊີວິດລອຍ

ໄປມາ ແລະໃຫ້ມີນົກບິນໄປມາໃນທ້ອງຟ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ”.

21 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງປາວານໃຫຍ່ ແລະບັນດາສັດທີ່ມີຊີວິດລອຍໄປມາຕາມຊະນິດຂອງມັນຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນບໍລິບູນໃນນ້ຳນັ້ນ ແລະບັນດາສັດທີ່ມີປີກຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.

22 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອວຍພອນສັດເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: “ຈົ່ງມີລູກດຶກ ແລະເພີ່ມຈໍານວນຫລາຍຂຶ້ນ ແລະຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນທະເລຕ່າງໆບໍລິບູນໄປດ້ວຍສັດ ແລະຈົ່ງໃຫ້ນົກທະວີຫລາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ”.

23 ມີເວລາແລງ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນວັນທີຫ້າ.

ວັນທີຫົກ ຊົງສ້າງບັນດາສັດປົກ ແລະ ແມງໄມ້ນານາຊະນິດ

24 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງໃຫ້ແຜ່ນດິນເກີດສັດທີ່ມີຊີວິດຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດໃຊ້ງານ ແລະສັດເລືອຄານ ແລະສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ” ແລ້ວກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

25 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະສັດໃຊ້ງານຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະບັນດາສັດທີ່ເລືອຄານເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.

ຊົງສ້າງມະນຸດຊາຍຍິງຄູ່ທໍາອິດ

26 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງມະນຸດໃນລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ, ເໝືອນຕາມຢ່າງພວກເຮົາ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປົກຄອງເໜືອຝູງປາໃນທະເລ ແລະເໜືອຝູງນົກໃນອາກາດ ແລະເໜືອສັດໃຊ້ງານ ແລະໃຫ້ເໜືອທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເໜືອບັນດາສັດເລືອຄານທີ່ຄານໄປມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ”.

27 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດໃນຮູບແບບຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດຂຶ້ນຕາມຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຊາຍ ແລະຍິງ.

28 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງມີລູກດົກ ແລະເພີ່ມຈໍານວນຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຕັມແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຈົ່ງມີອໍານາດເໜືອແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະປົກຄອງເໜືອຝູງປາໃນທະເລ ແລະເໜືອຝູງນົກໃນອາກາດ ແລະເໜືອບັນດາສັດທີ່ມີຊີວິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ”.

29 ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ເບິ່ງແມ້ເຮົາໃຫ້ບັນດາຜັກທີ່ມີເມັດຊຶ່ງຢູ່ທົ່ວພື້ນແຜ່ນດິນ ແລະບັນດາຕົ້ນໄມ້ຊຶ່ງມີແກ່ນໃນໝາກຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນແກ່ພວກເຈົ້າມັນຈະເປັນອາຫານສໍາລັບພວກເຈົ້າ.

30 ແລະສໍາລັບບັນດາສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນດານົກໃນອາກາດ ແລະບັນດາສັດທີ່ເລືອຄານທີ່ມີຊີວິດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຮົາໃຫ້ບັນດາພືດຜັກສີຂຽວເປັນອາຫານ” ແລ້ວກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.

31 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດບັນດາສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງ ແລະເບິ່ງແມ້ ເປັນສິ່ງທີ່ດີຫລາຍ ແລະມີເວລາແລງ ແລະເວລາເຊົ້າເປັນວັນທີຫົກ.

ວັນທີເຈັດ ພຣະເຈົ້າຊົງຢຸດພັກ

ການຊົງສ້າງ

2 ດັ່ງນັ້ນ ພໍາສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກຊົງສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ສໍາເລັດ, ພ້ອມທັງບັນດາບໍລິວານຂອງພໍາສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ.

2 ແລະໃນວັນທີເຈັດ ພຣະເຈົ້າກໍສໍາເລັດວຽກຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມາແລ້ວນັ້ນ ແລະໃນວັນທີເຈັດ ພຣະອົງຊົງຢຸດພັກຈາກການງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມາແລ້ວນັ້ນ.

3 ແລະພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນວັນທີເຈັດ ແລະຊົງຕັ້ງວັນນີ້ໄວ້ເປັນວັນບໍຣິສຸດ, ເພາະໃນວັນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງຢຸດພັກຈາກການງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນິຣະມິດສ້າງໄວ້ ແລະຊົງເຮັດມາແລ້ວນັ້ນ.

ສະຫລຸບການຊົງສ້າງ

4 ເລື່ອງລາວຂອງພໍາສະຫວັນ ແລະ

ແຜ່ນດິນໂລກ ເມື່ອຊົງນິຣະມິດສ້າງນັ້ນ ເປັນດັ່ງນີ້: ໃນວັນທີ່ພຣະເຢໂຣວາພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຟ້າ ສະຫວັນ.

5 ແລະທັງບັນດາພຶດຕາມທ້ອງທ່າງກ່ອນ ທີ່ມັນເປັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນ ດາຜັກຕາມທ້ອງທ່າງກ່ອນທີ່ມັນງອກຂຶ້ນ ເພາະວ່າພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຍັງບໍ່ເຮັດ ໃຫ້ຝົນຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຍັງບໍ່ ມີມະນຸດທີ່ຈະເຮັດໄຮ່ໄຖນາ.

6 ແຕ່ມີນ້ຳໝອກຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະເຮັດໃຫ້ພື້ນແຜ່ນດິນປຽກຊຸ່ມ ທົ່ວໄປ.

7 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງປັ້ນ ມະນຸດດ້ວຍຂີ້ຝຸ່ນດິນ ແລະຊົງລະບາຍ ລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າທາງຮູດັງຂອງ ເຂົາ ແລະມະນຸດຈຶ່ງເກີດເປັນຈິດວິນ ຍານມີຊີວິດຢູ່.

8 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງ ສວນແຫ່ງໜຶ່ງໄວ້ໃນເອເດນທາງທິດ ຕາເວັນອອກ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ມະ ນຸດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປັ້ນມານັ້ນອາໄສຢູ່ ບ່ອນນັ້ນ.

9 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ ບັນດາຕົ້ນໄມ້ທັງາມເປັນຕາເບິ່ງ ແລະທີ່ ເໝາະສຳລັບເປັນອາຫານງອກຂຶ້ນຈາກ ດິນ, ມີຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຢູ່ກາງສວນ ເຊັ່ນກັນ ແລະຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີ ແລະຊົ່ວຮ້າຍ.

10 ແລະມີແມ່ນ້ຳສາຍໜຶ່ງໄຫລອອກ ຈາກເອເດນຣິດສວນນັ້ນ ແລະຈາກ ບ່ອນນັ້ນໄດ້ແຍກອອກ ແລະກາຍເປັນ ແມ່ນ້ຳສີ່ສາຍ.

11 ຊື່ຂອງແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ໜຶ່ງຄື ປີໂຊນ ທີ່ ໄຫລອ້ອມດິນແດນຮາວິລາທັງໝົດ ບ່ອນນັ້ນມີແຮ່ຄຳ.

12 ແລະຄຳທີ່ດິນແດນນັ້ນເປັນຄຳເນື້ອ ດີ, ມີຢາງໄມ້ຫອມ ແລະພອຍໂກຮາ.

13 ແລະຊື່ແມ່ນ້ຳສາຍທີສອງຄື ກີໂຮນ, ແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ໄດ້ໄຫລອ້ອມດິນແດນ ເອທິໂອເປຍທັງໝົດ.

14 ແລະຊື່ແມ່ນ້ຳສາຍທີສາມຄື ຕິກຣິດ ທີ່ໄດ້ໄຫລໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງ ດິນແດນອັດຊີເຣຍ ແລະແມ່ນ້ຳສາຍທີສີ່ ຄື ເອຟຣັດ.

15 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງພາ ມະນຸດ ແລະໃຫ້ລາວໄປຢູ່ໃນສວນເອ ເດນໃຫ້ເບິ່ງແຍງ ແລະຮັກສາສວນ.

16 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງ ມະນຸດນັ້ນວ່າ: “ຈາກບັນດາຕົ້ນໄມ້ທຸກ ຊະນິດໃນສວນເຈົ້າກິນໄດ້ທັງໝົດ.

17 ແຕ່ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍ ເຈົ້າຢ່າກິນໝາກຈາກຕົ້ນນັ້ນ ເພາະວ່າເຈົ້າກິນໝາກຈາກຕົ້ນນັ້ນໃນວັນ ໃດ ເຈົ້າຈະຕາຍແນ່ນອນໃນວັນນັ້ນ.

ການຊົງສ້າງຜູ້ຍິງ

18 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຊຶ່ງມະນຸດນັ້ນຈະຢູ່ຄົນດຽວກໍບໍ່ເໝາະ

ເຮົາຈະສ້າງຜູ້ຊ່ວຍເຫລືອສໍາລັບລາວ”.
 19 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງປັ້ນ
 ບັນດາສັດປ່າແຫ່ງທ້ອງທົ່ງ ແລະບັນດາ
 ນົກໃນອາກາດຈາກດິນ ແລະພາພວກ
 ມັນມາຫາອາດາມ ເພື່ອເບິ່ງວ່າລາວຈະ
 ເອີ້ນຊື່ພວກມັນແນວໃດ ແລະ ອາດາມໄດ້
 ເອີ້ນຊື່ບັນດາສັດທີ່ມີຊີວິດແນວໃດ ສັດ
 ກໍມີຊື່ແບບນັ້ນ.
 20 ແລະອາດາມໄດ້ຕັ້ງຊື່ບັນດາສັດໃຊ້
 ງານ ແລະນົກໃນອາກາດ ແລະບັນດາສັດ
 ປ່າແຫ່ງທ້ອງທົ່ງ, ແຕ່ວ່າສໍາລັບອາດາມ
 ຍັງບໍ່ພົບຜູ້ຊ່ວຍເຫລືອສໍາລັບລາວ.
 21 ແລະພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດ
 ໃຫ້ອາດາມຫລັບສະໝິດ ແລະລາວໄດ້
 ນອນຫລັບສະໝິດ ແລ້ວພຣະອົງຊົງເອົາ
 ກະດູກຂ້າງອັນໜຶ່ງຂອງລາວອອກມາ
 ແລະຊົງກະທໍາໃຫ້ເນື້ອໜຶ່ງທີ່ຂ້າງຕິດກັນ.
 22 ແລະກະດູກຂ້າງທີ່ພຣະເຢໂຣວາ
 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອົາອອກມາຈາກຊາຍ
 ນັ້ນ, ພຣະອົງຊົງສ້າງໃຫ້ເປັນຜູ້ຍິງຄົນ
 ໜຶ່ງ ແລະຊົງພານາມາໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນ.
 23 ແລະອາດາມເວົ້າວ່າ: “ບັດນີ້ ນີ້ແມ່ນ
 ກະດູກຈາກກະດູກຂອງເຮົາ ແລະເນື້ອ
 ໜຶ່ງຈາກເນື້ອໜຶ່ງຂອງເຮົາຈະເອີ້ນນາງວ່າ
 ຜູ້ຍິງ ເພາະວ່າຜູ້ຍິງນີ້ອອກມາຈາກຜູ້ຊາຍ.
 24 ເຫດສະນັ້ນ ຜູ້ຊາຍຈະຈາກພໍ່ຂອງ
 ຕົນກັບແມ່ຂອງຕົນ ແລະຈະໄປຕູກພັນ
 ຢູ່ກັບແມ່ຂອງເຂົາ ແລະເຂົາທັງສອງຈະ
 ເປັນເນື້ອອັນດຽວກັນ”.

25 ແລະເຂົາທັງສອງຍັງເບື້ອຍກາຍຢູ່ ຜູ້
 ຊາຍ ແລະແມ່ຂອງລາວກໍຍັງບໍ່ມີຄວາມ
 ອາຍ.

ການຫລອກລວງເອວາ

3 ໃນເວລານີ້ ງຸ່ມນັ້ນສະຫລາດຫລັກ
 ແຫລມກວ່າບັນດາສັດປ່າແຫ່ງ
 ທ້ອງທົ່ງທີ່ພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ
 ສ້າງໄວ້ ແລະມັນເວົ້າກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ:
 “ແມ່ນບໍ່ ທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ‘ພວກເຈົ້າ
 ຈົ່ງຢ່າກິນໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຊະ
 ນິດໃນສວນນີ້?’”

2 ແລະຜູ້ຍິງກໍເວົ້າກັບບຸງວ່າ: “ໝາກໄມ້
 ຂອງຕົ້ນໄມ້ຊະນິດຕ່າງໆໃນສວນນີ້ພວກ
 ເຮົາກິນໄດ້.

3 ແຕ່ໝາກຂອງຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກາງ
 ສວນພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ: ‘ພວກເຈົ້າຈົ່ງຢ່າ
 ກິນມັນຫລືແຕະຕ້ອງມັນ, ຢ້ານວ່າພວກ
 ເຈົ້າຈະຕາຍ”.

4 ແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ: “ພວກ
 ເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ.

5 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຊາບວ່າ ພວກ
 ເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ນັ້ນວັນໃດ ຕາຂອງພວກ
 ເຈົ້າຈະສະຫວ່າງຂຶ້ນວັນນັ້ນ ແລະພວກ
 ເຈົ້າຈະເປັນເໝືອນພະເຈົ້າທີ່ຮູ້ດີຮູ້ຊົ່ວ”.

ການລົ້ມລົງໃນຄວາມບາບຂອງມະນຸດ

6 ແລະເມື່ອຜູ້ຍິງນັ້ນເຫັນວ່າຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ
 ເໝາະສໍາລັບເປັນອາຫານ ແລະມັນງາມ
 ເປັນຕາເບິ່ງ ແລະຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນນັ້ນເປັນທີ່
 ໜ້າປາຖະໜາເພື່ອໃຫ້ເກີດບັນຍາ, ນາງ

ຈົ່ງປິດເອົາໝາກໄມ້ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ກິນ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ຜົວຂອງນາງນ່າ ແລະ ລາວໄດ້ ກິນ.

7 ແລ້ວຕາຂອງພວກເຂົາທັງສອງກໍສະ ຫວ່າງຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກໍຮູ້ວ່າເຂົາ ເປືອຍກາຍຢູ່ ແລະ ພວກເຂົາກໍເອົາໃບ ໝາກເຕືອມາຫຍິບລວມກັນ ແລະ ເຮັດ ເຄື່ອງປົກປິດສຳລັບຕົນເອງ.

ອາດາມແລະເອວາຢ້ານພຣະເຈົ້າ

8 ແລະ ໃນຕອນແລງຂອງວັນນັ້ນ ພວກ ເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຢໂຣວາພຣະ ເຈົ້າຢ່າງຢູ່ໃນສວນທັງອາດາມ ແລະ ເມຍ ຂອງລາວໄດ້ລີ້ຈາກພຣະພັກພຣະເຢໂຣ ວາພຣະເຈົ້າທ່າມກາງຕົ້ນໄມ້ຕ່າງໆໃນ ສວນນັ້ນ.

9 ແລ້ວພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນ ອາດາມ ແລະ ກ່າວແກ່ລາວວ່າ: “ເຈົ້າຢູ່ ໃສ່?”

10 ແລະ ລາວຕອບວ່າ: “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນ ສຽງຂອງພຣະອົງໃນສວນ ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍກໍຢ້ານ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປືອຍ ກາຍຢູ່ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ໄປລີ້”.

11 ແລະ ພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ໃຜໄດ້ບອກ ເຈົ້າວ່າເຈົ້າເປືອຍກາຍຢູ່? ເຈົ້າໄດ້ກິນ ໝາກຈາກຕົ້ນໄມ້ນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໄວ້ ວ່າ ເຈົ້າຢ່າກິນແລ້ວບໍ່?”

12 ແລະ ຊາຍນັ້ນຕອບວ່າ: “ຜູ້ຍິງຊຶ່ງ ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ ນັ້ນ, ນາງໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້

ນັ້ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງກິນ”.

13 ແລະ ພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າກ່າວກັບ ຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ: “ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປ?” ແລ້ວຍິງນັ້ນຕອບວ່າ: “ງູໄດ້ຫລອກລວງ ຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງກິນ”.

ການສາບແຊ່ງ

14 ແລະ ພຣະເຢໂຣວາພຣະເຈົ້າກ່າວກັບ ງູນັ້ນວ່າ: “ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແບບນີ້, ເຈົ້າ ຕ້ອງຖືກສາບແຊ່ງຫລາຍກວ່າບັນດາສັດ ໃຊ້ງານ ແລະ ຫລາຍກວ່າບັນດາສັດປ່າ ແຫ່ງທ້ອງທີ່ງ, ເຈົ້າຈະເລືອໄປດ້ວຍທ້ອງ ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະກິນຂີ້ຝຸ່ນດິນຕະ ຫລອດວັນເວລາໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

15 ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບຜູ້ຍິງນີ້ເປັນ ສັດຕູກັນ ທັງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອ ສາຍຂອງນາງ, ເຊື້ອສາຍຂອງນາງຈະ ເຮັດໃຫ້ຫົວຂອງເຈົ້າບວມຊ້ຳ ແລະ ເຈົ້າ ຈະເຮັດໃຫ້ສິ້ນຕີນຂອງທ່ານບວມຊ້ຳ”.

16 ພຣະອົງກ່າວກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ: “ເຮົາ ຈະເພີ່ມຄວາມລຳບາກໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນແກ່ ເຈົ້າ ແລະ ການຖືພາຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະ ເກີດລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ເຈົ້າ ຈະປາຖະໜາຜົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ລາວຈະ ປົກຄອງເໝືອເຈົ້າ”.

17 ແລະ ພຣະອົງກ່າວກັບອາດາມວ່າ: “ເພາະເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ກິນໝາກຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າຢ່າກິນໝາກຂອງມັນ, ແຜ່ນດິນ ຈຶ່ງຕ້ອງຖືກສາບແຊ່ງເພາະຕົວເຈົ້າ, ເຈົ້າ

ຈະຕ້ອງຫາກິນເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນດ້ວຍ
ຄວາມທຸກຍາກຕະຫລອດວັນເວລາໃນ
ຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

18 ແຜ່ນດິນຈະງອກບັນດາໝາມ ແລະ
ຜັກທີ່ມີໝາມແກ່ເຈົ້າດ້ວຍ ແລະເຈົ້າຈະ
ກິນຜັກແຫ່ງທ້ອງທົ່ງ.

19 ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາກິນອາຫານດ້ວຍ
ເທື່ອໄຫລໄຄຍ້ອຍຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກັບ
ໄປເປັນດິນ, ເພາະເຈົ້າມາຈາກດິນ,
ເພາະເຈົ້າເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນ ແລະເຈົ້າຈະກັບ
ໄປເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນ”.

20 ແລະອາດາມເອີ້ນຊື່ເມຍຂອງຕົນວ່າ:
ເອວາ ເພາະວ່ານາງເປັນແມ່ຂອງບັນດາ
ປະຊາຊາດທີ່ມີຊີວິດ.

21 ພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດເສື້ອ
ຄຸມດ້ວຍໜັງສັດໃຫ້ແກ່ອາດາມ ແລະ
ເມຍຂອງລາວ ແລ້ວນຸ່ງໃຫ້ພວກເຂົາທັງ
ສອງ.

**ພຣະເຈົ້າຊົງໄລ່ອາດາມ ແລະເອວາອອກ
ຈາກສວນເອເດນ**

22 ແລະພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ:
“ເບິ່ງແມ້ ມະນຸດກາຍມາເປັນເໝືອນຜູ້
ໜຶ່ງໃນພວກເຮົາທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ
ຄວາມຊົ່ວ ແລະບັດນີ້ ຢ້ານວ່າເຂົາຈະຍື່ນ
ມືແລ້ວໄປປິດໝາກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີ
ວິດ ແລະກິນ ແລ້ວມີຊີວິດຕະຫລອດໄປ”.

23 ເພາະສະນັ້ນ ພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າ
ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງເຂົາອອກໄປຈາກສວນເອເດນ
ເພື່ອເຮັດໄຮ່ໄຖນາຈາກດິນທີ່ເຂົາກຳເນີດ
ມານັ້ນ.

24 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໄລ່ມະນຸດອອກ
ໄປ ແລະພຣະອົງຊົງຕັ້ງພວກເຄຣບໄວ້
ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງສວນເອເດນ
ແລະຕັ້ງດາບໄຟຊຶ່ງໝູນໄດ້ຮອບທິດທາງ
ເພື່ອປ້ອງກັນທາງເຂົ້າໄປສູ່ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງ
ຊີວິດ.

ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຮຽບຮຽງໂດຍທ່ານໂຢຮັນ

ພຣະເຢຊູເປັນ

ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ

1 ໃນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນພຣະຄໍາຊົງເປັນຢູ່ ແລ້ວ ແລະພຣະຄໍາຊົງຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຄໍາຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

2 ໃນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນພຣະອົງນັ້ນເອງຊົງຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູ

ຜູ້ນິຣະມິດສ້າງສິ່ງສາລະພັດ

3 ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍພຣະອົງ ແລະຖ້າປາສະຈາກພຣະອົງແລ້ວບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເລີຍ.

4 ໃນພຣະອົງມີຊີວິດ ແລະຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດທັງປວງ.

5 ແລະຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນສ່ອງເຂົ້າມາໃນຄວາມມືດ ແລະຄວາມມືດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ.

ການຮັບໃຊ້ຂອງໂຢຮັນ

ຜູ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ

6 ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ໂຢຮັນ.

7 ທ່ານຜູ້ນີ້ມາເພື່ອເປັນພະຍານ, ເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອມະນຸດທຸກຄົນຈະໄດ້ເຊື່ອຜ່ານທາງທ່ານ.

8 ທ່ານບໍ່ໄດ້ເປັນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ແຕ່ຖືກສົ່ງມາເພື່ອເປັນພະຍານເຖິງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ.

9 ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງແທ້ຈິງຊຶ່ງສ່ອງສະຫວ່າງແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກ.

10 ພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນໂລກ ແລະໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍພຣະອົງ ແລະໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

ພຣະສັນຍາຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ

11 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກຂອງພຣະອົງເອງ ແລະພວກຂອງພຣະອົງເອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ.

12 ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງພຣະອົງຊົງປະທານອໍານາດແກ່ພວກເຂົາໃຫ້ກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າຄືແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

13 ຜູ້ທີ່ໄດ້ເກີດມາ ບໍ່ແມ່ນຈາກເລືອດ ຫລືຈາກຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງ ຫລືຈາກຄວາມປະສົງຂອງມະນຸດ ແຕ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບສະພາບເປັນມະນຸດ

14 ແລະພຣະຄໍາໄດ້ຮັບສະພາບເປັນເນື້ອໜັງ ແລະຊົງອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກ

➡ ກະລຸນາເປີດອ່ານເລື່ອງເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມລອດ ໃນໜ້າທີ 114-118

ເຮົາ (ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງຄືສະຫງ່າຮາສີອັນສົມກັບພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ບັງເກີດຈາກພຣະບິດາ) ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນ ແລະຄວາມຈິງ.

**ຄຳພະຍານຂອງໂຢຮັນຜູ້
ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ
(ມທ 3:1-17; ມຣກ 1:1-11)
(ລກ 3:1-18)**

15 ໂຢຮັນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະອົງແລະຮ້ອງໂດຍກ່າວວ່າ: “ນີ້ແຫລະຄືພຣະອົງຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາພາຍຫລັງຂ້າພະເຈົ້າຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງດຳລົງຢູ່ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ”.

16 ແລະພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຈາກຄວາມບໍລິບູນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະເປັນພຣະຄຸນຊ້ອນພຣະຄຸນ.

17 ເພາະວ່າພຣະລາຊະບັນຍັດໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ໂດຍທາງໂມເຊ ສ່ວນພຣະຄຸນ ແລະຄວາມຈິງໄດ້ມາໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

18 ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າໃນເວລາໃດເລີຍ, ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ບັງເກີດມາ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ຊວງເອີກຂອງພຣະບິດາ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

19 ແລະນີ້ຄືຄຳພະຍານຂອງໂຢຮັນເມື່ອພວກຍິວສິ່ງພວກປະໂຣຫິດ ແລະ

ພວກຄົນເລວີຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໄປຖາມທ່ານວ່າ: “ທ່ານແມ່ນໃຜ?”

20 ແລະທ່ານໄດ້ຍອມຮັບ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ແຕ່ໄດ້ຍອມຮັບວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ”.

21 ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖາມທ່ານວ່າ: “ແລ້ວແມ່ນຜູ້ໃດ? ທ່ານແມ່ນເອລີຢາບໍ?” ແລະທ່ານຕອບວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ”, “ທ່ານເປັນຜູ້ທຳນາຍຜູ້ນັ້ນບໍ?” ແລະທ່ານຕອບວ່າ “ບໍ່ແມ່ນ”.

22 ແລ້ວຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ: “ທ່ານແມ່ນໃຜ? ເພື່ອພວກເຮົາຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ສິ່ງພວກເຮົາມາ, ທ່ານເວົ້າເຖິງເລື່ອງຕົວທ່ານເອງແນວໃດແດ່?”

23 ທ່ານເວົ້າວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສຽງຂອງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຮ້ອງໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານວ່າ ‘ຈົ່ງເຮັດທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊື່ໄປ’ ຕາມທີ່ເອຊາຍາຜູ້ທຳນາຍໄດ້ກ່າວໄວ້”.

24 ແລະພວກທີ່ຖືກໃຊ້ມານັ້ນເປັນຄົນຂອງພວກຟາຣີຊາຍ.

25 ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຖາມທ່ານ ແລະເວົ້າກັບທ່ານວ່າ: “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ ຖ້າທ່ານບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດຜູ້ນັ້ນ ຫລືເອລີຢາ ຫລືຜູ້ທຳນາຍຜູ້ນັ້ນ?”

26 ໂຢຮັນໄດ້ຕອບພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໂດຍກ່າວວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ແຕ່ມີພຣະອົງຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງຢືນຢູ່

ທ່ານກາງພວກທ່ານ ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ.
 27 ພຣະອົງນັ້ນແຫລະຜູ້ສະເດັດມາ
 ພາຍຫລັງຂ້າພະເຈົ້າຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າ
 ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງສາຍຮັດເກີບຂອງພຣະ
 ອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະແກ້”.
 28 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນໃນເບທາບາຣາ
 ຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງນັ້ນ ບ່ອນທີ່ໂຢ
 ຮັນກຳລັງໃຫ້ບັບຕິສະມາຢູ່.

**ພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ
 (ພນມ 5:6)**

29 ວັນຕໍ່ມາໂຢຮັນເຫັນພຣະເຢຊູກຳ
 ລັງສະເດັດມາຫາທ່ານ ແລະກ່າວວ່າ:
 “ຈົ່ງເບິ່ງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້
 ຊົງຮັບເອົາຄວາມບາບຂອງໂລກໄປເສຍ.
 30 ພຣະອົງນີ້ແຫລະເປັນຜູ້ທີ່ຂ້າພະ
 ເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ‘ພາຍຫລັງຂ້າພະເຈົ້າຈະ
 ມີຜູ້ໜຶ່ງສະເດັດມາເປັນໃຫຍ່ກວ່າຂ້າພະ
 ເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງດຳລົງຢູ່ກ່ອນຂ້າ
 ພະເຈົ້າ’.
 31 ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
 ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຊົງເປັນທີ່ປາກົດແຈ້ງ
 ແກ່ພວກອິດສະຣາເອນ ສະນັ້ນ ຂ້າພະ
 ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ມາໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ”.
 32 ແລະໂຢຮັນເປັນພະຍານໂດຍກ່າວ
 ວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະວິນຍານສະ
 ເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນເໝືອນນົກ
 ເຂົາ ແລະພຣະວິນຍານນັ້ນຊົງສະຖິດຢູ່
 ເທິງພຣະອົງ.
 33 ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ

ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສິ່ງຂ້າພະເຈົ້າມາເພື່ອ
 ໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ, ພຣະອົງນັ້ນ
 ເອງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ເມື່ອເຈົ້າຈະ
 ເຫັນພຣະວິນຍານສະເດັດລົງມາ ແລະ
 ສະຖິດຢູ່ເທິງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນເອງເປັນຜູ້ທີ່ໃຫ້
 ບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ’.
 34 ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນແລ້ວ
 ແລະໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງນີ້ແຫລະ
 ຄື ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”.

**ງານຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ
 ອັນເດອາຊັກຊວນເປໂຕ**

35 ອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນວັນຕໍ່ມາ ໂຢຮັນກຳ
 ລັງຢືນຢູ່ກັບສາວິກສອງຄົນຂອງທ່ານ.
 36 ແລະເມື່ອແນມເບິ່ງພຣະເຢຊູໃນຂະ
 ນະທີ່ພຣະອົງຊົງດຳເນີນຢູ່ ທ່ານກ່າວວ່າ:
 “ຈົ່ງເບິ່ງພຣະເມສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ”.
 37 ແລະສາວິກສອງຄົນນັ້ນໄດ້ຍິນທ່ານ
 ກ່າວເຊັ່ນນີ້ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມ
 ພຣະເຢຊູໄປ.
 38 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຫລຽວຫລັງ
 ແລະທອດພຣະເນດເຫັນພວກເຂົາຕາມ
 ມາ ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ພວກ
 ທ່ານຊອກຫາຫຍັງ?” ພວກເຂົາທຸນພຣະ
 ອົງວ່າ: “ຮັບບີ” (ເຊິ່ງແປວ່າອາຈານ) “ທ່ານ
 ອາໄສຢູ່ໃສ?”
 39 ພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງ
 ມາ ແລະເບິ່ງ” ພວກເຂົາກໍມາ ແລະເຫັນ
 ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງອາໄສ ແລະພັກຢູ່ກັບ
 ພຣະອົງວັນນັ້ນ ເພາະເວລານັ້ນປະມານ

ສີໂມງແລງແລ້ວ.

40 ຄົນໜຶ່ງໃນສອງຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ຍິນໂຢຮັນເວົ້າ ແລະໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປນັ້ນ ຄື ອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕ.

41 ລາວໄດ້ໄປຫາຊີໂມນອ້າຍຂອງຕົນກ່ອນ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: “ພວກເຮົາໄດ້ພົບພຣະເມຊີອາແລ້ວ” ຊຶ່ງແປວ່າ ພຣະຄຣິດ.

42 ແລະລາວໄດ້ພາຊີໂມນໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູ ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນລາວແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ທ່ານຄືຊີໂມນລູກຊາຍຂອງໂຢນາ ທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ເກຟາດ” ຊຶ່ງແປວ່າ ຫິນກ້ອນໜຶ່ງ.

43 ວັນຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູຕັ້ງພຣະໄທຈະສະເດັດໄປໃນແຂວງຄາລິເລ ແລະຊົງພົບພິລິບ ແລ້ວກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ”.

44 ບັດນີ້ ພິລິບມາຈາກເບັດສາອິດາເມືອງຂອງອັນເດອາ ແລະເປໂຕ.

45 ພິລິບໄປຫານະທານາເອັນ ແລະບອກລາວວ່າ: “ພວກເຮົາໄດ້ພົບພຣະອົງຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ຂຽນເຖິງໃນພຣະລາຊະບັນຍັດ ແລະທີ່ພວກຜູ້ທ່ານາຍໄດ້ຂຽນເຖິງຄື ພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ”.

46 ແລະນະທານາເອັນເວົ້າກັບລາວວ່າ: “ສິ່ງດີອັນໃດຈະອອກມາຈາກນາຊາເຣັດໄດ້ບໍ່?” ພິລິບເວົ້າກັບລາວວ່າ: “ຈຶ່ງມາ ແລະເບິ່ງ”.

47 ພຣະເຢຊູທອດພຣະເນດເຫັນນະທານາເອັນກຳລັງມາຫາພຣະອົງ ແລະກ່າວເຖິງເລື່ອງຕົວລາວວ່າ: “ເບິ່ງແມ້ ຄົນອິດສະຣາເອນແທ້ ໃນຕົວລາວບໍ່ມີອຸບາຍ”.

48 ນະທານາເອັນທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກຂ້ານ້ອຍຕອນໃດ?” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: “ກ່ອນທີ່ພິລິບເອີ້ນທ່ານ ເມື່ອທ່ານຢູ່ກ້ອງຕົ້ນໜາກເດື່ອນັ້ນ ເຮົາເຫັນທ່ານແລ້ວ”.

49 ນະທານາເອັນຕອບ ແລະທຸນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ: “ຮັບບິ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ”.

50 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: “ເພາະເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານວ່າ ເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານຢູ່ກ້ອງຕົ້ນໜາກເດື່ອນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່? ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອີກ”.

51 ແລະພຣະອົງກ່າວກັບລາວວ່າ: “ແທ້ຈິງເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພາຍຫລັງທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າເປີດອອກ ແລະພວກທຸດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະລົງຢູ່ເໜືອບຸດມະນຸດ”.

ງານແຕ່ງແລະການອັດສະຈັນທີ່ບ້ານການາ

2 ແລະໃນວັນທີສາມມີງານແຕ່ງງານໃນໝູ່ບ້ານການາຂອງແຂວງຄາລິເລ ແລະມານດາຂອງພຣະເຢຊູກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

2 ແລະທັງພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບເຊີນໄປໃນງານແຕ່ງນັ້ນ.

3 ແລະເມື່ອພວກເຂົາຂາດນ້ຳອະຈຸນແລ້ວ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພວກເຂົາບໍ່ມີນ້ຳອະຈຸນ”.

4 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຍິງເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວຂ້ອງອັນໃດກັບທ່ານ? ເວລາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ມາເຖິງ”.

5 ມານດາຂອງພຣະອົງເວົ້າກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ: “ອັນໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຈະເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນັ້ນເຖິງ”.

6 ແລະມີໂອ້ງຫົນຕັ້ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນຫົກໜ່ວຍຕາມທຳນຽມແຫ່ງການຊຳລະຂອງພວກຍົວ ບັນຈຸນ້ຳໜ່ວຍລະສີ່ ຫລື ຫ້າຄູ.

7 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ໂອ້ງໃຫ້ເຕັມເຖິງ” ແລະພວກເຂົາກໍຕັກນ້ຳໃສ່ໂອ້ງເຕັມພຽງປາກ.

8 ແລະພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ບັດນີ້ຈົ່ງຕັກນ້ຳ ແລະເອົາໄປໃຫ້ເຈົ້າພາບເຖິງ” ແລະພວກເຂົາກໍເອົາໄປໃຫ້.

9 ເມື່ອເຈົ້າພາບໄດ້ຊົມນ້ຳທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນນ້ຳອະຈຸນແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່ານ້ຳອະຈຸນນັ້ນມາແຕ່ໃສ (ແຕ່ພວກຄົນໃຊ້ທີ່ຕັກນ້ຳນັ້ນຮູ້) ເຈົ້າພາບຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວມາ.

10 ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: “ທຸກຄົນໃນຕອນທຳອິດເອົານ້ຳອະຈຸນຢ່າງດີອອກມາ ແລະເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຕື່ມກັນ

ຫລາຍແລ້ວຈຶ່ງເອົານ້ຳອະຈຸນທີ່ດ້ອຍກວ່າອອກມາ ແຕ່ທ່ານເກັບນ້ຳອະຈຸນຢ່າງດີໄວ້ຈົນເຖິງຕອນນີ້”.

11 ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການອັດສະຈັນຕ່າງໆນີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທຳໃນບ້ານການາຂອງແຂວງຄາລີເລ ແລະໄດ້ຊົງສຳແດງສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

12 ຫລັງຈາກນີ້ ພຣະອົງກໍໄດ້ສະເດັດລົງໄປທີ່ເມືອງກາເປນາອູມ, ພຣະອົງກັບມານດາຂອງພຣະອົງ ແລະພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງ ກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ ແລະພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນນັ້ນບໍ່ເທົ່າໃດວັນ.

ພຣະເຢຊູຊົງຊຳລະພຣະວິຫານ

13 ແລະເທດສະການປັດສະຄາຂອງພວກຍົວໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນໄປທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

14 ໃນພຣະວິຫານຊົງພົບຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຂາຍພວກງົວຜູ້, ແກະ ແລະນົກເຂົາ ແລະບັນດາຄົນຮັບແລກເງິນກຳລັງນັ່ງຢູ່.

15 ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງເອົາເຊືອກເສັ້ນນ້ອຍໆເຮັດເປັນແສ້ ພຣະອົງກໍຊົງໄລ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນອອກໄປຈາກພຣະວິຫານ ແລະພວກແກະ ແລະງົວຜູ້ ແລະຊົງຖອກເງິນຂອງພວກຄົນຮັບແລກເງິນອອກ ແລະຄວ່າໂຕະເຫລົ່ານັ້ນ.

16 ແລະຊົງກ່າວແກ່ບັນດາຄົນຂາຍ

ນົກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງເອົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ໄປ
ຈາກບ່ອນນີ້ ຢ່າເຮັດໃຫ້ພຣະວິຫານ
ຂອງພຣະບິດາເຮົາເປັນເຮືອນແຫ່ງການ
ຄ້າຂາຍ”.

17 ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍ
ລະນຶກໄດ້ວ່າມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ
‘ຄວາມຮ້ອນຮົນໃນເລື່ອງພຣະວິຫານ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ຖ້ວມທັນຂ້າງນ້ອຍ’.

18 ແລ້ວພວກຍົວຈົ່ງຕອບ ແລະທູນ
ພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານຈະສະແດງໝາຍສຳ
ຄັນອັນໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໂດຍເຫັນວ່າ
ທ່ານໄດ້ກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ?”

19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວແກ່
ພວກເຂົາວ່າ: “ທຳລາຍວິຫານນີ້ ແລະ
ພາຍໃນສາມວັນເຮົາຈະຍົກວິຫານນີ້ຂຶ້ນ
ມາໃໝ່”.

20 ແລ້ວພວກຍົວຈົ່ງທູນວ່າ: “ພຣະ
ວິຫານນີ້ໃຊ້ເວລາກໍ່ສ້າງເຖິງສິ່ງສິບຫົກປີ
ແລະທ່ານຈະຍົກພຣະວິຫານນີ້ຂຶ້ນໃໝ່
ໃນສາມວັນບໍ່?”

21 ແຕ່ພຣະອົງກ່າວເຖິງພຣະວິຫານ
ແຫ່ງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ.

22 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວພວກ
ສາວິກຂອງພຣະອົງກໍລະນຶກໄດ້ວ່າ ພຣະ
ອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ແກ່ພວກເຂົາ
ແລ້ວ ແລະພວກເຂົາກໍເຊື່ອພຣະຄຳພີ
ແລະພຣະດຳລັດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ
ແລ້ວນັ້ນ.

23 ບັດນີ້ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນນະຄອນ
ເຢຣູຊາເລັມໃນເທດສະການປັດສະຄາ
ນັ້ນ, ໃນງານລ້ຽງມືຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍ
ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເມື່ອ
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນຕ່າງໆ
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ.

24 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງວາງພຣະໄທ
ໃນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກ
ມະນຸດທຸກຄົນ.

25 ແລະບໍ່ຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດເປັນພະ
ຍານໃນເລື່ອງມະນຸດ ເພາະພຣະອົງຊົງ
ຊາບແລ້ວວ່າ ແມ່ນຫຍັງຢູ່ໃນມະນຸດ.

ນິໂກເດມກັບການບັງເກີດໃໝ່

3 ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພວກຟາຣີຊາຍ
ຊື່ ນິໂກເດມເປັນຂຸນນາງຂອງພວກ
ຍົວ.

2 ຊາຍຄົນດຽວກັນນີ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ
ໃນຕອນກາງຄືນ ແລະທູນພຣະອົງວ່າ:
“ຮັບປິ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ວ່າທ່ານເປັນ
ອາຈານທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີຜູ້
ໃດສາມາດກະທຳການອັດສະຈັນເຫລົ່າ
ນີ້ທີ່ທ່ານກະທຳນັ້ນໄດ້ ນອກຈາກວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາດ້ວຍ”.

3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວແກ່ລາວ
ວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ
ຖ້າມະນຸດບໍ່ໄດ້ບັງເກີດໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ສາ
ມາດເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້”.

4 ນິໂກເດມທູນພຣະອົງວ່າ: “ມະນຸດ
ຈະບັງເກີດໄດ້ຢ່າງໃດເມື່ອເຂົາເປັນຄົນ

ເຖົ້າແລ້ວ? ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໄປໃນທ້ອງແມ່ຂອງຕົນເທື່ອທີສອງແລ້ວບັງເກີດມາໄດ້ບໍ່?”

5 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານວ່າຖ້າມະນຸດບໍ່ໄດ້ບັງເກີດໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ສາມາດເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້”.

6 ສິ່ງທີ່ບັງເກີດຈາກເນື້ອໜັງກໍເປັນເນື້ອໜັງ ແລະສິ່ງທີ່ບັງເກີດຈາກພຣະວິນຍານກໍຄືຈິດວິນຍານ.

7 ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່.

8 ລົມຢາກຈະພັດໄປທາງໃດກໍພັດໄປທາງນັ້ນ ແລະທ່ານໄດ້ຍິນສຽງລົມນັ້ນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າລົມມາຈາກໃສ ແລະລົມໄປໃສ, ຄົນທີ່ບັງເກີດຈາກພຣະວິນຍານກໍເປັນແບບນັ້ນທຸກຄົນ”.

9 ນີໂກເດມຕອບ ແລະທຸນພຣະອົງວ່າ: “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ?”.

10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: “ທ່ານເປັນອາຈານຂອງຄົນອິດສະຣາເອນ ແລະຍັງບໍ່ຮູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່?”

11 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ ພວກເຮົາເວົ້າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ ແລະເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ແລະພວກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາ.

12 ຖ້າເຮົາບອກພວກທ່ານເຖິງສິ່ງຕ່າງໆ

ຝ່າຍໂລກແລ້ວ ແລະພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອ, ຖ້າເຮົາບອກພວກທ່ານເຖິງສິ່ງຕ່າງໆ ຝ່າຍສະຫວັນ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ?

13 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນນອກຈາກທ່ານທີ່ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນຄື ບຸດມະນຸດຜູ້ຊົງສະຖິດໃນສະຫວັນນັ້ນ.

14 ແລະໂມເຊໄດ້ຍົກຮູບຮູ້ຂຶ້ນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານສັນໃດ, ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ.

15 ເພື່ອຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ຈົບຫາຍ ແຕ່ມີຊີວິດນິຣັນດອນ.

16 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຫລາຍຈົນພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງທີ່ບັງເກີດມາ ເພື່ອຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນ ຈະບໍ່ຈົບຫາຍ ແຕ່ມີຊີວິດນິຣັນດອນ.

17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນໂລກເພື່ອຈະລົງໂທດໂລກ ແຕ່ເພື່ອທີ່ໂລກຈະລອດໄດ້ໂດຍທາງພຣະບຸດນັ້ນ.

18 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດກໍບໍ່ຕ້ອງຖືກລົງໂທດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອກໍຖືກລົງໂທດຢູ່ແລ້ວ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ບັງເກີດມາຂອງພຣະເຈົ້າ.

19 ແລະນີ້ຄືການລົງໂທດນັ້ນຄືວ່າຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກແລ້ວ

ແລະມະນຸດໄດ້ຮັກຄວາມມືດແທນທີ່
ຈະຮັກຄວາມສະຫວ່າງ ເພາະການກະ
ທຳຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາຊົ່ວຮ້າຍ.

20 ເພາະທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ກໍກຽດຊັງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ແລະບໍ່
ມາເຖິງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ຍ້ານວ່າການ
ກະທຳຕ່າງໆຂອງຕົນຈະຖືກຕຳໜິ.

21 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມຄວາມຈິງກໍມາສູ່
ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອການກະທຳ
ຕ່າງໆຂອງຕົນຈະປາກົດວ່າ ການກະທຳ
ເຫລົ່ານັ້ນຖືກກະທຳໃນພຣະເຈົ້າ”.

ຄຳພະຍານສຸດທ້າຍຂອງ

ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ

22 ຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູກັບ
ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍເຂົ້າມາໃນ
ແຜ່ນດິນຢູດາຍ ແລະພຣະອົງຊົງຢູ່ບ່ອນ
ນັ້ນກັບພວກເຂົາ ແລະໃຫ້ບັບຕິສະມາ.

23 ແລະໂຢຮັນກໍກຳລັງໃຫ້ບັບຕິສະມາ
ຢູ່ໃນໄອນິນໃກ້ໜູ່ບ້ານຊາລິມເໜືອນກັນ
ເພາະວ່າບ່ອນນັ້ນມີນ້ຳຫລາຍ ແລະຄົນ
ທັງຫລາຍກໍມາ ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ.

24 ເພາະໂຢຮັນຍັງບໍ່ຖືກຂັງໄວ້ໃນຄຸກ.

25 ແລ້ວເກີດຄຳຖາມຂຶ້ນມາລະຫວ່າງ
ສາວິກບາງຄົນຂອງໂຢຮັນກັບພວກຢົວ
ເລື່ອງການຊຳລະ.

26 ແລະພວກເຂົາມາຫາໂຢຮັນ ແລະ
ເວົ້າກັບທ່ານວ່າ: “ຮັບບິ ທ່ານທີ່ເຄີຍຢູ່
ກັບອາຈານຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງນັ້ນ ຜູ້
ທີ່ອາຈານເປັນພະຍານເຖິງນັ້ນ, ເບິ່ງແມ້

ທ່ານຜູ້ນັ້ນເອງໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະທຸກ
ຄົນກໍມາຫາທ່ານ”.

27 ໂຢຮັນຈຶ່ງຕອບ ແລະເວົ້າວ່າ: “ມະ
ນຸດຈະຮັບສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ນອກຈາກສິ່ງນັ້ນ
ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາຈາກສະຫວັນ.

28 ທ່ານທັງຫລາຍເອງກໍໄດ້ເປັນພະ
ຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ
ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ ແຕ່ຂ້າ
ພະເຈົ້າຖືກສົ່ງມານຳໜ້າພຣະອົງ.

29 ຜູ້ທີ່ມີເຈົ້າສາວນັ້ນຄືເຈົ້າບ່າວ ແຕ່
ສະຫາຍຂອງເຈົ້າບ່າວຊຶ່ງຢືນ ແລະຟັງ
ເຈົ້າບ່າວ ກໍຊິມຊົມຍິນດີຫລາຍເພາະໄດ້
ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວ, ສະນັ້ນ ຄວາມ
ຊຶ່ນຊົມຍິນດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຕັມລົ້ນ
ແລ້ວ.

30 ພຣະອົງຈະຕ້ອງຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ຂ້າ
ພະເຈົ້າຈະຕ້ອງດ້ອຍລົງ”.

ຊີວິດນິຣັນດອນສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ

31 ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກເບື້ອງເທິງ
ຊົງເປັນໃຫຍ່ເໜືອທຸກສິ່ງ ຜູ້ທີ່ມາຈາກ
ໂລກກໍເປັນຝ່າຍໂລກ ແລະເວົ້າຕາມຢ່າງ
ໂລກ ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນ
ຊົງເປັນໃຫຍ່ເໜືອທຸກສິ່ງ.

32 ແລະສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຊົງທອດ
ພຣະເນດເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນພຣະອົງກໍ
ຊົງເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນັ້ນ ແລະບໍ່ມີຜູ້
ໃດຍອມຮັບຄຳພະຍານຂອງພຣະອົງ.

33 ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບຄຳພະຍານຂອງພຣະ
ອົງກໍປະທັບກາຂອງຕົນເອງລົງແລ້ວວ່າ

ພຣະເຈົ້າຊົງສັດຈົງ.

34 ເພາະພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າສົ່ງມາແລ້ວນັ້ນ ຊົງກ່າວພຣະຄໍາທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງປະທານພຣະວິນຍານຢ່າງຈໍາກັດແກ່ພຣະອົງ.

35 ພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ ແລະໄດ້ຊົງມອບສິ່ງສາລະພັດໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

36 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດກໍມີຊີວິດນິຣັນດອນ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດກໍຈະບໍ່ເຫັນຊີວິດ ແຕ່ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຕົກຢູ່ເທິງເຂົາ.

ສະເດັດຜ່ານແຂວງສະມາເຣຍ

ໄປແຂວງຄາລີເລ

4 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊາບວ່າ ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງມີພວກສາວິກ ແລະໃຫ້ບັບຕິສະມາຫລາຍກວ່າໂຢຮັນ.

2 (ເຖິງແມ່ນວ່າ ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາເອງ ແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້).

3 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກຈາກແຂວງຢູດາຍ ແລະໄປທີ່ແຂວງຄາລີເລອີກ.

4 ແລະພຣະອົງຈໍາເປັນຕ້ອງສະເດັດຜ່ານແຂວງສະມາເຣຍ.

5 ແລ້ວພຣະອົງສະເດັດມາເຖິງເມືອງໜຶ່ງຂອງແຂວງສະມາເຣຍທີ່ມີຊື່ວ່າ ຊີຄາ ໃກ້ຜືນດິນຕອນໜຶ່ງທີ່ຢາໂຄບໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບລຸກຊາຍຂອງຕົນ.

ຜູ້ຍິງຊາວສະມາເຣຍ

ທີ່ນ້ຳສ້າງຂອງຢາໂຄບ

6 ບັດນີ້ ນ້ຳສ້າງຂອງຢາໂຄບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງອິດເມື່ອຍກັບການເດີນທາງຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງມານັ່ງເທິງນ້ຳສ້າງນັ້ນ ແລະໃນຂະນະນັ້ນເປັນເວລາປະມານທ່າງ.

7 ມີຜູ້ຍິງຊາວສະມາເຣຍຄົນໜຶ່ງມາເພື່ອຕັກນ້ຳ ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຂໍນ້ຳໃຫ້ເຮົາດື່ມແດ່?”

8 (ເພາະວ່າພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄປໃນເມືອງເພື່ອຊື້ອາຫານ).

9 ແລ້ວຜູ້ຍິງຊາວສະມາເຣຍທຸນພຣະອົງວ່າ: “ເປັນຫຍັງທ່ານຜູ້ເປັນຍິວຈຶ່ງຂໍດື່ມນ້ຳຈາກຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນຍິງຊາວສະມາເຣຍ? ເພາະພວກຍິວບໍ່ມີການຕິດຕໍ່ສໍາພັນກັບຊາວສະມາເຣຍເລີຍ”.

10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ‘ຂໍນ້ຳໃຫ້ເຮົາດື່ມແດ່’ ເຈົ້າກໍຄົງຈະໄດ້ຂໍຈາກທ່ານຜູ້ນັ້ນ ແລະທ່ານຜູ້ນັ້ນຄົງຈະໃຫ້ນ້ຳປະກອບດ້ວຍຊີວິດແກ່ເຈົ້າແລ້ວ”.

11 ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນຈຶ່ງທຸນພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານເອີຍ ທ່ານບໍ່ມີອັນໃດຈະຕັກນ້ຳໄດ້ ແລະນ້ຳສ້າງນີ້ກໍເລິກ ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ນ້ຳປະກອບດ້ວຍຊີວິດນັ້ນມາຈາກໃສ?”

12 ທ່ານເປັນໃຫຍ່ກວ່າຢາໂຄບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາບໍ່ ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳສ້າງນີ້

ແກ່ພວກເຮົາ ແລະທ່ານເອງໄດ້ຕື່ມຈາກນ້ຳ ສ້າງນີ້ເອງລວມທັງລູກໆຂອງທ່ານ ແລະຝູງ ສັດ ຂອງທ່ານ?”

ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນຄືບໍ່ນ້ຳພູພາຍໃນ

13 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບນາງ ວ່າ: “ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕື່ມນ້ຳນີ້ຈະກະທາຍ ອີກ.

14 ແຕ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕື່ມນ້ຳທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ ແກ່ເຂົານັ້ນຈະບໍ່ຢາກອີກເລີຍ ແຕ່ນ້ຳຊຶ່ງ ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົານັ້ນຈະເປັນບໍ່ນ້ຳພູໃນຕົວ ເຂົາພຸ້ງຂຶ້ນເຂົ້າສູ່ຊີວິດນິຣັນດອນ”.

15 ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນທຸນພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານ ເອີຍ ຂໍນ້ຳນີ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່ ເພື່ອຂ້າ ນ້ອຍຈະໄດ້ບໍ່ຢາກອີກ ແລະຈະບໍ່ຕ້ອງ ມາຕັກຢູ່ບ່ອນນີ້”.

16 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຈິ່ງໄປ ແລະເອີ້ນຜົວຂອງເຈົ້າ ແລະມາບ່ອນນີ້”.

17 ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນຕອບ ແລະທຸນວ່າ: “ຂ້າ ນ້ອຍບໍ່ມີຜົວ” ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ເຈົ້າເວົ້າຖືກແລ້ວວ່າ ‘ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຜົວ’.

18 ເພາະເຈົ້າມີຜົວມາຫ້າຄົນແລ້ວ ແລະ ຄົນທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ດຽວນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງ ເຈົ້າ ໃນສິ່ງນີ້ເຈົ້າເວົ້າແທ້”.

19 ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນທຸນພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານ ເອີຍ ຂ້ານ້ອຍຮັບຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານເປັນຜູ້ ທຳນາຍຄົນໜຶ່ງ.

20 ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນະ ມັດສະການໃນພູເຂົານີ້ ແຕ່ພວກທ່ານ ກ່າວວ່າ ສະຖານທີ່ທີ່ຄົນທັງຫລາຍ

ຄວນຈະນະມັດສະການນັ້ນຄື ໃນເຢຣູ ຊາເລັມ”.

21 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຍິງເອີຍ ຈິ່ງເຊື່ອເຮົາເຖິດ ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ເມື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພຣະ ບິດາໃນພູໜ່ວຍນີ້ ຫລືທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.

22 ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້ານະມັດ ສະການຜູ້ໃດ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາ ນະມັດສະການຜູ້ໃດ ເພາະຄວາມລອດ ນັ້ນເນື່ອງມາຈາກພວກຍິວ.

23 ແຕ່ເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະ ບັດນີ້ກໍເຖິງແລ້ວ ເມື່ອບັນດາຜູ້ທີ່ນະ ມັດສະການຢ່າງແທ້ຈິງຈະນະມັດສະ ການພຣະບິດາໃນຈິດວິນຍານ ແລະໃນ ຄວາມຈິງ ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງສະແຫວງ ຫາຄົນເຊັ່ນນັ້ນທີ່ຈະນະມັດສະການ ພຣະອົງ.

24 ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະວິນຍານ ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ນະມັດສະການພຣະອົງ ຕ້ອງນະມັດສະການພຣະອົງໃນຈິດວິນ ຍານ ແລະໃນຄວາມຈິງ”.

25 ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນທຸນພຣະອົງວ່າ: “ຂ້າ ນ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະເມຊີອາທິຖືກເອີ້ນວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ, ເມື່ອພຣະອົງ ສະເດັດມາແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງບອກ ພວກເຮົາເຖິງສິ່ງສາລະພັດ”.

26 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ເຮົາທີ່ ເວົ້າກັບເຈົ້າຄື ທ່ານຜູ້ນັ້ນ”.

27 ແລະໃນຂະນະນັ້ນພວກສາວິກຂອງ

ພຣະອົງກໍມາເຖິງ ແລະປະຫລາດໃຈທີ່
ພຣະອົງຊົງສິນທະນາກັບຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນ
ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເວົ້າວ່າ: “ພຣະອົງຊົງສະ
ແຫວງຫາອັນໃດ?” ຫລື “ເປັນຫຍັງ
ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສິນທະນາກັບນາງ?”

28 ແລ້ວຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນກໍປະໝັ້ນ້ຳຂອງ
ນາງໄວ້ ແລະໄປຕາມທາງຂອງນາງເຂົ້າ
ໄປໃນເມືອງ ແລະເວົ້າກັບພວກຜູ້ຊາຍວ່າ:

29 “ຈົ່ງມາເບິ່ງທ່ານຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ບອກ
ຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາລະພັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຄີຍ
ເຮັດ ທ່ານຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດບໍ່?”

30 ແລ້ວຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງອອກໄປຈາກ
ເມືອງ ແລະມາຫາພຣະອົງ.

31 ໃນຂະນະດຽວກັນພວກສາວິກຂອງ
ພຣະອົງທູນເຊີນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອາ
ຈານເອີຍ ເຊີນຮັບປະທານເຖິດ”.

32 ແຕ່ພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:
“ເຮົາມີອາຫານຮັບປະທານທີ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກ”.

33 ເຫດສະນັ້ນ ພວກສາວິກຈຶ່ງຖາມ
ກັນ ແລະກັນວ່າ: “ມີຜູ້ໃດເອົາອັນໃດມາ
ໃຫ້ພຣະອົງໃຫ້ຮັບປະທານແລ້ວບໍ່?”

34 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:
“ອາຫານຂອງເຮົາຄືການກະທຳຕາມນ້ຳ
ພຣະໄທຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ
ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກຂອງພຣະອົງ
ສຳເລັດ.

35 ທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ ຍັງມີອີກສີ່
ເດືອນ ແລະຈຶ່ງຈະເຖິງລະດູກ່ຽວເຂົ້າບໍ່

ແມ່ນບໍ່? ເບິ່ງແມ້ ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍວ່າ ຈົ່ງເງິຍໜ້າຂອງພວກທ່ານຂຶ້ນ
ແລະເບິ່ງທັງນາທັງຫລາຍເຖິດ ເພາະ
ພວກມັນກໍຂາວ ພ້ອມສຳລັບການເກັບ
ກ່ຽວ.

36 ແລະຄົນທີ່ກ່ຽວໄດ້ຮັບຄຳຈ້າງທັງ
ຫລາຍ ແລະສະສົມພຶດຕິນຳຕ່າງໄວ້ສຳ
ລັບຊີວິດນິຣັນດອນ ເພື່ອທັງຄົນທີ່ຫວ່ານ
ແລະຄົນທີ່ກ່ຽວຈະຊົ່ນຊົມຍິນດີດ້ວຍ
ກັນ.

37 ແລະໃນສິ່ງນີ້ຖ້ອຍຄຳນັ້ນເປັນ
ຄວາມຈິງຄື ‘ຄົນໜຶ່ງຫວ່ານ ແລະອີກ
ຄົນໜຶ່ງກ່ຽວ’.

38 ເຮົາສົ່ງທ່ານທັງຫລາຍໄປກ່ຽວສິ່ງທີ່
ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ລົງແຮງເຮັດ ຄົນອື່ນໆ
ໄດ້ລົງແຮງເຮັດ ແລະພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າ
ສ່ວນໃນບັນດາການລົງແຮງຂອງພວກ
ເຂົາ”.

39 ແລະຫລາຍຄົນໃນພວກຊາວສະມາ
ເຣຍຂອງເມືອງນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ
ຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນທີ່ເປັນ
ພະຍານວ່າ: “ທ່ານໄດ້ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງ
ສາລະພັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຄີຍເຮັດ”.

**ຊາວສະມາເຣຍ
ໄດ້ຮັບຄວາມລອດເພີ່ມຂຶ້ນອີກ**

40 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຊາວສະມາເຣຍມາເຖິງ
ພຣະອົງແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງທູນເຊີນ
ພຣະອົງໃຫ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລະພຣະ
ອົງຊົງຢູ່ບ່ອນນັ້ນເປັນເວລາສອງວັນ.

41 ແລະອີກຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອເພາະຄໍາກ່າວຂອງພຣະອົງເອງ.

42 ແລ້ວເວົ້າກັບຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນວ່າ: “ບັດນີ້ພວກເຮົາເຊື່ອບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຍິນພຣະອົງເອງແລ້ວ ແລະຮູ້ວ່ານີ້ແຫລະຄື ພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງຄື ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ”.

43 ບັດນີ້ ຫລັງຈາກຜ່ານໄປສອງວັນ ພຣະອົງກໍສະເດັດອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະເຂົ້າໄປໃນແຂວງຄາລີເລ.

44 ເພາະພຣະເຢຊູເອງຊົງເປັນພະຍານວ່າ: “ຜູ້ທໍານາຍບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດໃນບ້ານເມືອງຂອງຕົນເອງ”.

45 ສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າມາໃນແຂວງຄາລີເລ ຊາວຄາລີເລເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ໂດຍໄດ້ເຫັນສິ່ງສາລະພັດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນເທດສະການລ້ຽງນັ້ນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ໄປທີ່ເທດສະການລ້ຽງນັ້ນດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.

ຊົງຮັກສາລູກຊາຍຂອງຂຸນນາງ

46 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າມາທີ່ບ້ານການາຂອງແຂວງຄາລີເລອີກບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາໃຫ້ນໍ້າກາຍເປັນນໍ້າອະງຸ່ນ ແລະບ່ອນນັ້ນມີຂຸນນາງຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ລູກຊາຍຂອງທ່ານປ່ວຍໜັກທີ່ເມືອງກາເປນາອູມ.

47 ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້

ສະເດັດອອກມາຈາກແຂວງຢູດາຍເຂົ້າມາທີ່ແຂວງຄາລີເລແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄປຫາພຣະອົງ ແລະທຸນອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ພຣະອົງສະເດັດລົງມາ ແລະຮັກສາລູກຊາຍຂອງຕົນໃຫ້ຫາຍດີ ເພາະລູກຊາຍນັ້ນໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ.

48 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ: “ນອກຈາກພວກທ່ານຈະເຫັນໝາຍສໍາຄັນຕ່າງໆ ແລະການມະຫັດສະຈັນຕ່າງໆ ພວກທ່ານກໍຈະບໍ່ເຊື່ອ”.

49 ຂຸນນາງຜູ້ນັ້ນທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ຂໍສະເດັດລົງມາກ່ອນທີ່ລູກຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ”.

50 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບທ່ານວ່າ: “ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງທ່ານເຖິດ ລູກຊາຍຂອງທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່” ແລະທ່ານຜູ້ນັ້ນກໍເຊື່ອຖ້ອຍຄໍາທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບທ່ານ ແລະທ່ານຈຶ່ງໄປຕາມທາງຂອງທ່ານ.

51 ແລະໃນຂະນະທີ່ທ່ານກໍາລັງລົງໄປນັ້ນ ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ມາພົບທ່ານ ແລະບອກທ່ານວ່າ: “ລູກຊາຍຂອງທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່”.

52 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງຖາມພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ເຖິງເວລາເມື່ອລູກເລີ່ມດີຂຶ້ນນັ້ນ ແລະພວກເຂົາບອກກັບທ່ານວ່າ: “ໄຂ້ອອກຈາກລາວມື້ວານນີ້ ເວລາບ່າຍໂມງ”.

53 ແລ້ວພໍ່ຈຶ່ງຮູ້ວ່າເປັນຊົ່ວໂມງດຽວກັນນັ້ນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບຕົນວ່າ: “ລູກຊາຍຂອງທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່” ແລະ

ທ່ານເອງກໍເຊື່ອກັບຄອບຄົວທັງໝົດຂອງທ່ານ.

54 ນີ້ເປັນການອັດສະຈັນເທື່ອທີສອງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດອອກມາຈາກແຂວງຢູດາຍເຂົ້າມາທີ່ແຂວງຄາລີເລ.

ຊົງຮັກສາຄົນເຈັບທີ່ສະເບັດຊະທາ

5 ຫລັງຈາກນັ້ນ ມີເທດສະການລ້ຽງຂອງພວກຍົວ ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

2 ບັດນີ້ ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢູ່ຂ້າງປະຕູແກະມີສະຢູສະໜັງ ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນໃນພາສາເຣັບເຣີວ່າ ເບັດຊະທາໂດຍມີສາລາຫ້າຫລັງ.

3 ໃນສາລາເຫລົ່ານັ້ນມີຄົນເຈັບເປັນຈຳນວນຫລາຍນອນຢູ່ຄື ຄົນຕາບອດ, ຄົນເປັຍລ່ອຍ, ຄົນຈ່ອຍແຫ້ງກຳລັງລໍຖ້າການເພືອນຂອງນ້ຳ.

4 ເພາະວ່າມີທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາໃນສະນັ້ນເປັນຄັ້ງຄາວ ແລະກວນນ້ຳແລ້ວຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກ້າວລົງໄປໃນນ້ຳນັ້ນກ່ອນ ຫລັງຈາກການເພືອນຂອງນ້ຳ ກໍຈະຫາຍເປັນປົກກະຕິຈາກພະຍາດໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເປັນຢູ່ນັ້ນ.

5 ແລະມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນທີ່ປ່ວຍມາເປັນເວລາສາມສິບແປດປີແລ້ວ.

6 ເມື່ອພຣະເຢຊູທອດພຣະເນດເຫັນຄົນນັ້ນນອນຢູ່ ແລະຊົງຊາບວ່າ ຕອນນີ້

ລາວເປັນແບບນັ້ນດົນແລ້ວ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ: “ເຈົ້າປາຖະໜາຈະຫາຍເປັນປົກກະຕິບໍ?”

7 ຄົນປ່ວຍນັ້ນທຸນຕອບພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານເອີຍ ເມື່ອນ້ຳເພືອນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະເອົາຕົວຂ້າພະເຈົ້າລົງໄປໃນສະ ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງໄປ ຄົນອື່ນກໍລົງໄປກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ”.

8 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຍົກບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າ ແລະຍ່າງໄປເຖິງ”.

9 ແລະໃນທັນໃດນັ້ນ ຄົນນັ້ນກໍຫາຍເປັນປົກກະຕິ ແລ້ວຍົກບ່ອນນອນຂອງຕົນຍ່າງໄປ ແລະໃນວັນດຽວກັນນັ້ນເປັນວັນສະບາໂຕ.

10 ສະນັ້ນ ພວກຍົວຈຶ່ງເວົ້າກັບຊາຍທີ່ຫາຍໂຮກນັ້ນວ່າ: “ວັນນີ້ເປັນວັນສະບາໂຕ ທີ່ເຈົ້າຍົກບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປເປັນການຜິດພຣະລາຊະບັນຍັດ”.

11 ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: “ທ່ານທີ່ຮັກສາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ ທ່ານຜູ້ດຽວກັນນັ້ນແຫລະໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ຈົ່ງຍົກບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າ ແລະຍ່າງໄປເຖິງ’”.

12 ແລ້ວພວກເຂົາກໍຖາມຄົນນັ້ນວ່າ: “ແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ ‘ຈົ່ງຍົກບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າ ແລະຍ່າງໄປເຖິງ?’”

13 ແລະຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍນັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຜູ້ໃດ ເພາະພຣະເຢຊູເອງໄດ້ສະເດັດຫລົບໄປແລ້ວ ມີຄົນ

ເປັນຈຳນວນຫລາຍຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນັ້ນ.

14 ພາຍຫລັງພຣະເຢຊູຊົງພົບຄົນນັ້ນ ໃນພຣະວິຫານ ແລະໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: “ເບິ່ງແມ້ ເຈົ້າຫາຍເປັນປົກກະຕິແລ້ວຢ່າ ເຮັດບາບອີກ ຢ້ານວ່າເຫດຮ້າຍກວ່ານັ້ນ ຈະມາຫາເຈົ້າ”.

15 ຊາຍຄົນນັ້ນກໍໄດ້ອອກໄປ ແລະບອກ ພວກຢິວວ່າ ເປັນພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ຮັກສາ ລາວໃຫ້ຫາຍເປັນປົກກະຕິ.

16 ແລະເພາະສະນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງຂົ່ມ ເຫງພຣະເຢຊູ ແລະຊອກໂອກາດທີ່ຈະ ຂ້າພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນວັນສະບາໂຕ.

17 ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍຍັງຊົງກະທຳກິດ ຈະການຢູ່ຈົນເຖິງປັດນີ້ ແລະເຮົາກະທຳ”.

18 ເຫດສະນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງຊອກໂອກາດ ທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງບໍ່ພຽງ ແຕ່ລ່ວງກິດຂອງວັນສະບາໂຕເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະບິ ດາຂອງພຣະອົງດ້ວຍ ອັນເປັນການກະ ທຳພຣະອົງເອງໃຫ້ສະເໝີກັບພຣະເຈົ້າ.

19 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວ ກັບພວກເຂົາວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວ ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພຣະບຸດຈະກະ ທຳສິ່ງໃດຕາມໃຈເອງບໍ່ໄດ້ນອກຈາກສິ່ງ ທີ່ພຣະບຸດຊົງເຫັນພຣະບິດາກະທຳ ເພາະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະບິດາຊົງກະທຳ

ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພຣະບຸດກໍຊົງກະທຳດ້ວຍ ເໝືອນກັນ.

20 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ ແລະຊົງສຳແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນສິ່ງ ສາລະພັດທີ່ພຣະອົງເອງຊົງກະທຳ ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງສຳແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນ ບັນດາກິດຈະການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະປະຫລາດໃຈ.

21 ເພາະພຣະບິດາຊົງເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍ ແລ້ວເປັນຂຶ້ນມາ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ ພວກເຂົາມີຊີວິດສັນໃດ ພຣະບຸດກໍເຮັດ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງປາຖະໜາມີຊີວິດ ສັນນັ້ນ.

22 ເພາະວ່າພຣະບິດາບໍ່ຊົງພິພາກສາຜູ້ ໃດ ແຕ່ຊົງມອບການພິພາກສາທັງໝົດ ໄວ້ກັບພຣະບຸດແລ້ວ.

23 ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະຖວາຍກຽດ ແຕ່ພຣະບຸດເໝືອນກັບທີ່ພວກເຂົາ ຖວາຍກຽດແຕ່ພຣະບິດາ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ ຖວາຍກຽດແຕ່ພຣະບຸດ ກໍບໍ່ຖວາຍກຽດ ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ທີ່ສິ່ງພຣະບຸດມາແລ້ວ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ ຫລາຍວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຟັງຄຳຂອງເຮົາ ແລະ ເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສິ່ງເຮົາມານັ້ນ ກໍມີ ຊີວິດນິຣັນດອນ ແລະຈະບໍ່ເຂົ້າສູ່ການ ລົງໂທດ ແຕ່ໄດ້ຜ່ານພື້ນຈາກຄວາມຕາຍ ໄປສູ່ຊີວິດແລ້ວ.

25 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ ຫລາຍວ່າ ເວລານັ້ນໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ

ແລະບັດນີ້ກໍເຖິງແລ້ວ ເມື່ອຜູ້ທີ່ຕາຍ ແລ້ວຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ ໄດ້ຍິນຈະມີຊີວິດ.

26 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງມີຊີວິດໃນ ພຣະອົງເອງສັນໃດ ພຣະອົງກໍໄດ້ປະ ທານໃຫ້ພຣະບຸດມີຊີວິດໃນພຣະອົງເອງ ສັນນັ້ນ.

27 ແລະໄດ້ປະທານສິດທິອໍານາດແກ່ ພຣະບຸດທີ່ຈະກະທໍາການພິພາກສາ ດ້ວຍ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນບຸດມະນຸດ.

ການຟື້ນຂຶ້ນມາສອງແບບ

28 ຢ່າປະຫລາດໃຈໃນສິ່ງນີ້ເລີຍເພາະ ເວລານັ້ນໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ ຊຶ່ງໃນເວລາ ນັ້ນບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນອຸໂມງຝັງສົບຕ່າງໆ ຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ.

29 ແລະຈະໄດ້ອອກມາ ຄົນທັງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ກະທໍາດີຈະອອກມາສູ່ການເປັນຂຶ້ນ ມາແຫ່ງຊີວິດ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ ກະທໍາຊົ່ວຮ້າຍຈະອອກມາສູ່ການເປັນ ຂຶ້ນມາແຫ່ງການສາບແຊ່ງ.

ບັນດາຄໍາພະຍານວ່າພຣະເຢຊູ

ຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

30 ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດຕາມໃຈຂອງຕົນ ເອງບໍ່ໄດ້ ເຮົາໄດ້ຍິນຢ່າງໃດເຮົາກໍພິພາກ ສາຢ່າງນັ້ນ ແລະການພິພາກສາຂອງເຮົາ ກໍຍຸດຕິທໍາ ເພາະເຮົາບໍ່ຫາໂອກາດທີ່ຈະ ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາຜູ້ທີ່ໄດ້

ສົ່ງເຮົາມາ.

31 ຖ້າເຮົາເປັນພະຍານເຖິງຕົວເຮົາເອງ ຄໍາພະຍານຂອງເຮົາກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ.

32 ມີອີກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າຄໍາພະຍານຊຶ່ງພຣະອົງຊົງ ເປັນພະຍານເຖິງເຮົານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.

33 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາໂປ ຣັນ ແລະລາວກໍໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງ ຄວາມຈິງ.

34 ສ່ວນເຮົາບໍ່ຮັບຄໍາພະຍານຈາກ ມະນຸດ ແຕ່ເຮົາກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກໍເພື່ອ ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

35 ໂປຣຮັມເຄີຍເປັນໂຄມທີ່ໄຕ້ຢູ່ ແລະທີ່ ສ່ອງແສງ ແລະທ່ານທັງຫລາຍກໍເຕັມໃຈ ຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງທີ່ຈະຊື່ນຊົມຍິນດີໃນ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂປຣຮັມນັ້ນ.

36 ແຕ່ເຮົາມີຄໍາພະຍານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ຄໍາພະຍານຂອງໂປຣຮັມ ເພາະວ່າການງານ ຕ່າງໆຊຶ່ງພຣະບິດາຊົງມອບແກ່ເຮົາເພື່ອ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດ ການງານເຫລົ່ານັ້ນ ເອງທີ່ເຮົາກໍາລັງເຮັດຢູ່ກໍເປັນພະຍານ ເຖິງເຮົາວ່າ ພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

37 ແລະພຣະບິດາເອງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ ນັ້ນຊົງເປັນພະຍານເຖິງເຮົາແລ້ວ, ທ່ານ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງ ພຣະອົງ ຫລືເຫັນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງ ໃນເວລາໃດເລີຍ.

38 ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ມີພຣະດໍາ ລັດຂອງພຣະອົງດໍາລົງຢູ່ໃນຕົວທ່ານ

ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ພຣະບິດາສົ່ງມາແລ້ວນັ້ນ
ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອພຣະອົງຜູ້ນັ້ນ.

39 ຈົ່ງຄົ້ນເບິ່ງໃນພຣະຄຳພີ ເພາະທ່ານ
ທັງຫລາຍຄິດວ່າໃນພຣະຄຳພີນັ້ນພວກ
ທ່ານມີຊີວິດນິຣັນດອນ ແລະພຣະຄຳພີ
ນັ້ນເປັນຂໍ້ຄວາມຊຶ່ງເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ.

40 ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຍອມມາຫາ
ເຮົາເພື່ອທີ່ພວກທ່ານຈະໄດ້ມີຊີວິດ.

41 ເຮົາບໍ່ຮັບກຽດຈາກມະນຸດຄົນໃດ.

42 ແຕ່ເຮົາຮູ້ຈັກທ່ານທັງຫລາຍວ່າທ່ານ
ທັງຫລາຍບໍ່ມີຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່
ໃນຕົວພວກທ່ານ.

43 ເຮົາໄດ້ມາໃນພຣະນາມພຣະບິດາ
ຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບ
ເຮົາ, ຖ້າຜູ້ອື່ນຈະມາໃນນາມຂອງເຂົາ
ເອງ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະຮັບຜູ້ນັ້ນ.

44 ທ່ານທັງຫລາຍຈະເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ
ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຍົດສັກຈາກກັນເອງ ແລະບໍ່ສະ
ແຫວງຫາຍົດສັກທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່າ
ນັ້ນ?

45 ຢ່າຄິດວ່າເຮົາຈະຟ້ອງພວກທ່ານຕໍ່
ພຣະບິດາ ມີຜູ້ໜຶ່ງຟ້ອງພວກທ່ານແລ້ວ
ຄືໂມເຊ ຜູ້ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍວາງໃຈຢູ່.

46 ເພາະຖ້າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອໂມ
ເຊ ພວກທ່ານກໍຄົງຈະເຊື່ອເຮົາໄປແລ້ວ
ເພາະໂມເຊໄດ້ຂຽນກ່າວເຖິງເຮົາ.

47 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອຄຳຂຽນ
ຕ່າງໆຂອງໂມເຊ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອບັນ
ດາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?"

ຊົງລ້ຽງຄົນຫ້າພັນຄົນ

(ມທ 14:13-21)

(ມຣກ 6:32-44; ລກ 9:10-17)

6 ຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພຣະເຢຊູກໍ
ສະເດັດຂ້າມທະເລຄາລີເລໄປ ຊຶ່ງ
ກໍຄື ທະເລຕີເບເຣຍ.

2 ແລະຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຕາມ
ພຣະອົງໄປ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນການ
ອັດສະຈັນຕ່າງໆຂອງພຣະອົງຊຶ່ງພຣະ
ອົງໄດ້ຊົງກະທຳຕໍ່ບັນດາຄົນທີ່ເປັນໂຣກ
ໄພໄຂ້ເຈັບ.

3 ແລະພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນໄປເທິງ
ພູເຂົາ ແລະພຣະອົງຊົງນັ່ງລົງບ່ອນນັ້ນ
ກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ.

4 ແລະເທດສະການປັດສະຄາ, ເທດສະ
ການລ້ຽງຂອງພວກຍົວໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ.

5 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເງິຍໜ້າຂອງພຣະ
ອົງຂຶ້ນ ແລະທອດພຣະເນດເຫັນຄົນ
ເປັນຈຳນວນຫລາຍມາຫາພຣະອົງ, ພຣະ
ອົງຈຶ່ງກ່າວກັບພິລິບວ່າ: "ພວກເຮົາຈະຊື້
ອາຫານຢູ່ໃສເພື່ອຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ກິນ?"

6 ແລະພຣະອົງກ່າວເຊັ່ນນີ້ເພື່ອຈະລອງ
ໃຈພິລິບ ເພາະພຣະອົງເອງຊົງຊາບແລ້ວ
ວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳປະການໃດ.

7 ພິລິບທຸນຕອບພຣະອົງວ່າ: "ເຂົ້າຈີ່
ມຸນຄ່າສອງຮ້ອຍຫລຽນເດນາຣີອັນກໍບໍ່
ພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາ
ທຸກຄົນຈະໄດ້ກິນຄົນລະເລັກຄົນລະ
ໜ້ອຍ".

8 ຄົນໜຶ່ງໃນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຄື ອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕທູນ ພຣະອົງວ່າ:

9 “ມີເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ ທີ່ມີເຂົ້າຈີ່ບາເລຫ້າກ້ອນກັບປານ້ອຍໆ ສອງໂຕ ແຕ່ເທົ່ານັ້ນຈະພໍອັນໃດໃນທ່າມ ກາງຄົນຫລາຍເຊັ່ນນີ້?”

10 ແລະເຢຊູກ່າວວ່າ: “ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທັງ ປວງນັ່ງລົງເຖິດ” ຕອນນີ້ ມີຫຍ້າຫລາຍ ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງນັ່ງລົງ ຈຳນວນຄົນໄດ້ປະມານຫ້າພັນ ຄົນ.

11 ແລະພຣະເຢຊູກໍຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ເຫລົ່າ ນັ້ນ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງຂອບພຣະຄຸນ ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍຊົງຢາຍໃຫ້ແກ່ພວກ ສາວິກ ແລະພວກສາວິກກໍໃຫ້ຄົນເຫລົ່າ ນັ້ນທີ່ນັ່ງຢູ່ ແລະໃຫ້ປາເຊັ່ນກັນຫລາຍ ຕາມທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາ.

12 ເມື່ອພວກເຂົາກິນອົ່ມແລ້ວ ພຣະອົງ ຈຶ່ງກ່າວກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ: “ຈົ່ງເກັບເສດອາຫານທີ່ເຫລືອໄວ້ເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ມີສິ່ງໃດເສຍໄປ”.

13 ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເກັບເສດ ອາຫານເຫລົ່ານັ້ນໃສ່ກະບູງໄດ້ສິບສອງ ກະບູງເຕັມ ດ້ວຍເສດເຂົ້າຈີ່ບາເລຫ້າ ກ້ອນທີ່ເຫລືອຢູ່ ແລະເກີນຈາກທີ່ຄົນ ທັງຫລາຍໄດ້ກິນແລ້ວນັ້ນ.

14 ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ ເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງ

ກະທຳກໍເວົ້າວ່າ: “ແທ້ຈິງທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ ທຳນາຍຜູ້ນັ້ນທີ່ຈະຊົງເຂົ້າມາໃນໂລກ”.

ພຣະເຢຊູຊົງຍ່າງເທິງນ້ຳ

(ມທ 14:22-36; ມຣກ 6:45-56)

15 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຮັບຮູ້ ວ່າພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະມາ ແລະຈັບພຣະ ອົງໂດຍໃຊ້ກຳລັງ ເພື່ອທີ່ຈະຕັ້ງພຣະອົງ ໃຫ້ເປັນກະສັດ, ພຣະອົງກໍສະເດັດໄປທີ່ ພູເຂົາອີກແຕ່ລຳພັງ.

16 ແລະເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງແລ້ວ ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ລົງໄປທີ່ ທະເລ.

17 ແລະລົງເຮືອລຳໜຶ່ງ ແລະຂ້າມທະ ເລໄປທາງເມືອງກາເປນາອູມ ແລະຕອນ ນີ້ມືດແລ້ວ ແລະພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ໄດ້ສະ ເດັດມາຫາພວກເຂົາ.

18 ແລະທະເລກໍກຳເລີບຂຶ້ນຍ້ອນມືລົມ ແຮງທີ່ພັດຜ່ານມາ.

19 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາພາຍເຮືອໄປໄດ້ ປະມານຫ້າ ຫລືຫົກກິໂລແມັດ, ພວກ ເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຍ່າງມາເທິງທະເລ ແລະກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້ເຮືອລຳນັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກໍຕົກໃຈຢ້ານ.

20 ແຕ່ພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ນີ້ແມ່ນເຮົາເອງ ຢ່າຢ້ານເລີຍ”.

21 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງຮັບພຣະອົງເຂົ້າ ເຮືອດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະໃນທັນ ໃດ ເຮືອນັ້ນກໍເຖິງຝັ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະໄປ ນັ້ນ.

ການເທດສະໜາຂອງພຣະເຢຊູ

ກ່ຽວກັບອາຫານແຫ່ງຊີວິດ

22 ວັນຕໍ່ມາ ເມື່ອປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຝາກຂ້າງນັ້ນຂອງທະເລເຫັນວ່າບໍ່ມີເຮືອລ່າອື່ນບ່ອນນັ້ນ ນອກຈາກລ່າທີ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງລົງໄປພຽງລ່າດຽວ ແລະເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອລ່ານັ້ນໄປກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ ແຕ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄປຕາມລ່າພັງເທົ່ານັ້ນ.

23 (ຢ່າງໃດກໍດີມີເຮືອລ່າອື່ນຫລາຍລ່າມາຈາກຕິເບເຣຍ ໃກ້ສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລັງຈາກທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ).

24 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ຢູ່ເຊັ່ນກັນ ພວກເຂົາຈຶ່ງລົງເຮືອໄປ ແລະມາທີ່ເມືອງກາເປນາອຸມຕາມຫາພຣະເຢຊູ.

25 ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ພົບພຣະອົງຢູ່ຝາກຂ້າງນັ້ນຂອງທະເລແລ້ວ ພວກເຂົາກໍທຸນພຣະອົງວ່າ: “ຮັບບິ ທ່ານມາບ່ອນນີ້ແຕ່ເມື່ອໃດ?”

26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບພວກເຂົາ ແລະກ່າວວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານຕາມຫາເຮົາບໍ່ແມ່ນເພາະພວກທ່ານໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພາະພວກທ່ານໄດ້

ກິນເຂົ້າຈີ່ ແລະອົ່ມ.

27 ຢ່າພະຍາຍາມຊອກຫາອາຫານທີ່ຍ່ອມເສື່ອມສູນໄປ ແຕ່ຈົ່ງຫາອາຫານທີ່ດຳລົງຢູ່ເຖິງຊີວິດນິຣັນດອນຊຶ່ງບຸດມະນຸດຈະໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພາະພຣະພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາໄດ້ຊົງປະທັບກາໄວ້ບຸດແລ້ວ”.

28 ແລ້ວພວກເຂົາກໍທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດ ເພື່ອພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດວຽກຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້?”

29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ນີ້ແຫລະຄືວຽກຂອງພຣະເຈົ້າຄື ທີ່ພວກທ່ານເຊື່ອໃນທ່ານຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງມານັ້ນ”.

30 ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງທຸນພຣະອົງວ່າ: “ແລ້ວທ່ານຈະສະແດງໝາຍສຳຄັນອັນໃດ ເພື່ອພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນ ແລະເຊື່ອທ່ານ? ທ່ານຈະເຮັດການງານອັນໃດແດ່?”

31 ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິນມານໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນັ້ນ ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ພຣະອົງໄດ້ປະທານອາຫານຈາກຟ້າສະຫວັນໃຫ້ພວກເຂົາກິນ”’.

32 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ໂມເຊບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອາຫານຈາກຟ້າສະຫວັນນັ້ນແກ່ພວກທ່ານ ແຕ່ພຣະ

ບິດາຂອງເຮົາປະທານອາຫານແທ້ຊຶ່ງມາ
ຈາກຟ້າສະຫວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ.

33 ເພາະວ່າອາຫານຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ
ຄືທ່ານທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະປະ
ທານຊີວິດໃຫ້ແກ່ໂລກ”.

34 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງທຸນພຣະອົງວ່າ:
“ພຣະອົງເຈົ້າ ໂຜດໃຫ້ອາຫານນີ້ແກ່
ພວກຂ້າພະເຈົ້າຕະຫລອດໄປເຖິງ”.

35 ແລະພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາ
ວ່າ: “ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາ
ຫາເຮົາຈະບໍ່ຫົວອີກ ແລະຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນ
ເຮົາຈະບໍ່ກະຫາຍອີກເລີຍ.

36 ແຕ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
ແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນເຮົາແລ້ວ
ເຊັ່ນກັນ ແລະບໍ່ເຊື່ອ.

37 ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາປະທານແກ່ເຮົາ
ຈະມາສູ່ເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາ ເຮົາກໍ
ຈະບໍ່ໄລ່ອອກໄປເລີຍ.

38 ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອກະທຳຕາມຄວາມປະສົງ
ຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ຕາມພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

39 ແລະນີ້ແຫລະຄື ພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະບິດາຜູ້ຊົ່ງໄດ້ສົ່ງເຮົາມານັ້ນຄືຈາກ
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົ່ງມອບໄວ້ແກ່ເຮົາ
ແລ້ວນັ້ນ ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພິນາດສູນຫາຍໄປ
ຈັກຢ່າງ ແຕ່ຈະຕັ້ງໜັ້ນຂຶ້ນມາອີກໃນວັນ
ສຸດທ້າຍ.

40 ແລະນີ້ຄືພຣະປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງ

ເຮົາມານັ້ນ ທີ່ຈະໃຫ້ທຸກຄົນຊຶ່ງເຫັນ
ພຣະບຸດ ແລະເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນຈະ
ມີຊີວິດມີຮັນດອນ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ
ຟື້ນຂຶ້ນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ”.

41 ພວກຢົວຈຶ່ງຈົມພິມພໍ້າກັນເລື່ອງ
ພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ເຮົາ
ເປັນອາຫານຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ”.

42 ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: “ຄົນນີ້ແມ່ນ
ເຢຊູລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບບໍ່ແມ່ນບໍ່ ຜູ້ທີ່
ພໍ່ແມ່ຂອງລາວພວກເຮົາກໍຮູ້ຈັກ? ເຫດ
ໃດລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກ
ສະຫວັນ?’”

43 ສະນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບ ແລະ
ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຢ່າຈົມກັນໃນ
ທຳມະກາງພວກທ່ານເອງເລີຍ.

44 ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມາເຖິງເຮົາໄດ້
ນອກຈາກພຣະບິດາຜູ້ສົ່ງເຮົາມາແລ້ວ
ນັ້ນຈະຊົ່ງຊັກນຳເຂົາມາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້
ຜູ້ນັ້ນຟື້ນຂຶ້ນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

45 ມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນພວກຜູ້ທຳ
ນາຍວ່າ ‘ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນຈະຮຽນ
ຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າ’ ເຫດສະນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່
ໄດ້ຍິນ ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພຣະບິດາ
ແລ້ວກໍມາເຖິງເຮົາ.

46 ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນພຣະບິດານອກ
ຈາກທ່ານຜູ້ຊົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ທ່ານ
ນັ້ນແຫລະໄດ້ເຫັນພຣະບິດາແລ້ວ.

47 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍມີຊີວິດມີ

ຮັນດອນ.

48 ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດນັ້ນ.

49 ບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ກິນມານາໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ ແລະ ເສຍຊີວິດ.

50 ນີ້ແຫລະຄືອາຫານຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນເພື່ອຄົນໃດຈະໄດ້ກິນອາຫານນັ້ນ ແລະບໍ່ຕາຍ.

51 ເຮົາເປັນອາຫານທີ່ດຳລົງຊີວິດຊຶ່ງໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ຖ້າຜູ້ໃດກິນອາຫານນີ້ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດໄປ ແລະອາຫານທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ນັ້ນຄື ເນື້ອໜັງຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ເພື່ອເປັນຊີວິດຂອງໂລກ”.

52 ສະນັ້ນ ພວກຍິວຈຶ່ງຖຽງກັນໃນທ່າມກາງພວກເຂົາເອງວ່າ: “ຜູ້ນີ້ຈະເອົາເນື້ອໜັງຂອງຕົນໃຫ້ພວກເຮົາກິນໄດ້ຢ່າງໃດ?”

53 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ນອກຈາກພວກທ່ານກິນເນື້ອໜັງຂອງບຸດມະນຸດ ແລະດຶ່ມໂລຫິດຂອງທ່ານ ທ່ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ມີຊີວິດໃນຕົວພວກທ່ານເລີຍ.

54 ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກິນເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ ແລະດຶ່ມໂລຫິດຂອງເຮົາກໍມີຊີວິດນິຮັນດອນ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນພື້ນຂຶ້ນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

55 ເພາະວ່າເນື້ອໜັງຂອງເຮົາເປັນອາຫານແທ້ ແລະໂລຫິດຂອງເຮົາກໍເປັນ

ຂອງດຶ່ມແທ້.

56 ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ ແລະດຶ່ມໂລຫິດຂອງເຮົາ ກໍດຳລົງຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່ໃນເຂົາ.

57 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ໄດ້ສິ່ງເຮົາມາ ແລະເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໂດຍທາງພຣະບິດານັ້ນສັນໃດ ຜູ້ທີ່ກິນເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະມີຊີວິດໂດຍທາງເຮົາສັນນັ້ນ.

58 ນີ້ແຫລະຄືອາຫານທີ່ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ບໍ່ເໝືອນກັບທີ່ພວກບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ກິນມານາ ແລະເສຍຊີວິດ ຜູ້ທີ່ກິນອາຫານນີ້ຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫລອດໄປ”.

59 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໃນທ່າມະສາລາ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່ໃນເມືອງກາເປນາອູມ.

**ພວກສາວິກບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູ
(ມທ 8:19-22; 10:36)**

60 ສະນັ້ນ ຫລາຍຄົນໃນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: “ນີ້ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ຍາກຫລາຍ ໃຜຈະສາມາດຟັງຄຳນີ້ໄດ້?”

61 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບພາຍໃນພຣະອົງເອງວ່າ ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເຖິງຖ້ອຍຄຳນີ້, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຖ້ອຍຄຳນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານສະດຸດໃຈບໍ່?

62 ແລະຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະເຫັນບຸດ

ມະນຸດສະເດັດຂຶ້ນໄປບ່ອນທີ່ຊຶ່ງທ່ານຢູ່
ແຕ່ກ່ອນນັ້ນຈະເປັນແນວໃດ?

63 ຈິດວິນຍານຄືສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ
ສ່ວນເນື້ອໜັງບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດອັນ
ໃດ, ບັນດາຖ້ອຍຄໍາທີ່ເຮົາກ່າວກັບທ່ານ
ທັງຫລາຍນັ້ນ ຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານັ້ນເປັນ
ຈິດວິນຍານ ແລະເປັນຊີວິດ.

64 ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກທ່ານທີ່ບໍ່ເຊື່ອ”
ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຊາບແຕ່ຕອນຕົ້ນວ່າມີ
ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຈະທໍລະ
ຍົດພຣະອົງ.

65 ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າ: “ເຫດສະນັ້ນ
ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ‘ບໍ່
ມີຜູ້ໃດຈະສາມາດມາເຖິງເຮົາໄດ້ນອກ
ຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງໄຜດປະ
ທານສິ່ງນັ້ນແກ່ຜູ້ນັ້ນ”.

66 ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ຫລາຍຄົນໃນ
ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍ່ກັບໄປ ແລະ
ບໍ່ຍ່າງໄປກັບພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ.

ຄໍາກ່າວເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງເປໂຕ

67 ແລ້ວພຣະເຢຊູກ່າວກັບສິບສອງຄົນ
ນັ້ນວ່າ: “ພວກທ່ານກໍ່ຈະຈາກໄປເຊັ່ນ
ກັນບໍ່?”

68 ແລ້ວຊີໂມນເປໂຕທຸນຕອບພຣະອົງ
ວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຈາກ
ໄປຫາຜູ້ໃດ? ພຣະອົງມີບັນດາຖ້ອຍ
ຄໍາແຫ່ງຊີວິດນີ້ຮັບດອນ.

69 ແລະພວກຂ້ານ້ອຍກໍ່ເຊື່ອ ແລະແນ່
ໃຈແລ້ວວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

ນັ້ນ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະ
ຊົນຢູ່”.

70 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບພວກເຂົາວ່າ:
“ເຮົາໄດ້ເລືອກພວກທ່ານສິບສອງຄົນ
ແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່ ແລະຄົນໜຶ່ງໃນພວກ
ທ່ານເປັນມານຮ້າຍ?”

71 ພຣະອົງກ່າວເຖິງຢູດາອິດສະກາຣີ
ອິດລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ເພາະລາວເປັນ
ຜູ້ທີ່ຈະທໍລະຍົດພຣະອົງ ໂດຍເປັນຄົນ
ໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນນັ້ນ.

ເຫດສະການລ້ຽງການປຸກຕູບ

ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

7 ຫລັງຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູກໍ່
ໄດ້ສະເດັດໄປໃນແຂວງຄາລີເລ
ເພາະພຣະອົງບໍ່ປະສົງທີ່ຈະສະເດັດໄປ
ໃນແຂວງຢູດາຍ ເພາະພວກຍິວຊອກຫາ
ໂອກາດທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງ.

2 ບັດນີ້ ເຫດສະການລ້ຽງການປຸກຕູບ
ຂອງພວກຍິວໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ.

3 ເພາະສະນັ້ນ ພວກນ້ອງໆຂອງພຣະ
ອົງຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ຈຶ່ງອອກຈາກ
ບ່ອນນີ້ ແລະເຂົ້າໄປແຂວງຢູດາຍເຖິດ
ເພື່ອພວກສາວິກຂອງອ້າຍຈະໄດ້ເຫັນ
ວຽກຕ່າງໆທີ່ອ້າຍເຮັດນັ້ນດ້ວຍ.

4 ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດສິ່ງໃດຢ່າງ
ລັບໆ ແລະເຂົາເອງສະແຫວງທີ່ຈະເປັນ
ທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງເປີດເຜີຍ ຖ້າອ້າຍເຮັດສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ກໍ່ຈຶ່ງສະແດງຕົວອ້າຍເອງໃຫ້
ປາກົດແກ່ໂລກເຖິດ”.

5 ເພາະພວກນ້ອງໆຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້
ເຊື່ອໃນພຣະອົງເໝືອນກັນ.

6 ແລ້ວພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:
“ເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ມາເຖິງ ແຕ່ເວລາ
ຂອງພວກເຈົ້າມີຢູ່ພ້ອມສະເໝີ.

7 ໂລກຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ແຕ່
ໂລກກຽດຊັງເຮົາ ເພາະເຮົາເປັນພະ
ຍານເຖິງໂລກວ່າ ກິດຈະການຕ່າງຂອງ
ໂລກນັ້ນຊົ່ວຮ້າຍ.

8 ພວກເຈົ້າຈົ່ງຂຶ້ນໄປໃນເທດສະການນີ້
ເຖິດ ເຮົາຍັງບໍ່ຂຶ້ນໄປໃນເທດສະການນີ້
ເພາະວ່າເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ເຖິງເຕັມທີ່”.

9 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແກ່
ພວກເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງກໍຍັງປະທັບຢູ່
ໃນແຂວງຄາລີເລ.

**ພຣະເຢຊູຊົງອອກຈາກ
ແຂວງຄາລີເລແບບລັບໆ**

10 ແຕ່ເມື່ອພວກນ້ອງໆຂອງພຣະອົງ
ຂຶ້ນໄປແລ້ວ, ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປ
ທີ່ເທດສະການລ້ຽງນັ້ນດ້ວຍ ບໍ່ແມ່ນ
ແບບເປີດເຜີຍ ແຕ່ເໝືອນກັບຂຶ້ນໄປຢ່າງ
ລັບໆ.

11 ແລ້ວພວກຍິງຈຶ່ງສະແຫວງຫາພຣະ
ອົງໃນເທດສະການລ້ຽງນັ້ນ ແລະເວົ້າວ່າ:
“ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ?”

12 ແລະມີການຈົ່ມພິມພໍາຫລາຍຢ່າງ
ໃນທ່າມກາງປະຊາຊົນເລື່ອງພຣະອົງ
ເພາະບາງຄົນເວົ້າວ່າ: “ລາວເປັນຄົນດີ”
ຄົນອື່ນໆເວົ້າວ່າ: “ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ລາວຫລອກ

ລວງປະຊາຊົນ”
13 ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເວົ້າເລື່ອງພຣະອົງຢ່າງ
ເປີດເຜີຍ ເພາະຢ້ານພວກຍິງ.

ພຣະເຢຊູທີ່ເທດສະການລ້ຽງປຸກຕູບ
14 ບັດນີ້ ປະມານກາງເທດສະການລ້ຽງ
ນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປເຂົ້າໃນ
ພຣະວິຫານ ແລະຊົງສັ່ງສອນ.

15 ແລະພວກຍິງປະຫລາດໃຈ ໂດຍ
ເວົ້າວ່າ: “ຄົນນີ້ຮູ້ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ໄດ້
ຢ່າງໃດ ເມື່ອບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮຽນເລີຍ?”

16 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບພວກເຂົາ ແລະ
ກ່າວວ່າ: “ຫລັກຄຳສອນຂອງເຮົາບໍ່
ແມ່ນຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

17 ຖ້າຜູ້ໃດຕັ້ງໃຈເຮັດຕາມພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ເຖິງຫລັກຄຳ
ສອນນັ້ນວ່າ ຫລັກຄຳສອນນັ້ນມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ຫລືວ່າເຮົາເວົ້າຕາມໃຈຂອງ
ເຮົາເອງ.

18 ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຕາມໃຈຂອງຕົນເອງຍ່ອມ
ສະແຫວງຫາສະຫງ່າຮາສີສຳລັບຕົນເອງ
ແຕ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາສະຫງ່າຮາສີສຳ
ລັບພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງຕົນມາ ຜູ້ດຽວກັນ
ນັ້ນກໍເປັນຄົນຈິງ ແລະບໍ່ມີຄວາມອະທຳ
ຢູ່ໃນຕົວເຂົາເລີຍ.

19 ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ພຣະລາຊະບັນຍັດແກ່
ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ແມ່ນບໍ່ ແລະຍັງບໍ່ມີຜູ້
ໃດໃນພວກທ່ານຮັກສາພຣະລາຊະ
ບັນຍັດນັ້ນ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງ

ຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າເຮົາ?”
 20 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອບ ແລະເວົ້າວ່າ:
 “ທ່ານມີຜີສິ່ງຢູ່ ແມ່ນໃຜຊອກຫາໂອ
 ກາດທີ່ຈະຂ້າທ່ານ?”
 21 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບພວກ
 ເຂົາວ່າ: “ເຮົາໄດ້ເຮັດກິດຈະການອັນໜຶ່ງ
 ແລະພວກທ່ານທຸກຄົນປະຫລາດໃຈ.
 22 ເພາະສະນັ້ນ ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ພິທີຕັດ
 ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ (ບໍ່ແມ່ນເພາະມັນມາ
 ຈາກໂມເຊ ແຕ່ມາຈາກພວກບັນພະບຸ
 ລຸດ) ແລະໃນວັນສະບາໂຕທ່ານທັງຫລາຍ
 ກໍຍັງໃຫ້ຄົນຮັບພິທີຕັດ.
 23 ຖ້າໃນວັນສະບາໂຕຄົນຍັງເຮັດພິທີ
 ຕັດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜິດພຣະລາຊະບັນຍັດ
 ຂອງໂມເຊແລ້ວ ພວກທ່ານຢາກຮ້າຍ
 ໃຫ້ເຮົາ ເພາະເຮົາເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ
 ຫາຍເປັນປົກກະຕິທຸກຢ່າງແລ້ວໃນວັນ
 ສະບາໂຕບໍ່?
 24 ຢ່າຕັດສິນຕາມທີ່ເຫັນພາຍນອກ
 ແຕ່ຈົ່ງຕັດສິນຕາມການພິພາກສາອັນ
 ຊອບທຳເຖິດ”.
 25 ແລ້ວບາງຄົນໃນພວກຊາວນະຄອນ
 ເຢຣູຊາເລັມເວົ້າວ່າ: “ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຜູ້ທີ່
 ພວກເຂົາຊອກຫາໂອກາດຈະຂ້າ?
 26 ແຕ່ເບິ່ງແມ້ ທ່ານກຳລັງເວົ້າຢ່າງກ້າ
 ຫານ ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າອັນໃດ
 ທ່ານເລີຍ ພວກຂຸນນາງຮູ້ແນ່ນອນແລ້ວ
 ບໍ່ວ່າ ຄົນນີ້ເປັນພຣະຄຣິດແທ້?
 27 ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄົນນີ້ມາຈາກໃສ

ແຕ່ເມື່ອພຣະຄຣິດສະເດັດມານັ້ນ ຈະບໍ່
 ມີຜູ້ໃດຮູ້ເລີຍວ່າ ພຣະອົງມາຈາກໃສ”.
 28 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງໃນພຣະວິ
 ຫານໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່
 ໂດຍກ່າວວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍທັງຮູ້ຈັກ
 ເຮົາ ແລະພວກທ່ານຮູ້ວ່າເຮົາມາຈາກໃສ
 ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕາມລຳພັງເຮົາເອງ ແຕ່
 ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມານັ້ນຊົງສັດຈົງ ຜູ້
 ຊົງພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ.
 29 ແຕ່ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງເພາະເຮົາມາ
 ຈາກພຣະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ
 ແລ້ວ”.
 30 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດ
 ທີ່ຈະຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິນະມີ
 ແຕະຕ້ອງພຣະອົງ ເພາະເວລາຂອງພຣະ
 ອົງຍັງບໍ່ມາເຖິງ.
 31 ແລະຫລາຍຄົນໃນປະຊາຊົນນັ້ນໄດ້
 ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ: “ເມື່ອ
 ພຣະຄຣິດສະເດັດມານັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງ
 ກະທຳການອັດສະຈັນຫລາຍກວ່າການ
 ອັດສະຈັນເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດບໍ່?”
 32 ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າປະຊາຊົນ
 ຈົ່ມກັນເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆເຊັ່ນນີ້ກ່ຽວກັບ
 ພຣະອົງ ແລະພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກ
 ປະໂຣຫິດໃຫຍ່ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງພວກເຈົ້າໜ້າທີ່
 ໄປເພື່ອທີ່ຈະຈັບພຣະອົງ.
 33 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາ
 ວ່າ: “ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງເຮົາຈະຍັງຢູ່ກັບທ່ານ
 ທັງຫລາຍ ແລະຈາກນັ້ນເຮົາຈະໄປຫາ

ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

34 ທ່ານທັງຫລາຍຈະສະແຫວງຫາເຮົາ ແລະຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອນທີ່ເຮົາຢູ່ນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄປບ່ອນນັ້ນບໍ່ໄດ້”.

35 ແລ້ວພວກຍົວຈຶ່ງເວົ້າກັນໃນທ່າມກາງພວກເຂົາເອງວ່າ: “ຄົນນີ້ຈະໄປໃສ ທີ່ພວກເຮົາຈະຊອກລາວບໍ່ພົບ? ລາວຈະໄປຫາຄົນທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກຕ່າງຊາດ ແລະສັງສອນພວກຕ່າງຊາດບໍ່?”

36 ນີ້ແມ່ນຄໍາເວົ້າລັກສະນະໃດກັນທີ່ລາວເວົ້າວ່າ ‘ທ່ານທັງຫລາຍຈະສະແຫວງຫາເຮົາ ແລະຈະບໍ່ພົບເຮົາ’ ແລະ ‘ບ່ອນທີ່ເຮົາຢູ່ນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈະໄປບ່ອນນັ້ນບໍ່ໄດ້”.

**ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
ຄືແມ່ນ້ຳປະກອບດ້ວຍຊີວິດ**

37 ໃນວັນສຸດທ້າຍ ວັນໃຫຍ່ຂອງເທດສະການລ້ຽງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຢືນ ແລະຮ້ອງວ່າ: “ຖ້າຜູ້ໃດກະຫາຍຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມາຫາເຮົາ ແລະຕື່ມ.

38 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາ ຕາມທີ່ພຣະຄໍາພີໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ບັນດາແມ່ນ້ຳແຫ່ງນ້ຳປະກອບດ້ວຍຊີວິດຈະໄຫລອອກມາຈາກພາຍໃນຜູ້ນັ້ນ”.

39 (ແຕ່ພຣະອົງກ່າວສິ່ງນີ້ເລື່ອງ ພຣະວິນຍານຊຶ່ງຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້

ເພາະພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີ).

ເຫັນດ້ວຍ ຫລືຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ

40 ສະນັ້ນ ຫລາຍຄົນໃນປະຊາຊົນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍານີ້ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: “ແທ້ຈິງ ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ທ່ານຍື່ນຜູ້ນັ້ນ”.

41 ຄົນອື່ນໆກໍເວົ້າວ່າ: “ທ່ານຜູ້ນີ້ຄືພຣະຄຣິດ” ແຕ່ບາງຄົນເວົ້າວ່າ: “ພຣະຄຣິດຈະມາຈາກແຂວງຄາລິເລບໍ?”

42 ພຣະຄໍາພີກ່າວໄວ້ບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າພຣະຄຣິດຈະມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ແລະມາຈາກເມືອງເບັດເລເຮັມບ່ອນທີ່ດາວິດເຄີຍຢູ່ນັ້ນ?”

43 ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີການແຕກແຍກກັນໃນທ່າມກາງປະຊາຊົນຍ້ອນພຣະອົງ.

44 ແລະບາງຄົນໃນພວກເຂົາຢາກຈະຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິນມີແຕະຕ້ອງພຣະອົງເລີຍ.

45 ແລ້ວພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ຈຶ່ງມາຫາພວກປະໂຣຫິດໃຫຍ່ ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກນັ້ນກ່າວກັບພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ວ່າ: “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ພາລາວມາ?”

46 ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ນັ້ນຈຶ່ງຕອບວ່າ: “ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເວົ້າເໝືອນຄົນນີ້ເລີຍ”.

47 ແລະພວກຟາຣີຊາຍຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ພວກເຈົ້າຖືກຫລອກດ້ວຍເຊັ່ນກັນບໍ່?”

48 ມີຜູ້ໃດໃນພວກຂຸນນາງ ຫລືໃນພວກຟາຣີຊາຍເຊື່ອໃນຜູ້ນັ້ນບໍ່?

49 ແຕ່ປະຊາຊົນນີ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະ

ລາຊະບັນຍັດກໍຖືກສາບແຊ່ງຢູ່ແລ້ວ”.

50 ນີໂກເດມ (ຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ ໃນເວລາກາງຄືນນັ້ນ ໂດຍເປັນຄົນໜຶ່ງ ໃນພວກເຂົາ) ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:

51 “ພຣະລາຊະບັນຍັດຂອງພວກເຮົາ ຕັດສິນຄົນໃດກ່ອນທີ່ໄດ້ຟັງເຂົາ ແລະຮູ້ ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດອັນໃດແລ້ວບໍ່?”

52 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບ ແລະເວົ້າກັບນີໂກເດມວ່າ: “ທ່ານມາຈາກຄາລີເລເຊັ່ນ ກັນບໍ່? ຈຶ່ງຄືນຫາ ແລະເບິ່ງແມ້ ເພາະ ວ່າບໍ່ມີຜູ້ທ່ານຍເກີດຂຶ້ນມາຈາກຄາລີເລ ເລີຍ”.

53 ແລະທຸກຄົນກໍໄປເຮືອນຂອງຕົນ.

ຜູ້ຍິງທີ່ຖືກຈັບຂໍ້ຫາຫລິ້ນຊູ

8 ພຣະເຢຊູສະເດັດໄປທີ່ພູເຂົາໜາກ ກອກເທດ.

2 ແລະໃນຕອນເຊົ້າໆ ພຣະອົງສະເດັດ ເຂົ້າໃນພຣະວິຫານອີກ ແລະປະຊາຊົນ ທຸກຄົນພາກັນມາຫາພຣະອົງ ແລະພຣະ ອົງກໍປະທັບນັ່ງ ແລະສັ່ງສອນພວກເຂົາ.

3 ແລະພວກທຳມະຈານກັບພວກຟາຣີ ຊາຍໄດ້ພາຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກຈັບຂໍ້ຫາ ຫລິ້ນຊູມາຫາພຣະອົງ ແລະເມື່ອພວກ ເຂົາໃຫ້ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຍືນຢູ່ທາງກາງແລ້ວ.

4 ພວກເຂົາກໍເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ອາ ຈານ ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຖືກຈັບຂໍ້ຫາຫລິ້ນຊູໃນ ຂະນະຫລິ້ນຊູຢູ່.

5 ບັດນີ້ ໃນພຣະລາຊະບັນຍັດໂມເຊໄດ້ ສັ່ງພວກເຮົາວ່າ ຄົນເຊັ່ນນີ້ຄວນຖືກ

ກ້ອນຫີນແກວ່ງໃສ່ ສ່ວນທ່ານເດ ຈະ ວ່າຢ່າງໃດ?”

6 ພວກເຂົາເວົ້າແບບນີ້ໂດຍທົດລອງ ພຣະອົງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຫາສາເຫດ ຟ້ອງພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງນ້ອມ ພຣະກາຍລົງ ແລະຂຽນເທິງພື້ນດິນ ດ້ວຍນິ້ວພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ເໝືອນ ກັບວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຍືນພວກເຂົາເລີຍ.

7 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາຖາມພຣະອົງຕໍ່ ໄປພຣະອົງກໍຊົງລຸກຂຶ້ນ ແລະກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ: “ຜູ້ໃດໃນທ່ານກາງພວກ ທ່ານທີ່ບໍ່ມີບາບ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາຫີນ ແກວ່ງໃສ່ນາງກ່ອນ”.

8 ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງພຣະອົງຊົງນ້ອມ ພຣະກາຍລົງ ແລະຂຽນເທິງພື້ນດິນ.

9 ແລະພວກເຂົາຊົງໄດ້ຍືນຄຳນັ້ນເມື່ອ ຮູ້ສຳນຶກໂດຍໃຈສຳນຶກຜິດ ແລະຊອບ ຂອງຕົນເອງ ຈຶ່ງອອກໄປເທື່ອລະຄົນໆ ເລີ່ມຈາກຜູ້ເຖົ້າທີ່ສຸດຈົນເຖິງຄົນສຸດ ທ້າຍ ແລະເຫລືອພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວ ແລະ ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນທີ່ຍືນຢູ່ທາງກາງ.

10 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ ບໍ່ໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນຜູ້ໃດ ເຫັນແຕ່ ຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຍິງເອີຍ ພວກຜູ້ກ່າວຫາຂອງເຈົ້ານັ້ນຢູ່ ໃສ? ບໍ່ມີຜູ້ໃດລົງໂທດເຈົ້າແລ້ວບໍ່?”

11 ນາງນັ້ນທຸນວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ບໍ່ມີຜູ້ ໃດເລີຍ” ແລະພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງ ວ່າ: “ເຮົາກໍບໍ່ລົງໂທດເຈົ້າເໝືອນກັນ ຈຶ່ງ

ໄປເຖິດ ແລະຢາເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ”.
ພຣະເຢຊູເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ

(ຢຣ 1:9)

12 ແລ້ວພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາອີກ ເທື່ອໜຶ່ງວ່າ: “ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງ ຂອງໂລກ ຜູ້ທີ່ຕາມເຮົາມາຈະບໍ່ຍ່າງໃນ ຄວາມມືດ ແຕ່ຈະມີຄວາມສະຫວ່າງ ແຫ່ງຊີວິດ”.

13 ເພາະສະນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງກ່າວ ກັບພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານເປັນພະຍານໃຫ້ ແກ່ຕົວເອງ ຄຳພະຍານຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນ ຄວາມຈິງ”.

14 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ: “ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາເປັນ ພະຍານໃຫ້ແກ່ຕົວເອງ ແຕ່ຄຳພະ ຍານຂອງເຮົາກໍເປັນຄວາມຈິງ ເພາະເຮົາ ຮູ້ວ່າເຮົາມາຈາກໃສ ແລະເຮົາຈະໄປ ບ່ອນໃດ ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ສາມາດບອກ ໄດ້ວ່າເຮົາມາຈາກໃສ ແລະເຮົາຈະໄປໃສ.

15 ທ່ານທັງຫລາຍພິພາກສາຕາມເນື້ອ ໜັງ ເຮົາບໍ່ພິພາກສາຜູ້ໃດ.

16 ແລະຖ້າເຮົາພິພາກສາ ການພິພາກ ສາຂອງເຮົາກໍເປັນຄວາມຈິງ ເພາະເຮົາບໍ່ ໄດ້ຢູ່ໂດຍລຳພັງ, ແຕ່ເຮົາ ແລະພຣະບິດາ ຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

17 ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນພຣະລາຊະບັນ ຍັດຂອງພວກທ່ານເຊັ່ນກັນວ່າ ‘ຄຳພະ ຍານຂອງສອງຄົນກໍເປັນຄວາມຈິງ’.

18 ເຮົາເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່

ຕົວເອງ ແລະພຣະບິດາຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາ ມານັ້ນກໍໄດ້ເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ”.

19 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງ ວ່າ: “ພຣະບິດາຂອງທ່ານຢູ່ໃສ?” ພຣະ ເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ ຈັກເຮົາ ຫລືພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຖ້າພວກ ທ່ານຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍກໍ ຈະຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາດ້ວຍ”.

20 ຄຳເຫລົ່ານີ້ພຣະເຢຊູກ່າວໃນຄັ້ງເງິນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່ໃນ ພຣະວິຫານ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ້ນມືແຕະ ຕ້ອງພຣະອົງເລີຍ ເພາະເວລາຂອງພຣະ ອົງຍັງບໍ່ມາເຖິງ.

21 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາ ອີກວ່າ: “ເຮົາຈະໄປຕາມທາງຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະສະແຫວງຫາ ເຮົາ ແລະຈະຕາຍໃນການບາບທັງຫລາຍ ຂອງພວກທ່ານ ບ່ອນຊຶ່ງເຮົາຈະໄປນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສາມາດມາໄດ້”.

22 ແລ້ວພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: “ລາວຈະ ຂ້າຕົວຕາຍບໍ່? ເພາະລາວເວົ້າວ່າ ‘ບ່ອນ ຊຶ່ງເຮົາຈະໄປນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສາ ມາດມາໄດ້”.

23 ແລະພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍມາຈາກເບື້ອງລຸ່ມ ເຮົາ ມາຈາກເບື້ອງເທິງ, ພວກທ່ານເປັນຂອງ ໂລກນີ້ ເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້.

24 ເຫດສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານ ທັງຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານຈະຕາຍໃນ

ການບາບຂອງພວກທ່ານ ເພາະວ່າຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນັ້ນ ພວກທ່ານກໍຈະຕາຍໃນການບາບທັງຫລາຍຂອງພວກທ່ານ”.

25 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານແມ່ນໃຜ?” ແລ້ວພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຄືຜູ້ດຽວກັນນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນນັ້ນ.

26 ເຮົາມີຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະກ່າວ ແລະທີ່ຈະພິພາກສາເລື່ອງທ່ານທັງຫລາຍ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສິ່ງເຮົາມານັ້ນຊົງສັດຈົງ ແລະເຮົາກ່າວແກ່ໂລກເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງແລ້ວ”.

27 ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາເລື່ອງພຣະບິດາ.

28 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ຍົກບຸດມະນຸດຂຶ້ນໄວ້ແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານກໍຈະຮູ້ວ່າເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນ ແລະຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດຕາມໃຈຂອງຕົວເຮົາເອງເລີຍ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງສອນເຮົາແລ້ວຢ່າງໃດ ເຮົາກໍກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

29 ແລະພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສິ່ງເຮົາມາກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ຊົງຖິ້ມເຮົາໄວ້ຕາມລຳພັງ ເພາະວ່າເຮົາເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊົງເປັນທີ່ຊອບພຣະໂທພຣະອົງສະເໝີ”.

30 ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້

ຫລາຍຄົນກໍເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

31 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກຍິວເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງແລ້ວວ່າ: “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍດຳລົງຢູ່ໃນຄຳຂອງເຮົາ ພວກທ່ານກໍເປັນສາວິກຂອງເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ.

32 ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ແລະຄວາມຈິງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິດສະຫລະ”.

33 ພວກເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ: “ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະບໍ່ເຄີຍເປັນທາດຂອງຜູ້ໃດເລີຍ ທ່ານເວົ້າໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ‘ທ່ານທັງຫລາຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອິດສະຫລະ?’”

34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຮັດບາບກໍເປັນທາດຂອງບາບ.

35 ແລະທາດນັ້ນບໍ່ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຕະຫລອດໄປ ແຕ່ພຣະບຸດຕ່າງຫາກອາໄສຢູ່ຕະຫລອດໄປ.

36 ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າພຣະບຸດຈະຊົງກະທຳໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເປັນອິດສະຫລະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນອິດສະຫລະຢ່າງແນ່ນອນ.

37 ເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແຕ່ພວກທ່ານຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າເຮົາ ເພາະຄຳຂອງເຮົາບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ໃນຕົວພວກທ່ານ.

38 ເຮົາກ່າວສິ່ງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຫັນກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງຫລາຍເຮັດສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນກັບພໍ່ຂອງພວກທ່ານ”.

39 ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບ ແລະທຸນພຣະອົງວ່າ: “ອັບຣາຮາມເປັນບິດາຂອງພວກເຮົາ” ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມແລ້ວ ພວກທ່ານກໍຈະເຮັດກິດຈະການເຫລົ່ານັ້ນຂອງອັບຣາຮາມ.

40 ແຕ່ບັດນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າເຮົາ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ບອກທ່ານເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດແບບນີ້ເລີຍ.

41 ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດບັນດາການກະທຳຂອງພໍ່ຂອງພວກທ່ານ” ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກການລ່ວງປະເວນີ ພວກເຮົາມີພຣະບິດາອົງດຽວຄື ພຣະເຈົ້າ”.

42 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ພວກທ່ານກໍຈະຮັກເຮົາເພາະເຮົາໄດ້ອອກມາ ແລະໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕາມໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

43 ເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ? ກໍເພາະພວກທ່ານບໍ່ສາມາດຟັງຄຳຂອງເຮົາໄດ້.

44 ທ່ານທັງຫລາຍມາຈາກພໍ່ຂອງພວກທ່ານຄືພະຍາມານ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະເຮັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຕ່າງໆຂອງພໍ່ຂອງພວກທ່ານ, ມັນເປັນຄາດຕະກອນຕັ້ງແຕ່ເດີມມາ ແລະບໍ່ໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ເພາະບໍ່ມີຄວາມຈິງຢູ່ໃນມັນ, ເມື່ອມັນເວົ້າຕົວະມັນກໍເວົ້າຕາມສັນດານຂອງມັນເອງ ເພາະມັນເປັນຜູ້ຂີ້ຕົວະ ແລະເປັນພໍ່ຂອງການຂີ້ຕົວະ.

45 ແລະເພາະເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ພວກທ່ານກໍບໍ່ເຊື່ອເຮົາ.

46 ມີຜູ້ໃດແດ່ໃນພວກທ່ານຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ? ແລະຖ້າເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງ ເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອເຮົາ?

47 ຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍຍ່ອມຟັງບັນດາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເຫດສະນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຟັງພຣະຄຳເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ”.

48 ແລ້ວພວກຍົວຈຶ່ງຕອບ ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ພວກເຮົາເວົ້າຖືກແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ວ່າ ທ່ານເປັນຊາວສະມາເຣຍ ແລະມີຜີສິງ?”

49 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ: “ເຮົາບໍ່ມີຜີສິງ ແຕ່ເຮົາຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງຫລາຍລົບຫລຸ່ງກຽດເຮົາ.

50 ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາສະຫງ່າຣາສີຂອງເຮົາເອງ ມີພຣະອົງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຊົງ

ສະແຫວງຫາ ແລະຊົງພິພາກສາ.

51 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຮັກສາຄຳກ່າວຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍເລີຍ”

52 ແລ້ວພວກຢົວຈິງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ດຽວນີ້ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານມີຜິສິງ ອັບຮາຮາມຕາຍໄປແລ້ວ ແລະພວກຜູ້ທຳນາຍກໍເຊັ່ນກັນ ແລະທ່ານກ່າວວ່າ ‘ຖ້າຜູ້ໃດຮັກສາຄຳກ່າວຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຊົມລົດຊາດແຫ່ງຄວາມຕາຍເລີຍ’.

53 ທ່ານເປັນໃຫຍ່ກວ່າອັບຮາຮາມບິດາຂອງພວກເຮົາຊຶ່ງຕາຍໄປແລ້ວບໍ່? ແລະພວກຜູ້ທຳນາຍນັ້ນກໍຕາຍໄປແລ້ວ ທ່ານຕັ້ງຕົວເອງວ່າເປັນຜູ້ໃດ?”

54 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ຖ້າເຮົາໃຫ້ກຽດແກ່ຕົວເຮົາເອງ ກຽດຂອງເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ພຣະບິດາຂອງເຮົາເປັນຜູ້ຊົງໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົານັ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍກ່າວວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ.

55 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະຖ້າເຮົາຈະກ່າວວ່າເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເຮົາກໍຈະເປັນຄົນຂີ້ຕົວະເໝືອນກັບພວກທ່ານ ແຕ່ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະຮັກສາພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງ.

56 ອັບຮາຮາມບິດາຂອງທ່ານທັງຫລາຍຊຶ່ງມີຍິນດີທີ່ຈະໄດ້ເຫັນວັນ

ຂອງເຮົາ ແລະທ່ານກໍໄດ້ເຫັນວັນນັ້ນແລ້ວ ແລະມີຄວາມຍິນດີ”.

57 ແລ້ວພວກຢົວກໍເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານອາຍຸຍັງບໍ່ຮອດຫ້າສິບປີ ແລະທ່ານເຄີຍເຫັນອັບຮາຮາມບໍ່?”

58 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ກ່ອນອັບຮາຮາມເກີດມານັ້ນ ເຮົາກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ”.

59 ແລ້ວຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຈັບກ້ອນຫີນຂຶ້ນມາເພື່ອຈະແກວ່ງໃສ່ພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຫລົບພຣະອົງເອງ ແລະສະເດັດອອກໄປຈາກພຣະວິຫານໂດຍສະເດັດຜ່ານທ່າມກາງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄປ ແລະຊົງຜ່ານໄປຢ່າງນັ້ນ.

ຊົງຮັກສາຊາຍຕາບອດ

ແຕ່ກຳເນີດໃຫ້ຫາຍ

9 ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູສະເດັດຜ່ານໄປນັ້ນ ພຣະອົງທອດພຣະເນດເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງຊຶ່ງຕາບອດມາຕັ້ງແຕ່ເກີດ.

2 ແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທຸນຖາມພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອາຈານ ແມ່ນໃຜໄດ້ເຮັດບາບ ຊາຍຄົນນີ້ ຫລືພໍ່ແມ່ຂອງລາວທີ່ລາວເກີດມາຕາບອດ?”

3 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ ແລະພໍ່ແມ່ຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບເໝືອນກັນ ແຕ່ເພື່ອບັນດາພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຈະປາກົດ

ໃນຕົວລາວ.

4 ເຮົາຕ້ອງກະທຳບັນດາພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາໃນຂະນະທີ່ເປັນກາງເວັນຢູ່, ກາງຄືນກຳລັງມາເຖິງເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດເຮັດວຽກໄດ້.

5 ຕາບໃດທີ່ເຮົາຢູ່ໃນໂລກ ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ”.

6 ເມື່ອພຣະອົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງບໍ່ວນນ້ຳລາຍລົງເທິງພື້ນດິນແລ້ວຊົງເອົານ້ຳລາຍນັ້ນເຮັດເປັນຂີ້ຕົມແລະພຣະອົງຊົງທາຕາທັງສອງຂອງຄືນຕາບອດດ້ວຍຂີ້ຕົມນັ້ນ.

7 ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຈົ່ງໄປລ້າງອອກໃນສະຊີໂລອາມເຖີດ” (ຊຶ່ງແປວ່າ ຖືກສົ່ງໄປ) ເຫດສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄປຕາມທາງຂອງຕີນ ແລະລ້າງອອກ ແລະມາເບິ່ງເຫັນໄດ້.

8 ເຫດສະນັ້ນ ບັນດາເພື່ອນບ້ານ ແລະຄືນທັງຫລາຍທີ່ເຄີຍເຫັນຊາຍຄືນນັ້ນມາກ່ອນວ່າລາວເປັນຄືນຕາບອດຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: “ຄືນນີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່ທີ່ເຄີຍນັ້ງ ແລະຂໍທານ?”

9 ບາງຄືນເວົ້າວ່າ: “ແມ່ນຄືນນີ້ແຫລະ” ຄືນອື່ນໆເວົ້າວ່າ: “ລາວຄ້າຍຄືກັບຄືນນັ້ນ” ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຄືນນັ້ນ”.

10 ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: “ຕາຂອງເຈົ້າຖືກເປີດໄດ້ຢ່າງໃດ?”

11 ລາວຕອບ ແລະເວົ້າວ່າ: “ຊາຍຄືນໜຶ່ງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ເຢຊູ ໄດ້ເຮັດຂີ້ຕົມ ແລະ

ທາຕາທັງສອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ຈົ່ງໄປທີ່ສະຊີໂລອາມ ແລະລ້າງອອກ’ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ໄປ ແລະລ້າງອອກ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເບິ່ງເຫັນ”.

12 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: “ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ?” ຄືນນັ້ນເວົ້າວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້”.

13 ພວກເຂົາໄດ້ພາຄືນທີ່ແຕ່ກ່ອນຕາບອດນັ້ນໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍ.

14 ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຮັດຂີ້ຕົມ ແລະເປີດຕາຂອງຊາຍຄືນນັ້ນແມ່ນວັນສະບາໂຕ.

15 ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍກໍໄດ້ຖາມລາວອີກເຊັ່ນກັນວ່າລາວໄດ້ຮັບການເບິ່ງເຫັນຂອງລາວໄດ້ຢ່າງໃດ ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: “ທ່ານເອົາຂີ້ຕົມທາຕາທັງສອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍລ້າງອອກແລ້ວເບິ່ງເຫັນໄດ້”.

16 ເຫດສະນັ້ນ ບາງຄືນໃນພວກຟາຣີຊາຍເວົ້າວ່າ: “ຊາຍຄືນນີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າເພາະລາວບໍ່ຮັກສາວັນສະບາໂຕ” ຄືນອື່ນໆເວົ້າວ່າ: “ຄືນທີ່ເປັນຄືນບາບຈະເຮັດບັນດາການອັດສະຈັນເຊັ່ນນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?” ແລະມີການແຕກແຍກໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ.

17 ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບຄືນຕາບອດອີກວ່າ: “ເຈົ້າເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງຄືນນັ້ນວ່າ ແນວໃດທີ່ລາວໄດ້ເປີດຕາຂອງເຈົ້າ

ແລ້ວ?” ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າວ່າ: “ທ່ານເປັນ ຜູ້ທ່ານາຍ”.

18 ແຕ່ພວກຍິວບໍ່ເຊື່ອເລື່ອງກ່ຽວກັບ ຊາຍຄົນນັ້ນວ່າລາວເຄີຍຕາບອດ ແລະ ໄດ້ຮັບການເບິ່ງເຫັນຂອງລາວຈົນກະ ທັງພວກເຂົາໄດ້ເອີ້ນພໍ່ແມ່ຂອງຄົນທີ່ໄດ້ ຮັບການເບິ່ງເຫັນຂອງລາວນັ້ນມາ.

19 ແລ້ວພວກເຂົາຖາມເຂົາທັງສອງວ່າ: “ຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ ບໍ່ ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຕາບອດມາແຕ່ ເກີດ? ແລ້ວບັດນີ້ ລາວເບິ່ງເຫັນໄດ້ແນວ ໃດ?”

20 ພໍ່ແມ່ຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຕອບພວກ ເຂົາ ແລະເວົ້າວ່າ: “ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄົນນີ້ ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະຮູ້ວ່າ ລາວເກີດມາຕາບອດ.

21 ແຕ່ດຽວນີ້ລາວເບິ່ງເຫັນໄດ້ໂດຍວິທີ ໃດພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ ຫລືໃຜໄດ້ເປີດຕາຂອງ ລາວ ພວກເຮົາກໍບໍ່ຮູ້, ລາວໃຫຍ່ແລ້ວ ຈຶ່ງ ຖາມລາວເບິ່ງ ລາວຈະເວົ້າເພື່ອຕົນເອງ”.

22 ຄຳເຫລົ່ານີ້ທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງລາວໄດ້ເວົ້າ ກໍເພາະພວກເຂົາຢ້ານພວກຍິວ ເພາະ ພວກຍິວໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ ໃດຍອມຮັບວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກໄລ່ອອກຈາກທຳມະ ສາລາ.

23 ເຫດສະນັ້ນ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈຶ່ງເວົ້າ ວ່າ: “ລາວໃຫຍ່ແລ້ວ ຈຶ່ງຖາມລາວເຖິດ”.

24 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຄົນທີ່ເຄີຍ

ຕາບອດນັ້ນມາອີກ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: “ຈຶ່ງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າເຖິດພວກ ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າ ຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນບາບ”.

25 ລາວຕອບ ແລະເວົ້າວ່າ: “ທ່ານຜູ້ນີ້ ເປັນຄົນບາບຫລືບໍ່ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ຮູ້ ສິ່ງ ດຽວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ກໍຄືວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ເຄີຍຕາບອດ ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ ເຫັນແລ້ວ”.

26 ແລ້ວພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວອີກວ່າ: “ລາວໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບເຈົ້າແດ່? ລາວ ເປີດຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?”

27 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຟັງ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານ ຈຶ່ງຢາກຈະໄດ້ຍິນສິ່ງນີ້ອີກ? ພວກທ່ານ ຢາກຈະເປັນສາວິກຂອງທ່ານຜູ້ນີ້ເຊັ່ນ ກັນບໍ່?”

28 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງດຳຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະເວົ້າວ່າ: “ເຈົ້າເປັນສາວິກຂອງລາວ ແຕ່ພວກເຮົາເປັນສາວິກຂອງໂມເຊ.

29 ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມເຊ ສຳລັບຄົນນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າລາວ ມາຈາກໃສ”.

30 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບ ແລະເວົ້າກັບ ພວກເຂົາວ່າ: “ເປັນຫຍັງ ບ່ອນນີ້ຈຶ່ງມີ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າ ທ່ານຜູ້ນີ້ມາຈາກໃສ ແລະເຖິງຢ່າງນັ້ນ ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ.

31 ບັດນີ້ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງ

ຟັງພວກຄົນບາບ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ນະ
ມັດສະການພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດຕາມນ້ຳ
ພຣະໄທພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງຟັງຜູ້ນັ້ນ.

32 ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມໂລກມາແລ້ວບໍ່ເຄີຍໄດ້
ຍິນວ່າ ມີຜູ້ໃດໄດ້ເປີດຕາຂອງຄົນທີ່ຕາ
ບອດມາແຕ່ເກີດ.

33 ຖ້າທ່ານຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລ້ວ ທ່ານກໍຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ເລີຍ”.

34 ພວກເຂົາຕອບ ແລະເວົ້າກັບຄົນນັ້ນ
ວ່າ: “ເຈົ້າເກີດມາໃນການບາບທັງນັ້ນ
ແລະເຈົ້າຈະມາສອນພວກເຮົາບໍ່?”
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຄົນນັ້ນອອກໄປ.

35 ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາໄດ້
ໄລ່ຄົນນັ້ນອອກມາແລ້ວ ແລະເມື່ອ
ພຣະອົງຊົງພົບຊາຍຄົນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້
ກ່າວກັບລາວວ່າ: “ເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?”

36 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບ ແລະທຸນວ່າ:
“ທ່ານເອີຍ ແມ່ນໃຜເປັນພຣະບຸດນັ້ນ
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງໄດ້?”

37 ແລະພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ:
“ເຈົ້າໄດ້ເຫັນທ່ານແລ້ວ ທັງເປັນຜູ້ນັ້ນ
ເອງທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່”.

38 ແລະລາວໄດ້ທຸນວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ
ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອ” ແລ້ວລາວກໍນະມັດສະ
ການພຣະອົງ.

39 ແລະພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ: “ເພື່ອການ
ພິພາກສາເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ແລ້ວ
ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຈະໄດ້

ເບິ່ງເຫັນ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ເບິ່ງເຫັນ
ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕາບອດ”.

40 ແລະບາງຄົນໃນພວກຟາຣີຊາຍຊຶ່ງຢູ່
ກັບພຣະອົງໄດ້ຍິນບັນດາຖ້ອຍຄຳເຫລົ່າ
ນີ້ ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ພວກເຮົາ
ຕາບອດເຊັ່ນກັນບໍ່?”

41 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຖ້າ
ທ່ານທັງຫລາຍຕາບອດ ພວກທ່ານກໍຈະ
ບໍ່ມີບາບ ແຕ່ບັດນີ້ ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ
‘ພວກເຮົາເບິ່ງເຫັນ’ ເຫດສະນັ້ນ ບາບ
ຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງຍັງມີຢູ່”.

ພຣະເຢຊູຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ

10 “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່
ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າ
ໄປໃນຄອກແກະທາງປະຕູ ແຕ່ປີນເຂົ້າ
ໄປທາງອື່ນນັ້ນ ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນເປັນຂະ
ໂມຍ ແລະໂຈນ.

2 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປທາງປະຕູກໍເປັນຜູ້ລ້ຽງ
ຂອງແກະນັ້ນ.

3 ນາຍປະຕູຈຶ່ງເປີດປະຕູໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະ
ແກະເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມຟັງສຽງຂອງທ່ານ
ແລະທ່ານເອີ້ນແກະເຫລົ່ານັ້ນຂອງທ່ານ
ເອງຕາມຊື່ ແລະນຳພວກມັນອອກໄປ.

4 ແລະເມື່ອທ່ານຕ້ອນແກະທັງຫລາຍ
ຂອງທ່ານເອງອອກໄປແລ້ວ ທ່ານກໍຍ່າງ
ນຳໜ້າພວກມັນໄປ ແລະແກະເຫລົ່ານັ້ນ
ກໍຕາມທ່ານໄປເພາະພວກມັນຮູ້ຈັກສຽງ
ຂອງທ່ານ.

5 ແລະພວກມັນຈະບໍ່ຕາມຄົນແປກໜ້າ

ໄປເລີຍ ແຕ່ຈະໜີໄປຈາກເຂົາ ເພາະແກະ
ເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກສຽງຂອງພວກຄົນ
ແປກໜ້າ”.

6 ຄຳອຸປະມານີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບ
ພວກເຂົາທັງຫລາຍ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າ
ໃຈສິ່ງຕ່າງໆຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວກັບພວກ
ເຂົາເລີຍ.

7 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາ
ອີກວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານ
ທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາເປັນປະຕູຂອງແກະ
ເຫລົ່ານັ້ນ.

8 ບັນດາຜູ້ທີ່ເຄີຍມາກ່ອນເຮົານັ້ນເປັນ
ພວກຂະໂມຍ ແລະພວກໂຈນ ແຕ່ແກະ
ເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ.

9 ເຮົາເປັນປະຕູນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າໄປ
ໂດຍທາງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະລອດ ແລະຈະ
ເຂົ້າໄປ ແລະອອກມາ ແລ້ວຈະພົບອາ
ຫານລ້ຽງ.

10 ຂະໂມຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາ ນອກຈາກເພື່ອ
ຈະລັກ ແລະຂ້າ ແລະທຳລາຍເສຍ, ເຮົາ
ໄດ້ມາເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຊີວິດ
ແລະເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດຢ່າງຄົບ
ບໍລິບູນຫລາຍຂຶ້ນ.

11 ເຮົາເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ, ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນ
ຍ່ອມສະລະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອແກະ
ເຫລົ່ານັ້ນ.

12 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ຮັບຈ້າງ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນ
ຜູ້ລ້ຽງແກະນັ້ນ, ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ແກະ, ພໍເຫັນໜ້າປາກຳລັງມາແລ້ວປະ

ຖິ້ມແກະເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໜີໄປ ແລະໜ້າ
ປາກຳຈັບແກະເຫລົ່ານັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້
ແກະທັງຫລາຍກະຈັດກະຈາຍໄປ.

13 ຜູ້ຮັບຈ້າງນັ້ນໜີໄປເພາະເຂົາເປັນລູກ
ຈ້າງ ແລະບໍ່ເປັນຫ່ວງແກະເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ.

14 ເຮົາເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນ ແລະຮູ້ຈັກ
ແກະທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະເປັນທີ່ຮູ້
ຈັກໂດຍແກະຂອງເຮົາ.

15 ພຣະບິດາຊົງຮູ້ຈັກເຮົາສັນໃດ ເຮົາກໍ
ຮູ້ຈັກພຣະບິດາສັນນັ້ນ ແລະເຮົາສະລະ
ຊີວິດຂອງເຮົາເພື່ອແກະເຫລົ່ານັ້ນ.

16 ແລະແກະອື່ນໆຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງ
ຄອກນີ້ເຮົາກໍມີ ແກະເຫລົ່ານັ້ນເຮົາຈະ
ຕ້ອງພາມາດ້ວຍ ແລະແກະເຫລົ່ານັ້ນຈະ
ຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະຈະມີຝູງດຽວ
ແລະຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ.

17 ເພາະສະນັ້ນ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຈຶ່ງ
ຊົງຮັກເຮົາ ເພາະເຮົາສະລະຊີວິດຂອງ
ເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະຮັບຊີວິດນັ້ນຄືນມາອີກ.

18 ບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາຊີວິດນັ້ນໄປຈາກເຮົາ
ແຕ່ເຮົາສະລະຊີວິດນັ້ນດ້ວຍໃຈສະໝັກ
ຂອງເຮົາເອງ, ເຮົາມີອຳນາດທີ່ຈະສະລະ
ຊີວິດນັ້ນ ແລະເຮົາມີອຳນາດທີ່ຈະຮັບ
ຊີວິດນັ້ນຄືນມາອີກ ພຣະບັນຊານີ້ເຮົາ
ໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ”

19 ສະນັ້ນ ຈົ່ງມີການແຕກແຍກກັນອີກ
ໃນທຳມະກາງພວກຍິວ ຍ້ອນພຣະດຳຮັດ
ເຫລົ່ານີ້.

20 ແລະຫລາຍຄົນໃນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ:

“ລາວມີຜີສິງ ແລະເປັນບ້າ ເປັນຫຍັງ ພວກທ່ານຈຶ່ງຟັງລາວ?”

21 ຄົນອື່ນໆເວົ້າວ່າ: “ຄຳເຫລົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນ ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນທີ່ມີຜີສິງ, ຜີສາມາດ ເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດໄດ້ບໍ?”

ພຣະເຢຊູຊົງອ້າງວ່າ

ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າ

22 ແລະທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມມີເທດ ສະການລ້ຽງແຫ່ງການສະຫລອງພຣະ ວິຫານ ແລະເປັນລະດູໜາວ.

23 ແລະພຣະເຢຊູຊົງຍ່າງຢູ່ໃນລະບຽງ ໃນພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ.

24 ແລ້ວພວກຍິວກໍມາອ້ອມພຣະອົງ ໄວ້ ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ຈະເຮັດ ໃຫ້ພວກເຮົາສົງໄສຕົນປານໃດ? ຖ້າ ທ່ານເປັນພຣະຄຣິດກໍຈົ່ງບອກພວກເຮົາ ໃຫ້ຈະແຈ້ງຖືກ”.

25 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອ ບັນດາກິດຈະການທີ່ ເຮົາໄດ້ກະທຳໃນພຣະນາມພຣະບິດາ ຂອງເຮົາ ການງານເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນພະ ຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

26 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອ ເພາະ ພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນແກະຂອງເຮົາ ຕາມທີ່ ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ.

27 ແກະທັງຫລາຍຂອງເຮົາຍ່ອມຟັງ ສຽງຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ຈັກແກະເຫລົ່າ ນັ້ນ ແລະແກະເຫລົ່ານັ້ນຕາມເຮົາ.

28 ແລະເຮົາໃຫ້ຊີວິດນິຣັນດອນແກ່ ແກະເຫລົ່ານັ້ນ ແລະແກະເຫລົ່ານັ້ນຈະ ບໍ່ພົນາດເລີຍ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖອນ ແກະເຫລົ່ານັ້ນໄປຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້.

29 ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົ່ງໄດ້ປະທານ ແກະເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ເຮົາຊົງເປັນໃຫຍ່ ກວ່າທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຖອນ ແກະເຫລົ່ານັ້ນໄປ ຈາກພຣະຫັດຂອງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້.

30 ເຮົາກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາເປັນອັນ ໜຶ່ງອັນດຽວກັນ”.

31 ແລ້ວພວກຍິວຈຶ່ງຈັບກ້ອນຫີນຂຶ້ນ ມາອີກເພື່ອຈະແກວ່ງໃສ່ພຣະອົງ.

32 ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ການງານທີ່ດີຫລາຍຢ່າງຊຶ່ງມາຈາກພຣະ ບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາໄດ້ສຳແດງໃຫ້ທ່ານທັງ ຫລາຍເຫັນ ພວກທ່ານຈະເອົາກ້ອນຫີນ ແກວ່ງໃສ່ເຮົາ ເພາະການເຫລົ່ານັ້ນຂໍ້ໃດ?”

33 ພວກຍິວໄດ້ຕອບພຣະອົງໂດຍເວົ້າ ວ່າ: “ສຳລັບການງານທີ່ດີພວກເຮົາຈະບໍ່ ເອົາກ້ອນຫີນແກວ່ງໃສ່ທ່ານ ແຕ່ເພາະ ການໝັ່ນປະໝາດ ແລະເພາະວ່າທ່ານເປັນ ມະນຸດຄົນໜຶ່ງຕັ້ງຕົວເອງເປັນພຣະເຈົ້າ”.

34 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບພວກເຂົາວ່າ: “ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະລາຊະບັນຍັດ ຂອງພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ ກ່າວວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍເປັນພວກພະ?’

35 ຖ້າພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ວ່າ ເປັນພວກພະຊຶ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະ

ເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງພວກເຂົາ ແລະຈະຜິດພຣະຄໍາພົບໄດ້.

36 ທ່ານທັງຫລາຍກ່າວເຖິງທ່ານຜູ້ນັ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະບິດາຊົງແຍກຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ແລະໄດ້ສົ່ງເຂົ້າມາໃນໂລກວ່າ ‘ທ່ານກ່າວຄໍາໝົນປະໝາດ’ ເພາະເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ‘ເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ’ ແບບນັ້ນບໍ່?

37 ຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດພຣະລາຊະກິດຕ່າງໆຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາ ກໍຢ່າເຊື່ອເຮົາເລີຍ.

38 ແຕ່ຖ້າເຮົາກະທໍາແລ້ວ ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເຊື່ອເຮົາ ກໍຈົ່ງເຊື່ອພຣະລາຊະກິດເຫລົ່ານັ້ນເຖິດ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຊາບ ແລະເຊື່ອວ່າພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ”.

39 ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະຈັບພຣະອົງອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແຕ່ພຣະອົງຊົງລອດພົ້ນຈາກມືຂອງພວກເຂົາໄປໄດ້.

ພຣະເຢຊູສະເດັດໄປສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຮັບບັບຕິສະມາ

40 ແລະສະເດັດໄປຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງນັ້ນອີກ ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາເປັນເທື່ອທໍາອິດ ແລະພຣະອົງຊົງພັກຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

41 ແລະຫລາຍຄົນໄດ້ຫັນມາຫາພຣະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ: “ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນໃດໆເລີຍ ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວເຖິງທ່ານຜູ້ນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງ”.

42 ແລະມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະ

ອົງບ່ອນນັ້ນ.

ລາຊະໂຣຖຶກເຮັດໃຫ້ເປັນ

ຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ

11 ບັດນີ້ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງກໍາລັງປ່ວຍຢູ່ຊື່ ລາຊະໂຣແຫ່ງໜູ່ບ້ານເບັດທານີເປັນເມືອງຂອງມາຣີ ແລະມາທາເອື້ອຍຂອງນາງນັ້ນ.

2 (ມາຣີຜູ້ນີ້ຄືຜູ້ທີ່ເຈີມອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳມັນຫອມ ແລະເຊັດພຣະບາດຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜົມຂອງນາງ ຜູ້ທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງຄື ລາຊະໂຣກໍາລັງປ່ວຍຢູ່)

3 ສະນັ້ນ ເອື້ອຍທັງສອງຂອງລາຊະໂຣຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປຫາພຣະອົງທຸນວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ເບິ່ງແມ້ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກນັ້ນກໍາລັງປ່ວຍຢູ່”.

4 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍກ່າວວ່າ: “ຄວາມເຈັບປ່ວຍນີ້ຈະບໍ່ເຖິງຕາຍ ແຕ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຖວາຍສະຫງ່າຣາສີແດ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີເພາະໂຣກນັ້ນ”

5 ຕອນນີ້ ພຣະເຢຊູຊົງຮັກມາທາ ແລະນ້ອງສາວຂອງນາງ ແລະລາຊະໂຣ.

6 ສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າລາຊະໂຣປ່ວຍຢູ່, ພຣະອົງຍັງຊົງພັກຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເດີມທີ່ພຣະອົງຢູ່ນັ້ນເປັນເວລາສອງວັນ.

7 ແລ້ວຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍກ່າວກັບ

ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ: “ໃຫ້ພວກ
ເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຂວງຍຸດາຍກັນອີກເທາະ”.

8 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທຸນພຣະອົງ
ວ່າ: “ພຣະອາຈານ ເມື່ອໄວໆນີ້ພວກຍິວ
ຊອກຫາໂອກາດເອົາກ້ອນຫີນແກວ່ງໃສ່
ພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະສະເດັດໄປ
ບ່ອນນັ້ນອີກບໍ່?”

9 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ໃນວັນໜຶ່ງມີ
ສິບສອງຊົ່ວໂມງບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຖ້າຜູ້ໃດ
ຢ່າງໃນຕອນກາງເວັນເຂົາກໍບໍ່ສະດຸດ ເພາະ
ເຂົາເຫັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກນີ້.

10 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຢ່າງໃນຕອນກາງຄືນເຂົາ
ກໍສະດຸດ ເພາະບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງໃນ
ຕົວເຂົາ”

11 ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະ
ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາ
ວ່າ: “ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາຄື ລາຊະໂຣ
ຫລັບຢູ່ ແຕ່ເຮົາໄປເພື່ອເຮົາຈະປຸກລາວ
ໃຫ້ຕົ້ນຈາກການຫລັບ”.

12 ແລ້ວພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທຸນ
ວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ຖ້າລາວຫລັບຢູ່ລາວ
ກໍຈະສະບາຍດີ”.

13 ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວເຖິງຄວາມຕາຍ
ຂອງລາຊະໂຣ ແຕ່ພວກເຂົາຄິດວ່າພຣະ
ອົງກ່າວເຖິງການພັກຜ່ອນໃນການນອນ.

14 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາ
ຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າ: “ລາຊະໂຣຕາຍແລ້ວ.

15 ແລະເຮົາຍິນດີເພື່ອເຫັນແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອທ່ານ

ທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອ, ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາລາວກັນເຖິດ”.

16 ແລ້ວໂທມາຊິ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ດິດມັດ
ຈຶ່ງເວົ້າກັບເພື່ອນສາວິກຂອງຕົນວ່າ:
“ໃຫ້ພວກເຮົາໄປນຳກັນເທາະ ເພື່ອພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ຕາຍພ້ອມກັບພຣະອົງ”.

17 ແລ້ວເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງ
ພຣະອົງຊົງພົບວ່າລາຊະໂຣໄດ້ນອນໃນອຸ
ໂມງຝັງສິບເປັນເວລາສີ່ວັນແລ້ວ.

18 ບັດນີ້ ໝູ່ບ້ານເບັດທານີຢູ່ໃກ້ນະ
ຄອນເຢຣຸຊາເລັມ ຫ່າງກັນປະມານສາມ
ກິໂລແມັດ.

19 ແລະຫລາຍຄົນໃນພວກຍິວໄດ້ມາຫາ
ມາທາ ແລະມາຣີ ເພື່ອຈະເລົ່າໂລມໃຈນາງ
ທັງສອງເລື່ອງນ້ອງຊາຍຂອງພວກນາງ.

20 ແລ້ວມາທາທັນທີທັນໆໄດ້ຍິນວ່າ
ພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາ, ນາງກໍອອກ
ໄປ ແລະພົບພຣະອົງ ແຕ່ມາຣີຍັງນັ່ງຢູ່
ໃນເຮືອນ.

21 ແລ້ວມາທາຈຶ່ງທຸນພຣະເຢຊູວ່າ:
“ພຣະອົງເຈົ້າ ຖ້າພຣະອົງໄດ້ຢູ່ບ່ອນນີ້
ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ.

22 ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າແມ່ນກະທັ້ງດຽວ
ນີ້ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຈະທຸນຂໍຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໄຜດປະທານ
ສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ”.

23 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ນ້ອງ
ຊາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຂຶ້ນມາອີກ”.

24 ມາທາທຸນພຣະອົງວ່າ: “ຂ້ານ້ອຍຮູ້

ແລ້ວວ່າ ລາວຈະເປັນຂຶ້ນມາອີກໃນການ
ເປັນຂຶ້ນມາໃນວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ”

25 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ເຮົາຄື
ການເປັນຂຶ້ນມາ ແລະຊີວິດ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ
ໃນເຮົານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຕາຍໄປ
ແລ້ວ ເຂົາກໍຍັງຈະມີຊີວິດ.

26 ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີຊີວິດ ແລະ
ເຊື່ອໃນເຮົາຈະບໍ່ຕາຍເລີຍ ເຈົ້າເຊື່ອ
ແບບນີ້ບໍ່?”

27 ມາທາທຸນພຣະອົງວ່າ: “ເຊື່ອພຣະ
ອົງເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງເປັນ
ພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງ
ຈະສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂລກ”.

28 ແລະເມື່ອນາງທຸນຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ນາງ
ກໍໄປຕາມທາງຂອງນາງ ແລະເອີ້ນມາຮີ
ນ້ອງສາວຂອງນາງຢ່າງລັບໆ ເວົ້າວ່າ:
“ພຣະອາຈານສະເດັດມາແລ້ວ ແລະຊົງ
ເອີ້ນເຈົ້າ”.

29 ທັນທີທີ່ນາງມາຮີໄດ້ຍິນຢ່າງນັ້ນ
ແລ້ວນາງກໍຮີບລຸກຂຶ້ນ ແລະມາເຝົ້າ
ພຣະອົງ.

30 ບັດນີ້ ພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ສະເດັດເຂົ້າມາ
ໃນເມືອງນັ້ນ ແຕ່ປະທັບຢູ່ໃນສະຖານທີ່
ຊຶ່ງມາທາທຸນພຣະອົງນັ້ນ.

31 ແລ້ວພວກຍິງທີ່ຢູ່ກັບມາຮີໃນເຮືອນ
ແລະກຳລັງເລົ່າໂລມນາງຢູ່ ເມື່ອພວກເຂົາ
ເຫັນມາຮີ ວ່ານາງຮີບລຸກຂຶ້ນ ແລະອອກ
ໄປຈົ່ງຕາມນາງໄປ ເວົ້າວ່າ: “ນາງກຳລັງ
ໄປທີ່ອຸໂມງເພື່ອຈະຮ້ອງໄຫ້ບ່ອນນັ້ນ”.

32 ແລ້ວເມື່ອມາຮີມາເຖິງບ່ອນຊຶ່ງ
ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ ແລະເຫັນພຣະອົງ
ແລ້ວ ນາງກໍຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງ
ພຣະອົງໂດຍທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງ
ເຈົ້າ ຖ້າພຣະອົງໄດ້ຢູ່ບ່ອນນີ້ ນ້ອງຊາຍ
ຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ”.

33 ສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູທອດພຣະ
ເນດເຫັນນາງຮ້ອງໄຫ້ ແລະພວກຍິງຊຶ່ງ
ມາກັບນາງຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍ ພຣະອົງກໍຊົງ
ຄຳຄວນໃນຈິດວິນຍານ ແລະຊົງເປັນທຸກ.

34 ແລະກ່າວວ່າ: “ພວກເຈົ້າເອົາລາວ
ໄປໄວ້ຢູ່ໃສ?” ພວກເຂົາທຸນພຣະອົງວ່າ:
“ພຣະອົງເຈົ້າ ເຊີນສະເດັດມາ ແລະ
ເບິ່ງເຖິດ”.

35 ພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງໄຫ້.

36 ແລ້ວພວກຍິງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: “ເບິ່ງແມ້
ພຣະອົງຊົງຮັກລາວພຽງໃດ!”

37 ແລະບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ:
“ທ່ານຜູ້ນີ້ຊຶ່ງໄດ້ເປີດຕາຂອງຄົນຕາ
ບອດແລ້ວ ສາມາດເຮັດໃຫ້ແມ່ນແຕ່ຄົນ
ນີ້ບໍ່ຕາຍກໍໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?”

ພຣະເຢຊູທີ່ອຸໂມງຝັງສິບ

ບັນດາເພື່ອນຂອງມາຮີໄດ້ກັບປີຈີໄໝ່

38 ເຫດສະນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຊົງຄຳ
ຄວນຮ້ອນພຣະໄທໃນຕົວພຣະອົງເອງ
ອີກ ຈຶ່ງສະເດັດມາເຖິງອຸໂມງຝັງສິບ, ອຸ
ໂມງຝັງສິບນັ້ນເປັນຖ້ຳ ແລະມີຫີນກ້ອນ
ໜຶ່ງວາງປິດປາກໄວ້.

39 ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ: “ພວກເຈົ້າຈຶ່ງ

ເອົາກ້ອນຫີນນັ້ນອອກໄປ” ມາທາເອື້ອຍ
ຂອງຜູ້ຕາຍຈຶ່ງທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງ
ເຈົ້າ ປານນີ້ລາວມີກິ່ນເໝັນແລ້ວ ເພາະ
ວ່າ ລາວຕາຍເປັນເວລາສີ່ວັນແລ້ວ”.

40 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບນາງວ່າ: “ເຮົາ
ເວົ້າກັບເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ ຖ້າເຈົ້າ
ເຊື່ອ ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ເຫັນສະຫງ່າຮາສີຂອງ
ພຣະເຈົ້າ?”

41 ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາກ້ອນຫີນນັ້ນ
ອອກຈາກສະຖານທີ່ບ່ອນຊຶ່ງຜູ້ຕາຍຖືກ
ວາງຢູ່ນັ້ນ ແລະພຣະເຢຊູຊົງແຫງນພຣະ
ພັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ ແລະກ່າວວ່າ: “ຂ້າ
ແດ່ພຣະບິດາ ຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະຄຸນ
ພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ໄຜດຟັງຂ້ານ້ອຍ.

42 ແລະຂ້ານ້ອຍຊາບວ່າ ພຣະອົງຊົງຟັງ
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ສະເໝີ ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ຜູ້
ຄົນເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຢືນຢູ່ບ່ອນນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງ
ກ່າວຢ່າງນັ້ນເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອ
ວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ”.

43 ແລະເມື່ອພຣະອົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ
ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັ່ງກ່າວວ່າ:
“ລາຊະໂຣເອີຍ ຈົ່ງອອກມາເຖີດ”.

44 ແລະຜູ້ຕາຍນັ້ນກໍອອກມາ ມີ ແລະ
ຕົນຖືກພັນໄວ້ດ້ວຍຜ້າພັນສິບ ແລະໃບ
ໜ້າຂອງລາວກໍຖືກພັນດ້ວຍຜ້າເຊັດໜ້າ
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງແກ້
ຜ້າພັນຈາກລາວ ແລະປ່ອຍລາວໄປເຖີດ”.

45 ແລ້ວຫລາຍຄົນໃນພວກຍິວຊຶ່ງມາ
ຫາມາຣີ ແລະໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງ

ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ກໍເຊື່ອໃນພຣະອົງ.
46 ແຕ່ບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄປຕາມທາງ
ຂອງຕົນຫາພວກຟາຣີຊາຍ ແລະເລົ່າໃຫ້
ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຟັງວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະ
ທຳສິ່ງໃດແດ່.

**ພວກປະໂຣຫິດໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍ
ຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າພຣະເຢຊູ**

47 ແລ້ວພວກປະໂຣຫິດໃຫຍ່ ແລະ
ພວກຟາຣີຊາຍກໍເອີ້ນປະຊຸມສະມາຊິກ
ສະພາ ແລະເວົ້າວ່າ: “ພວກເຮົາຈະເຮັດ
ແນວໃດດີ ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ເຮັດການ
ອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ.

48 ຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍລາວໄວ້ແບບນີ້
ທຸກຄົນຈະເຊື່ອໃນລາວ ແລະພວກໂຣມ
ກໍຈະມາ ແລະຢຶດເອົາທັງສະຖານທີ່
ແລະຊົນຊາດຂອງພວກເຮົາໄປ”.

49 ແລະຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາຊື່ ກາຢະ
ຟາຜູ້ເປັນມະຫາປະໂຣຫິດໃນບົດຽວກັນ
ນັ້ນ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: “ພວກທ່ານບໍ່
ຮູ້ຫຍັງເລີຍ.

50 ແລະບໍ່ພິຈາລະນາວ່າ ສິ່ງນີ້ເປັນປະ
ໂຫຍດແກ່ພວກເຮົາ ທີ່ຈະໃຫ້ຄົນໆ
ໜຶ່ງຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ ແລະເພື່ອຊົນ
ຊາດທັງໝົດບໍ່ຕ້ອງພິນາດ”.

51 ແລະລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຢ່າງນັ້ນຕາມໃຈ
ຕົນເອງ ແຕ່ເພາະເປັນມະຫາປະໂຣຫິດ
ໃນບິນັ້ນ ລາວຈຶ່ງທຳນາຍວ່າພຣະເຢຊູ
ຈະສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຊົນຊາດນັ້ນ.

52 ແລະບໍ່ແມ່ນເພື່ອຊົນຊາດນັ້ນຢ່າງ

ດຽວ ແຕ່ເພື່ອພຣະອົງຈະເຕົ້າໂຮມລູກໆ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປນັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັນດ້ວຍ.

53 ແລ້ວຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍປົກສາກັນເພື່ອທີ່ ຈະຂ້າພຣະອົງ.

54 ເຫດສະນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ສະເດັດ ຍ່າງໄປຍ່າງເປີດເຜີຍໃນທ່າມກາງພວກ ຍົວອີກ ແຕ່ສະເດັດອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ ໄປຊົນນະບົດ ທີ່ຢູ່ໃກ້ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນ ດານ ເຂົ້າໄປໃນເມືອງແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງຖືກ ເອີ້ນວ່າ ເອຟຣາອິມ ແລະຊົງພັກຢູ່ບ່ອນ ນັ້ນກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ.

55 ແລະເຫດສະການປັດສະຄາຂອງ ພວກຍົວກໍໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ ແລະຫລາຍ ຄົນໄດ້ອອກຈາກຊົນນະບົດນັ້ນຂຶ້ນໄປທີ່ ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມກ່ອນເຫດສະການ ປັດສະຄາເພື່ອຈະຊໍາລະຕົວເອງ.

56 ແລ້ວພວກເຂົາທັງຫລາຍຊອກຫາ ພຣະເຢຊູ ແລະເວົ້າກັນໃນທ່າມກາງ ພວກເຂົາເອງ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢືນ ຢູ່ໃນພຣະວິຫານວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍ ຄິດເຫັນຢ່າງໃດວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ສະເດັດ ມາທັງານເຫດສະການລ້ຽງນີ້ບໍ?”

57 ປັດນີ້ ທັງພວກປະໂຮຫິດໃຫຍ່ ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໄວ້ ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ບ່ອນໃດ ຜູ້ ນັ້ນຄວນແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ ໄປຈັບພຣະອົງ.

ອາຫານແລງທີ່ບ້ານເບັດທານີ
(ມທ 26:6-13; ມຣກ 14:3-9)

(ລກ 7:37-38)

12 ຈາກນັ້ນຫົກວັນກ່ອນເທດສະ ການປັດສະຄາ ພຣະເຢຊູສະ ເດັດມາທີ່ໝູ່ບ້ານເບັດທານີ ບ່ອນທີ່ລາ ຊະໂຣຊິ່ງເຄີຍຕາຍນັ້ນຢູ່ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ ຊົງໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວ.

2 ບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຈັດອາຫານແລງ ແກ່ພຣະອົງ ແລະມາທາກໍບົວລະບັດຢູ່ ສ່ວນລາຊະໂຣກໍເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພວກ ເຂົາທີ່ນັ່ງຢູ່ທີ່ໂຕະກັບພຣະອົງ.

3 ແລ້ວມາຣິຈຶ່ງເອົານໍ້າມັນຫອມນາ ຣະດາບໍຣິສຸດໜັກປະມານເຄິ່ງກິໂລ ກຣາມມີລາຄາແພງຫລາຍ ແລະເຈັມ ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລະເຊັດພຣະ ບາດຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜິມຂອງນາງ ແລະ ເຮືອນກໍຫອມກຸ້ມໄປດ້ວຍກິ່ນຂອງນໍ້າ ມັນນັ້ນ.

4 ແລ້ວຄົນໜຶ່ງໃນພວກສາວິກຂອງ ພຣະອົງຄື ຢູດາອິດສະກາຣີອິດລຸກຊາຍ ຂອງຊີໂມນ ຜູ້ຊຶ່ງຈະທໍລະຍົດພຣະອົງ ເວົ້າວ່າ:

5 “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ເອົານໍ້າມັນຫອມນີ້ໄປ ຂາຍເປັນເງິນສາມຮ້ອຍເດນາຣີອັນ ແລ້ວແຈກໃຫ້ຄົນທຸກຍາກ?”

6 ລາວເວົ້າແບບນີ້ບໍ່ແມ່ນເພາະລາວ ເອົາໃຈໃສ່ຄົນທຸກຍາກ ແຕ່ເພາະລາວ ເປັນຂະໂມຍ ແລະມີຖົງມື້ນ ແລະໄດ້ຖື

ສິ່ງທີ່ຖືກໃສ່ໄວ້ໃນຖົງນັ້ນ.

7 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ປ່ອຍນາງໄປເຖິດ ນາງຮັກສາສິ່ງນີ້ໄວ້ເພື່ອສະແດງເຖິງວັນແຫ່ງການຝັງສົບຂອງເຮົາ.

8 ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍມີຄົນທຸກຍາກຢູ່ກັບພວກທ່ານສະເໝີ ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ມີເຮົາສະເໝີໄປ”.

9 ສະນັ້ນ ຫລາຍຄົນໃນພວກຍົວຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະພວກເຂົາມາບໍ່ແມ່ນເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນລາຊະໂຣ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍເຊັ່ນກັນ.

10 ແຕ່ພວກປະໂຣຫິດໃຫຍ່ໄດ້ປຶກສາກັນວ່າ ພວກເຂົາອາດຈະຂ້າລາຊະໂຣດ້ວຍ.

11 ເພາະຍ້ອນລາຊະໂຣ ຫລາຍຄົນໃນພວກຍົວໄດ້ອອກໄປ ແລະເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ.

**ການສະເດັດເຂົ້າມາ
ຢ່າງຜູ້ມີໄຊ**

(ມທ 21:4-9; ມຣກ 11:7-10)

(ລກ 19:35-38)

12 ວັນຕໍ່ມາ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍທີ່ໄດ້ມາໃນເທດສະການລ້ຽງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

13 ໄດ້ຖືໃບຂອງຕົ້ນອິນທະຜາລຳ ແລະອອກໄປເພື່ອຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ແລະ

ຮ້ອງວ່າ: “ໂຮຊັນນາ ຂໍໃຫ້ພຣະມະຫາກະສັດແຫ່ງອິດສະຣາເອນຜູ້ສະເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັບພຣະພອນ”.

14 ແລະພຣະເຢຊູເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງພົບລູກລາໂຕໜຶ່ງຈຶ່ງຊົງນັ່ງເທິງລູກລານັ້ນຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ.

15 ‘ຢ່າຢ້ານເລີຍ ທິດາແຫ່ງຊີໂອນເອີຍເບິ່ງແມ້ ກະສັດຂອງເຈົ້າກຳລັງສະເດັດມາໂດຍຊົງນັ່ງເທິງລູກລາໂຕໜຶ່ງ’.

16 ຕອນທຳອິດພວກສາວິກຂອງພຣະອົງບໍ່ເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຮັບສະຫງ່າຮາສີແລ້ວ ພວກເຂົາກໍລະນຶກໄດ້ວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ ແລະວ່າຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຖວາຍພຣະອົງ.

17 ເຫດສະນັ້ນ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນລາຊະໂຣໃຫ້ອອກມາຈາກອຸໂມງຝັງສົບຂອງລາວ ແລະຊົງໃຫ້ລາວເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ ຈຶ່ງເປັນພະຍານໃນສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

18 ເພາະເຫດນີ້ ປະຊາຊົນຈຶ່ງມາພົບພຣະອົງເຊັ່ນກັນ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳການອັດສະຈັນນີ້.

19 ສະນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າໃນທ່າມກາງພວກເຂົາເອງວ່າ: “ພວກທ່ານຮັບຮູ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດໃຫ້ດີຂຶ້ນມາເລີຍ? ເບິ່ງແມ້ ໂລກຕາມລາວໄປແລ້ວ”.

ພວກກຣິກຢາກຈະເຫັນພຣະເຢຊູ

20 ແລະມີພວກກຣິກບາງຄົນໃນທ່າມກາງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຂຶ້ນມາເພື່ອນະມັດສະການທີ່ເທດສະການລ້ຽງນີ້.

21 ສະນັ້ນ ພວກດຽວກັນນັ້ນຈຶ່ງມາຫາຟິລິບຊິ່ງມາຈາກໝູ່ບ້ານເບັດສາອິດາຂອງແຂວງຄາລິເລ ແລະອ້ອນວອນທ່ານວ່າ: “ທ່ານເອີຍ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຫັນພຣະເຢຊູ”.

22 ຟິລິບຊິ່ງມາ ແລະບອກອັນເດອາແລ້ວອັນເດອາກັບຟິລິບຊິ່ງໄປທຸນພຣະເຢຊູອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ພຣະເຈົ້າຕອບຈາກຟ້າສະຫວັນ

ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດ

23 ແລະພຣະເຢຊູຊົງຕອບພວກເຂົາໂດຍກ່າວວ່າ: “ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ບຸດມະນຸດຈະໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີ.

24 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າເມັດເຂົ້າສາລີເມັດໜຶ່ງບໍ່ຕົກລົງໄປໃນດິນ ແລະຕາຍໄປ ມັນກໍຈະຢູ່ເປັນເມັດດຽວ ແຕ່ຖ້າເມັດເຂົ້າສາລີນັ້ນຕາຍໄປແລ້ວ ມັນກໍຈະງອກຂຶ້ນເກີດຜົນຫລາຍ.

25 ຜູ້ໃດທີ່ຮັກຊີວິດຂອງຕົນຈະເສຍຊີວິດນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ຊົງຊີວິດຂອງຕົນໃນໂລກນີ້ ກໍຈະຮັກສາຊີວິດນັ້ນໄວ້ເຖິງນີ້ຮັນດອນ.

26 ຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ເຮົາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕາມເຮົາມາ ແລະເຮົາຢູ່ບ່ອນໃດ ຜູ້ຮັບໃຊ້

ຂອງເຮົາກໍຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນດ້ວຍ, ຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ເຮົາ ພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍຈະຊົງໃຫ້ກຽດຜູ້ນັ້ນ.

27 ບັດນີ້ ຈິດໃຈຂອງເຮົາເປັນທຸກ ແລະເຮົາຈະກ່າວວ່າຢ່າງໃດດີ? ‘ຂ້າແຕ່ພຣະບິດາ ຂໍຊົງໄຜດຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພື້ນຈາກເວລານີ້ຢ່າງນັ້ນບໍ່’ ແຕ່ເພາະຄວາມປະສົງນີ້ເອງເຮົາຈຶ່ງມາເຖິງເວລານີ້.

28 ຂ້າແຕ່ພຣະບິດາ ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີ” ແລ້ວກໍມີພຣະສຸລະສຽງມາຈາກຟ້າສະຫວັນກ່າວວ່າ: “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ນາມນັ້ນຮັບສະຫງ່າຣາສີແລ້ວ ແລະຈະໃຫ້ນາມນັ້ນຮັບສະຫງ່າຣາສີອີກ”.

29 ສະນັ້ນປະຊາຊົນທີ່ຍືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ແມ່ນຟ້າຮ້ອງ ຄົນອື່ນໆເວົ້າວ່າ: “ທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງ”

30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວວ່າ: “ສຽງນີ້ບໍ່ໄດ້ມາຍ້ອນເຮົາ ແຕ່ເພື່ອເຫັນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ.

31 ບັດນີ້ ເປັນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາໂລກນີ້, ບັດນີ້ ຜູ້ຄອງແຫ່ງໂລກນີ້ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມອອກໄປ.

32 ແລະເຮົາ ຖ້າເຮົາຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ ກໍຈະຊັກຊວນທຸກຄົນໃຫ້ມາຫາເຮົາ”.

33 ພຣະອົງກ່າວເຊັ່ນນີ້ເພື່ອສະແດງວ່າ ພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະຊົນຢ່າງໃດ.

34 ປະຊາຊົນໄດ້ຕອບພຣະອົງວ່າ: “ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດວ່າ ພຣະຄຣິດຈະຢູ່ເປັນນິດ ແລະທ່ານກ່າວໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ‘ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ?’ ບຸດມະນຸດນີ້ແມ່ນໃຜ?”

35 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ຈະຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານຈຶ່ງຢ່າງໄປເຖິດ, ຢ້ານວ່າຄວາມມືດຈະຕາມມາຫັນພວກທ່ານ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຢ່າງຢູ່ໃນຄວາມມືດ ກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນໄປທາງໃດ.

36 ໃນຂະນະທີ່ທ່ານທັງຫລາຍມີຄວາມສະຫວ່າງ ຈຶ່ງເຊື່ອໃນຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນບັນດາລູກແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ” ພຣະເຢຊູກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວສະເດັດຈາກໄປ ແລະໄດ້ລີ້ພຣະອົງເອງໃຫ້ພື້ນຈາກພວກເຂົາ.

37 ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳການອັດສະຈັນຫລາຍປະການຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

38 ເພື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາຢາຜູ້ທຳນາຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດແທ້ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ ‘ພຣະອົງເຈົ້າ ໃຜແດ່ໄດ້ເຊື່ອລາຍງານຂອງພວກເຮົາ? ແລະແຂນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງແກ່ຜູ້ໃດ?’

39 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່ໄດ້ ເພາະເອຊາຢາໄດ້ກ່າວອີກວ່າ.

40 ‘ພຣະອົງໄດ້ຊົງປິດຕາຂອງພວກເຂົາ ແລະເຮັດໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແຂງກະດ້າງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເບິ່ງບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຂົາ ຫລືເຂົ້າໃຈດ້ວຍຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະຫັນກັບມາ ແລະເຮົາຈະຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ຫາຍ’.

41 ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະອົງ.

42 ຢ່າງໃດກໍຕາມໃນທຳມະກາງພວກຂຸນນາງກໍມີຫລາຍຄົນເຊື່ອໃນພຣະອົງດ້ວຍ ແຕ່ຍ້ອນພວກຟາຣີຊາຍພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກ່າວຍອມຮັບພຣະອົງ ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຖືກໄລ່ອອກຈາກທຳມະສາລາ.

43 ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກການສັນລະເສີນຂອງມະນຸດຫລາຍກວ່າການສັນລະເສີນຂອງພຣະເຈົ້າ.

44 ພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງ ແລະກ່າວວ່າ: “ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນເຮົາ ແຕ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

45 ແລະຜູ້ທີ່ເຫັນເຮົາກໍເຫັນພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

46 ເຮົາເຂົ້າມາໃນໂລກເປັນຄວາມສະຫວ່າງໃນໂລກແລ້ວ ເພື່ອຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

47 ແລະຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນບັນດາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ເຊື່ອ ເຮົາກໍບໍ່ພິພາກສາ

ຜູ້ນັ້ນ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະພິພາກສາໂລກ ແຕ່ເພື່ອຈະຊ່ວຍໂລກໃຫ້ລອດ.

48 ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິເສດເຮົາ ແລະບໍ່ຮັບຄຳທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ກໍມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພິພາກສາເຂົາຄື ຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ ຄຳນັ້ນເອງຈະພິພາກສາເຂົາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

49 ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຕາມໃຈເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ຊົງໃຫ້ຄຳບັນຊາແກ່ເຮົາວ່າ ເຮົາຄວນຈະກ່າວອັນໃດ ແລະວ່າເຮົາຄວນຈະເວົ້າອັນໃດ.

50 ແລະເຮົາຮູ້ວ່າພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຊີວິດນິຣັນດອນ, ເຫດສະນັ້ນ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາເວົ້ານັ້ນ ພຣະບິດາໄດ້ກ່າວກັບເຮົາຢ່າງໃດ ເຮົາກໍເວົ້າຢ່າງນັ້ນ”.

**ກ່ອນເທດສະການປັດສະຄາ
(ມທ 26:7-30; ມຣກ 14:17-26)
(ລກ 22:14-39)**

13 ບັດນີ້ ກ່ອນງານລ້ຽງເທດສະການປັດສະຄາ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ເວລາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວ ທີ່ພຣະອົງຈະຊົງຈາກໂລກນີ້ໄປຫາພຣະບິດາ ໂດຍໄດ້ຊົງຮັກພວກຂອງພຣະອົງເອງຊຶ່ງຢູ່ໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງຊົງຮັກພວກເຂົາຈົນເຖິງທີ່ສຸດປາຍ.

ຊົງລ້າງຕີນຂອງພວກສາວົກ
2 ແລະເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລງ

ແລ້ວໆ, ພະຍາມານໄດ້ດົນໃຈຢູ່ດາອິດສະກາຣີອິດ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນໃຫ້ທໍລະຍົດພຣະອົງ.

3 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພຣະບິດາໄດ້ປະທານສິ່ງສາລະພັດໃຫ້ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະຊົງຊາບວ່າພຣະອົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

4 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກການຮັບປະທານອາຫານແລງ ແລະຊົງແກ້ເສື້ອຂອງພຣະອົງອອກວາງໄວ້ ແລະຊົງເອົາຜ້າເຊັດຕົວ ແລະຊົງຮັດແອວຂອງພຣະອົງໄວ້.

5 ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຊົງຖອກນ້ຳລົງໃນຊາມ ແລະຊົງຕັ້ງຕົ້ນລ້າງຕີນຂອງພວກສາວົກ ແລະເຊັດຕີນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຜ້າເຊັດຕົວທີ່ພຣະອົງຊົງຮັດແອວໄວ້ນັ້ນ.

6 ແລ້ວພຣະອົງຊົງມາເຖິງຊີໂມນເປໂຕ ແລະເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຊົງລ້າງຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່?”

7 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: “ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໃນຕອນນີ້ທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່ານຈະຮູ້”.

8 ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງຈະລ້າງຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ” ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບລາວວ່າ: “ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງທ່ານແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ມີສ່ວນໃນເຮົາ”.

9 ຊີໂມນເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຫົວຂອງ

ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ”.

10 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຜູ້ທີ່ອາບນ້ຳແລ້ວບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຊຳລະນອກຈາກທີ່ຈະລ້າງແຕ່ຕີນຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ ເພາະສະອາດໝົດທັງຕົວແລ້ວ ແລະພວກທ່ານກໍສະອາດແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ”.

11 ເພາະພຣະອົງຊົງຊາບວ່າ ໃຜຈະທໍລະຍົດພຣະອົງ, ເຫດສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສະອາດທຸກຄົນ”.

12 ດັ່ງນັ້ນ ຫລັງຈາກພຣະອົງຊົງລ້າງຕີນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ແລະຊົງໃສ່ເສື້ອຂອງພຣະອົງ ແລະນັ່ງລົງອີກ, ພຣະອົງກໍກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດແກ່ພວກທ່ານແລ້ວບໍ່?”

13 ທ່ານທັງຫລາຍເອີ້ນເຮົາວ່າ ພຣະອາຈານ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກທ່ານເອີ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເພາະເຮົາເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.

14 ສະນັ້ນ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອາຈານຂອງພວກທ່ານໄດ້ລ້າງຕີນຂອງພວກທ່ານ ພວກທ່ານກໍຄວນຈະລ້າງຕີນຂອງກັນ ແລະກັນດ້ວຍ.

15 ເພາະເຮົາໄດ້ໃຫ້ແບບຢ່າງແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເຮັດເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ.

16 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ

ຫລາຍວ່າ ຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍ່ໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ ແລະຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງໄປກໍບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຂົາໄປ.

17 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ ຖ້າພວກທ່ານເຮັດຕາມນັ້ນ.

18 ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງພວກທ່ານທຸກຄົນ ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ເລືອກຜູ້ໃດແລ້ວ ແຕ່ເພື່ອພຣະຄຳພີຈະສຳເລັດທີ່ວ່າ ‘ຜູ້ທີ່ຮັບປະທານອາຫານກັບເຮົາໄດ້ຍົກສິ້ນຕີນຂອງເຂົາຕໍ່ສູ້ເຮົາ’.

19 ບັດນີ້ ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍກ່ອນທີ່ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອທີ່ວ່າເມື່ອສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ພວກທ່ານກໍຈະເຊື່ອວ່າເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນ.

20 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຮັບໃຜກໍຕາມທີ່ເຮົາສົ່ງໄປກໍຮັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຮັບເຮົາກໍຮັບພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ”.

**ພຣະເຢຊູທຳນາຍເຖິງ
ການທໍລະຍົດພຣະອົງ
(ມທ 26:20-25)**

(ມຮກ 14:17-21; ລກ 22:21-22)

21 ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງເປັນທຸກໃນພຣະວິນຍານ ແລະເປັນພະຍານ ແລະກ່າວວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທ່ານຈະທໍລະຍົດເຮົາ”.

22 ແລ້ວພວກສາວິກຈຶ່ງແນມໜ້າກັນ

ໂດຍສິ່ງໄສວ່າພຣະອົງກ່າວເຖິງຜູ້ໃດ.

23 ບັດນີ້ ມີຄົນໜຶ່ງໃນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ອີງຢູ່ທີ່ຊວງເອິກຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ.

24 ສະນັ້ນ ຊີໂມນເປໂຕຈຶ່ງຍົກມືໃສ່ລາວເພື່ອທີ່ລາວຈະທຸນຖາມວ່າຄົນທີ່ພຣະອົງກ່າວເຖິງນັ້ນຄືໃຜ.

25 ຜູ້ທີ່ອີງຢູ່ທີ່ຊວງເອິກຂອງພຣະເຢຊູໃນຂະນະນັ້ນ ຈຶ່ງທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ຄົນນັ້ນແມ່ນໃຜ?”

26 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ຄົນນັ້ນຄືຜູ້ທີ່ເຮົາຈະເອົາຕ່ອນອາຫານຍິ່ນໃຫ້ເມື່ອເຮົາຈ້າຕ່ອນອາຫານນັ້ນແລ້ວ” ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເອົາຕ່ອນອາຫານນັ້ນຈ້າແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງຍິ່ນຕ່ອນອາຫານນັ້ນໃຫ້ແກ່ຢູດາອິດສະກາຣີອິດລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ.

27 ແລະຫລັງຈາກຊົງຍິ່ນຕ່ອນອາຫານນັ້ນແລ້ວ ຊາຕານກໍເຂົ້າສົງໃນລາວ ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ: “ສິ່ງທີ່ທ່ານຈະເຮັດຈຶ່ງເຮັດໄວ້ເຖິດ”.

28 ຕອນນີ້ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່ທີ່ໂຕະຮູ້ວ່າພຣະອົງກ່າວເຊັ່ນນີ້ກັບລາວເພື່ອຈຸດປະສົງຫຍັງ.

29 ເພາະບາງຄົນໃນພວກເຂົາຄິດວ່າ ຍ້ອນຢູດາມີຖົງເງິນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງໄດ້ກ່າວບອກລາວວ່າ: “ຈຶ່ງໄປຊື້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການສໍາລັບເທດສະການລ້ຽງນັ້ນ” ຫລືວ່າລາວຄວນຈະ

ໃຫ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງແກ່ຄົນທຸກຍາກ.

30 ແລະເມື່ອລາວໄດ້ຮັບອາຫານຕ່ອນນັ້ນແລ້ວລາວກໍອອກໄປທັນທີ ແລະເປັນເວລາກາງຄືນ.

31 ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອລາວອອກໄປແລ້ວ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ບັດນີ້ ບຸດມະນຸດກໍໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີໃນບຸດມະນຸດ.

32 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີໃນບຸດມະນຸດ ພຣະເຈົ້າກໍຈະປະທານໃຫ້ບຸດມະນຸດຮັບສະຫງ່າຣາສີໃນພຣະອົງເອງດ້ວຍ ແລະຈະຊົງໃຫ້ບຸດມະນຸດຮັບສະຫງ່າຣາສີທັນທີ.

33 ລູກນ້ອຍໆທັງຫລາຍເອີຍ ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງເຮົາຍັງຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈະສະແຫວງຫາເຮົາ ແລະຕາມທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກຍິວແລ້ວວ່າ ‘ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈະມາບໍ່ໄດ້’ ບັດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວເຊັ່ນນັ້ນແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ.

34 ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດໃໝ່ໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຄື ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ, ເຮົາຮັກທ່ານທັງຫລາຍມາແລ້ວຢ່າງໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ.

35 ໂດຍສິ່ງນີ້ມະນຸດທຸກຄົນຈະຮູ້ວ່າທ່ານທັງຫລາຍເປັນສາວິກຂອງເຮົາ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍມີຄວາມຮັກຕໍ່ກັນ ແລະກັນ”.

**ຊົງທ່ານຍວ່າ
ເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ
(ມທ 26:33-35)**

(ມຣກ 14:29-31; ລກ 22:33-34)

36 ຊີໂມນເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ພຣະອົງຈະສະເດັດໄປໃສ?” ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບລາວວ່າ: “ບ່ອນຊຶ່ງເຮົາຈະໄປນັ້ນທ່ານຈະຕາມເຮົາໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່ານຈະຕາມເຮົາໄປ”.

37 ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຕາມພຣະອົງໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້? ຂ້ານ້ອຍຈະສະລະຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະອົງ”.

38 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບລາວວ່າ: “ທ່ານຈະສະລະຊີວິດຂອງທ່ານເພື່ອເຫັນແກ່ເຮົາບໍ່? ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ ໄກ່ຈະບໍ່ຂັ້ນຈົນກວ່າທ່ານໄດ້ປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອແລ້ວ”.

**ພຣະຄຣິດຊົງກ່າວເຖິງ
ການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະອົງ
(1 ກອທ 15:51-52)**

(1 ທສນ 4:14-17)

14 “ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ວິຕົກເລີຍ ພວກທ່ານເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງເຊື່ອໃນເຮົາດ້ວຍ.

2 ໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະບິດາເຮົາ ມີຄະລິຫາດຫລາຍແຫ່ງ ຖ້າບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ເຮົາຄົງໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວ ເຮົາໄປແລະຈັດຕຽມສະຖານທີ່ໄວ້ສໍາລັບທ່ານ

ທັງຫລາຍ.

3 ແລະຖ້າເຮົາໄປຈັດຕຽມສະຖານທີ່ໄວ້ສໍາລັບທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ ເຮົາຈະກັບມາອີກ ແລະຮັບພວກທ່ານມາສູ່ຕົວເຮົາເອງ ເພື່ອວ່າເຮົາຢູ່ບ່ອນໃດພວກທ່ານຈະຢູ່ບ່ອນນັ້ນດ້ວຍ.

4 ແລະທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ວ່າເຮົາໄປບ່ອນໃດ ແລະພວກທ່ານກໍຮູ້ຈັກທາງນັ້ນ”.

5 ໂທມາທູນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດໄປໃສ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ຈັກທາງນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?”

6 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບລາວວ່າ: “ເຮົາເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກມາທາງເຮົາ.

**ການຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ
ກໍຄືການຮູ້ຈັກພຣະບິດາ**

7 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ ພວກທ່ານກໍຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະບິດາຂອງເຮົາດ້ວຍ ແລະຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານທັງຫລາຍກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະໄດ້ເຫັນພຣະອົງແລ້ວ”.

8 ຟິລິບທູນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ຂໍສໍາແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍເຫັນ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍຈະພໍໃຈ”.

9 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຟິລິບເອີຍ ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກທ່ານດົນປານນີ້ ແລະທ່ານຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາບໍ່? ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນເຮົາ

ກໍໄດ້ເຫັນພຣະບິດາແລ້ວ ແລະທ່ານເວົ້າໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ‘ຂໍສໍາແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍເຫັນ?’

10 ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າ ເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ? ຄໍາຕ່າງໆທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຕາມໃຈຕົວເອງ ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາ ພຣະອົງຊົງກະທໍາກິດຈະການເຫລົ່ານັ້ນ.

11 ຈົ່ງເຊື່ອເຮົາເຖິດວ່າເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ ແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ກໍຈົ່ງເຊື່ອເຮົາເພາະເຫັນແກ່ການງານເຫລົ່ານັ້ນເຖິດ.

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອກໍສາມາດເຮັດກິດຈະການທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກະທໍາມາແລ້ວ

12 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກິດຈະການເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງເຮົາກະທໍານັ້ນ ເຂົາກໍຈະກະທໍາເຊັ່ນກັນ ແລະເຂົາຈະກະທໍາກິດຈະການທັງຫລາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ອີກ ເພາະວ່າເຮົາຈະໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ.

13 ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ ເຮົາຈະກະທໍາສິ່ງນັ້ນ ເພື່ອທີ່ພຣະບິດາຈະຊົງໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີໃນພຣະບຸດ.

14 ຖ້າທ່ານຈະຂໍສິ່ງໃດໃນນາມຂອງເຮົາ ເຮົາກໍຈະກະທໍາສິ່ງນັ້ນ.

15 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮັກເຮົາ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ.

ພຣະສັນຍາເລື່ອງພຣະຜູ້ເລົ່າໂລມໃຈ

16 ແລະເຮົາຈະທູນຂໍພຣະບິດາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງປະທານຜູ້ເລົ່າໂລມໃຈອີກຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍຕະຫລອດໄປ.

17 ຄື ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ຜູ້ຊຶ່ງໂລກບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້ ເພາະວ່າໂລກແນມເບິ່ງບໍ່ເຫັນພຣະອົງ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະຈະປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ.

18 ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ປາສະຈາກການເລົ່າໂລມໃຈ ເຮົາຈະມາຫາພວກທ່ານ.

19 ແຕ່ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະໂລກກໍເບິ່ງບໍ່ເຫັນເຮົາອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍເຫັນເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາມີຊີວິດພວກທ່ານກໍຈະມີຊີວິດດ້ວຍ.

20 ໃນວັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພວກທ່ານຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່ໃນທ່ານທັງຫລາຍ.

21 ຜູ້ໃດທີ່ມີບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະຮັກສາບັນຍັດເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ ຜູ້ນັ້ນແຫລະເປັນຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່ຮັກເຮົານັ້ນ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງຮັກເຂົາ ແລະເຮົາຈະຮັກເຂົາ ແລະຈະສໍາແດງຕົວເຮົາເອງໃຫ້ປາກົດແກ່ເຂົາ”.

22 ຢູ່ດາບໍ່ແມ່ນອິດສະກາຣີອິດທູນ
ພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ເຫດໃດ
ພຣະອົງຈຶ່ງຈະສໍາແດງພຣະອົງເອງໃຫ້
ປາກົດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະບໍ່ແມ່ນ
ແກ່ໂລກ?”

23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ແລະກ່າວກັບ
ລາວວ່າ “ຖ້າຜູ້ໃດຮັກເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະຮັກ
ສາຄໍາທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິ
ດາຂອງເຮົາຈະຊົງຮັກເຂົາ ແລະພວກ
ເຮົາຈະມາຫາເຂົາ ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດ
ບ່ອນສະຖິດຂອງພວກເຮົາຢູ່ກັບເຂົາ.

24 ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກເຮົາ ກໍບໍ່ຮັກສາບັນດາ
ຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ ແລະຄໍາຊົ່ງທ່ານທັງ
ຫລາຍໄດ້ຍິນນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ແຕ່
ເປັນຂອງພຣະບິດາຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

25 ເຮົາໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ທ່ານ
ທັງຫລາຍເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ.

26 ແຕ່ຜູ້ເລົ່າໂລມໃຈນັ້ນຊົ່ງເປັນພຣະ
ວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ, ຜູ້ຊົ່ງພຣະບິດາຈະສົ່ງ
ມາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງນັ້ນຈະຊົງ
ສອນພວກທ່ານທຸກສິ່ງ ແລະຈະນໍາທຸກ
ສິ່ງມາສູ່ຄວາມຊົງຈໍາຂອງພວກທ່ານຄື
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ແກ່ທ່ານ
ທັງຫລາຍແລ້ວ.

ສັນຕິສຸກສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ

27 ເຮົາມອບສັນຕິສຸກໄວ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ
ທັງຫລາຍແລ້ວ ສັນຕິສຸກຂອງເຮົາ ເຮົາ
ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ, ເຮົາໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍບໍ່ເໝືອນທີ່ໂລກໃຫ້ ຢ່າໃຫ້ໃຈ

ຂອງພວກທ່ານວິຕິກເລີຍ ແລະຢ່າໃຫ້
ໃຈຂອງພວກທ່ານຢ້ານ.

28 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າເຮົາ
ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່ານຢ່າງໃດນັ້ນຄື ‘ເຮົາ
ຈະຈາກໄປ ແລະຈະກັບມາຫາພວກທ່ານ
ອີກ’ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮັກເຮົາ ພວກ
ທ່ານກໍຈະຊົ່ງມຍິນດີເພາະເຮົາໄດ້ກ່າວ
ວ່າ ‘ເຮົາຈະໄປຫາພຣະບິດາ’ ເພາະວ່າ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າເຮົາ.
29 ແລະບັດນີ້ ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍ
ແລ້ວກ່ອນທີ່ສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າ
ເມື່ອສິ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍ
ກໍຈະເຊື່ອ.

30 ຕໍ່ໄປນີ້ເຮົາຈະບໍ່ສົນທະນາກັບພວກ
ທ່ານຫລາຍ ເພາະວ່າຜູ້ຄອງແຫ່ງໂລກນີ້
ຈະມາ ແລະຈະຢຸດຢັ້ງເຮົາໄວ້ບໍ່ໄດ້.

31 ແຕ່ເພື່ອໂລກຈະຮູ້ວ່າເຮົາຮັກພຣະ
ບິດາ ແລະພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຫ້ຄໍາບັນຊາ
ແກ່ເຮົາຢ່າງໃດເຮົາກໍເຮັດຢ່າງນັ້ນ, ຈົ່ງ
ລຸກຂຶ້ນໃຫ້ພວກເຮົາໄປຈາກບ່ອນນີ້ກັນ
ເທາະ”.

ຄໍາອຸປະມາເລື່ອງເຄືອອະງຸ່ນ ແລະກິ່ງ

15 “ເຮົາເປັນເຄືອອະງຸ່ນແທ້ ແລະ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັນຜູ້
ດູແລຮັກສາ.

2 ກິ່ງທຸກກິ່ງໃນເຮົາທີ່ບໍ່ເກີດຜົນ ພຣະ
ອົງກໍຊົງເອົາອອກໄປ ແລະກິ່ງທຸກກິ່ງທີ່
ເກີດຜົນ ພຣະອົງກໍຊົງລິກິ່ງນັ້ນເພື່ອໃຫ້
ມັນເກີດຜົນຫລາຍຂຶ້ນ.

3 ບັດນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍກໍສະອາດແລ້ວ ໂດຍທາງຄໍານັ້ນຊຶ່ງເຮົາກ່າວແກ່ພວກ ທ່ານແລ້ວ.

4 ຈົ່ງເຂົ້າສະໝັດຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາເຂົ້າ ສະໝັດຢູ່ໃນທ່ານທັງຫລາຍ, ກິ່ງຈະ ເກີດຜົນເອງບໍ່ໄດ້ນອກຈາກກິ່ງນັ້ນເຂົ້າ ສະໝັດຢູ່ໃນເຄືອສັນໃດ ທ່ານທັງຫລາຍ ກໍເກີດຜົນເອງບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ ນອກຈາກ ພວກທ່ານເຂົ້າສະໝັດຢູ່ໃນເຮົາສັນນັ້ນ.

5 ເຮົາເປັນເຄືອອະງຸ່ນ ທ່ານທັງຫລາຍ ເປັນກິ່ງ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າສະໝັດຢູ່ໃນເຮົາ ແລະ ເຮົາເຂົ້າສະໝັດຢູ່ໃນເຂົາ ຜູ້ນັ້ນເອງກໍ ເກີດຜົນຫລາຍ ແລະຖ້າປາສະຈາກເຮົາ ແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ ເລີຍ.

6 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າສະໝັດຢູ່ໃນເຮົາ ຜູ້ ນັ້ນກໍຕ້ອງຖືກຖິ້ມເໝືອນກິ່ງ ແລະແຫ່ວ ແຫ້ງໄປ ແລະຜູ້ຄົນກໍເກັບໂຮມກິ່ງເຫລົ່າ ນັ້ນໄວ້ ແລະຖິ້ມພວກມັນໄວ້ໃນໄຟ ແລະ ພວກມັນກໍຖືກເຜົາ.

7 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າສະໝັດຢູ່ໃນ ເຮົາ ແລະບັນດາຄໍາຂອງເຮົາຝັງຢູ່ໃນ ພວກທ່ານແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຂໍສິ່ງ ໃດຊຶ່ງພວກທ່ານປາຖະໜາ ສິ່ງນັ້ນກໍຈະ ຖືກກະທໍາໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

8 ໃນສິ່ງນີ້ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊຶ່ງໄດ້ຮັບ ສະຫງ່າຣາສີຄື ທີ່ພວກທ່ານເກີດຜົນ ຫລາຍ, ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະເປັນ ສາວິກຂອງເຮົາ.

9 ພຣະບິດາຊຶ່ງຮັກເຮົາແລ້ວສັນໃດ ເຮົາ ກໍຮັກທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວສັນນັ້ນ, ພວກທ່ານຈົ່ງເຂົ້າສະໝັດຢູ່ຕໍ່ໄປໃນ ຄວາມຮັກຂອງເຮົາ.

10 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຮັກສາບັນດາບັນ ຍັດຂອງເຮົາ ພວກທ່ານກໍຈະເຂົ້າສະ ໝັດຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາເໝືອນ ທີ່ເຮົາຮັກສາບັນດາພຣະບັນຍັດຂອງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາແລ້ວ ແລະເຂົ້າສະ ໝັດຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.

11 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ ຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ຂອງເຮົາຈະດໍາລົງຢູ່ໃນພວກທ່ານ ແລະ ເພື່ອຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງພວກທ່ານ ຈະເຕັມລົ້ນ.

12 ນີ້ແຫລະຄືບັນຍັດຂອງເຮົາຄື ໃຫ້ ທ່ານທັງຫລາຍຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນເໝືອນ ທີ່ເຮົາຮັກພວກທ່ານແລ້ວ.

13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ນີ້ຄື ທີ່ຜູ້ໜຶ່ງຈະສະລະຊີວິດຂອງຕົນ ເພື່ອພວກມິດສະຫາຍຂອງຕົນ.

14 ທ່ານທັງຫລາຍຄືມິດສະຫາຍຂອງ ເຮົາ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຕາມທີ່ເຮົາ ສັ່ງພວກທ່ານ

ຄຣິສຕຽນຄື

ມິດສະຫາຍຂອງພຣະຄຣິດ

15 ຕໍ່ຈາກນີ້ເຮົາບໍ່ເອີ້ນທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ທາດອີກ ເພາະທາດບໍ່ຮູ້ວ່ານາຍຂອງເຂົາ ເຮັດຫຍັງ ແຕ່ເຮົາເອີ້ນພວກທ່ານແລ້ວ

ວ່າມິດສະຫາຍ ເພາະວ່າສິ່ງສາລະພັດທີ່
ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາ
ແຈ້ງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ.

16 ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເລືອກເຮົາ ແຕ່
ເຮົາໄດ້ເລືອກພວກທ່ານ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ພວກທ່ານໄວ້ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄປ
ແລະເກີດຜົນ ແລະເພື່ອຜົນຂອງພວກ
ທ່ານຈະຢູ່ຖາວອນ ເພື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມ
ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍທຸນຂໍຈາກພຣະບິດາ
ໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງຈະປະທານ
ສິ່ງນັ້ນແກ່ພວກທ່ານ.

17 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາບັນຊາທ່ານທັງຫລາຍ
ວ່າພວກທ່ານຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ.

ຄຣິສຕຽນທີ່ດີຈະຖືກກຽດຊັງ

18 ຖ້າໂລກກຽດຊັງທ່ານທັງຫລາຍ
ພວກທ່ານກໍຮູ້ວ່າໂລກໄດ້ກຽດຊັງເຮົາ
ກ່ອນທີ່ໂລກໄດ້ກຽດຊັງພວກທ່ານ.

19 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເປັນຂອງໂລກ
ໂລກກໍຄົງຈະຮັກຜູ້ທີ່ເປັນຂອງໂລກເອງ
ແຕ່ເພາະພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກ
ແຕ່ເຮົາໄດ້ເລືອກພວກທ່ານອອກຈາກ
ໂລກແລ້ວ ເຫດສະນັ້ນ ໂລກຈຶ່ງກຽດຊັງ
ພວກທ່ານ.

20 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່
ທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວວ່າ 'ທາດກໍບໍ່ໃຫຍ່
ກວ່ານາຍຂອງຕົນ' ຖ້າພວກເຂົາຂົ່ມເຫງ
ເຮົາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຈະຂົ່ມເຫງທ່ານ
ທັງຫລາຍດ້ວຍ, ຖ້າພວກເຂົາຮັກສາ
ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ແລ້ວພວກເຂົາກໍຈະ

ຮັກສາຖ້ອຍຄຳຂອງພວກທ່ານເຊັ່ນກັນ.

21 ແຕ່ສິ່ງສາລະພັດເຫລົ່ານີ້ພວກເຂົາ
ຈະເຮັດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍກໍເພາະເຫັນ
ແກ່ນາມຂອງເຮົາ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ.

22 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາ ແລະກ່າວແກ່ພວກ
ເຂົາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍຄົງຈະບໍ່ມີບາບ
ແລ້ວ ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຂົາບໍ່ມີສາກບັງໜ້າ
ສຳລັບບາບຂອງພວກເຂົາ.

23 ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາກໍກຽດຊັງພຣະບິດາ
ຂອງເຮົາດ້ວຍ.

24 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດກິດຈະການເຫລົ່າ
ນັ້ນໃນທ່າມກາງພວກເຂົາຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ອື່ນ
ໄດ້ເຮັດເລີຍ ພວກເຂົາກໍຄົງບໍ່ມີບາບ
ແລ້ວ ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຂົາທັງໄດ້ເຫັນ
ແລະກຽດຊັງທັງຕົວເຮົາ ແລະພຣະບິດາ
ຂອງເຮົາ.

25 ແຕ່ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຄຳທີ່ຂຽນໄວ້
ໃນພຣະລາຊະບັນຍັດຂອງພວກເຂົາຈະ
ສຳເລັດທີ່ວ່າ 'ພວກເຂົາໄດ້ກຽດຊັງເຮົາ
ໂດຍບໍ່ມີສາເຫດ'.

ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ຜູ້ຊົງເປັນພະຍານ

26 ແຕ່ເມື່ອຜູ້ເລົ່າໂລມໃຈສະເດັດມາ
ແລ້ວ ຜູ້ທີ່ເຮົາຈະສົ່ງມາຫາພວກທ່ານ
ຈາກພຣະບິດາຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງ
ຄວາມຈິງ ຜູ້ຊົງຊົງມາຈາກພຣະບິດາ
ພຣະອົງນັ້ນຈະຊົງເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ.

27 ແລະທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະເປັນພະ

ຍານດ້ວຍ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຢູ່
ກັບເຮົາມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນແລ້ວ”.

ຄໍາສັນຍາເລື່ອງ

ການຖືກຂົ່ມເຫງຂອງຄຣິສຕຽນ

(ມທ 24:9-10; ລກ 21:16-19)

16 “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານ
ທັງຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອພວກ
ທ່ານຈະບໍ່ສະດຸດ.

2 ພວກເຂົາຈະໄລ່ທ່ານທັງຫລາຍອອກ
ຈາກທຳມະສາລາຕ່າງໆ ແມ່ນແລ້ວ ຈະ
ເຖິງເວລາທີ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພວກທ່ານ
ຈະຄິດວ່າ ເຂົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພວກເຂົາຈະເຮັດແກ່
ພວກທ່ານ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ
ພຣະບິດາ ແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາ.

4 ແຕ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາບອກທ່ານທັງ
ຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອວ່າເມື່ອເວລານັ້ນຈະ
ມາເຖິງ ພວກທ່ານຈະລະນຶກວ່າເຮົາໄດ້
ບອກພວກທ່ານເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ
ແລະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກ
ທ່ານຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ເພາະວ່າໃນຂະນະນັ້ນ
ເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ.

5 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈະໄປຕາມທາງຂອງເຮົາ
ສູ່ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ ແລະບໍ່ມີໃຜ
ໃນພວກທ່ານຖາມເຮົາວ່າ ‘ພຣະອົງຈະ
ສະເດັດໄປໃສ?’

6 ແຕ່ເພາະເຮົາກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ທ່ານ
ທັງຫລາຍແລ້ວ ໃຈຂອງພວກທ່ານຈຶ່ງ
ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກ.

ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະຊົງຕໍາໜິໂລກ

7 ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມເຮົາບອກຄວາມຈິງ
ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ມັນເປັນປະໂຫຍດ
ສໍາ ລັບພວກທ່ານທີ່ເຮົາຈະຈາກໄປ
ເພາະຖ້າເຮົາບໍ່ຈາກໄປ ຜູ້ເລົ່າໂລມໃຈກໍ
ຈະບໍ່ສະເດັດມາຫາພວກທ່ານ ແຕ່ຖ້າ
ເຮົາຈາກໄປແລ້ວ ເຮົາກໍຈະສົ່ງພຣະອົງ
ມາຫາພວກທ່ານ.

8 ແລະເມື່ອພຣະອົງນັ້ນສະເດັດມາ
ແລ້ວ ພຣະອົງຈະຊົງຕໍາໜິໂລກເລື່ອງ
ບາບ ແລະເລື່ອງຄວາມຊອບທຳ ແລະ
ເລື່ອງການພິພາກສາ.

9 ເລື່ອງບາບນັ້ນ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອ
ໃນເຮົາ.

10 ເລື່ອງຄວາມຊອບທຳນັ້ນ ເພາະເຮົາ
ໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງ
ຫລາຍກໍບໍ່ເຫັນເຮົາອີກຕໍ່ໄປ.

11 ເລື່ອງການພິພາກສານັ້ນ ເພາະຜູ້ຄອງ
ແຫ່ງໂລກນີ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ.

ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ຈະຊົງເປັນຜູ້ນຳທາງພວກຄຣິສຕຽນ

12 ເຮົາຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ຈະກ່າວກັບ
ພວກທ່ານ ແຕ່ດຽວນີ້ພວກທ່ານຍັງບໍ່ສາ
ມາດຮັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້.

13 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງ ພຣະວິນຍານແຫ່ງ
ຄວາມຈິງຈະສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງ
ຈະຊົງນຳທ່ານທັງຫລາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງ
ທັງປວງ ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວໂດຍພຣະ
ອົງເອງ ແຕ່ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຈະ

ຊິງໄດ້ຍິນ ພຣະອົງຈະກ່າວສິ່ງນັ້ນ ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍ ຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະມາ.

14 ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບສະຫງ່າ ຣາສີ ເພາະວ່າພຣະອົງຈະຊົງຮັບສິ່ງທີ່ ເປັນຂອງເຮົາ ແລະຈະສະແດງສິ່ງນັ້ນ ແກ່ພວກທ່ານ.

15 ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາຊົງມີນັ້ນເປັນ ຂອງເຮົາ ເຫດສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະວິນຍານຈະຊົງເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງ ເຮົານັ້ນ ແລະຈະສະແດງສິ່ງນັ້ນແກ່ພວກ ທ່ານ.

**ພຣະເຢຊູຊົງປອບໃຈພວກສາວົກ
ກ່ຽວກັບການສິ້ນພຣະຊົນ
ແລະການເປັນຂຶ້ນມາຂອງພຣະອົງ**

16 ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນ ເຮົາ ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ອີກບໍ່ດົນທ່ານ ທັງຫລາຍຈະເຫັນເຮົາ ເພາະເຮົາໄປເຖິງ ພຣະບິດາ”.

17 ແລ້ວບາງຄົນໃນພວກສາວົກຂອງ ພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັນໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ ເອງວ່າ: “ທີ່ພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຮົາ ວ່າ ‘ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ ເຫັນເຮົາ ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ອີກບໍ່ດົນ ທ່ານທັງຫລາຍຈະເຫັນເຮົາ’ ແລະ ‘ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ’ ໝາຍຄວາມ ວ່າແນວໃດ?”

18 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: “ນີ້ໝາຍ ຄວາມວ່າແນວໃດທີ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ: ‘ອີກ

ໜ້ອຍໜຶ່ງ?’ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພຣະ ອົງກ່າວນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ”

19 ບັດນີ້ ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພວກເຂົາ ຢາກທຸນຖາມພຣະອົງ ແລະກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ: “ພວກທ່ານຖາມກັນຢູ່ໃນ ທ່າມກາງພວກທ່ານເອງບໍ່ວ່າ ເຮົາໝາຍ ຄວາມວ່າແນວໃດທີ່ກ່າວວ່າ ‘ອີກໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ອີກບໍ່ດົນ ແລະທ່ານ ທັງຫລາຍຈະເຫັນເຮົາ?’

20 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ ຫລາຍວ່າ ພວກທ່ານຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຄໍາຄວນ ແຕ່ໂລກຈະຊົ່ນຊົມຍິນດີ ແລະ ທ່ານທັງຫລາຍຈະທຸກໂສກ ແຕ່ຄວາມ ທຸກໂສກຂອງພວກທ່ານຈະກັບກາຍ ເປັນຄວາມຊົ່ນຊົມຍິນດີ.

21 ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງເມື່ອນາງເຈັບທ້ອງກຳລັງ ຈະເກີດລູກ ກໍມີຄວາມທຸກໂສກ ເພາະ ເວລາຂອງນາງມາເຖິງແລ້ວ ແຕ່ທັນທີທີ່ ນາງເກີດລູກແລ້ວ ນາງກໍບໍ່ລະນຶກເຖິງ ຄວາມເຈັບປວດນັ້ນອີກຕໍ່ໄປ ເພາະມີ ຄວາມຊົ່ນຊົມຍິນດີທີ່ຄົນໜຶ່ງເກີດເຂົ້າ ມາໃນໂລກແລ້ວ.

22 ແລະບັດນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງມີ ຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ເຮົາຈະເຫັນພວກ ທ່ານອີກ ແລະໃຈຂອງພວກທ່ານຈະຊົ່ນ ຊົມຍິນດີ ແລະຄວາມຊົ່ນຊົມຍິນດີຂອງ ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາໄປຈາກ ພວກທ່ານ.

23 ແລະໃນວັນນັ້ນພວກທ່ານຈະບໍ່
ຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງໃດເລີຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວ
ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ພວກທ່ານຈະຂໍຈາກພຣະບິດາໃນ
ນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງຈະປະທານສິ່ງ
ນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

24 ຈົນກະທັ້ງບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຍັງບໍ່
ໄດ້ຂໍສິ່ງໃດໃນນາມຂອງເຮົາ ຈຶ່ງຂໍເຖິດ
ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ເພື່ອຄວາມ
ຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈະ
ເຕັມລົ້ນ.

25 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍແລ້ວເປັນຄຳອຸປະມາຕ່າງໆ ແຕ່
ຈະເຖິງເວລາເມື່ອເຮົາຈະບໍ່ກ່າວແກ່
ພວກທ່ານເປັນຄຳອຸປະມາຕ່າງໆອີກຕໍ່ໄປ
ແຕ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
ເລື່ອງພຣະບິດາຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ.

26 ໃນວັນນັ້ນພວກທ່ານຈະທຸນຂໍໃນ
ນາມຂອງເຮົາ ແລະເຮົາບໍ່ກ່າວແກ່ພວກ
ທ່ານວ່າ ເຮົາຈະອ້ອນວອນພຣະບິດາ
ເພື່ອພວກທ່ານ.

27 ເພາະວ່າພຣະບິດາເອງກໍຊົງຮັກ
ພວກທ່ານ ເພາະພວກທ່ານຮັກເຮົາແລ້ວ
ແລະເຊື່ອແລ້ວວ່າເຮົາໄດ້ອອກມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ.

28 ເຮົາໄດ້ອອກມາຈາກພຣະບິດາ ແລະ
ເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກແລ້ວ, ອີກເທື່ອ
ໜຶ່ງເຮົາຈະຈາກໂລກນີ້ໄປ ແລະຈະໄປ
ເຖິງພຣະບິດາ”.

29 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທຸນພຣະ
ອົງວ່າ: “ເບິ່ງແມ້ ບັດນີ້ພຣະອົງກ່າວຢ່າງ
ແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວ ແລະບໍ່ກ່າວເປັນຄຳອຸ
ປະມາເລີຍ.

30 ບັດນີ້ ພວກຂ້ານ້ອຍແນ່ໃຈວ່າ ພຣະ
ອົງຊົງຊາບທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຜູ້ໃດ
ຈະທຸນຖາມພຣະອົງ ໂດຍສິ່ງນີ້ພວກຂ້າ
ນ້ອຍຈຶ່ງເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງອອກມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ”.

31 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບພວກເຂົາວ່າ:
“ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອແລ້ວບໍ່?

32 ເບິ່ງແມ້ ເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ, ແມ່ນ
ແລ້ວ ບັດນີ້ກໍມາເຖິງແລ້ວທີ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍຈະຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປ ທຸກ
ຄົນໄປສູ່ບ່ອນຂອງຕົນເອງ ແລະຈະຖິ້ມ
ເຮົາໄວ້ແຕ່ຜູ້ດຽວ ແລະເຖິງຢ່າງນັ້ນເຮົາ
ກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ແຕ່ຜູ້ດຽວ ເພາະພຣະບິດາຊົງຢູ່
ກັບເຮົາ.

33 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍແລ້ວ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ມີສັນ
ຕິສຸກໃນເຮົາ ໃນໂລກນີ້ທ່ານທັງຫລາຍ
ຈະປະສົບຄວາມທຸກຍາກ ແຕ່ຈຶ່ງຊື່ນໃຈ
ເຖິດ ເຮົາຊະນະໂລກແລ້ວ”.

ການອະທິຖານແບບ

ມະຫາປະໂຫຍດຂອງພຣະເຢຊູ

17 ພຣະເຢຊູກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້
ແລະຊົງແຫງນພຣະພັກຂອງ
ພຣະອົງຂຶ້ນເບິ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະກ່າວ
ວ່າ: “ພຣະບິດາເຈົ້າ ເວລານັ້ນມາເຖິງ

ແລ້ວ ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີ ເພື່ອພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຖວາຍສະຫງ່າຣາສີແຕ່ພຣະອົງດ້ວຍ.

2 ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ພຣະບຸດມີອຳນາດເໜືອເນື້ອໜັງທັງປວງສັນໃດ ເພື່ອພຣະບຸດຈະປະທານຊີວິດນິຣັນດອນແກ່ທຸກຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງມອບແກ່ພຣະບຸດແລ້ວສັນນັ້ນ.

3 ແລະນີ້ແຫລະຄືຊີວິດນິຣັນດອນ ທີ່ພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທ່ຽງແທ້ອົງດຽວ ແລະພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງມາ.

4 ຂ້ານ້ອຍຖວາຍສະຫງ່າຣາສີແຕ່ພຣະອົງແລ້ວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້ານ້ອຍເຮັດພຣະລາຊະກິດຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຮັດນັ້ນສຳເລັດແລ້ວ.

5 ແລະບັດນີ້ ໂອ ພຣະບິດາເຈົ້າຂໍພຣະອົງໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີກັບພຣະອົງເອງ ດ້ວຍສະຫງ່າຣາສີຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ມີກັບພຣະອົງກ່ອນທີ່ໂລກນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນມາ.

6 ຂ້ານ້ອຍສະແດງພຣະນາມຂອງພຣະອົງແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍຈາກມະນຸດໂລກຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະພວກເຂົາຮັກສາພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

7 ບັດນີ້ ພວກເຂົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ສິ່ງສາລະພັດໃດໆກໍຕາມທີ່ພຣະອົງປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວນັ້ນລ້ວນມາຈາກພຣະອົງ.

8 ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບພຣະດຳຣັດຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ ແລະພວກເຂົາຮັບພຣະດຳຣັດເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ ແລະຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນແລ້ວວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ອອກມາຈາກພຣະອົງ ແລະພວກເຂົາເຊື່ອແລ້ວວ່າ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.

9 ຂ້ານ້ອຍອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອໂລກ ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຂອງພຣະອົງ.

10 ແລະທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍກໍເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະຂອງພຣະອົງກໍເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ.

11 ແລະບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນໂລກອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ຍັງຢູ່ໃນໂລກ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະມາຫາພຣະອົງ, ຂ້າແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ ຂໍພຣະອົງໂຜດພິທັກຮັກສາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນເໝືອນຢ່າງພຣະອົງກັບຂ້ານ້ອຍ.

12 ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃນໂລກ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ພິທັກຮັກ

ສາພວກເຂົາໄວ້ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍພິທັກຮັກສາໄວ້ແລ້ວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາເສຍໄປນອກຈາກລູກຂອງຄວາມພິນາດ ເພື່ອຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດແທ້.

13 ແລະບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ແລະຂ້ານ້ອຍກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນໂລກ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໃຫ້ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງຂ້ານ້ອຍສຳເລັດແທ້ໃນພວກເຂົາເອງ.

14 ຂ້ານ້ອຍມອບພຣະດຳຮັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ ແລະໂລກນີ້ໄດ້ກຽດຊັງພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກ ເໝືອນກັບທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກ.

15 ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາພວກເຂົາອອກໄປຈາກໂລກ ແຕ່ຂໍພຣະອົງຊົງພິທັກຮັກສາພວກເຂົາໄວ້ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

16 ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກເໝືອນດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກ.

17 ຂໍໄຜດຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດໂດຍທາງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ.

18 ພຣະອົງຊົງສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາໃນໂລກແລ້ວສັນໃດ ຂ້ານ້ອຍກໍສົ່ງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນໂລກແລ້ວສັນນັ້ນ.

19 ແລະເພາະເຫັນແກ່ພວກເຂົາ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງແຍກຕົວຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮັບການຊົງຊຳລະໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດໂດຍຄວາມຈິງດ້ວຍ.

20 ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຄົນເຫລົ່ານີ້ພວກດຽວ ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງຈະເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍໂດຍທາງຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ.

21 ເພື່ອພວກເຂົາທຸກຄົນຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ ເໝືອນກັບທີ່ພຣະອົງຄືພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພຣະອົງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໃນເຮົາທັງສອງ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາແລ້ວ.

22 ແລະສະຫງ່າຮາສີທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍກໍມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນເໝືອນກັບທີ່ເຮົາທັງສອງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນນັ້ນ.

23 ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພວກເຂົາ ແລະພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຢ່າງສົມບູນ ແລະເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາແລ້ວ ແລະຊົງຮັກພວກເຂົາແລ້ວ ເໝືອນກັບທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກຂ້ານ້ອຍແລ້ວ.

24 ພຣະບິດາເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້

ແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍໃນບ່ອນ ທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນັ້ນດ້ວຍ ເພື່ອພວກເຂົາຈະ ໄດ້ເຫັນສະຫງ່າຮາສີຂອງຂ້ານ້ອຍຊຶ່ງ ພຣະອົງປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ເພາະ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກຂ້ານ້ອຍກ່ອນທີ່ຊົງ ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.

25 ໂອ ຂ້າແດ່ພຣະບິດາຜູ້ຊອບທຳ ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ ຈັກພຣະອົງແລ້ວ ແລະຄົນເຫລົ່ານີ້ຮູ້ ແລ້ວວ່າພຣະອົງຊົງສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາແລ້ວ.

26 ແລະຂ້ານ້ອຍປະກາດພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ ແລະ ຈະປະກາດພຣະນາມຂອງພຣະອົງນັ້ນ ເພື່ອຄວາມຮັກຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຮັກຂ້າ ນ້ອຍແລ້ວນັ້ນຈະຢູ່ໃນພວກເຂົາ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ໃນພວກເຂົາ”.

**ພຣະເຢຊູໃນສວນເກດເສມະນີ
ຊົງຖືກທໍລະຍົດ ແລະຖືກຈັບກຸມ
(ມທ 26:47-56)**

(ມຮກ 14:43-50; ລກ 22:47-53)

18 ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວບັນດາ ຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍ ສະເດັດອອກໄປກັບພວກສາວິກຂອງ ພຣະອົງຂ້າມຫ້ວຍກິດໂຮນຊຶ່ງມີສວນ ແຫ່ງໜຶ່ງ ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນ ສວນນັ້ນກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ.

2 ແລະຢູດາຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດພຣະອົງກໍຮູ້ ຈັກສະຖານທີ່ນັ້ນເຊັ່ນກັນ ເພາະວ່າພຣະ ເຢຊູເຄີຍໄປພົບກັນບ່ອນນັ້ນເລື້ອຍໆກັບ

ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ.

3 ແລ້ວຢູດາເມື່ອໄດ້ຮັບພວກທະຫານ ກັບພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ທັງຫລາຍຈາກພວກ ປະໂຣຫິດໃຫຍ່ ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລ້ວ ກໍມາບ່ອນນັ້ນພ້ອມດ້ວຍໂຄມ, ກະບອງ ແລະເຄື່ອງອາວຸດຕ່າງໆ.

4 ສະນັ້ນ ພຣະເຢຊູໂດຍຊົງຊາບທຸກສິ່ງ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ ຈຶ່ງສະເດັດ ອອກໄປ ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ພວກ ທ່ານຊອກຫາໃຜ?”

5 ພວກເຂົາຕອບພຣະອົງວ່າ: “ເຢຊູແຫ່ງ ນາຊາເຣັດ” ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ: “ເຮົາແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ” ແລະຢູດາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ທໍລະຍົດພຣະອົງກໍຢືນຢູ່ກັບຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນເຊັ່ນກັນ.

6 ແລ້ວທັນທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບ ພວກເຂົາວ່າ: “ເຮົາແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ” ພວກເຂົາກໍຖອຍຫລັງ ແລະລີ້ມລົງສູ່ພື້ນ ດິນ.

7 ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວຖາມພວກເຂົາ ອີກວ່າ: “ພວກທ່ານຊອກຫາໃຜ?” ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: “ເຢຊູແຫ່ງນາຊາເຣັດ”.

8 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ເຮົາບອກທ່ານ ທັງຫລາຍແລ້ວວ່າເຮົາຄືຜູ້ນັ້ນ, ເຫດສະ ນັ້ນ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍສະແຫວງຫາເຮົາ ກໍຈຶ່ງປ່ອຍຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປຕາມທາງຂອງ ເຂົາເຖິດ”.

9 ເພື່ອພຣະດຳຣັດນັ້ນຈະສຳເລັດຊຶ່ງພຣະ ເຢຊູກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າ: “ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່

ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເສຍໄປຈັກຄົນ”.

10 ແລ້ວຊີໂມນເປໂຕທີ່ມີດາບຢູ່ເຫລັ້ມໜຶ່ງຈຶ່ງຖອດມັນອອກ ແລະພັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດ ແລະຕັດຫູເບື້ອງຂວາຂອງລາວອອກຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນນັ້ນຊື່ ມາລະໂຂ.

11 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເປໂຕວ່າ: “ຈຶ່ງເອົາດາບຂອງທ່ານໃສ່ຝັກໄວ້, ຈອກຊຶ່ງພຣະບິດາຂອງເຮົາປະທານແກ່ເຮົາ ແລ້ວນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ດີ່ມຈາກຈອກນັ້ນບໍ່?”

ຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າອັນນາ

ແລະກາຢະຟາ

(ມທ 26:57-68)

(ມຣກ 14:53-65; ລກ 22:66-71)

12 ແລະພວກພົນທະຫານກັບນາຍທະຫານ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ທັງຫລາຍຂອງພວກຍົວຈຶ່ງຈັບພຣະເຢຊູ ແລະມັດພຣະອົງໄວ້.

13 ແລະພາພຣະອົງໄປຫາອັນນາກ່ອນ ເພາະອັນນາເປັນພໍ່ເຖົ້າຂອງກາຢະຟາ ຜູ້ທີ່ເປັນມະຫາປະໂຣຫິດໃນບົດຽວກັນນັ້ນ.

14 ບັດນີ້ ກາຢະຟາເປັນຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ພວກຍົວວ່າ ເປັນການດີທີ່ຈະໃຫ້ຄົນໆໜຶ່ງຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ.

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:69-75)

(ມກ 14:66-72; ລກ 22:54-62)

15 ແລະຊີໂມນເປໂຕໄດ້ຕິດຕາມພຣະ

ເຢຊູໄປ ແລະສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງກໍຕິດຕາມໄປດ້ວຍ, ສາວິກຄົນນັ້ນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງມະຫາປະໂຣຫິດ ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປກັບພຣະເຢຊູໃນວັງຂອງມະຫາປະໂຣຫິດ.

16 ແຕ່ເປໂຕຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູຂ້າງນອກ ແລ້ວສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງນັ້ນຜູ້ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຂອງມະຫາປະໂຣຫິດຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລະເວົ້າກັບຜູ້ຍິງທີ່ເຝົ້າປະຕູ ແລະພາເປໂຕເຂົ້າມາ.

17 ແລ້ວຜູ້ຍິງຄົນທີ່ເຝົ້າປະຕູກໍເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ: “ທ່ານເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພວກສາວິກຂອງຊາຍຄົນນັ້ນດ້ວຍບໍ່ແມ່ນບໍ່?” ລາວເວົ້າວ່າ: “ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ”.

18 ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ກັບພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ກໍຍືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ກອງໄພດ້ວຍຖ່ານເພາະອາກາດໜາວ ແລະພວກເຂົາກໍຝັງໄພ ແລະເປໂຕກໍຍືນຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລະຝັງໄພ.

ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າ

ມະຫາປະໂຣຫິດ

19 ແລ້ວມະຫາປະໂຣຫິດຈຶ່ງຖາມພຣະເຢຊູເຖິງພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ ແລະເຖິງຫລັກຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ.

20 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບທ່ານວ່າ: “ເຮົາໄດ້ເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍແກ່ໂລກ, ເຮົາໄດ້ສັ່ງສອນສະເໝີໃນທໍາມະສາລາ ແລະໃນພຣະວິຫານບ່ອນທີ່ພວກຍົວຊຸມນຸມກັນສະເໝີ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າສິ່ງໃດຢ່າງລັບໆເລີຍ.

21 ທ່ານຖາມເຮົາເຮັດຫຍັງ? ຈົ່ງຖາມ
ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຟັງເຮົາວ່າ ເຮົາໄດ້ເວົ້າ
ອັນໃດກັບພວກເຂົາ, ເບິ່ງແມ້ ພວກເຂົາ
ຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ເວົ້າອັນໃດ”.

22 ເມື່ອພຣະອົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ຄົນ
ໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ຊົງຢືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ
ໄດ້ຕົບພຣະເຢຊູດ້ວຍຝາມືຂອງເຂົາໂດຍ
ເວົ້າວ່າ: “ເຈົ້າຕອບມະຫາປະໂຫຍດແບບ
ນັ້ນບໍ່?”

23 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບເຂົາວ່າ: “ຖ້າ
ເຮົາເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ ຈົ່ງເປັນພະຍານເຖິງ
ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ ແຕ່ຖ້າເຮົາເວົ້າຖືກ ທ່ານ
ຕົບເຮົາເຮັດຫຍັງ?”

24 ບັດນີ້ ອັນນາໄດ້ສົ່ງພຣະອົງຊົ່ງຖືກ
ມັດຢູ່ໄປຫາກາຍະຟາຜູ້ເປັນມະຫາປະ
ໂຫຍດ.

25 ແລະຊີໂມນເປໂຕຢິນ ແລະຝົງໄຟຢູ່
ເຫດສະນັ້ນ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງເວົ້າກັບ
ລາວວ່າ: “ເຈົ້າເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພວກສາ
ວິກຂອງລາວເຊັ່ນກັນບໍ່?” ເປໂຕປະຕິ
ເສດເລື່ອງນັ້ນ ແລະເວົ້າວ່າ: “ຂ້ອຍບໍ່
ແມ່ນ”.

26 ຄົນໜຶ່ງໃນພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງມະ
ຫາປະໂຫຍດຊົ່ງເປັນພິນ້ອງຂອງຄົນນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ຫຼຸຂອງລາວຖືກເປໂຕຕັດອອກເວົ້າ
ວ່າ: “ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເຈົ້າກັບທ່ານຜູ້ນັ້ນໃນ
ສວນບໍ່ແມ່ນບໍ່?”

27 ແລ້ວເປໂຕປະຕິເສດອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ແລະໃນທັນໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັນ.

**ພຣະເຢຊູ
ຖືກພາໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າປີລາດ
(ມທ 27:1-14)**

(ມຣກ 15:1-5; ລກ 23:1-7)

28 ແລ້ວພວກເຂົາຈົ່ງພາພຣະເຢຊູອອກ
ໄປຈາກກາຍະຟາໄປທີ່ສານປິໂຕຣຽມ
ແລະເປັນເວລາເຊົ້າມືດ ແລະພວກເຂົາ
ເອງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສານປິໂຕຣຽມຢ້ານ
ວ່າພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນມົນທົນ
ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ກິນປັດສະຄາໄດ້.

29 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງອອກມາຫາພວກເຂົາ
ແລະເວົ້າວ່າ: “ພວກທ່ານມີຂໍ້ກ່າວຫາ
ອັນໃດຕໍ່ຊາຍຄົນນີ້?”

30 ພວກເຂົາຕອບ ແລະເວົ້າກັບທ່ານ
ວ່າ: “ຖ້າລາວບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮ້າຍ ພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າກໍຄຶງບໍ່ມອບລາວໄວ້ກັບທ່ານ”.

31 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
“ພວກທ່ານຈົ່ງພາລາວໄປ ແລະພິພາກ
ສາລາວຕາມກົດໝາຍຂອງພວກທ່ານ
ເຖິດ” ສະນັ້ນ ພວກຍົວຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານ
ວ່າ: “ການທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຫານ
ຊີວິດຄົນໜຶ່ງຄົນໃດນັ້ນເປັນການຜິດກົດ
ໝາຍ”.

32 ເພື່ອພຣະດໍາຣັດຂອງພຣະເຢຊູຈະ
ສໍາເລັດ ຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໂດຍບອກ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງສິ້ນ
ພຣະຊົນໂດຍຄວາມຕາຍຢ່າງໃດ.

33 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນສານປິໂຕ
ຣຽມອີກ ແລະເອີ້ນພຣະເຢຊູມາ ແລະ

ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານເປັນກະສັດຂອງພວກຍົວບໍ່?”

34 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບທ່ານວ່າ: “ທ່ານເວົ້າສິ່ງນີ້ຈາກຕົວທ່ານເອງບໍ່ ຫລືຄົນອື່ນໆໄດ້ບອກທ່ານເຖິງເລື່ອງຂອງເຮົາ?”

35 ປີລາດຕອບວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນຍົວບໍ່? ຊົນຊາດຂອງທ່ານເອງ ແລະພວກປະໂຮຫິດໃຫຍ່ໄດ້ມອບທ່ານໄວ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່?”

36 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ອານາຈັກຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງໂລກນີ້ ຖ້າອານາຈັກຂອງເຮົາເປັນຂອງໂລກນີ້ ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາກໍຄົງຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກຍົວ ແຕ່ບັດນີ້ ອານາຈັກຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຈາກບ່ອນນີ້”.

37 ເພາະສະນັ້ນ ປີລາດຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນທ່ານເປັນກະສັດອົງໜຶ່ງບໍ່?” ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ທ່ານເວົ້າວ່າເຮົາເປັນກະສັດອົງໜຶ່ງ ເພາະເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບັງເກີດມາ ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງຍ່ອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ”.

38 ປີລາດເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ຄວາມຈິງຄືຫຍັງ?” ແລະເມື່ອທ່ານເວົ້າເຊັ່ນນີ້ ແລ້ວທ່ານກໍອອກໄປຫາພວກຍົວອີກ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ພົບວ່າມີຄວາມຜິດໃດໆໃນຕົວລາວເລີຍ.

**ພຣະເຢຊູຖືກພິພາກສາວ່າຜິດ
ບາຣາບາຖືກປົດປ່ອຍ
(ມທ 27:15-26)**

(ມຣກ 15:6-15; ລກ 23:18-25)

39 ແຕ່ພວກທ່ານມີທຳນຽມວ່າເຮົາຄວນປ່ອຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານໃນເຫດສະການປັດສະຄາ ເພາະສະນັ້ນພວກທ່ານຢາກຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າປ່ອຍກະສັດຂອງພວກຍົວໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານບໍ່?”

40 ແລ້ວພວກເຂົາທຸກຄົນຈຶ່ງຮ້ອງອີກໂດຍເວົ້າວ່າ: “ບໍ່ແມ່ນຊາຍຄົນນີ້ ແຕ່ແມ່ນບາຣາບາ” ຕອນນີ້ ບາຣາບານັ້ນເປັນໂຈນ.

ພຣະເຢຊູຖືກສຸບມົງກຸດໜາມ

19 ເພາະສະນັ້ນ ປີລາດຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປ ແລະຂ້ຽນຕີພຣະອົງ. 2 ແລະພວກທະຫານໄດ້ສານມົງກຸດໜາມ ແລະສຸບມົງກຸດນັ້ນເທິງພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ ແລະພວກເຂົາໃສ່ເສື້ອຄຸມສີມ່ວງໃຫ້ພຣະອົງ.

3 ແລະທຸນວ່າ: “ຂໍກະສັດຂອງພວກຍົວຊົງພຣະຈະເລີນ” ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕົບພຣະອົງດ້ວຍມືຂອງພວກເຂົາ.

ປີລາດນຳສະເໜີພຣະເຢຊູຕໍ່ຝຸງຊົນ

4 ເພາະສະນັ້ນ ປີລາດຈຶ່ງອອກໄປອີກ ແລະເວົ້າແກ່ຄົນທັງຫລາຍວ່າ: “ເບິ່ງແມ້ຂ້າພະເຈົ້າພາຄົນນີ້ອອກມາໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເພື່ອພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ ຂ້າພະ

ເຈົ້າບໍ່ພົບວ່າມີຄວາມຜິດໃດໆໃນຕົວລາວເລີຍ”.

5 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດອອກມາ ໂດຍໃສ່ມົງກຸດໝາມ ແລະເສື້ອສີມ່ວງ ແລະປີລາດເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຈິ່ງ ເບິ່ງຊາຍຄົນນີ້ແມ້”.

6 ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກປະໂຣຫິດໃຫຍ່ ແລະພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ພວກເຂົາກໍຮ້ອງອອກມາໂດຍເວົ້າວ່າ: “ຄົງລາວທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຄົງລາວທີ່ໄມ້ ກາງແຂນ” ປີລາດເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງເອົາລາວໄປ ແລະຄົງ ລາວທີ່ໄມ້ກາງແຂນສາ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ພົບວ່າມີຄວາມຜິດໃດໆໃນຕົວລາວ ເລີຍ”.

7 ພວກຍິວໄດ້ຕອບທ່ານວ່າ: “ພວກເຮົາ ມີກົດໝາຍ ແລະຕາມກົດໝາຍຂອງ ພວກເຮົານັ້ນ ລາວຄວນຈະຕາຍເພາະ ລາວໄດ້ຕັ້ງຕົວເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ”.

8 ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນຖ້ອຍ ຄໍານັ້ນ ທ່ານກໍຕົກໃຈຢ້ານຫລາຍຂຶ້ນ.

9 ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສານປິໂຕຣຽມອີກ ແລະເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ: “ທ່ານມາ ຈາກໃສ?” ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາ ຕອບໃດໆແກ່ທ່ານ.

10 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ທ່ານຈະບໍ່ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່? ທ່ານບໍ່ ຮູ້ຫລືວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີອໍານາດທີ່ຈະຄົງ

ທ່ານທີ່ກາງແຂນ ແລະມີອໍານາດທີ່ຈະ ປ່ອຍທ່ານໄດ້?”

11 ພຣະເຢຊູກ່າວຕອບວ່າ: “ທ່ານຈະມີ ອໍານາດເໜືອເຮົາບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກອໍາ ນາດນັ້ນໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານຈາກເບື້ອງ ເທິງ, ເຫດສະນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບເຮົາໄວ້ ກັບທ່ານຈຶ່ງມີບາບຫລາຍກວ່າ”.

12 ແລະຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາປີລາດກໍຊອກຫາ ໂອກາດທີ່ຈະປ່ອຍພຣະອົງ ແຕ່ພວກ ຍິວຮ້ອງອອກມາໂດຍເວົ້າວ່າ: “ຖ້າທ່ານ ປ່ອຍຊາຍຄົນນີ້ໄປ ທ່ານກໍບໍ່ແມ່ນມິດ ຂອງກາຍຊາ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕັ້ງຕົວເປັນ ກະສັດກໍກ່າວຕໍ່ສູ້ກາຍຊາ”.

13 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍານັ້ນ ທ່ານ ຈຶ່ງພາພຣະເຢຊູອອກມາ ແລະນັ່ງລົງ ໃນບັນລັງພິພາກສາ ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຖືກ ເອີ້ນວ່າ ເດິນປູກ້ອນຫິນ ແຕ່ໃນພາສາ ເຮັບເຮົາວ່າ ກັບບາທາ.

ຊາວຍິວບໍ່ຍອມຮັບ

ພຣະຄຣິດເປັນກະສັດ

14 ແລະໃນວັນນັ້ນເປັນວັນກຽມແຫ່ງ ປັດສະຄາ ແລະເວລາປະມານທ່ຽງ ແລະ ທ່ານເວົ້າກັບພວກຍິວວ່າ: “ເບິ່ງແມ້ ກະ ສັດຂອງທ່ານທັງຫລາຍ”.

15 ແຕ່ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາວ່າ: “ເອົາ ລາວໄປຊະ ເອົາລາວໄປຊະ ຄົງລາວໄວ້ ທີ່ກາງແຂນ” ປີລາດເວົ້າກັບພວກເຂົາ ວ່າ: “ຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄົງກະສັດຂອງ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ກາງແຂນບໍ່?” ພວກ

ປະໂຫຍດໃຫຍ່ຕອບວ່າ: “ພວກເຮົາບໍ່ມີ
ກະສັດໃດນອກຈາກກາຍຊາ”.

ການຖືກຄຶງເທິງໄມ້ກາງແຂນ

(ມທ 27:33-54)

(ມຣກ 15:22-39; ລກ 23:33-47)

16 ແລະສະນັ້ນ ປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະອົງ
ໄວ້ກັບພວກເຂົາເພື່ອຄຶງທີ່ກາງແຂນ
ແລະພວກເຂົາເອົາຕົວພຣະເຢຊູ ແລະ
ນໍາພຣະອົງໄປ.

17 ແລະພຣະອົງຊຶ່ງຊົງແບກກາງແຂນ
ຂອງພຣະອົງກໍສະເດັດໄປທີ່ສະຖານທີ່
ແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ສະຖານທີ່ແຫ່ງ
ຫົວກະໂຫລກ ຊຶ່ງໃນພາສາເຮັບເຮີຖືກ
ເອີ້ນວ່າ ໂຄລະໂຄທາ.

18 ໃນບ່ອນນັ້ນພວກເຂົາຄຶງພຣະອົງໄວ້
ທີ່ກາງແຂນ ກັບຄືນອີກສອງຄົນພ້ອມ
ກັບພຣະອົງຄົນລະຂ້າງ ແລະພຣະເຢຊູ
ຊົງຢູ່ທາງກາງ.

19 ແລະປີລາດກໍຂຽນຄໍາປະຈານ ແລະ
ຕິດຄໍາປະຈານໄວ້ເທິງກາງແຂນນັ້ນ
ແລະຄໍາປະຈານນັ້ນຄື: “ເຢຊູແຫ່ງນາຊາ
ເຮັດກະສັດຂອງພວກຢິວ”.

20 ພວກຢິວເປັນຈໍານວນຫລາຍຈຶ່ງໄດ້
ອ່ານຄໍາປະຈານນີ້ ເພາະສະຖານທີ່ທີ່
ພຣະເຢຊູຖືກຄຶງນັ້ນຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງ
ແລະຄໍາປະຈານນັ້ນຖືກຂຽນເປັນພາສາ
ເຮັບເຮີ ແລະພາສາກຣີກ ແລະພາສາລາ
ຕິນ.

21 ແລ້ວພວກປະໂຫຍດໃຫຍ່ຂອງພວກ

ຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັບປີລາດວ່າ: “ຂໍຢ່າຂຽນວ່າ
‘ກະສັດຂອງພວກຢິວ’ ແຕ່ຂໍຂຽນວ່າ
‘ຄົນນີ້ໄດ້ເວົ້າວ່າ ເຮົາເປັນກະສັດຂອງ
ພວກຢິວ’”.

22 ປີລາດຕອບວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນ
ອັນໃດໄປ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຂຽນໄປແລ້ວ”.

23 ແລ້ວພວກທະຫານເມື່ອພວກເຂົາ
ໄດ້ຄຶງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ກາງແຂນ ແລ້ວກໍ
ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ ແລະແບ່ງອອກ
ເປັນສີ່ສ່ວນໃຫ້ທະຫານທຸກຄົນຄົນລະ
ສ່ວນ ແລະເອົາເສື້ອຊັ້ນໃນຂອງພຣະອົງ
ດ້ວຍ, ຕອນນີ້ ເສື້ອຊັ້ນໃນນັ້ນບໍ່ມີດູກ
ຕໍ່ຕັ້ງແຕ່ເທິງຮອດລຸ່ມ.

24 ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນໃນ
ທ່າມກາງພວກເຂົາເອງວ່າ: “ຢ່າໃຫ້ພວກ
ເຮົາຈຶກເສື້ອນັ້ນແບ່ງກັນເລີຍ ແຕ່ໃຫ້ຈັບ
ສະຫລາກກັນສໍາລັບເສື້ອນັ້ນວ່າເສື້ອນັ້ນ
ຈະເປັນຂອງໃຜ” ເພື່ອຂໍ້ພຣະຄໍາພີນັ້ນ
ຈະສໍາເລັດຊຶ່ງກ່າວວ່າ ‘ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງ
ປັນເສື້ອຜ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໃນທ່າມກາງ
ພວກເຂົາ ແລະສໍາລັບເສື້ອຂອງຂ້ານ້ອຍ
ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຈັບສະລາກກັນ’ ພວກ
ທະຫານຈຶ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້.

25 ບັດນີ້ ມີຄົນຢືນຢູ່ຂ້າງກາງແຂນຂອງ
ພຣະເຢຊູນັ້ນຄື ມານດາຂອງພຣະອົງ
ກັບນໍາສາວຂອງພຣະອົງ, ມາຣິເມຍຂອງ
ກະໂລປາ ແລະມາຣິໄທມັກດາລາ.

26 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູທອດ
ພຣະເນດເຫັນມານດາຂອງພຣະອົງ ແລະ

ສາວິກຄົນນັ້ນທີ່ຢືນຢູ່ໃກ້ຜູ້ຊົ່ງ ພຣະອົງ ຊົງຮັກນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບມານດາ ຂອງພຣະອົງວ່າ: “ຍິງເອີຍ ຈົ່ງເບິ່ງລູກ ຂອງທ່ານເຖີດ”.

27 ແລ້ວພຣະອົງກ່າວກັບສາວິກຄົນນັ້ນ ວ່າ: “ຈົ່ງເບິ່ງມານດາຂອງທ່ານເຖີດ” ແລະຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາສາວິກຄົນນັ້ນ ກໍຮັບນາງມາຢູ່ໃນບ້ານຂອງຕົນ.

28 ຫລັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ບັດນີ້ ສິ່ງສາລະພັດສໍາເລັດແລ້ວ ເພື່ອຂໍ້ ພຣະຄໍາພີນັ້ນຈະສໍາເລັດຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ເຮົາກະຫາຍນ້າ”.

29 ຕອນນີ້ ມີພາຊະນະອັນໜຶ່ງເຕັມໄປ ດ້ວຍນ້ຳອະງຸ່ນສີ່ມວາງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາເອົາຟອງນ້ຳອັນໜຶ່ງຈຸ່ມດ້ວຍ ນ້ຳອະງຸ່ນສີ່ມ ແລະໃສ່ຟອງນ້ຳນັ້ນທີ່ປາຍ ໄມ້ຫຸສິບ ແລະຊຸມັນຂຶ້ນໄປທີ່ພຣະໂອດ ຂອງພຣະອົງ.

30 ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງ ຮັບນ້ຳອະງຸ່ນສີ່ມແລ້ວ ພຣະອົງກໍກ່າວ ວ່າ: “ສໍາເລັດແລ້ວ” ແລະພຣະອົງຊົງກຶ້ມ ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງລົງ ແລະປ່ອຍ ພຣະວິນຍານຈິດອອກໄປ.

ກະດູກຂອງພຣະອົງບໍ່ຖືກຫັກເລີຍ

31 ເພາະວັນນັ້ນເປັນວັນກະກຽມ ເພາະ ສະນັ້ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິບເຫລົ່ານັ້ນຄ້າງຢູ່ ເທິງກາງແຂນໃນວັນສະບາໂຕ (ເພາະວັນ ສະບາໂຕນັ້ນເປັນວັນໃຫຍ່) ພວກຢິວ ຈຶ່ງອ້ອນວອນປິລາດໃຫ້ທຸບຂາຂອງຄົນ

ເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຫັກ ແລະໃຫ້ສິບເຫລົ່ານັ້ນ ຖືກເອົາໄປ.

32 ດັ່ງນັ້ນ ພວກທະຫານຈຶ່ງມາ ແລະ ທຸບຂາຂອງຄົນທີ່ໜຶ່ງ ແລະຂອງອີກ ຄົນນັ້ນທີ່ຖືກຄົງທີ່ກາງແຂນພ້ອມກັບ ພຣະອົງ.

33 ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເຫັນວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ທຸບຂາຂອງພຣະອົງ.

34 ແຕ່ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທະຫານແຫ່ງ ຂ້າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍຫອກອັນໜຶ່ງ ແລະທັນໃດນັ້ນເລືອດກັບນ້ຳກໍໄຫລ ອອກມາ.

35 ແລະຄົນທີ່ເຫັນສິ່ງນັ້ນກໍເປັນພະ ຍານ ແລະຄໍາພະຍານຂອງລາວກໍເປັນ ຄວາມຈິງ ແລະລາວຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຄວາມ ຈິງ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອ.

36 ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຖືກເຮັດເພື່ອຂໍ້ ພຣະຄໍາພີນັ້ນຈະສໍາເລັດທີ່ວ່າ ‘ກະດູກ ຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຫັກຈັກເຫລັ້ມເລີຍ’.

37 ແລະຂໍ້ພຣະຄໍາພີອີກຂໍ້ໜຶ່ງຊຶ່ງວ່າ ‘ພວກເຂົາຈະແນມເບິ່ງພຣະອົງຜູ້ທີ່ ພວກເຂົາໄດ້ແຫ່ງ’.

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກຝັງໄວ້

ໃນອຸໂມງຝັງສິບຂອງໂຢເຊັບ

(ມທ 27:57-60)

(ມຣກ 15:43-47; ລກ 23:50-56)

38 ແລະຫລັງຈາກນີ້ ໂຢເຊັບຊາວບ້ານ ອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງເປັນສາວິກຄົນໜຶ່ງ

ຂອງພຣະເຢຊູແຕ່ຢ່າງລັບໆເພາະຢ້ານ
ພວກຍົວ ຈຶ່ງອ້ອນວອນປີລາດເພື່ອທີ່
ລາວຈະເອົາພຣະສິບພຣະເຢຊູໄປ ແລະ
ປີລາດກໍຍອມໃຫ້ລາວ ເພາະສະນັ້ນ ໂຢ
ເຊັບຈຶ່ງມາ ແລະຮັບພຣະສິບຂອງພຣະ
ເຢຊູໄປ.

39 ແລະນິໂກເດມຜູ້ທີ່ຕອນທຳອິດໄດ້
ມາຫາພຣະເຢຊູໃນຕອນກາງຄືນກໍມາ
ເຊັ່ນກັນ ແລະນຳເຄື່ອງຫອມປະສົມດ້ວຍ
ຢາງໄມ້ຫອມກັບເກດສະໜາໜັກປະ
ມານສາມສິບກວ່າກິໂລກຣາມມາ.

40 ແລ້ວພວກເຂົານຳພຣະສິບຂອງ
ພຣະເຢຊູໄປ ແລະພັນພຣະສິບນັ້ນໃນ
ຜ້າປານພ້ອມກັບເຄື່ອງຫອມເຫລົ່ານັ້ນ
ຕາມທຳນຽມຝັງສິບຂອງພວກຍົວ.

41 ບັດນີ້ ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຖືກ
ຄຶງທີ່ກາງແຂນນັ້ນມີສວນແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ
ໃນສວນນັ້ນມີອຸໂມງຝັງສິບໃໝ່ຊຶ່ງໃນ
ນັ້ນຍັງບໍ່ເຄີຍວາງສິບຜູ້ໃດເລີຍ.

42 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງວາງພຣະເຢຊູ
ໄວ້ບ່ອນນັ້ນ ຍ້ອນເປັນວັນກະກຽມຂອງ
ພວກຍົວ ເພາະອຸໂມງນັ້ນຢູ່ໃກ້.

**ການພື້ນຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
(ມທ 28:1-10)**

(ມຣກ 16:1-14; ລກ 24:1-43)

20 ວັນທີໜຶ່ງຂອງສັບປະດາໃນ
ເວລາເຊົ້າມິດ ມາຣິໄທມັກດາ
ລາ ເມື່ອຍັງມີຢູ່ກຳມາເຖິງອຸໂມງຝັງສິບ

ແລະເຫັນກ້ອນຫີນນັ້ນຖືກກົ່ງອອກໄປ
ຈາກປາກອຸໂມງແລ້ວ.

2 ແລ້ວນາງຈຶ່ງແລ່ນ ແລະມາຫາຊີໂມນ
ເປໂຕ ແລະມາຫາສາວິກອີກຄົນນັ້ນຜູ້ທີ່
ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາ
ທັງສອງວ່າ: “ພວກເຂົາເອົາອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າອອກໄປຈາກອຸໂມງແລ້ວ ແລະ
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ ວ່າພວກເຂົາເອົາພຣະອົງ
ໄປໄວ້ຢູ່ໃສ”.

3 ເພາະສະນັ້ນ ເປໂຕຈຶ່ງອອກໄປກັບສາ
ວິກອີກຄົນໜຶ່ງນັ້ນ ແລະມາທີ່ອຸໂມງ.

4 ດັ່ງນັ້ນເຂົາທັງສອງຈຶ່ງແລ່ນໄປພ້ອມ
ກັນ ແລະສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງນັ້ນແລ່ນໄວ
ກວ່າເປໂຕ ແລະມາເຖິງອຸໂມງກ່ອນ.

5 ແລະເມື່ອເຂົາກັ້ມລົງ ແລະແນມເບິ່ງ
ຂ້າງໃນໄດ້ເຫັນຜ້າປານເຫລົ່ານັ້ນວາງຢູ່
ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຂ້າງໃນ.

6 ແລ້ວຊີໂມນເປໂຕຕິດຕາມເຂົາມາ
ແລະເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ ແລະໄດ້ເຫັນຜ້າ
ປານເຫລົ່ານັ້ນວາງຢູ່.

7 ແລະຜ້າເຊັດໜ້າທີ່ພັນພຣະສຽນ
ຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ວາງຢູ່ກັບຜ້າເຫລົ່າ
ນັ້ນ ແຕ່ຖືກພັບໄວ້ດ້ວຍກັນບ່ອນໜຶ່ງ
ຕ່າງຫາກ.

8 ແລ້ວສາວິກອີກຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ມາເຖິງອຸ
ໂມງກ່ອນຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຊັ່ນກັນ ແລະລາວ
ໄດ້ເຫັນ ແລະເຊື່ອ.

9 ເພາະວ່າໃນຂະນະນັ້ນເຂົາທັງສອງຍັງ
ບໍ່ຮູ້ຈັກຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງ

ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ.

10 ແລ້ວສາວິກທັງສອງກໍກັບໄປບ້ານຂອງຕົນອີກ.

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດພຣະອົງ

ຕໍ່ມາຣິໄທມັກດາລາ

11 ຕໍ່ມາມາຣິຍິນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸໂມງ ແລະໃນຂະນະທີ່ນາງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ ນາງກໍກັມລົງ ແລະແນມເບິ່ງຂ້າງໃນອຸໂມງນັ້ນ.

12 ແລະໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນສອງຕົນ ນັ່ງຢູ່ນຸ່ງເສື້ອຂາວ, ຕົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽນ ແລະຕົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດໃນບ່ອນຊຶ່ງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູເຄີຍຖືກວາງໄວ້.

13 ແລະທູດທັງສອງກ່າວແກ່ນາງວ່າ: “ຍິງເອີຍ ທ່ານຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ?” ນາງເວົ້າກັບທູດທັງສອງວ່າ: “ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເອົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເສຍແລ້ວ ແລະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາເອົາພຣະອົງໄປໄວ້ບ່ອນໃດ”.

14 ແລະເມື່ອນາງເວົ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ນາງກໍຫັນຕົວກັບມາ ແລະເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນອົງພຣະເຢຊູ.

15 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຍິງເອີຍ ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ? ເຈົ້າຊອກຫາຜູ້ໃດ?” ນາງຊຶ່ງຄິດເອົາເອງວ່າພຣະອົງເປັນຄົນເຮັດສວນຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: “ນາຍເອີຍ ຖ້າທ່ານໄດ້ເອົາພຣະອົງໄປຈາກບ່ອນນີ້ ຂໍບອກຂ້າພະເຈົ້າແດ່ວ່າທ່ານເອົາພຣະອົງໄປໄວ້ບ່ອນໃດ ແລະ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຮັບພຣະອົງ”.

16 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ມາຣິເອີຍ” ນາງຈຶ່ງຫັນຕົວມາ ແລະທູນພຣະອົງວ່າ: “ຮັບໂບນີ” ຊຶ່ງແປວ່າ ອາຈານ.

17 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: “ຢ່າແຕະຕ້ອງເຮົາ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ຈຶ່ງໄປຫາພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າເຮົາຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ແລະໄປຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍ”.

18 ມາຣິໄທມັກດາລາຈຶ່ງມາ ແລະບອກພວກສາວິກວ່າ ນາງໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກັບນາງ.

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດພຣະອົງ

ຕໍ່ພວກສາວິກຍົກເວັ້ນໄທມາ

19 ແລ້ວວັນດຽວກັນໃນຕອນຄ່ຳ ຊຶ່ງເປັນວັນທີໜຶ່ງຂອງສັບປະດາ ເມື່ອປະຕູເຫລົ່ານັ້ນປິດຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ພວກສາວິກຊຸມນຸມກັນຢູ່ແລ້ວເພາະຢ້ານພວກຍິວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາ ແລະປະທັບຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍເຖິດ”.

20 ແລະເມື່ອພຣະອົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງສຳແດງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະຂ້າງຂອງພຣະ

ອີງ ແລ້ວພວກສາວິກຈຶ່ງມີຄວາມຍິນດີ
ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາ
ອີກວ່າ: “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ກັບທ່ານ
ທັງຫລາຍເຖິດ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງສົ່ງ
ເຮົາມາແລ້ວສັນໃດ ເຮົາກໍສົ່ງທ່ານທັງ
ຫລາຍໄປສັນນັ້ນ”.

22 ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງນີ້ແລ້ວ
ພຣະອົງຊົງລະບາຍລົມຫາຍໃຈອອກ
ເທິງພວກເຂົາ ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາ
ວ່າ: “ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຮັບພຣະວິນ
ຍານບໍ່ຮືສຸດເຖິດ.

23 ບາບຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງ
ຫລາຍຍົກໃຫ້ ບາບເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະຖືກ
ຍົກໃຫ້ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະບາບຂອງ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຍົກໃຫ້
ບາບເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະຍັງຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ”.

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດພຣະອົງ

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະໂທມາຍອມເຊື່ອ

24 ແຕ່ໂທມາຄົນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນນັ້ນ
ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ດິດມັດ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກ
ເຂົາເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາ.

25 ເຫດສະນັ້ນ ສາວິກອື່ນໆທີ່ເຫລືອ
ຈຶ່ງເວົ້າກັບໂທມາວ່າ: “ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ແຕ່ໂທມາເວົ້າ
ກັບພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ: “ນອກຈາກ
ຂ້ອຍຈະເຫັນຮອຍຕະປູທີ່ພຣະຫັດ
ພຣະອົງ ແລະເອົານິ້ວຂອງຂ້ອຍແຜ່ເຂົ້າ
ໄປທີ່ຮອຍຕະປູນັ້ນ ແລະເອົາມືຂອງ

ຂ້ອຍແຜ່ເຂົ້າໄປທີ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງແລ້ວ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ”.

26 ແລະຫລັງຈາກແປດວັນແລ້ວ ພວກ
ສາວິກຂອງພຣະອົງຢູ່ຂ້າງໃນອີກ ແລະ
ໂທມາກໍຢູ່ກັບພວກເຂົາ ແລ້ວພຣະເຢຊູ
ສະເດັດມາເມື່ອປະຕູເຫລົ່ານັ້ນປິດຢູ່
ແລະປະທັບຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ
ແລະກ່າວວ່າ: “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ກັບ
ທ່ານທັງຫລາຍເຖິດ”.

27 ແລ້ວພຣະອົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ:
“ຈົ່ງຍື່ນນິ້ວມືຂອງທ່ານມາບ່ອນນີ້ ແລະ
ເບິ່ງມືຂອງເຮົາ ແລະຈົ່ງຍື່ນມືຂອງທ່ານ
ມາບ່ອນນີ້ ແລະແຜ່ເຂົ້າໄປໃນຂ້າງຂອງ
ເຮົາ ແລະຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອເລີຍແຕ່ຈົ່ງ
ເຊື່ອເຖິດ”.

28 ແລະໂທມາຈຶ່ງຕອບ ແລະທຸນພຣະ
ອົງວ່າ: “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ”.

29 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ: “ໂທມາ
ເອີຍ ເພາະທ່ານເຫັນເຮົາແລ້ວທ່ານຈຶ່ງ
ເຊື່ອ, ຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນເຮົາ
ແລະຍັງເຊື່ອແລ້ວກໍໄດ້ຮັບພອນ”.

ເປົ້າໝາຍຂອງຂ່າວປະເສີດ

ຂອງໂຢຮັນ

30 ແລະແທ້ຈິງມີໝາຍສຳຄັນອື່ນໆອີກ
ຫລາຍປະການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທຳ
ຕໍ່ໜ້າພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້
ຖືກຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືນີ້.

31 ແຕ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອ

ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູ ຊົງເປັນພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະ ເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ທ່ານ ທັງຫລາຍກໍຈະມີຊີວິດໂດຍທາງພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ.

**ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດພຣະອົງ
ຕໍ່ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ
ໃນແຂວງຄາລີເລ**

21 ຫລັງຈາກສົ່ງເຫລົ່ານີ້ ພຣະເຢ ຊູໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະອົງແກ່ ພວກສາວິກອີກເທື່ອໜຶ່ງທີ່ທະເລຕີ ເບເຣຍ ແລະພຣະອົງຊົງສຳແດງພຣະ ອົງຢ່າງນີ້.

2 ຄົນເຫລົ່ານີ້ຢູ່ພ້ອມກັນຄື ຊີໂມນເປ ໂຕ ແລະໂທມາທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ດິດມັດ ແລະນະທານາເອັນຊາວບ້ານການາໃນ ແຂວງຄາລີເລ ແລະລູກຊາຍທັງສອງ ຂອງເຊເບດາຍ ແລະສາວິກຂອງພຣະອົງ ອີກສອງຄົນ.

ການຫາປາທີ່ລີ້ມເຫລວ

3 ຊີໂມນເປໂຕເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ” ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າ ກັບລາວວ່າ: “ພວກເຮົາຈະໄປກັບເຈົ້າ ເຊັ່ນກັນ” ພວກເຂົາກໍອອກໄປ ແລະລົງ ເຮືອທັນທີ ແຕ່ຄົນນັ້ນພວກເຂົາຫາຫຍັງ ບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

4 ແຕ່ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າມາເຖິງແລ້ວ ພຣະເຢ ຊູປະທັບຍືນຢູ່ເທິງແຄມຝັ່ງ ແຕ່ພວກ ສາວິກບໍ່ຮູ້ວ່ານັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູ.

**ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດພຣະອົງແລະກ່າວສັ່ງ
ພວກສາວິກ ມອງເຕັມໄປດ້ວຍປາ**

5 ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາ ວ່າ: “ລູກໆເອີຍ ພວກເຈົ້າມີອາຫານແດ່ ບໍ່?” ພວກເຂົາຕອບພຣະອົງວ່າ: “ບໍ່ມີ”.

6 ແລະພຣະອົງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງໂຍນມອງລົງທາງເບື້ອງຂວາເຮືອເຖິດ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະພົບປາແດ່” ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໂຍນມອງລົງ ແລະບັດນີ້ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດລາກມອງເຂົ້າມາໄດ້ ເພາະໄດ້ປາເປັນຈຳນວນຫລາຍ.

7 ເຫດສະນັ້ນ ສາວິກຄົນນັ້ນຜູ້ທີ່ພຣະ ເຢຊູຊົງຮັກຈຶ່ງເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ: “ເປັນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ບັດນີ້ ເມື່ອຊີໂມນ ເປໂຕໄດ້ຍິນວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ລາວກໍຈັບເອົາເສື້ອຄຸມຊາວປະມົງຂອງ ລາວມານຸ່ງ (ເພາະລາວເປືອຍກາຍຢູ່) ແລະໂດດລົງໄປໃນທະເລ.

8 ແລະສາວິກຄົນອື່ນໆນັ້ນນັ່ງເຮືອນ້ອຍ ລຳໜຶ່ງມາ (ເພາະພວກເຂົາຢູ່ບໍ່ໄກຈາກ ຝັ່ງຫລາຍ ແຕ່ເໝືອນປະມານສອງ ຮ້ອຍສອກເທົ່ານັ້ນ) ໂດຍລາກມອງທີ່ ຖືກປາເຫລົ່ານັ້ນມາ.

9 ແລ້ວທັນທີທີ່ພວກເຂົາມາຮອດຝັ່ງ, ພວກເຂົາກໍເຫັນກອງໄຟກອງໜຶ່ງທີ່ດັງ ດ້ວຍຖ່ານຫລາຍກ້ອນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະ ມີປາວາງຢູ່ເທິງນັ້ນ ແລະມີເຂົ້າຈີ່.

10 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: “ຈົ່ງ ເອົາປາຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ວາງກື້ນມາແດ່”

11 ຊີໂມນເປໂຕໄດ້ຂຶ້ນໄປ ແລະລາກມອງ
ມາເທິງຝັ່ງຊຶ່ງເຕັມດ້ວຍປາໂຕໃຫຍ່ຈໍາ
ນວນໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບສາມໂຕ ແລະເຖິງ
ມີຈໍານວນຫລາຍຂະໜາດນັ້ນແຕ່ມອງກໍ
ບໍ່ຂາດ.

ພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງພວກສາວິກ

12 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:
“ເຊີນມາ ແລະຮັບປະທານເຖິດ” ແລະ
ບໍ່ມີໃຜໃນພວກສາວິກກ້າຖາມພຣະອົງ
ວ່າ: “ທ່ານແມ່ນໃຜ?” ໂດຍຮູ້ຢູ່ວ່າເປັນ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງມາ ແລະຈັບເຂົ້າຈີ່
ແລະແຈກປາໃຫ້ກັບພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ.

14 ນີ້ເປັນເທື່ອທີສາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງ
ສໍາແດງພຣະອົງແກ່ພວກສາວິກຂອງ
ພຣະອົງ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຊົງຟື້ນຂຶ້ນ
ມາຈາກຄວາມຕາຍ.

"ຊີໂມນ...ທ່ານຮັກເຮົາບໍ່"

15 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາຮັບປະທານ
ສໍາເລັດແລ້ວພຣະເຢຊູກ່າວກັບຊີໂມນ
ເປໂຕວ່າ: “ຊີໂມນລູກຊາຍຂອງໂຢນາ
ເອີຍ ທ່ານຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າພວກ
ເຫລົ່ານີ້ບໍ່?” ລາວທຸນພຣະອົງວ່າ: “ຖືກ
ແລ້ວພຣະອົງເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຮັກພຣະອົງ” ພຣະອົງກ່າວກັບ
ລາວວ່າ: “ຈົ່ງລ້ຽງລູກແກະທັງຫລາຍ
ຂອງເຮົາເຖິດ”.

16 ພຣະອົງກ່າວກັບລາວເປັນເທື່ອທີ
ສອງອີກວ່າ: “ຊີໂມນລູກຊາຍຂອງໂຢນາ

ເອີຍ ທ່ານຮັກເຮົາບໍ່?” ລາວທຸນພຣະອົງ
ວ່າ: “ຖືກແລ້ວພຣະອົງເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງ
ຊາບວ່າຂ້ານ້ອຍຮັກພຣະອົງ” ພຣະອົງ
ກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຈົ່ງລ້ຽງແກະທັງຫລາຍ
ຂອງເຮົາເຖິດ”.

17 ພຣະອົງກ່າວກັບລາວເປັນເທື່ອທີ
ສາມວ່າ: “ຊີໂມນລູກຊາຍຂອງໂຢນາ
ເອີຍ ທ່ານຮັກເຮົາບໍ່?” ເປໂຕກໍເປັນທຸກ
ໃຈເພາະພຣະອົງກ່າວກັບລາວເປັນເທື່ອ
ທີສາມວ່າ: “ທ່ານຮັກເຮົາບໍ່?” ແລະລາວ
ທຸນພຣະອົງວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າພຣະອົງ
ຊົງຊາບທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າຂ້າ
ນ້ອຍຮັກພຣະອົງ” ພຣະເຢຊູກ່າວກັບ
ລາວວ່າ: “ຈົ່ງລ້ຽງແກະທັງຫລາຍຂອງ
ເຮົາເຖິດ.

ສາວິກຈະຕ້ອງຍອມຕາມພຣະເຢຊູໄປ

18 ແທ້ຈິງແລ້ວເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ
ຕອນທີ່ທ່ານຍັງໜຸ່ມທ່ານເຄີຍຮັດແອວ
ເອງ ແລະເຄີຍຍ່າງໄປໃສ່ມາໃສ່ຕາມທີ່ທ່ານ
ປາຖະໜາ, ແຕ່ເມື່ອທ່ານຈະເຖົ້າແລ້ວ
ທ່ານຈະຢຽດມືຂອງທ່ານອອກ ແລະຄືນ
ອິ້ນຈະຮັດແອວຂອງທ່ານ ແລະພາທ່ານ
ໄປບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ປາຖະໜາຈະໄປ”.

19 ພຣະອົງກ່າວສິ່ງນີ້ເພື່ອບອກເປັນ
ເຄື່ອງໝາຍວ່າ ລາວຈະຖວາຍສະຫງ່າ
ຣາສີແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຕາຍຢ່າງ
ໃດ ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງນີ້ແລ້ວ
ພຣະອົງກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຈົ່ງຕາມເຮົາ
ມາເຖິດ”.

20 ແລ້ວເປໂຕເມື່ອຫລຽວຫລັງກໍເຫັນ
ສາວິກຄົນນັ້ນຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກຕາມ
ມາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອນກາຍລົງທີ່ຊວງເອິກຂອງ
ພຣະອົງດ້ວຍເມື່ອຮັບປະທານອາຫານ
ແລງນັ້ນດ້ວຍ ແລະໄດ້ທຸນວ່າ: “ພຣະອົງ
ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຈະທໍລະຍົດພຣະອົງແມ່ນໃຜ?”

21 ເມື່ອເປໂຕເຫັນສາວິກຄົນນັ້ນຈຶ່ງທຸນ
ພຣະເຢຊູວ່າ: “ພຣະອົງເຈົ້າ ແລະຄົນນີ້
ຈະເຮັດຫຍັງແດ່?”

22 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ: “ຖ້າເຮົາ
ຢາກຈະໃຫ້ລາວຢູ່ຈົນເຮົາມານັ້ນຈະເປັນ
ເລື່ອງອັນໃດຂອງທ່ານ? ທ່ານຈຶ່ງຕາມ
ເຮົາມາເຖິດ”.

23 ແລ້ວຖ້ອຍຄໍານີ້ຈຶ່ງຊໍາລືໄປທ່າມ

ກາງພວກພີ່ນ້ອງວ່າ ສາວິກຄົນນັ້ນຈະບໍ່
ຕາຍ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ:
ສາວິກຄົນນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ” ແຕ່ກ່າວວ່າ:
“ຖ້າເຮົາຢາກຈະໃຫ້ລາວຢູ່ຈົນເຮົາມານັ້ນ
ຈະເປັນເລື່ອງອັນໃດຂອງທ່ານ?”

24 ສາວິກຄົນນີ້ແຫລະທີ່ເປັນພະຍານ
ເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແລະໄດ້ຂຽນສິ່ງເຫລົ່ານີ້
ໄວ້ ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄໍາພະຍານຂອງ
ລາວເປັນຄວາມຈິງ.

25 ແລະມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູ
ໄດ້ຊົງກະທໍາເຊັ່ນກັນ ຊຶ່ງຖ້າຈະຂຽນ
ໄວ້ໃຫ້ໝົດທຸກສິ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າ
ແມ່ນທັງໂລກເອງກໍໜ້າຈະບໍ່ພໍໄວ້ໜັງສື
ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກຂຽນ ເອແມນ.

ຈົດໝາຍຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລ ເຖິງຄຣິສຕຽນໃນນະຄອນໂຮມ

ໂປໂລກະຕິລື່ນທີ່ຈະປະກາດ ໃນນະຄອນໂຮມ

1 ໂປໂລ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກໂດຍຖືກແຍກຕັ້ງໄວ້ສໍາລັບຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ.

2 (ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ລ່ວງໜ້າໂດຍພວກຜູ້ທໍານາຍຂອງພຣະອົງໃນພຣະຄໍາພິບໍຣິສຸດ).

3 ກ່ຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ບັງເກີດຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດຕາມເນື້ອໜັງ.

4 ແລະຊົງຖືກປະກາດວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍລິດທານຸພາບ ຕາມພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມບໍຣິສຸດ ໂດຍການເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ.

5 ໂດຍພຣະອົງນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະຄຸນ ແລະໜ້າທີ່ເປັນອັກຄະສາວົກເພື່ອຄວາມເຊື່ອຟັງຕໍ່ຄວາມເຊື່ອນັ້ນທ່າມກາງປະຊາຊາດທັງປວງ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

6 ໃນທ່າມກາງປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ພວກທ່ານກໍເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.

7 ຮຽນບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນໂຮມທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນພວກສິດທິຊົນ, ຂໍພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກຈາກພຣະເຈົ້າພຣະບິດາຂອງພວກເຮົາ ແລະພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈຶ່ງດໍາລົງຢູ່ກັບພວກທ່ານເຖິດ.

8 ກ່ອນອື່ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເພາະທ່ານທັງຫລາຍທຸກຄົນ ຊຶ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່ານຖືກກ່າວເຖິງໄປທົ່ວທັງໂລກ.

9 ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພະຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັບໃຊ້ດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງນັ້ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອີຍເຖິງພວກທ່ານໃນການອະທິຖານທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າສະເໝີຢ່າງບໍ່ຢຸດ.

10 ໂດຍທຸນຂໍວ່າ ຖ້າບັດນີ້ ຫລືເວລາໃດກໍຕາມໂດຍວິທີໜຶ່ງວິທີໃດ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີການເດີນທາງທີ່ປະສົບຄວາມສໍາເລັດໃນການມາຫາພວກທ່ານຕາມນໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ.

11 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາທີ່ຈະເຫັນພວກທ່ານ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ນໍາຂອງ

➡ ກະລຸນາເປີດອ່ານເລື່ອງເສັ້ນທາງສູ່ຄວາມລອດ ໃນໜ້າທີ 114-118

ປະທານຝ່າຍຈິດວິນຍານມາໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານແດ່ ເພື່ອໃນທີ່ສຸດພວກທ່ານຈະຕັ້ງໜັ້ນຄົງ.

12 ຄື ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການເລົ່າໂລມໃຈພ້ອມກັນກັບພວກທ່ານ ໂດຍຄວາມເຊື່ອອັນດຽວກັນທັງຂອງພວກທ່ານ ແລະຂ້າພະເຈົ້າ.

13 ບັດນີ້ ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຂາດຄວາມຮູ້ວ່າຫລາຍເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າຈະມາຫາພວກທ່ານ (ແຕ່ຍັງມີເຫດຂັດຂ້ອງຢູ່) ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເກັບກ່ຽວຜົນໃນທ່າມກາງພວກທ່ານແດ່ດ້ວຍ ເຊັ່ນດຽວກັບໃນທ່າມກາງຊົນຊາດອື່ນໆ.

14 ຂ້າພະເຈົ້າເປັນໜີ້ທັງພວກກຣີກ ແລະພວກຊາວປ່າ, ທັງຄົນມີສະຕິປັນຍາ ແລະຄົນບໍ່ມີສະຕິປັນຍາ.

15 ດັ່ງນັ້ນ ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍພ້ອມທີ່ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານທີ່ຢູ່ທີ່ນະຄອນໂຮມດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.

16 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມອາຍໃນເລື່ອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ ເພາະວ່າຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດເດດຂອງພຣະເຈົ້ານຳໄປສູ່ຄວາມລອດແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ, ແກ່ພວກຍົວກ່ອນ ແລະແກ່ພວກກຣີກດ້ວຍ.

17 ເພາະວ່າໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກເປີດເຜີຍ

ອອກຈາກຄວາມເຊື່ອໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ 'ຄົນຊອບທຳຈະມີຊີວິດດຳລົງຢູ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອ'.

**ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງແລ້ວ
ໄດ້ຫັນກັບໄປສູ່ຄວາມມືດ**

18 ເພາະວ່າ ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດເຜີຍຈາກສະຫວັນຕໍ່ສູ່ບັນດາຄວາມອະທຳ ແລະຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງມະນຸດ ຜູ້ທີ່ຢຶດຄວາມຈິງໄວ້ໃນຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.

**ຈັກກະວານທີ່ຖືກນິຣະມິດສ້າງ
ພິສູດວ່າມີພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່**

19 ເພາະສິ່ງຊຶ່ງສາມາດຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນກໍປາກົດໃນພວກເຂົາ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຜດສຳແດງມັນແກ່ພວກເຂົາແລ້ວ.

20 ເພາະສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ການນິຣະມິດສ້າງໂລກກໍຖືກເບິ່ງເຫັນຢ່າງຊັດເຈນ, ຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍສັບພະສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຄື ລົດທານຸພາບອັນນິຣັນດອນຂອງພຣະອົງ ແລະຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວ.

21 ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງໃນຖານະເປັນພຣະເຈົ້າ ຫລືບໍ່ໄດ້ຂອບພຣະຄຸນ ແຕ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ໄຮ້ສາລະໃນບັນດາຈົນຕະນາການຂອງພວກເຂົາ ແລະຈິດໃຈອັນໂງ່ຈ້າຂອງ

ພວກເຂົາກໍມີໄປ.

**ຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ກາຍເປັນຄວາມມັດທາງ
ຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບິດເບືອນ**

22 ການອ້າງຕົວເອງວ່າມີສະຕິປັນຍາ
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຄົນໂງ່ຈ້າ.

23 ແລະໄດ້ປ່ຽນສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົ່ງບໍ່ຮູ້ເປື້ອຍເນົ່າໃຫ້ເປັນເໝືອນ
ຮູບມະນຸດຊຶ່ງຮູ້ເປື້ອຍເນົ່າ ແລະເໝືອນ
ຮູບນົກຕ່າງໆ ແລະເໝືອນບັນດາຮູບສັດ
ສີ່ຕີນ ແລະເໝືອນຮູບພວກສັດເລືອຄານ.

**ພຣະເຈົ້າຊົງມອບມະນຸດໄວ້ກັບບາບ
ການນັບຖືຮູບເຄົາລົບ ການຮັກຮ່ວມ
ເພດ ແລະຄວາມຊົ່ວ**

24 ເຫດສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງ
ມອບພວກເຂົາໄວ້ແກ່ຄວາມເປັນມົນ
ທົນຜ່ານທາງບັນດາລາຄະຕັນຫາແຫ່ງ
ໃຈຂອງພວກເຂົາເອງ ເພື່ອທີ່ຈະຢາມ
ກຽດຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາເອງລະ
ຫວ່າງພວກເຂົາ.

25 ຜູ້ທີ່ໄດ້ປ່ຽນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃຫ້ເປັນຄວາມບໍ່ຈິງ ແລະໄດ້ນະມັດສະ
ການ ແລະບົວລະບັດສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຊົງສ້າງໄວ້ຫລາຍກວ່າພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງ
ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບການຖວາຍສັນລະເສີນເປັນ
ນິດ ເອແມນ.

26 ເພາະເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງມອບ
ພວກເຂົາໄວ້ກັບກິເລດອັນຕໍ່າຊ້າ ເພາະ
ວ່າແມ່ນແຕ່ພວກຜູ້ຍິງຂອງພວກເຂົາໄດ້
ປ່ຽນການໃຊ້ງານແບບທຳມະຊາດໃຫ້

ກາຍເປັນສິ່ງຊຶ່ງຜິດທຳມະຊາດ.

27 ແລະພວກຜູ້ຊາຍກໍເຊັ່ນກັນດ້ວຍ
ໂດຍປະຖົມການໃຊ້ງານແບບທຳມະ
ຊາດຂອງຜູ້ຍິງ ເຜົາໄໝ້ໃນລາຄະຕັນຫາ
ຂອງພວກເຂົາຕໍ່ກັນ ແລະກັນ, ຜູ້ຊາຍ
ກັບຜູ້ຊາຍເຮັດສິ່ງຊຶ່ງບໍ່ເໝາະສົມ ແລະ
ໄດ້ຮັບໃນຕົວພວກເຂົາເອງຄື ການຕອບ
ແທນແຫ່ງຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາຊຶ່ງ
ສົມຄວນແລ້ວ.

28 ແລະເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຫັນດີທີ່ຈະຈື່
ຈຳພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນຄວາມຮູ້ຂອງພວກ
ເຂົາ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງມອບພວກເຂົາ
ໄວ້ແກ່ຈິດໃຈອັນຊົ່ວຊ້າ ເພື່ອເຮັດສິ່ງ
ເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງບໍ່ເໝາະສົມ.

29 ໂດຍເຕັມໄປດ້ວຍບັນດາການອະ
ທຳ, ການລ່ວງປະເວນີ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,
ຄວາມໂລບ, ຄວາມມຸ້ງຮ້າຍ, ເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄວາມອິດສາ, ການຄາດຕະກຳ,
ການຜິດຖຽງ, ການຫລອກລວງ, ການ
ຄິດຮ້າຍ, ພວກຄົນມັກນິນຫາ,

30 ບັນດາຜູ້ເວົ້າໃສ່ຮ້າຍ, ພວກກຽດຊັງ
ພຣະເຈົ້າ, ຫຍາບຄາຍ, ຈອງຫອງ, ບັນ
ດາຜູ້ອວດຕົວ, ພວກປະດິດສິ່ງຕ່າງໆທີ່
ຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ເຊື່ອຟັງບິດາມານດາ.

31 ປາສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ພວກຜູ້
ລະເມີດພັນທະສັນຍາ, ປາສະຈາກ
ຄວາມຮັກຕາມທຳມະຊາດ, ບໍ່ຍອມຄືນ
ດີກັນ, ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ.

32 ຜູ້ທີ່ຮູ້ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ

ວ່າ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ
ສົມຄວນຈະຕາຍ ກໍບໍ່ພຽງເຮັດສິ່ງດຽວ
ກັນນັ້ນ ແຕ່ມີຄວາມເພີດເພີນໃນຄົນທັງ
ຫລາຍທີ່ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາ

ພວກເຮົາທຸກຄົນ

2 ໂອ ມະນຸດເອີຍ ເຫດສະນັ້ນທ່ານ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ກ່າວໂທດ ທ່ານບໍ່ມີ
ຂໍ້ແກ້ຕົວເລີຍ ເພາະເມື່ອທ່ານກ່າວໂທດ
ຜູ້ອື່ນ ທ່ານກໍພິພາກສາຕົວທ່ານເອງ
ເພາະວ່າທ່ານທີ່ກ່າວໂທດກໍຍັງເຮັດສິ່ງ
ດຽວກັນເຫລົ່ານັ້ນ.

2 ແຕ່ພວກເຮົາແນ່ໃຈວ່າ ການພິພາກ
ສາຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຕາມຄວາມຈິງຕໍ່
ຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງເຮັດສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນນັ້ນ.

3 ໂອ ມະນຸດເອີຍ ແລະທ່ານຄິດສິ່ງນີ້ບໍ່
ວ່າ ຜູ້ທີ່ກ່າວໂທດຄົນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງເຮັດ
ສິ່ງຕ່າງໆເຊັ່ນນັ້ນ ແລະຍັງເຮັດຢູ່ເຊັ່ນກັນ
ທ່ານຈະຟື້ນການພິພາກສາຂອງພຣະ
ເຈົ້າໄດ້?

4 ຫລືທ່ານດູໝິ່ນຄວາມຮັ່ງມີອັນບໍລິ
ບູນແຫ່ງຄວາມດີ ແລະຄວາມອິດກັ້ນ
ພຣະໄທ ແລະຄວາມອິດທິນຂອງພຣະ
ອົງ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ
ນັ້ນຊັກນໍາທ່ານໃຫ້ມາສູ່ການກັບໃຈໃໝ່.

5 ແຕ່ຫລັງຈາກຄວາມແຂງກະດ້າງ
ແລະໃຈຊຶ່ງບໍ່ສໍານຶກຜິດຂອງທ່ານໄດ້ສະ
ສົມຄວາມໂກດຮ້າຍໃຫ້ແກ່ຕົວເອງສໍາ
ລັບວັນແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍ ແລະການ

ເປີດເຜີຍແຫ່ງການພິພາກສາອັນຊອບ
ທໍາຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ.

ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຊອບທໍາ

6 ຜູ້ທີ່ຈະປະທານແກ່ທຸກຄົນຕາມບັນ
ດາການກະທໍາຂອງເຂົາ.

7 ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໂດຍຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ
ອັນອິດທິນໃນການກະທໍາຄວາມດີ, ສະ
ແຫວງຫາສະຫງ່າຮາສີ ແລະກຽດ ແລະ
ຄວາມເປັນອໍາມະຕະນັ້ນຈະປະທານຊີ
ວິດນິຮັນດອນໃຫ້.

8 ແຕ່ແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງມັກໂຕ້ຖຽງ
ກັນ ແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ ແຕ່ເຊື່ອ
ຟັງຄວາມອະທໍາ ຈະປະທານຄວາມໂມ
ໂຫ ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍໃຫ້.

9 ຄວາມຍາກລໍາບາກ ແລະຄວາມເຈັບ
ປວດຈະມີແກ່ຈິດໃຈທຸກດວງຂອງມະ
ນຸດທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງພວກຍົວ
ກ່ອນ ແລະຂອງພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

10 ແຕ່ສະຫງ່າຮາສີ, ກຽດ ແລະສັນຕິ
ສຸກຈະມີແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດດີ ແກ່ພວກ
ຍົວກ່ອນ ແລະແກ່ພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

11 ເພາະວ່າກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ມີການເຫັນ
ແກ່ໜ້າຂອງຜູ້ໃດເລີຍ.

12 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍ
ປາສະຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດກໍຈະພິ
ນາດໂດຍປາສະຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດ
ເຊັ່ນກັນ ແລະທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໃນ
ພຣະລາຊະບັນຍັດກໍຈະຖືກພິພາກສາ
ໂດຍພຣະລາຊະບັນຍັດ.

13 (ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນບັນດາຄົນທີ່ຟັງພຣະລາຊະບັນຍັດຈະເປັນຜູ້ຊອບທຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບັນດາຄົນທີ່ກະທຳຕາມພຣະລາຊະບັນຍັດຈະຖືກນັບວ່າເປັນຜູ້ຊອບທຳ.

14 ເພາະເມື່ອພວກຕ່າງຊາດຊຶ່ງບໍ່ມີພຣະລາຊະບັນຍັດເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະລາຊະບັນຍັດໂດຍທຳມະຊາດ ຄົນເຫລົ່ານີ້ທີ່ບໍ່ມີພຣະລາຊະບັນຍັດກໍເປັນພຣະລາຊະບັນຍັດແກ່ຕົວພວກເຂົາເອງ.

15 ຊຶ່ງສະແດງການງານແຫ່ງພຣະລາຊະບັນຍັດທີ່ຈາລຶກຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ໃຈສຳນຶກຜິດ ແລະຊອບຂອງພວກເຂົາກໍເປັນພະຍານດ້ວຍ ແລະບັນດາຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາກ່າວໂທດຫລືເວົ້າແກ້ຕົວຕໍ່ກັນ ແລະກັນ).

16 ໃນວັນ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາບັນດາຄວາມລັບຂອງມະນຸດໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດຕາມຂ່າວປະເສີດຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ.

ການເຮັດພິທີຕັດ

ແລະຄວາມຊອບທຳແຕ່ພາຍນອກ

17 ເບິ່ງແມ້ ທ່ານຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຍິວ ແລະເພິ່ງພຣະລາຊະບັນຍັດ ແລະອວດຕົວຂອງທ່ານກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

18 ແລະຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ແລະເຫັນດ້ວຍໃນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ປະເສີດກວ່າ ໂດຍຖືກສອນຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດ.

19 ແລະໝັ້ນໃຈວ່າ ທ່ານເອງເປັນຜູ້ນຳທາງຂອງຄົນຕາບອດ, ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ.

20 ເປັນຜູ້ສອນຂອງຄົນໄງ່, ເປັນຄູຂອງພວກເດັກນ້ອຍ ຊຶ່ງມີແບບຢ່າງຂອງຄວາມຮູ້ ແລະຂອງຄວາມຈິງໃນພຣະລາຊະບັນຍັດນັ້ນ.

21 ສະນັ້ນ ທ່ານທີ່ສອນຄົນອື່ນ ທ່ານບໍ່ສອນຕົວເອງບໍ່? ທ່ານທີ່ເທດສະໜາວ່າ

ມະນຸດບໍ່ຄວນລັກ ຕົວທ່ານເອງລັກຢູ່ບໍ່?

22 ທ່ານທີ່ກ່າວວ່າມະນຸດບໍ່ຄວນຫລິ້ນຊູ້ ຕົວທ່ານເອງຫລິ້ນຊູ້ບໍ່?

ທ່ານທີ່ລ້ຽງກຽດບັນດາຮູບເຄົາລິບ ຕົວທ່ານເອງບຸ້ນວິຫານບໍ່?

23 ທ່ານທີ່ກະທຳການໂອ້ອວດຂອງທ່ານໃນພຣະລາຊະບັນຍັດ ໂດຍການລະເມີດພຣະລາຊະບັນຍັດ ຕົວທ່ານເອງລົບຫລຸ່ພຣະກຽດພຣະເຈົ້າບໍ່?

24 ເພາະວ່າ 'ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຖືກໝິ່ນປະໝາດໃນທຳມະກາງພວກຕ່າງຊາດໂດຍທາງພວກທ່ານ' ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວ.

25 ເພາະວ່າການເຮັດພິທີຕັດກໍເປັນປະໂຫຍດແທ້ ຖ້າທ່ານຮັກສາພຣະລາຊະບັນຍັດ ແຕ່ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ລະເມີດພຣະລາຊະບັນຍັດ ການເຮັດພິທີຕັດຂອງທ່ານນັ້ນກໍຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນການບໍ່ເຮັດພິທີຕັດແລ້ວ.

26 ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີ ຕັດຮັກສາຄວາມຊອບທຳແຫ່ງພຣະ ລາຊະບັນຍັດແລ້ວ ການທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີ ຕັດຂອງເຂົານັ້ນຈະບໍ່ຖືກນັບວ່າເປັນ ການເຮັດພິທີຕັດແລ້ວບໍ່?

27 ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຮັດພິທີຕັດຊຶ່ງເປັນຕາມ ທຳມະຊາດຢູ່ແລ້ວ ຖ້າຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ ພຣະລາຊະບັນຍັດນັ້ນສຳເລັດຈະບໍ່ລົງ ໂທດທ່ານບໍ່ ຜູ້ຊຶ່ງໂດຍຕົວອັກສອນ ແລະການເຮັດພິທີຕັດຍັງລະເມີດພຣະ ລາຊະບັນຍັດນັ້ນ?

28 ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນຍົວແທ້ ຊຶ່ງ ເປັນຍົວແຕ່ພາຍນອກ ແລະການເຮັດພິ ທີຕັດແທ້ກໍບໍ່ແມ່ນການເຮັດພິທີຕັດຊຶ່ງ ຢູ່ພາຍນອກໃນເນື້ອໜັງ.

29 ແຕ່ຜູ້ນັ້ນເປັນຍົວແທ້ ຊຶ່ງເປັນຍົວ ພາຍໃນ ແລະການເຮັດພິທີຕັດແທ້ນັ້ນກໍ ເປັນການຮັບພິທີຕັດຂອງຫົວໃຈໃນຈິດ ວິນຍານ ແລະບໍ່ແມ່ນໃນຕົວອັກສອນ ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງຈາກມະນຸດ ແຕ່ຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຜດປະທານ

ພຣະພອນອັນພິເສດແກ່ພວກຍົວ

3 ດັ່ງນັ້ນ ພວກຍົວຈະໄດ້ປຽບອັນ ໃດ? ຫລືການເຮັດພິທີຕັດນັ້ນຈະ ມີປະໂຫຍດອັນໃດ?

2 ມີຫລາຍໃນທຸກທາງຢ່າງສຳຄັນທີ່ສຸດ ເພາະວ່າບັນດາພຣະດຳຮັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກຍົວ.

3 ເພາະວ່າຖ້າບາງຄົນບໍ່ເຊື່ອຈະເປັນ ແນວໃດ? ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຂົານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີ ຜົນບໍ່?

4 ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເລີຍ, ແມ່ນແລ້ວ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງສັດ ຈົງ ແຕ່ມະນຸດທຸກຄົນເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ເພື່ອພຣະອົງ ຈະຊົງຊອບທຳໃນພຣະດຳຮັດທັງຫລາຍ ຂອງພຣະອົງ ແລະຈະຊົງເອົາຊະນະ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຖືກຕັດສິນ’.

5 ແຕ່ຖ້າຄວາມອະທຳຂອງພວກເຮົາສະ ແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະ ເຈົ້າ ພວກເຮົາຈະວ່າແນວໃດ? ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງລົງໂທດ ຊົງບໍ່ຍຸດຕິທຳບໍ່? (ຂ້າພະ ເຈົ້າເວົ້າຕາມແບບມະນຸດ).

6 ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເລີຍ ເພາະວ່າຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວພຣະ ເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາໂລກໄດ້ຢ່າງໃດ?

7 ເພາະວ່າຖ້າຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າມີ ຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນໂດຍທາງຄຳຕົວະຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເກີດສະຫງ່າຣາສີຂອງ ພຣະອົງແລ້ວ ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຍັງ ຖືກພິພາກສາວ່າເປັນຄົນບາບອີກ.

8 ແລະບໍ່ເປັນເຊັ່ນນີ້ແທນ (ຕາມທີ່ພວກ ເຮົາໄດ້ຖືກລາຍງານຢ່າງໃສ່ຮ້າຍ ແລະ ຕາມທີ່ບາງຄົນຍືນຍັນວ່າພວກເຮົາກ່າວ ວ່າ) “ພວກເຮົາມາເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ກັນເຖິດ ເພື່ອຄວາມດີຈະໄດ້ເກີດຂຶ້ນ” ຜູ້

ທີ່ການລົງໂທດຂອງພວກເຂົາກໍຍຸດຕິທຳ
ແລ້ວ.

ທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ

9 ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດ? ພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ປຽບກວ່າພວກເຂົາບໍ່? ບໍ່ເລີຍ
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ພິສູດກ່ອນໜ້ານີ້ວ່າ
ທັງພວກຍິວ ແລະພວກຕ່າງຊາດ ພວກ
ເຂົາຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງບາບທຸກຄົນ.

10 ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ 'ບໍ່ມີຄົນທີ່
ຊອບທຳຈັກຄົນ, ບໍ່ມີ, ບໍ່ມີເລີຍ.

11 ບໍ່ມີຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈ, ບໍ່ມີຄົນທີ່ສະແຫວງ
ຫາພຣະເຈົ້າ.

12 ພວກເຂົາທຸກຄົນຫລົງທາງໄປໝົດ,
ພວກເຂົາກາຍເປັນຄົນບໍ່ມີຄ່າດ້ວຍກັນ
ທຸກຄົນ, ບໍ່ມີຄົນທີ່ເຮັດດີຈັກຄົນ, ບໍ່ມີ,
ບໍ່ມີເລີຍ.

13 ລຳຄໍຂອງພວກເຂົາເປັນຂຸມຝັງສິບທີ່
ເປີດຢູ່ ດ້ວຍລິ້ນຂອງພວກເຂົາ ພວກ
ເຂົາໄດ້ໃຊ້ການຫລອກລວງ, ພິດຂອງງູ
ຮ້າຍຢູ່ໃຕ້ຮົມປາກຂອງພວກເຂົາ.

14 ຜູ້ຊຶ້ງປາກຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປ
ດ້ວຍຄຳປ້ອຍດ່າ ແລະຄຳຂົມຂຶ້ນ.

15 ຕີນຂອງພວກເຂົາວ່ອງໄວທີ່ຈະເຮັດ
ໃຫ້ເລືອດໄຫລ.

16 ການທຳລາຍ ແລະຄວາມທຸກລະ
ທົມຢູ່ໃນທາງທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.

17 ແລະທາງແຫ່ງສັນຕິສຸກ ພວກເຂົາກໍ
ບໍ່ຮູ້ຈັກ.

18 ບໍ່ມີຄວາມຢາເກງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າສາຍ

ຕາຂອງພວກເຂົາ'.

19 ບັດນີ້ ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ພຣະລາຊະບັນຍັດກ່າວນັ້ນ ພຣະ
ລາຊະບັນຍັດກ່າວແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່
ໃຕ້ພຣະລາຊະບັນຍັດ ເພື່ອປົດປາກທຸກ
ປາກ ແລະເພື່ອທັງໂລກຈະກາຍເປັນຜູ້ມີ
ຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.

20 ເພາະສະນັ້ນ ໂດຍການກະທຳຕ່າງໆ
ຂອງພຣະລາຊະບັນຍັດ ຈະບໍ່ມີເນື້ອໜັງ
ໃດໆເປັນຜູ້ຊອບທຳໃນສາຍພຣະເນດ
ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ເພາະວ່າໂດຍພຣະລາ
ຊະບັນຍັດນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບບາບ.

ຄວາມຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ

21 ແຕ່ບັດນີ້ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າໂດຍປາສະຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດ
ໄດ້ຖືກສຳແດງແລ້ວໂດຍພຣະລາຊະບັນ
ຍັດກັບພວກຜູ້ທຳນາຍເປັນພະຍານຢູ່.

ພຣະລາຊະບັນຍັດໝັ້ນຄົງ

ໂດຍຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ

22 ແມ່ນແຕ່ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງເປັນໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
ທີ່ມາເຖິງທຸກຄົນ ແລະມີແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ
ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ.

23 ເພາະວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ
ເສື່ອມຈາກສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

24 ໂດຍຖືກນັບວ່າເປັນຜູ້ຊອບທຳໂດຍບໍ່
ຄິດຄ່າໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຜ່ານ
ທາງການຊຶ້ງໄຖ່ທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

25 ຜູ້ຊຶ້ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊຶ້ງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນ

ບ່ອນລືບລ້າງພຣະອາຍາ ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອປະກາດຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງສຳລັບການຊົງຍົກບາບທັງຫລາຍທີ່ຜ່ານພື້ນໄປແລ້ວ ໂດຍຄວາມອິດກັ້ນພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ.

26 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພື່ອປະກາດຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ ໃນເວລານີ້ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງຊອບທຳ ແລະເປັນຜູ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຊອບທຳ.

27 ແລ້ວການໂອ້ອວດຢູ່ໃສ? ມັນຖືກຕັດອອກໄປແລ້ວ, ໂດຍບັນຍັດໃດແດ່? ແຫ່ງການກະທຳບໍ່? ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ໂດຍບັນຍັດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

28 ເຫດສະນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງສະຫລຸບໄດ້ວ່າ ມະນຸດຄົນໃດຈະເປັນຜູ້ຊອບທຳໄດ້ໂດຍຄວາມເຊື່ອ ໂດຍປາສະຈາກບັນດາການກະທຳແຫ່ງພຣະລາຊະບັນຍັດ.

29 ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຍົວພວກດຽວເທົ່ານັ້ນບໍ່? ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕ່າງຊາດແດ່ບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ ຂອງຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

30 ໂດຍເຫັນວ່າເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ຊຶ່ງຈະໄຜດໃຫ້ຄົນທີ່ເຮັດພິທີຕັດເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ ແລະຈະໄຜດໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດເປັນຄົນຊອບທຳກໍເພາະຄວາມເຊື່ອເຊັ່ນດຽວ

ກັນ.

31 ແລ້ວພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພຣະລາຊະບັນຍັດເປັນໂມຄະໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອບໍ່? ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ, ແມ່ນແລ້ວ ພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພຣະລາຊະບັນຍັດໝັ້ນຄົງຕ່າງຫາກ.

ອັບຣາຮາມຜູ້ເປັນແບບຢ່າງ

4 ແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າ ອັບຣາຮາມບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ກ່ຽວກັບເນື້ອໜັງໄດ້ພົບອັນໃດແດ່?

ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຖືໂທດບາບ

ຕໍ່ຄົນຊອບທຳ

2 ເພາະວ່າຖ້າອັບຣາຮາມຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍບັນດາການກະທຳ ທ່ານກໍມີທາງທີ່ຈະອວດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.

3 ເພາະວ່າພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? 'ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ'.

4 ບັດນີ້ ຄົນທີ່ອາໄສການກະທຳກໍບໍ່ຖືວ່າບຳເໜັດທີ່ໄດ້ນັ້ນເປັນເພາະພຣະຄຸນ ແຕ່ຖືວ່າເປັນຄຳແຮງງານຂອງວຽກທີ່ໄດ້ເຮັດ.

5 ແຕ່ສຳລັບຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ອາໄສການກະທຳ ແຕ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ໄຜດໃຫ້ຄົນອະທຳເປັນຄົນຊອບທຳໄດ້ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນນັ້ນຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳ.

6 ເໝືອນກັບທີ່ດາວິດເຊັ່ນກັນກໍພັນລະນາເຖິງຄວາມສຸກຂອງຄົນຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທໍາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ອາໄສການກະທໍາ.

7 ໂດຍກ່າວວ່າ ‘ຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງໄດ້ໂຜດຍົກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ແລະໄດ້ຊົງປົກປິດບາບທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ກໍໄດ້ຮັບພອນ.

8 ມະນຸດຜູ້ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງຖືໂທດບາບນັ້ນ ກໍໄດ້ຮັບພອນ’.

ຄວາມລອດຂອງອັບຮາຮາມເປັນແບບຢ່າງແກ່ທັງພວກຕ່າງຊາດ ແລະພວກຍິວ

9 ເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວຄວາມສຸກນີ້ມີແກ່ພວກທີ່ເຮັດພິທີຕັດພວກດຽວບໍ່ ຫລືວ່າມີແກ່ພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດດ້ວຍ? ເພາະພວກເຮົາກ່າວວ່າ “ຄວາມເຊື່ອຖືກນັບວ່າເປັນຄວາມຊອບທໍາແກ່ອັບຮາຮາມ”.

10 ມັນຖືກນັບເຊັ່ນນັ້ນຢ່າງໃດ? ເມື່ອທ່ານເຮັດພິທີຕັດແລ້ວບໍ່ ຫລືເມື່ອຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດ? ບໍ່ແມ່ນເມື່ອເຮັດພິທີຕັດແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດ.

11 ແລະທ່ານໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເຮັດພິທີຕັດ ເປັນກາແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາຂອງຄວາມເຊື່ອທີ່ທ່ານໄດ້ມີຢູ່ເມື່ອຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເປັນບິດາຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດ ເພື່ອຄວາມຊອບທໍາຈະຖືກຍົກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ.

12 ແລະເປັນບິດາແຫ່ງການເຮັດພິທີຕັດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ດໍາເນີນໃນຮອຍຕີນເຫລົ່ານັ້ນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອນັ້ນຂອງອັບຮາຮາມບິດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຊຶ່ງທ່ານມີຢູ່ເມື່ອຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດພິທີຕັດດ້ວຍ.

ເຮົາຮັບເອົາພຣະສັນຍາ ໂດຍຄວາມເຊື່ອ

13 ເພາະພຣະສັນຍາທີ່ວ່າ ທ່ານຈະໄດ້ເປັນທາຍາດຂອງທັງໂລກ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ອັບຮາຮາມ ຫລືແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານ ໂດຍທາງພຣະລາຊະບັນຍັດ ແຕ່ໂດຍທາງຄວາມຊອບທໍາແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

14 ເພາະວ່າຖ້າພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືຕາມພຣະລາຊະບັນຍັດຈະເປັນທາຍາດຄວາມເຊື່ອກໍບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໂມຄະ ແລະພຣະສັນຍາກໍຖືກເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີຜົນ.

15 ເພາະພຣະລາຊະບັນຍັດນັ້ນກະທໍາໃຫ້ໂກດຮ້າຍ ເພາະວ່າບ່ອນໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະລາຊະບັນຍັດ ບ່ອນນັ້ນກໍບໍ່ມີການລະເມີດ.

16 ເຫດສະນັ້ນ ການເປັນທາຍາດຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອການເປັນທາຍາດຈະໄດ້ເປັນຕາມພຣະຄຸນ ເພື່ອພຣະສັນຍານັ້ນຈະເປັນທີ່ແນ່ໃຈແກ່ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທຸກຄົນ ບໍ່ແມ່ນແກ່ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທີ່ຖືພຣະລາຊະບັນຍັດພວກດຽວ ແຕ່ແກ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອນັ້ນຂອງອັບຮາຮາມ ຜູ້ເປັນບິດາຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ.

17 (ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າເປັນບິດາຂອງປະຊາຊາດເປັນຈຳນວນຫລາຍ’) ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ທ່ານເຊື່ອຄື ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຟື້ນຊີວິດຂຶ້ນມາ ແລະຊົງເອີ້ນສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນເໝືອນກັບວ່າພວກມັນເປັນ.

18 ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫວັງກໍຍັງໄດ້ເຊື່ອໃນຄວາມຫວັງ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກາຍເປັນບິດາຂອງປະຊາຊາດເປັນຈຳນວນຫລາຍຕາມສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ເຊື່ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ’.

19 ແລະບໍ່ໄດ້ອ່ອນແອໃນຄວາມເຊື່ອທ່ານບໍ່ໄດ້ຖືວ່າຮ່າງກາຍຂອງທ່ານເອງຕາຍແລ້ວຕອນນີ້ ເມື່ອທ່ານມີອາຍຸປະມານໜຶ່ງຮ້ອຍປີແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືວ່າມີດລູກຂອງນາງຊາຣາເປັນໝັນ.

20 ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວັ້ນໄຫວຕໍ່ພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ແຕ່ເຂັ້ມແຂງໃນຄວາມເຊື່ອ ໂດຍຖວາຍສະຫງ່າຮາສີແດ່ພຣະເຈົ້າ.

21 ແລະໂດຍມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງເຕັມທີ່ວ່າ ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງກ່າວສັນຍາໄວ້ແລ້ວ ພຣະອົງຊົງລິດສາມາດທີ່ຈະກະທຳໃຫ້ສຳເລັດດ້ວຍ.

22 ແລະເພາະເຫດນັ້ນ ໄດ້ຊົງຖືວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ.

23 ບັດນີ້ ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ສຳລັບທ່ານແຕ່ຜູ້

ດຽວວ່າ ‘ຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ’.

24 ແຕ່ສຳລັບພວກເຮົາດ້ວຍ ຜູ້ຊຶ່ງຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຟື້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

25 ຜູ້ໄດ້ຊົງຖືກມອບໄວ້ຍ້ອນບັນດາການລະເມີດຂອງພວກເຮົາ ແລະໄດ້ຊົງຖືກເຮັດໃຫ້ຟື້ນຂຶ້ນອີກເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນຊອບທຳ.

ພຣະພອນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ

5 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອຖືກນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

2 ຊຶ່ງໂດຍພຣະອົງ ພວກເຮົາໄດ້ມີທາງເຂົ້າໃນພຣະຄຸນນີ້ໂດຍຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາຍືນຢູ່ຂ້າງໃນນີ້ດ້ວຍ ແລະຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ແລະບໍ່ແມ່ນຢ່າງນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຮົາຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມທຸກຍາກຕ່າງໆດ້ວຍ ໂດຍຮູ້ວ່າຄວາມທຸກຍາກເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມອິດທົນ.

4 ແລະຄວາມອິດທົນເຮັດໃຫ້ເກີດປະສົບການ ແລະປະສົບການເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຫວັງ.

5 ແລະຄວາມຫວັງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມລະອາຍ ເພາະວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຫລັ່ງໄຫລອອກມາໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ຊຶ່ງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ.

6 ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາຍັງປາສະຈາກກຳລັງ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຄົນອະທຳໃນເວລາອັນເໝາະສົມ.

7 ເພາະບໍ່ຄ່ອຍຈະມີຄົນຕາຍເພື່ອຄົນຊອບທຳ ແຕ່ບາງເທື່ອອາດມີບາງຄົນກຳທີ່ຈະຕາຍເພື່ອຄົນດີກໍໄດ້.

8 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສຳແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາທັງຫລາຍຄືໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອພວກເຮົາ.

9 ແລ້ວຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ບັດນີ້ເມື່ອຖືກນັບວ່າຊອບທຳແລ້ວໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາກໍຈະລອດຈາກຄວາມໂກດຮ້າຍໂດຍທາງພຣະອົງ.

10 ເພາະວ່າຖ້າໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນສັດຕູກັນ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ກັບຄືນດີກັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍຄວາມຕາຍແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກ ເມື່ອໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ກັບຄືນດີແລ້ວ ພວກເຮົາກໍຈະລອດໂດຍພຣະຊົນຊົບຂອງພຣະອົງ.

11 ແລະບໍ່ແມ່ນແບບນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກ

ເຮົາຍັງຊົມຊືມຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ ຊຶ່ງໂດຍທາງພຣະອົງນັ້ນບັດນີ້ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການໄຖ່ໂທດ.

**ຄວາມຜິດບາບມາໂດຍທາງອາດາມ
ຄວາມຊອບທຳມາໂດຍທາງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ**

12 ເຫດສະນັ້ນ ບາບໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກໂດຍຄົນໆດຽວສັນໃດ ແລະຄວາມຕາຍກໍເກີດມາໂດຍບາບນັ້ນ ແລະຄວາມຕາຍໄດ້ແຜ່ໄປເຖິງມະນຸດທຸກຄົນເພາະທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວສັນນັ້ນ.

13 (ເພາະວ່າຈົນກະທັ້ງມີພຣະລາຊະບັນຍັດບາບໄດ້ມີຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ ແຕ່ບາບບໍ່ຖືກຖືໂທດເມື່ອບໍ່ມີພຣະລາຊະບັນຍັດ.

14 ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄວາມຕາຍກໍໄດ້ຄອບງຳຕັ້ງແຕ່ອາດາມຈົນເຖິງໂມເຊ ແມ່ນແຕ່ເໝືອຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບຕາມແບບຢ່າງແຫ່ງການລະເມີດຂອງອາດາມ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນແບບຂອງຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາພາຍຫລັງ.

15 ແຕ່ບໍ່ເໝືອນຄວາມຜິດນັ້ນສັນໃດຂອງປະທານອັນບໍ່ຄິດຄຳນັ້ນກໍເປັນສັນນັ້ນດ້ວຍ ເພາະວ່າຖ້າໂດຍທາງຄວາມຜິດຂອງຄົນໆດຽວນັ້ນ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍຕ້ອງຕາຍ ຫລາຍຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂອງ

ປະທານໂດຍພຣະຄຸນ ຊຶ່ງເປັນໂດຍຜູ້ດຽວນັ້ນຄື ພຣະເຢຊູຄຣິດ ກໍມີບໍລິບູນແກ່ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍແລ້ວ.

16 ແລະບໍ່ເໝືອນໂດຍຄົນໆດຽວທີ່ໄດ້ເຮັດບາບສັນໃດ ຂອງປະທານນັ້ນກໍເປັນສັນນັ້ນ ເພາະວ່າການພິພາກສາກໍເປັນໂດຍຄົນໆດຽວຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການລົງໂທດ ແຕ່ຂອງປະທານອັນບໍ່ຄິດຄຳນັ້ນເປັນມາເນື່ອງຈາກຄວາມຜິດເປັນຈຳນວນຫລາຍ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການເປັນຜູ້ຊອບທຳ.

17 ເພາະວ່າຖ້າໂດຍຄວາມຜິດຂອງຄົນນັ້ນຄົນດຽວ ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ຄອບງຳຢູ່ໂດຍຄົນນັ້ນຄົນດຽວ ຫລາຍຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັບຄວາມອຸດົມສົມບູນແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະຮັບຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ກໍຈະປົກຄອງໃນຊີວິດໂດຍພຣະອົງຜູ້ດຽວຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ).

18 ເຫດສະນັ້ນ ໂດຍຄວາມຜິດຂອງຄົນໆດຽວ ການພິພາກສາຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການລົງໂທດໄດ້ມາເຖິງມະນຸດທຸກຄົນສັນໃດໂດຍຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງຜູ້ດຽວຂອງປະທານອັນບໍ່ຄິດຄຳໄດ້ມາເຖິງມະນຸດທຸກຄົນຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການນັບວ່າຊອບທຳແຫ່ງຊີວິດສັນນັ້ນ.

19 ເພາະວ່າໂດຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງຄົນໆດຽວ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນບາບສັນໃດ ໂດຍການເຊື່ອຟັງຂອງພຣະອົງຜູ້ດຽວ ຄົນເປັນຈຳນວນ

ຫລາຍກໍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທຳສັນນັ້ນ.

20 ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ພຣະລາຊະບັນຍັດໄດ້ເຂົ້າມາ ເພື່ອຄວາມຜິດນັ້ນຈະປາກົດເປັນຈຳນວນຫລາຍ ແຕ່ບ່ອນໃດທີ່ບາບໄດ້ປາກົດເປັນຈຳນວນຫລາຍ ພຣະຄຸນກໍໄດ້ປາກົດເປັນຈຳນວນຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນບ່ອນນັ້ນ.

21 ເພື່ອວ່າບາບໄດ້ຄອບຄອງໄປສູ່ຄວາມຕາຍສັນໃດ ພຣະຄຸນກໍຈະໄດ້ຄອບຄອງໂດຍທາງຄວາມຊອບທຳໄປສູ່ຊີວິດນິຮັນດອນ ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາສັນນັ້ນ.

ເຮົາຕາຍຕໍ່ບາບ

ແຕ່ມີຊີວິດຕໍ່ພຣະຄຣິດ

6 ເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ? ພວກເຮົາຈະດຳລົງຢູ່ໃນບາບຕໍ່ໄປເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຸນປາກົດຢ່າງຫລວງຫລາຍບໍ່?

2 ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ ພວກເຮົາທີ່ຕາຍຕໍ່ບາບແລ້ວຈະດຳລົງຊີວິດໃນບາບຕໍ່ໄປໄດ້ຢ່າງໃດ?

3 ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ພວກເຮົາຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ?

4 ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກຝັງໄວ້ກັບພຣະອົງແລ້ວໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າສ່ວນໃນຄວາມຕາຍນັ້ນ ເພື່ອ

ເໝືອນກັບທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ ໂດຍສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະບິດາຢ່າງໃດ ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ດຳເນີນໃນຊີວິດໃໝ່ດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ.

5 ເພາະວ່າຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າສະໜິດກັບພຣະອົງແລ້ວໃນລັກສະນະທີ່ເໝືອນກັບຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາກໍຈະເປັນຂຶ້ນມາໃນລັກສະນະທີ່ເໝືອນກັບການຊົງເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງດ້ວຍ.

6 ໂດຍຮູ້ສິ່ງນີ້ແລ້ວວ່າ ມະນຸດເກົ່າຂອງພວກເຮົານັ້ນຖືກຄຶງໄວ້ກັບພຣະອົງແລ້ວ ເພື່ອຮ່າງກາຍແຫ່ງບາບນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍ ເພື່ອຕໍ່າຈາກນີ້ໄປພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັບໃຊ້ບາບ.

7 ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວກໍເປັນອິດສະຫລະຈາກບາບ.

8 ບັດນີ້ ຖ້າພວກເຮົາຕາຍແລ້ວກັບພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາກໍເຊື່ອວ່າພວກເຮົາຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ກັບພຣະອົງດ້ວຍ.

9 ໂດຍຮູ້ວ່າ ພຣະຄຣິດທີ່ຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍອີກ, ຄວາມຕາຍບໍ່ມີການຄອບງຳເໝືອພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ.

10 ເພາະວ່າໃນການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕາຍນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕາຍຕໍ່ບາບເທື່ອດຽວ ແຕ່ໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງມີຊີວິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ທາດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ

11 ໃນທຳນອງດຽວກັນ ພວກທ່ານຈົ່ງຖືວ່າ ພວກທ່ານເອງໄດ້ຕາຍຕໍ່ບາບຢ່າງແທ້ຈິງ ແຕ່ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

12 ເຫດສະນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ບາບປົກຄອງໃນຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງພວກທ່ານເພື່ອພວກທ່ານຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງຮ່າງກາຍນັ້ນໃນບັນດາລາຄະຕັນຫາຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ.

13 ແລະຢ່າຍອມໃຫ້ບັນດາອະໄວຍະວະຂອງພວກທ່ານເປັນເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫລາຍແຫ່ງການອະທຳຕໍ່ບາບ ແຕ່ຈົ່ງຖວາຍຕົວພວກທ່ານເອງແດ່ພຣະເຈົ້າ ເໝືອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີຊີວິດໂດຍເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ແລະຈົ່ງຍອມໃຫ້ບັນດາອະໄວຍະວະຂອງພວກທ່ານເປັນເຄື່ອງໃຊ້ທັງຫລາຍແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ.

14 ເພາະວ່າບາບຈະບໍ່ມີການຄອບງຳເໝືອພວກທ່ານ ເພາະວ່າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ພຣະລາຊະບັນຍັດ ແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນ.

15 ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດ ພວກເຮົາຈະເຮັດບາບເພາະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ພຣະລາຊະບັນຍັດແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນຢ່າງນັ້ນບໍ່? ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ.

16 ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ພວກທ່ານ

ຈະຍອມໃຫ້ຕົວເອງເປັນທາດເພື່ອຈະເຊື່ອຟັງຜູ້ໃດ ພວກທ່ານກໍເປັນທາດຂອງຜູ້ທີ່ພວກທ່ານເຊື່ອຟັງນັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຂອງບາບຊຶ່ງນໍາໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ຫລືເປັນຂອງການເຊື່ອຟັງຊຶ່ງນໍາໄປສູ່ຄວາມຊອບທໍາ.

17 ແຕ່ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພວກທ່ານເຄີຍເປັນທາດຂອງບາບ ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ເຊື່ອຟັງຈາກໃຈຄືຮູບແບບແຫ່ງຫລັກຄໍາສອນນັ້ນຊຶ່ງຊົງມອບໄວ້ແກ່ພວກທ່ານ.

18 ໂດຍຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນອິດສະຫລະຈາກບາບແລ້ວ ພວກທ່ານໄດ້ກາຍເປັນທາດຂອງຄວາມຊອບທໍາ.

19 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຕາມແບບຂອງມະນຸດ ເພາະເຫດຄວາມອ່ອນກໍາລັງແຫ່ງເນື້ອໜັງຂອງພວກທ່ານ ເພາະພວກທ່ານເຄີຍຍອມໃຫ້ບັນດາອະໄວຍະວະຂອງພວກທ່ານເປັນທາດຂອງຄວາມສຶກກະປົກ ແລະຂອງຄວາມຊົ່ວຊ້າຊ້ອນຄວາມຊົ່ວຊ້າສິນໃດ, ບັດນີ້ ຈຶ່ງຍອມໃຫ້ບັນດາອະໄວຍະວະຂອງພວກທ່ານເປັນທາດຂອງຄວາມຊອບທໍາຊຶ່ງນໍາໄປສູ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດສັນນັ້ນ.

20 ເພາະວ່າເມື່ອພວກທ່ານເຄີຍເປັນທາດຂອງບາບ ພວກທ່ານກໍເປັນອິດສະຫລະຈາກຄວາມຊອບທໍາ.

21 ໃນຂະນະນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ຜົນຫຍັງແຕ່ໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງບັດນີ້ພວກທ່ານ

ກໍລະອາຍ ເພາະວ່າທີ່ສຸດປາຍຂອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນກໍຄື ຄວາມຕາຍ.

22 ແຕ່ບັດນີ້ ພວກທ່ານໄດ້ເປັນອິດສະຫລະຈາກບາບ ແລະກາຍເປັນພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ພວກທ່ານໄດ້ຜົນຂອງພວກທ່ານຊຶ່ງນໍາໄປສູ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດ ແລະທີ່ສຸດປາຍຄື ຊີວິດນິຣັນດອນ.

23 ເພາະວ່າຄໍາຈ້າງຂອງບາບຄືຄວາມຕາຍ ແຕ່ຂອງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າຄືຊີວິດນິຣັນດອນໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ການຍອມຕາມພຣະຄຣິດ

ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນ

7 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍ ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ບໍ່ (ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະລາຊະບັນຍັດແລ້ວ) ວ່າພຣະລາຊະບັນຍັດນັ້ນໄດ້ຄອບງໍາເໝືອມະນຸດຄົນໃດໜຶ່ງຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່?

2 ເພາະວ່າຜູ້ຍິງທີ່ມີສາມີກໍຖືກຜູກມັດໂດຍພຣະລາຊະບັນຍັດຕໍ່ສາມີຂອງນາງຕາບໃດທີ່ເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ຖ້າສາມີຕາຍແລ້ວ ນາງກໍຖືກປົດປ່ອຍຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດແຫ່ງສາມີຂອງນາງ.

3 ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າໃນຂະນະທີ່ສາມີຂອງນາງຍັງມີຊີວິດຢູ່ ນາງໄປແຕ່ງງານກັບຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ ນາງກໍຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຍິງຫລິ້ນຊື່, ແຕ່ຖ້າສາມີຂອງນາງຕາຍແລ້ວ

ນາງກໍເປັນອິດສະຫລະຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງບໍ່ເປັນຍິງຫລິ້ນຊູ້ ເຖິງແມ່ນວ່ານາງໄປແຕ່ງງານກັບຊາຍອື່ນກໍຕາມ.

4 ດັ່ງນັ້ນ ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກທ່ານໄດ້ກາຍເປັນຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຕໍ່ພຣະລາຊະບັນຍັດໂດຍທາງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດດ້ວຍ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະແຕ່ງງານກັບອີກຄົນຄືກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເກີດຜົນຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ.

5 ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາເຄີຍຢູ່ຝ່າຍເນື້ອໜັງ ບັນດາການກະທຳແຫ່ງບາບຕ່າງໆຊຶ່ງເປັນມາໂດຍພຣະລາຊະບັນຍັດໄດ້ເຮັດວຽກໃນບັນດາອະໄວຍະວະຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອເກີດຜົນໃຫ້ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.

6 ແຕ່ບັດນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດແລ້ວ ໂດຍໄດ້ຕາຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຄີຍຖືກຂັງໄວ້ໃນນັ້ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນຄວາມໃໝ່ແຫ່ງວິນຍານ ແລະບໍ່ແມ່ນໃນຄວາມເກົ່າແຫ່ງຕົວອັກສອນ.

ພຣະລາຊະບັນຍັດຈັດຕຽມ

ຄວາມລອດສຳລັບຄົນບາບ

7 ເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ? ພຣະລາຊະບັນຍັດຄືບາບບໍ່? ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ ບໍ່ແມ່ນ

ຂ້າພະເຈົ້າຄຶງບໍ່ຮູ້ຈັກບາບ ນອກຈາກໂດຍພຣະລາຊະບັນຍັດ, ເພາະວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຄຶງບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມໂລບ ນອກຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: “ເຈົ້າຢ່າໂລບ”.

8 ແຕ່ບາບຊຶ່ງຖືໂອກາດໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ເກີດລາຄະຕັນຫາທຸກຢ່າງໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະລາຊະບັນຍັດ ບາບກໍຕາຍເສຍແລ້ວ.

9 ເພາະວ່າຄັ້ງໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍດຳລົງຊີວິດຢູ່ໂດຍປາສະຈາກພຣະລາຊະບັນຍັດ ແຕ່ເມື່ອພຣະບັນຍັດມາແລ້ວ ບາບກໍກັບມີຂຶ້ນອີກ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຕາຍ.

10 ແລະພຣະບັນຍັດນັ້ນຊຶ່ງໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດ ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າກັບເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ.

11 ເພາະວ່າບາບໄດ້ຖືໂອກາດໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນ ຫລອກລວງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະໄດ້ປະຫານຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພຣະບັນຍັດນັ້ນ.

12 ເຫດສະນັ້ນ ພຣະລາຊະບັນຍັດຈຶ່ງບໍ່ຮິສຸດ ແລະພຣະບັນຍັດກໍບໍ່ຮິສຸດ ແລະຍຸດຕິທຳ ແລະດີ.

13 ແລ້ວສິ່ງທີ່ດີຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄວາມຕາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່? ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ ແຕ່ບາບເພື່ອບາບນັ້ນຈະປາກົດວ່າເປັນບາບແທ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຕາຍໃນຕົວຂ້າ

ພະເຈົ້າ ໂດຍໃຊ້ສິ່ງທີ່ດີນັ້ນ ເພື່ອບາບ ໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນຈະໄດ້ກາຍ ເປັນບາບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ.

14 ເພາະວ່າພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະລາຊະ ບັນຍັດນັ້ນຝ່າຍຈິດວິນຍານ ແຕ່ຂ້າ ພະເຈົ້າຝ່າຍເນື້ອໜັງ ຖືກຂາຍໄວ້ໃຫ້ຢູ່ ໃຕ້ບາບ.

ການຕໍ່ສູ້ກັນລະຫວ່າງ

ຝ່າຍເນື້ອໜັງກັບຝ່າຍຈິດວິນຍານ

15 ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຂ້າພະ ເຈົ້າກໍບໍ່ເຮັດ ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຢາກເຮັດ ສິ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຮັດ ແຕ່ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຽດຊັງ ສິ່ງນັ້ນຂ້າພະ ເຈົ້າເຮັດຢູ່.

16 ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າເຮັດສິ່ງຊຶ່ງຂ້າ ພະເຈົ້າບໍ່ປະສົງ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນດ້ວຍ ກັບພຣະລາຊະບັນຍັດວ່າ ພຣະລາຊະ ບັນຍັດນັ້ນດີ.

17 ສະນັ້ນບັດນີ້ ບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໄດ້ ເຮັດສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ເປັນບາບຊຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນ ຕົວຂ້າພະເຈົ້າ.

18 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນຕົວຂ້າ ພະເຈົ້າ (ຄືໃນເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ) ບໍ່ມີຄວາມດີປະການໃດອາໄສຢູ່ເລີຍ ເພາະວ່າຄວາມປະສົງກໍຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ຈະເຮັດຄວາມດີນັ້ນຢ່າງໃດ ຂ້າພະ ເຈົ້າຫາບໍ່ພົບ.

19 ເພາະວ່າການດີນັ້ນ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າ ປະສົງຈະເຮັດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດ

ແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປະສົງ ຈະເຮັດ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຮັດຢູ່.

20 ບັດນີ້ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຮັດສິ່ງຊຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປະສົງ ກໍບໍ່ແມ່ນຕົວຂ້າພະ ເຈົ້າເປັນຜູ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ເປັນບາບທີ່ ອາໄສຢູ່ໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ.

21 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພົບບັນຍັດຢ່າງ ໜຶ່ງຄືວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າປະສົງຈະເຮັດ ຄວາມດີ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍຢູ່ກັບຂ້າພະ ເຈົ້າ.

22 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຊົມຊືມຍິນດີໃນ ພຣະລາຊະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຕາມ ມະນຸດຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃນນັ້ນ.

23 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນບັນຍັດອີກຢ່າງ ໜຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາອະໄວຍະວະຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເຮັດສິ່ງຄາມກັບບັນຍັດແຫ່ງ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະນໍາຂ້າພະ ເຈົ້າເຂົ້າສູ່ການຕົກເປັນຊະເລີຍຕໍ່ບັນ ຍັດແຫ່ງບາບຊຶ່ງຢູ່ໃນບັນດາອະໄວຍະ ວະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

24 ໂອ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນໜ້າເວດທະ ນາແທ້ ຜູ້ໃດຈະຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ ຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນີ້ໄດ້?

25 ຂ້າພະເຈົ້າຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າໂດຍ ທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ ດ້ວຍຈິດໃຈຂ້າ ພະເຈົ້າເອງຮັບໃຊ້ພຣະລາຊະບັນຍັດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ດ້ວຍເນື້ອໜັງກໍຮັບ ໃຊ້ບັນຍັດແຫ່ງບາບ.

**ບໍ່ມີການລົງໂທດແກ່ຄົນທັງຫລາຍ
ທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ**

8 ເຫດສະນັ້ນ ບັດນີ້ ຈຶ່ງບໍ່ມີການ
ລົງໂທດແກ່ຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງຢູ່ໃນ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ດຳເນີນຕາມເນື້ອ
ເນື້ອໜັງ ແຕ່ຕາມພຣະວິນຍານ.

2 ເພາະວ່າບັນຍັດຂອງພຣະວິນຍານ
ແຫ່ງຊີວິດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ເຮັດ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນອິດສະຫລະຈາກບັນ
ຍັດແຫ່ງບາບ ແລະຄວາມຕາຍ.

3 ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ພຣະລາຊະບັນຍັດເຮັດ
ບໍ່ໄດ້ ໃນການທີ່ພຣະລາຊະບັນຍັດອ່ອນ
ກຳລັງໂດຍທາງເນື້ອໜັງນັ້ນ ການທີ່ພຣະ
ເຈົ້າຊົງສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນ
ສະພາບເໝືອນເນື້ອໜັງທີ່ບາບ ແລະ
ເພື່ອໄຖ່ບາບໄດ້ຊົງລົງໂທດບາບທີ່ຢູ່ໃນ
ເນື້ອໜັງ.

4 ເພື່ອຄວາມຊອບທຳແຫ່ງພຣະລາຊະ
ບັນຍັດຈະໄດ້ສຳເລັດໃນພວກເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງ
ບໍ່ດຳເນີນຕາມເນື້ອໜັງ ແຕ່ຕາມພຣະ
ວິນຍານ.

**ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານຫລື
ຢູ່ຝ່າຍເນື້ອໜັງ**

5 ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາມເນື້ອໜັງ
ກໍປົກໃຈໃນສິ່ງຕ່າງໆຂອງເນື້ອໜັງ ແຕ່
ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາມພຣະວິນຍານ ກໍປົກ
ໃຈໃນສິ່ງຕ່າງໆຂອງພຣະວິນຍານ.

6 ເພາະວ່າຊຶ່ງປົກໃຈຢູ່ກັບເນື້ອໜັງກໍຄື
ຄວາມຕາຍ ແຕ່ຊຶ່ງປົກໃຈຢູ່ກັບພຣະວິນ

ຍານກໍຄືຊີວິດ ແລະສັນຕິສຸກ.

7 ເພາະວ່າໃຈຊຶ່ງປົກຢູ່ກັບເນື້ອໜັງນັ້ນກໍ
ເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະໃຈນັ້ນບໍ່ໄດ້
ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພຣະລາຊະບັນຍັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະແທ້ຈິງຈະຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບນັ້ນ
ບໍ່ໄດ້.

8 ດັ່ງນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ
ຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້.

9 ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ ແຕ່
ໃນພຣະວິນຍານ, ຖ້າຫາກວ່າພຣະວິນ
ຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກ
ທ່ານ, ບັດນີ້ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງ
ພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະອົງ.

10 ແລະຖ້າພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ໃນ
ພວກທ່ານແລ້ວ ຮ່າງກາຍກໍຕາຍໄປເພາະ
ບາບ ແຕ່ຈິດວິນຍານກໍມີຊີວິດເພາະຄວາມ
ຊອບທຳ.

11 ແຕ່ຖ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ຜູ້
ໄດ້ຊົງບັນດານພຣະເຢຊູໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາ
ຈາກຄວາມຕາຍຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກ
ທ່ານ ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງບັນດານພຣະ
ຄຣິດໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ
ແລ້ວນັ້ນຈະຊົງກະທຳໃຫ້ຮ່າງກາຍທີ່
ຕ້ອງຕາຍຂອງພວກທ່ານເປັນຂຶ້ນມາໃໝ່
ດ້ວຍ ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງທີ່
ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ.

12 ເຫດສະນັ້ນ ພິນ້ອງທັງຫລາຍ ພວກ
ເຮົາຈຶ່ງເປັນລູກໜີ້ ບໍ່ແມ່ນຕໍ່ເນື້ອໜັງທີ່
ຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມເນື້ອໜັງ.

13 ເພາະວ່າຖ້າພວກທ່ານດໍາເນີນຊີວິດຕາມເນື້ອໜັງ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານໂດຍທາງພຣະວິນຍານ ໄດ້ທໍາລາຍກິດຈະການຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ ພວກທ່ານກໍຈະດໍາລົງຊີວິດໄດ້.

**ຜູ້ເຊື່ອເປັນທາຍາດ
ຮ່ວມກັນກັບພຣະຄຣິດ**

14 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຖືກນໍາພາໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

15 ເພາະວ່າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບວິນຍານແຫ່ງການເປັນທາດອີກຊຶ່ງນໍາໄປສູ່ຄວາມຢ້ານ ແຕ່ພວກທ່ານໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານແຫ່ງການຊົງຮັບເປັນລູກ ຊຶ່ງໂດຍພຣະວິນຍານນີ້ພວກເຮົາຮ້ອງວ່າ: “ອັບບາ” ຄື ພຣະບິດາ.

16 ພຣະວິນຍານນັ້ນເອງຊົງເປັນພະຍານຮ່ວມກັບຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາວ່າ ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະຖ້າເປັນລູກແລ້ວ ຈຶ່ງເປັນທາຍາດຄື ເປັນທາຍາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນທາຍາດຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາທົນທຸກທໍາລະມານດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງນັ້ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ສະຫງ່າຮາສີພ້ອມກັນກັບພຣະອົງດ້ວຍ.

**ຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍໄດ້ຄອຍຖ້າສະຫງ່າຮາສີ
ແຫ່ງການເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ**

18 ເພາະຂ້າພະເຈົ້ານັບວ່າ ບັນດາຄວາມ

ທຸກລໍາບາກແຫ່ງສະໄໝປະຈຸບັນນີ້ ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເອົາໄປປຽບທຽບກັບສະຫງ່າຮາສີຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນພວກເຮົາ.

19 ເພາະວ່າຄວາມຄາດຫວັງອັນຈິງຈັງຂອງສິ່ງຊົງສ້າງນັ້ນຄອຍຖ້າການສະແດງຂອງລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າ.

20 ເພາະວ່າສິ່ງຊົງສ້າງນັ້ນຕ້ອງເຂົ້າຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງອະນິຈັງ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຕັມໃຈ ແຕ່ເປັນໂດຍເຫດຜົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ສິ່ງຊົງສ້າງອັນດຽວກັນນັ້ນເຂົ້າຢູ່ໃນຄວາມຫວັງ.

21 ເພາະວ່າສິ່ງຊົງສ້າງນັ້ນເອງຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດພື້ນຈາກການເປັນທາດແຫ່ງຄວາມເປື້ອຍເນົາ ເຂົ້າສູ່ເສລີພາບອັນເຕັມດ້ວຍສະຫງ່າຮາສີແຫ່ງລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

22 ເພາະວ່າພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າ ສິ່ງຊົງສ້າງທັງໝົດນັ້ນກໍາລັງຄໍ່າຄວນ ແລະທົນທຸກທໍາລະມານໃນຄວາມເຈັບປວດຈົນເຖິງເວລານີ້.

23 ແລະບໍ່ແມ່ນສິ່ງຊົງສ້າງທັງໝົດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຮົາເອງດ້ວຍ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບບັນດາຜົນທໍາອິດຂອງພຣະວິນຍານແມ່ນແຕ່ພວກເຮົາເອງກໍຍັງຄໍ່າຄວນພາຍໃນຕົວເຮົາເອງ ໂດຍຄອຍຖ້າການຊົງຮັບເປັນລູກຄື ການຊົງໄຖ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ.

24 ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມ

ລອດໂດຍຄວາມຫວັງ ແຕ່ຄວາມຫວັງ
ທີ່ເບິ່ງເຫັນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນຄວາມຫວັງແທ້
ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ມະນຸດເບິ່ງເຫັນ ເປັນ
ຫຍັງເຂົ້າຍັງຫວັງຢູ່ໃນສິ່ງນັ້ນ?

25 ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຫວັງໃນສິ່ງທີ່ພວກ
ເຮົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ພວກເຮົາກໍຄອຍຖ້າສິ່ງ
ນັ້ນດ້ວຍຄວາມອິດທິນ.

ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ຊົງອະທິຖານເພື່ອພວກເຮົາ

ແລະພ້ອມກັນກັບພວກເຮົາ

26 ເຊັ່ນດຽວກັນ ພຣະວິນຍານກໍຊົງ
ຊ່ວຍຄວາມອ່ອນແອຕ່າງໆຂອງພວກ
ເຮົາດ້ວຍ ເພາະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກ
ເຮົາຄວນຈະອະທິຖານຂໍສິ່ງໃດຕາມທີ່
ພວກເຮົາຄວນຂໍ ແຕ່ພຣະວິນຍານເອງ
ຊົງຊ່ວຍຂໍເພື່ອພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຄໍາ
ຄວນຕ່າງໆຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເອີຍເປັນຄໍາເວົ້າ
ໄດ້.

27 ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງກວດຄົ້ນໃຈທັງ
ຫລາຍ ກໍຊົງຊາບພຣະດໍາຣິຂອງພຣະ
ວິນຍານ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງອະທິຖານ
ຂໍເພື່ອບັນດາສິດທິຊົນຕາມນ້ຳພຣະໄທ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຊົງເອີ້ນຊົງປະທານຄວາມລອດ

ຊົງໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທໍາ

ຊົງປະທານສະຫງ່າຣາສີ

28 ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ທຸກສິ່ງເຮັດວຽກ
ຮ່ວມກັນເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນດີແກ່ຄົນທັງ
ຫລາຍທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຄື ແກ່ຄົນທັງຫລາຍ

ທີ່ເປັນຜູ້ຮັບການຊົງເອີ້ນຕາມພຣະປະ
ສົງຂອງພຣະອົງ.

29 ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຊາບລ່ວງ
ໜ້າຢູ່ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ລ່ວງ
ໜ້າໃຫ້ເປັນຕາມແບບລັກສະນະຂອງ
ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງດ້ວຍ ເພື່ອພຣະ
ບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກທໍາມກາງ
ພວກພີ່ນ້ອງເປັນຈໍານວນຫລາຍ.

30 ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງ
ໄວ້ລ່ວງໜ້ານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍ ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ເອີ້ນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງນັບວ່າ ຄົນເຫລົ່າ
ນັ້ນຊອບທໍາດ້ວຍ ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງ
ນັບວ່າຊອບທໍາແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງ
ໂຜດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີສະຫງ່າຣາສີ
ແລ້ວດ້ວຍ.

31 ແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດເລື່ອງ
ສິ່ງເຫລົ່ານີ້? ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍພວກ
ເຮົາ ໃຜຈະສາມາດຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາໄດ້?

32 ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ໄດ້ຊົງຫວງພຣະບຸດ
ຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ໄດ້ໂຜດປະທານພຣະ
ບຸດນັ້ນໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາທຸກຄົນ, ພຣະ
ອົງພ້ອມກັບພຣະບຸດນັ້ນຈະບໍ່ຊົງໂຜດ
ປະທານສິ່ງສາລະພັດແກ່ພວກເຮົາໂດຍ
ບໍ່ຄິດຄ່າໄດ້ຢ່າງໃດ?

33 ໃຜຈະພ້ອງສິ່ງໃດໆຕໍ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ? ຄື
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງນັບວ່າ ຊອບທໍາ.

34 ໃຜຈະເປັນຜູ້ລົງໂທດອີກ? ຄືພຣະ

ຄຣິດຜູ້ໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ, ແມ່ນ ແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຊົງຄົນພຣະຊົນແລ້ວຕ່າງ ຫາກ ຜູ້ຊົງຊົງສະຖິດເບື້ອງຂວາພຣະ ຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຊົງອະທິຖານຂໍ ເພື່ອພວກເຮົາດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.

ຜູ້ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມລອດ

ນິຣັນດອນ

35 ໃຜຈະແຍກພວກເຮົາອອກຈາກ ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້? ຈະເປັນ ຄວາມຍາກລຳບາກ ຫລືຄວາມທຸກ ຫລື ການຂົ່ມເຫງ ຫລືຄວາມອິດຢາກ ຫລື ການເປືອຍກາຍ ຫລືການຖືກໄພອັນຕະ ລາຍ ຫລືການຖືກຄົມດາບບໍ່?

36 ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ເພາະ ເຫັນແກ່ພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຖືກ ປະຫານໝົດມື້, ພວກຂ້ານ້ອຍຖືກນັບວ່າ ເປັນເໝືອນແກະສຳລັບການເອົາໄປຂ້າ’.

37 ບໍ່ເລີຍ ໃນສິ່ງທັງຫລາຍເຫລົ່ານີ້ ພວກເຮົາເປັນຫລາຍກວ່າພວກຜູ້ພິຊິດ ໂດຍທາງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງຮັກພວກເຮົາ.

38 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ແມ່ນ ແຕ່ຄວາມຕາຍ ຫລືຊີວິດ ຫລືບັນດາທູດ ສະຫວັນ ຫລືບັນດາຜູ້ປົກຄອງອານາຈັກ ຫລືບັນດາຜູ້ມີອຳນາດ ຫລືສິ່ງທັງຫລາຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ຫລືສິ່ງທັງຫລາຍຊຶ່ງ ຈະມາໃນພາຍໜ້າ.

39 ຫລືຄວາມສູງ ຫລືຄວາມເລິກ ຫລື ສິ່ງອື່ນໃດທີ່ໄດ້ຊົງສ້າງແລ້ວນັ້ນຈະບໍ່ສາ ມາດແຍກພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມຮັກ

ຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້.

ຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງໂປໂລ

ທີ່ມີຕໍ່ຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ

9 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າຄວາມຈິງໃນພຣະ ຄຣິດ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕົວະ ໃຈສຳ ນຶກຜິດ ແລະຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນ ພະຍານຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານ ບໍ່ຮື້ສຸດດ້ວຍ.

2 ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມທຸກໜັກ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າສະ ເໝີ.

3 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຢາກຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເອງຖືກສາບແຊ່ງໃຫ້ຕັດຂາດຈາກພຣະ ຄຣິດ ເພາະເຫັນແກ່ພິນ້ອງຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າຄື ຍາດຕິພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕາມ ເນື້ອໜັງ.

4 ຜູ້ເປັນຄົນອິດສະຣາເອນ ຊຶ່ງການຊົງ ຮັບເປັນລູກເປັນຂອງພວກເຂົາ ທັງ ສະຫງ່າຣາສີ ແລະບັນດາພັນທະສັນຍາ ແລະການປະທານພຣະລາຊະບັນຍັດ ແລະການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະ ສັນຍາຕ່າງໆ.

5 ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດທັງຫລາຍເປັນຂອງ ພວກເຂົາ ແລະຊຶ່ງຕາມເນື້ອໜັງພຣະ ຄຣິດໄດ້ຊົງຖືກຳເນີດມາຈາກພວກເຂົາ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງຢູ່ເໜືອສິ່ງສາລະພັດ, ພຣະ ເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັບການຖວາຍສາທຸການເປັນ ນິດ ເອແມນ.

**ບໍ່ແມ່ນຊາວຍີວຈະຢູ່
ຝ່າຍຈິດວິນຍານທຸກຄົນ**

6 ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເໝືອນກັບວ່າພຣະຄໍາຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຮ້ປະໂຫຍດ, ເພາະວ່າ
ພວກເຂົາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນອິດສະຣາ
ເອນແທ້ ຊຶ່ງເປັນຂອງຄົນອິດສະຣາເອນ.

7 ແລະບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນ
ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ພວກເຂົາ
ທຸກຄົນຈຶ່ງເປັນລູກແທ້ຂອງທ່ານດ້ວຍ
ແຕ່ ‘ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນທາງ
ອີຊາກ’.

8 ຄືວ່າ ພວກເຂົາຊຶ່ງເປັນລູກຕາມເນື້ອ
ໜັງ ຄົນເຫລົ່ານີ້ກໍບໍ່ນັບວ່າເປັນລູກຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແຕ່ລູກແຫ່ງພຣະສັນຍານັ້ນຈຶ່ງ
ຈະນັບວ່າເປັນເຊື້ອສາຍໄດ້.

9 ເພາະນີ້ຄືຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງພຣະສັນຍາວ່າ
‘ເທື່ອນີ້ເຮົາຈະມາ ແລະນາງຊາຮາຈະມີ
ລູກຊາຍ’.

ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກຢາໂຄບ

10 ແລະບໍ່ແມ່ນສິ່ງນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເມື່ອ
ນາງເຮເບກາໄດ້ມີລູກກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງ
ດ້ວຍຄື ອີຊາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກ
ເຮົາ.

11 (ເພາະວ່າເມື່ອລູກເຫລົ່ານັ້ນຍັງບໍ່ເກີດ
ມາ ແລະຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດດີຫລືຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ
ເພື່ອພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຕາມການ
ຊົງເລືອກນັ້ນຈະຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ ບໍ່ແມ່ນ
ຂອງບັນດາການກະທໍາ ແຕ່ຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ຊົງເອີ້ນ).

12 ມີການກ່າວເຊັ່ນນີ້ແກ່ນາງນັ້ນວ່າ
‘ອ້າຍຈະຮັບໃຊ້ນ້ອງ’.

13 ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ເຮົາໄດ້
ຮັກຢາໂຄບ ແຕ່ເຮົາໄດ້ກຽດຊັງເອຊາວ’.

14 ເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງ
ໃດ? ມີຄວາມບໍ່ຊອບທໍາຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ
ບໍ່? ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ
ເລີຍ.

15 ເພາະພຣະອົງກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ ‘ເຮົາ
ປະສົງຈະເມດຕາຜູ້ໃດ ເຮົາກໍຈະເມດຕາ
ຜູ້ນັ້ນ ແລະເຮົາປະສົງຈະກະລຸນາຜູ້ໃດ
ເຮົາກໍຈະກະລຸນາຜູ້ນັ້ນ’.

16 ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
ປະສົງ ຫລືຂອງຜູ້ທີ່ແລ່ນແຂ່ງ ແຕ່ເປັນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສໍາແດງພຣະເມດຕາ.

17 ເພາະພຣະຄໍາພີກ່າວແກ່ຟາໂຣວ່າ
‘ເພາະເຫດນີ້ເອງເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າມີຕໍາ
ແໜ່ງສູງ ເພື່ອເຮົາຈະສໍາແດງລິດທານຸ
ພາບຂອງເຮົາໃນເຈົ້າ ແລະເພື່ອໃຫ້ນາມ
ຂອງເຮົາຖືກປະກາດອອກໄປທົ່ວແຜ່ນ
ດິນໂລກ’.

18 ເຫດສະນັ້ນ ພຣະອົງຊົງປະສົງຈະ
ເມດຕາແກ່ຜູ້ໃດ ພຣະອົງກໍຈະຊົງເມດຕາ
ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ແລະຜູ້ໃດທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ
ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີໃຈແຂງກະ
ດ້າງ.

19 ແລ້ວທ່ານກໍຈະກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ວ່າ: “ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຍັງຊົງຕໍາໜິ?
ເພາະວ່າຜູ້ໃດຈະຕໍ່ຕ້ານນໍ້າພຣະໄທຂອງ

ພຣະອົງໄດ້?”

20 ບໍ່ເລີຍ ແຕ່ໂອ ມະນຸດເອີຍ ແຕ່ທ່ານຄືຜູ້
ໃດທີ່ຈະໂຕ້ຕອບກັບພຣະເຈົ້າໄດ້? ສິ່ງ
ຊຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນແລ້ວນັ້ນຈະກ່າວກັບຜູ້ທີ່
ສ້າງສິ່ງນັ້ນໄດ້ຫລືວ່າ: “ເປັນຫຍັງທ່ານ
ຈຶ່ງສ້າງຂ້າພະເຈົ້າແບບນີ້?”

21 ຊ່າງປັ້ນໝໍ້ບໍ່ມີອຳນາດເໜືອດິນໜຽວ
ບໍ່ຄື ຈາກດິນກ້ອນດຽວກັນທີ່ຈະປັ້ນພາ
ຊະນະອັນໜຶ່ງໃຫ້ມີກຽດ ແລະອີກອັນ
ໜຶ່ງໃຫ້ບໍ່ມີກຽດ?

22 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຊົງປະສົງຈະສໍາແດງ
ພຣະອາຍາຂອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຊົງ
ໃຫ້ລິດເດດຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໄດ້
ຊົງອິດກັນພຣະໄທໄວ້ດິນນານກັບບັນດາ
ພາຊະນະແຫ່ງພຣະອາຍາຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້
ສໍາລັບຄວາມພິນາດ.

23 ແລະເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ຄວາມ
ອຸດົມສົມບູນແຫ່ງສະຫງ່າຣາສີຂອງ
ພຣະອົງ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ບັນດາພາຊະ
ນະແຫ່ງພຣະເມດຕາ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ຈັດຕຽມໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວໃຫ້ເຂົ້າສູ່ສະ
ຫງ່າຣາສີ.

24 ຄືພວກເຮົາເອງ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ເອີ້ນແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນເປັນຂອງພວກຍົວ
ພວກດຽວ ແຕ່ເປັນຂອງພວກຕ່າງຊາດ
ດ້ວຍ?

**ຄົນອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ**

25 ຕາມທີ່ພຣະອົງກ່າວໄວ້ໃນພຣະຄໍາ

ພິໂຣເຊອາເຊັນກັນວ່າ ‘ເຮົາຈະເອີ້ນ
ພວກເຂົາວ່າເປັນຊົນຊາດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງ
ເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເປັນຊົນຊາດຂອງເຮົາ
ແລະຈະເອີ້ນນາງວ່າເປັນທີ່ຮັກ ຊຶ່ງເມື່ອ
ກ່ອນບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮັກ.

26 ແລະຕໍ່ມາໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງໄດ້ຊົງ
ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ: “ພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ
ຊົນຊາດຂອງເຮົາ” ໃນບ່ອນນັ້ນເອງ
ພວກເຂົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ເປັນລູກໆຂອງ
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່’.

27 ທ່ານເອຊາຢາຮ້ອງປະກາດເລື່ອງ
ພວກອິດສະຣາເອນດ້ວຍວ່າ ‘ເຖິງແມ່ນ
ວ່າຈຳນວນຂອງຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ
ຈະເປັນເໝືອນເມັດຊາຍແຫ່ງທະເລ ຄົນ
ທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະລອດ.

28 ເພາະວ່າພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ວຽກນັ້ນ
ສໍາເລັດ ແລະຈະໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍໄວໃນ
ຄວາມຊອບທໍາ ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ວຽກນັ້ນສໍາເລັດໂດຍໄວ
ເທິງໂລກນີ້’.

29 ແລະຕາມທີ່ທ່ານເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້
ເມື່ອກ່ອນວ່າ ‘ນອກຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າອົງຊົງລິດອຳນາດໄດ້ຊົງເຫລືອເຊື້ອ
ສາຍໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາແດ່ແລ້ວ ພວກເຮົາ
ກໍຈະໄດ້ເປັນເໝືອນເມືອງໂສໂດມ ແລະ
ຈະເປັນເໝືອນເມືອງໂກໂມຣາ’.

30 ເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງ
ໃດ? ຄືວ່າພວກຕ່າງຊາດທີ່ບໍ່ໄດ້ຕິດ
ຕາມຄວາມຊອບທໍາ ກໍໄດ້ເຖິງຄວາມ

ຊອບທໍາແລ້ວຄື ຄວາມຊອບທໍາຊຶ່ງເປັນ ຂອງຄວາມເຊື່ອ.

31 ແຕ່ພວກອິດສະຣາເອນ ທີ່ໄດ້ຕິດ ຕາມພຣະລາຊະບັນຍັດແຫ່ງຄວາມ ຊອບທໍາ ກໍບໍ່ໄດ້ເຖິງພຣະລາຊະບັນຍັດ ແຫ່ງຄວາມຊອບທໍານັ້ນ.

32 ເພາະເຫດໃດ? ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທໍານັ້ນໂດຍ ຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ເໝືອນສະແຫວງຫາ ຄວາມຊອບທໍານັ້ນໂດຍບັນດາການກະ ທໍາແຫ່ງພຣະລາຊະບັນຍັດ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສະດຸດກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ ສະດຸດນັ້ນ.

33 ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ເບິ່ງແມ້ ເຮົາໄດ້ວາງຫີນສະດຸດກ້ອນໜຶ່ງ ແລະ ກ້ອນຫີນແຫ່ງການຂັດເຄື່ອງໃຈໄວ້ໃນຊີ ໂອນ ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະ ອົງນັ້ນຈະບໍ່ອັບອາຍ’.

**ຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ
ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຊອບທໍາ**

10 ພື້ນອງທັງຫລາຍ ຄວາມປາ ຖະໜາແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າ ແລະຄໍາອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຄົນອິດສະຣາເອນນັ້ນຄື ຂໍໃຫ້ພວກ ເຂົາລອດ.

2 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານໃຫ້ ພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາມີຄວາມກະຕືລື ລົ້ນໃນເລື່ອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຕາມ ຄວາມຮູ້.

3 ເພາະວ່າພວກເຂົາຂາດຄວາມຮູ້ກ່ຽວ ກັບຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໂດຍທີ່ພະຍາຍາມຈະຕັ້ງຄວາມຊອບທໍາ ຂອງຕົນເອງ ຈຶ່ງບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເຂົາເອງ ຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງຄວາມຊອບທໍາຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

4 ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຊົງເປັນຈຸດຈົບ ຂອງພຣະລາຊະບັນຍັດ ສໍາລັບຄວາມ ຊອບທໍາແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ.

5 ເພາະວ່າໂມເຊໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງ ຄວາມຊອບທໍາຊຶ່ງມາໂດຍພຣະລາຊະ ບັນຍັດວ່າ ‘ມະນຸດຄົນໃດທີ່ເຮັດສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນຈະດໍາລົງຊີວິດໂດຍການກະ ທໍາເຫລົ່ານັ້ນ’.

ຄວາມລອດອັນບໍ່ຄິດຄ່າ

ສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ

6 ແຕ່ຄວາມຊອບທໍາຊຶ່ງມາໂດຍຄວາມ ເຊື່ອນັ້ນ ກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ: “ຢາເວົ້າໃນໃຈ ຂອງເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນໄປເທິງສະ ຫວັນ?” (ຄືເພື່ອຈະນໍາພຣະຄຣິດລົງມາ ຈາກເບື້ອງເທິງ).

7 ຫລື “ຜູ້ໃດຈະລົງໄປສູ່ບ່ອນເລິກ?” (ຄື ເພື່ອຈະນໍາພຣະຄຣິດຂຶ້ນມາຈາກຄວາມ ຕາຍອີກ).

8 ແຕ່ຄວາມຊອບທໍານັ້ນກ່າວວ່າຢ່າງ ໃດ? “ຖ້ອຍຄໍານັ້ນຢູ່ໃກ້ທ່ານຄື ຢູ່ໃນ ປາກຂອງທ່ານ ແລະຢູ່ໃນໃຈຂອງທ່ານ” ຄື ຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງພວກເຮົາ ປະກາດຢູ່ນັ້ນ.

9 ຄືວ່າ ຖ້າທ່ານຈະຍອມຮັບພຣະເຢຊູ ເຈົ້າດ້ວຍປາກຂອງທ່ານ ແລະຈະເຊື່ອ ໃນໃຈຂອງທ່ານວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນ ດານໃຫ້ພຣະອົງເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມ ຕາຍ ທ່ານຈະລອດ.

10 ເພາະວ່າດ້ວຍໃຈມະນຸດເຊື່ອ ຈຶ່ງນຳ ໄປສູ່ຄວາມຊອບທຳ ແລະການຍອມຮັບ ດ້ວຍປາກ ຈຶ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມລອດ.

11 ເພາະພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ ‘ຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງນັ້ນຈະບໍ່ອັບອາຍ’.

12 ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ລະຫວ່າງພວກຍິວ ແລະພວກກຣີກ, ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວກັນ ຊຶ່ງຊົງຢູ່ເໜືອທຸກຄົນ ຊົງໄຜດຢ່າງບໍລິ ບູນແກ່ທຸກຄົນທີ່ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງ.

13 ເພາະວ່າ ‘ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຮ້ອງ ອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍຈະລອດ’.

ຄວາມສຳຄັນຂອງ ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ

14 ແລ້ວພວກເຂົາຈະຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງ ໃນຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດ? ແລະພວກເຂົາຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນໄດ້ຢ່າງໃດ? ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນໂດຍປາສະ ຈາກຜູ້ປະກາດໄດ້ຢ່າງໃດ?

15 ແລະພວກເຂົາຈະປະກາດໄດ້ຢ່າງ ໃດນອກຈາກວ່າພວກເຂົາຖືກສົ່ງອອກ ໄປ? ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ຕີນ

ຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ປະກາດຂ່າວປະ ເສີດແຫ່ງສັນຕິສຸກ ແລະນຳຂ່າວປະເສີດ ແຫ່ງສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ດີມາກຳງາມເທົ່າໃດ!’

16 ແຕ່ພວກເຂົາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ ຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເພາະທ່ານເອຊາຢາ ກ່າວວ່າ ‘ພຣະອົງເຈົ້າ ໃຜແດ່ໄດ້ເຊື່ອສິ່ງ ທີ່ໄດ້ຍິນຈາກພວກເຮົາ?’

17 ສະນັ້ນ ຄວາມເຊື່ອຈຶ່ງມາໂດຍການ ໄດ້ຍິນ ແລະການໄດ້ຍິນກໍມາໂດຍພຣະ ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ພວກເຂົາບໍ່ ໄດ້ຍິນບໍ?” ແມ່ນແລ້ວ ຢ່າງແທ້ຈິງ ‘ສຽງຂອງພວກເຂົາອອກໄປທົ່ວແຜ່ນ ດິນໂລກ ແລະບັນດາຖ້ອຍຄຳຂອງພວກ ເຂົາໄປເຖິງທີ່ສຸດປາຍໂລກ’.

19 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ຄົນອິດ ສະຣາເອນບໍ່ຮູ້ບໍ?” ຕອນທຳອິດໂມເຊ ກ່າວວ່າ ‘ເຮົາຈະກວນພວກເຈົ້າໃຫ້ອິດ ສາໂດຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດ ໃດໜຶ່ງ ແລະໂດຍປະຊາຊາດທີ່ໂງ່ຈ້າ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າໂມໂຫ’.

20 ແຕ່ທ່ານເອຊາຢາກ້າຫານຫລາຍ ແລະກ່າວວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ຖືກພົບໂດຍຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາເຮົາ, ເຮົາ ໄດ້ປາກົດແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ ຖາມຫາເຮົາ’.

21 ແຕ່ແກ່ຄົນອິດສະຣາເອນ ທ່ານກ່າວ ວ່າ ‘ຕະຫລອດວັນເຮົາໄດ້ຍິນມີທັງສອງ ຂອງເຮົາອອກຕໍ່ຊົນຊາດໜຶ່ງຊຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຟັງ

ແລະມັກກະບົດ’.

ຄົນອິດສະຣາເອນທີ່ເຫລືອຢູ່

ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ

11 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ພຣະເຈົ້າຊົງປະຖົມຊົນຊາດຂອງພຣະອົງແລ້ວບໍ່?” ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍເປັນຄົນອິດສະຣາເອນ ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ເປັນເຜົ່າເປັນຢາມິນ.

2 ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງປະຖົມຊົນຊາດຂອງພຣະອົງນັ້ນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຊາບລ່ວງໜ້າແລ້ວ, ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ພຣະຄໍາພີກ່າວຢ່າງໃດເລື່ອງທ່ານເອລີຢາ? ຄືທ່ານທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍກ່າວໂທດພວກອິດສະຣາເອນວ່າ:

3 ‘ພຣະອົງເຈົ້າ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ທໍານາຍຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຂຸດທໍາລາຍແທ່ນບຸຊາຕ່າງໆຂອງພຣະອົງລົງ ແລະຂ້ານ້ອຍເຫລືອຢູ່ແຕ່ຄົນດຽວ ແລະພວກເຂົາສະແຫວງຫາຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍ’.

4 ແຕ່ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວຢ່າງໃດແກ່ທ່ານ? ‘ເຮົາໄດ້ສະຫງວນເຈັດພັນຄົນໄວ້ສໍາລັບເຮົາ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ຮູບພະບາອານ’.

5 ແລ້ວບັດນີ້ກໍຍັງມີພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ເຊັ່ນກັນຕາມການຊົງເລືອກໄວ້ແຫ່ງພຣະຄຸນ.

6 ແລະຖ້າເປັນໂດຍພຣະຄຸນ ການຊົງ

ເລືອກໄວ້ນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນໂດຍບັນດາການກະທໍາ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພຣະຄຸນກໍບໍ່ແມ່ນພຣະຄຸນອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຖ້າການຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນເປັນໂດຍບັນດາການກະທໍາແລ້ວ ມັນກໍບໍ່ແມ່ນໂດຍພຣະຄຸນອີກຕໍ່ໄປ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນການກະທໍາກໍບໍ່ແມ່ນການກະທໍາອີກຕໍ່ໄປ.

ຂ່າວປະເສີດໄດ້ປະກາດ

ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ

7 ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດ? ຄົນອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເຂົາສະແຫວງຫາ ແຕ່ການຊົງເລືອກໄວ້ກໍໄດ້ຮັບສິ່ງນັ້ນ ແລະຄົນທີ່ເຫລືອນັ້ນກໍຖືກເຮັດໃຫ້ຕາບອດ.

8 (ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານວິນຍານແຫ່ງການນອນຫລັບແກ່ພວກເຂົາ, ຕາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະຫູ ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຍິນ’) ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

9 ແລະດາວິດກ່າວວ່າ ‘ຂໍໃຫ້ໂຕຂອງພວກເຂົາກາຍເປັນບ່ວງແຮ້ວ ແລະກັບດັກ ແລະເປັນຫິນສະດຸດ ແລະເປັນການຕອບສະໜອງແກ່ພວກເຂົາ.

10 ຂໍໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາມືດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະໃຫ້ຫລັງຂອງພວກເຂົາຖືກກົງຕະຫລອດໄປ’.

11 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ: “ພວກເຂົາໄດ້ສະດຸດເພື່ອພວກເຂົາຈະລີ້ມບໍ່?” ຂໍພຣະເຈົ້າຢ່າຍອມໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ

ແຕ່ກົງກັນຂ້າມໂດຍການລົ້ມຂອງພວກເຂົາ ຄວາມລອດຈິ່ງໄດ້ມາເຖິງພວກຕ່າງຊາດ ເພື່ອຈະກວນພວກເຂົາໃຫ້ອິດສາ.

12 ບັດນີ້ ຖ້າການລົ້ມຂອງພວກເຂົານໍາໄປສູ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງທັງໂລກ ແລະຖ້າການພ່າຍແພ້ຂອງພວກເຂົານໍາໄປສູ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ຄວາມສົມບູນຂອງພວກເຂົາຈະຍິ່ງຫລາຍກວ່າເດີມເທົ່າໃດ?

ຄົນຕ່າງຊາດ

ຄວນຈະຮັບຟັງຄໍາເຕືອນນັ້ນ

13 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ພວກທ່ານພວກຕ່າງຊາດ ເພາະເຫດຂ້າພະເຈົ້າເປັນອັກຄະສາວົກຂອງພວກຕ່າງຊາດ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍົກຍ້ອງໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ຄົນອິດສະຣາເອນ

ຈະໄດ້ກັບຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າອີກ

14 ຖ້າໂດຍວິທີໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າອາດກະຕຸ້ນພວກເຂົາຊຶ່ງເປັນເນື້ອໜັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮຽນແບບ ແລະອາດຊ່ວຍບາງຄົນໃນພວກເຂົາໃຫ້ລອດ.

15 ເພາະວ່າຖ້າການປະຖິ້ມພວກເຂົາເປັນເຫດໃຫ້ມີການກັບຄືນດີກັນຂອງໂລກ, ການຊົງຮັບພວກເຂົາກັບມາກໍຈະເປັນແນວໃດ ນອກຈາກເປັນການຟື້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ?

16 ເພາະວ່າຖ້າໝາກຜົນທໍາອິດບໍ່ຮິສຸດທັງກ້ອນກໍບໍ່ຮິສຸດດ້ວຍ ແລະຖ້າຮາກບໍ່ຮິສຸດ ກິ່ງທັງຫລາຍກໍບໍ່ຮິສຸດດ້ວຍ.

17 ແຕ່ຖ້າກິ່ງບາງກິ່ງຖືກຫັກອອກແລ້ວ ແລະຕົວທ່ານທີ່ເປັນຕົ້ນໝາກກອກປ່າຖືກຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າໄປທ່າມກາງກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະພ້ອມກັບກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າສ່ວນຂອງຮາກ ແລະຄວາມອ້ອມພີຂອງຕົ້ນໝາກກອກນັ້ນ.

18 ຢ່າອວດດີຕໍ່ກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ຖ້າທ່ານອວດດີ ທ່ານບໍ່ໄດ້ລ້ຽງຮາກນັ້ນ ແຕ່ຮາກຕ່າງຫາກລ້ຽງທ່ານ.

19 ແລ້ວທ່ານກໍຈະກ່າວວ່າ: “ກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຫັກອອກແລ້ວກໍເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າໄປ”.

20 ຖືກແລ້ວ ເພາະເຫດຄວາມບໍ່ເຊື່ອກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກຫັກອອກ ແລະທ່ານກໍຢູ່ໄດ້ໂດຍຄວາມເຊື່ອ ຢ່າຫົວສູງໄປເລີຍ ແຕ່ຈຶ່ງຢ່າເກງ.

21 ເພາະວ່າຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງງົດໂທດກິ່ງຕາມທໍາມະຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ຈິ່ງລະວັງໃຫ້ດີຢ້ານວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງງົດໂທດທ່ານເໝືອນກັນ.

22 ເຫດສະນັ້ນ ຈິ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມດີ ແລະຄວາມເຂັ້ມງວດຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຫລົງຜິດໄປກໍຊົງເຂັ້ມງວດ ແຕ່ສໍາລັບທ່ານກໍຊົງມີຄວາມດີ ຖ້າທ່ານຈະດໍາລົງຢູ່ໃນຄວາມດີຂອງພຣະອົງນັ້ນຕໍ່ໄປ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານກໍຈະຖືກຕັດອອກດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.

23 ແລະພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ດໍາລົງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອສືບໄປ ກໍ

ຈະຖືກຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າໄປ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ
ລົດທີ່ຈະຕໍ່ກິ່ງພວກເຂົາເຂົ້າອີກໄດ້.

24 ເພາະວ່າຖ້າທ່ານຖືກຫັກອອກຈາກ
ຕົ້ນໝາກກອກປ່າ ຊຶ່ງເປັນຕົ້ນໄມ້ປ່າ
ຕາມທໍາມະຊາດ ແລະຖືກຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າກັບ
ຕົ້ນໝາກກອກພັນດີ ຊຶ່ງຜິດທໍາມະຊາດ
ຢູ່ແລ້ວ ການທີ່ຈະເອົາກິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງ
ເປັນກິ່ງຕາມທໍາມະຊາດມາຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າກັບ
ຕົ້ນໝາກກອກຂອງມັນເອງ ກໍຈະຍິ່ງໄປ
ກວ່ານັ້ນເທົ່າໃດ?

25 ເພາະວ່າພິນ້ອງທັງຫລາຍ ຂ້າພະ
ເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກທ່ານຂາດຄວາມຮູ້
ກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມເລິກລັບນີ້ ຢ້ານວ່າ
ພວກທ່ານຈະອວດຮູ້ໃນຄວາມຄິດທັງ
ຫລາຍຂອງຕົວເອງ ທີ່ຄວາມມິດບອດໄດ້
ເກີດຂຶ້ນກັບບາງຄົນໃນພວກອິດສະຣາ
ເອນ ຈົນກວ່າຄວາມສົມບູນຂອງພວກ
ຕ່າງຊາດຈະເຂົ້າມາ.

26 ແລະດັ່ງນັ້ນ ຄົນອິດສະຣາເອນທຸກ
ຄົນກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ຕາມທີ່ມີ
ຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ
ພື້ນຈະສະເດັດອອກມາຈາກເມືອງຊີ
ໂອນ ແລະຈະຊົງຫັນຄວາມອະທໍາໄປ
ຈາກຢາໂຄບ.

27 ເພາະວ່ານີ້ເປັນພັນທະສັນຍາຂອງ
ເຮົາກັບພວກເຂົາ ເມື່ອເຮົາຈະເອົາບາບ
ທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາໄປເສຍ’.

28 ກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ພວກເຂົາ
ກໍເປັນບັນດາສັດຕູເພາະເຫັນແກ່ພວກ

ທ່ານ ແຕ່ກ່ຽວກັບການຊົງເລືອກໄວ້
ພວກເຂົາກໍເປັນທີ່ຮັກເພາະເຫັນແກ່
ພວກບັນພະບຸລຸດ.

29 ເພາະວ່າບັນດາຂອງປະທານ ແລະ
ການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ກໍປາສະ
ຈາກການປ່ຽນພຣະໄທ.

30 ເພາະວ່າພວກທ່ານໃນສະໄໝກ່ອນ
ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບ
ຄວາມເມດຕາໂດຍທາງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ
ຂອງພວກເຂົາສັນໃດ.

31 ບັດນີ້ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອເຊັ່ນກັນ
ເພື່ອວ່າໂດຍທາງຄວາມເມດຕາຂອງ
ພວກທ່ານ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມ
ເມດຕາດ້ວຍສັນນັ້ນ.

32 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງນັບວ່າພວກເຂົາ
ທຸກຄົນຢູ່ໃນຖານະທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ເພື່ອພຣະ
ອົງຈະໄດ້ຊົງພຣະເມດຕາແກ່ພວກເຂົາ
ທຸກຄົນ.

33 ໂອ ຄວາມເລິກລ້ຳແຫ່ງຄວາມອຸດົມ
ສົມບູນຂອງທັງພຣະປັນຍາ ແລະຄວາມ
ຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຫລາຍເທົ່າໃດ! ຄໍາ
ຕັດສິນຂອງພຣະອົງນັ້ນເຫລືອທີ່ຈະຢັ່ງ
ຮູ້ໄດ້ ແລະທາງທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງກໍ
ເຫລືອທີ່ຈະສືບຫາໄດ້.

34 ເພາະວ່າ ‘ຜູ້ໃດແດ່ຮູ້ຈັກພຣະໄທ
ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຫລືຜູ້ໃດແດ່
ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງພຣະອົງ?’

35 ຫລືຜູ້ໃດແດ່ໄດ້ຖວາຍສິ່ງໃດໜຶ່ງ
ແກ່ພຣະອົງກ່ອນ ແລະຈະຊົງຕອບ

ແທນສິ່ງນັ້ນແກ່ເຂົາອີກ?’

36 ເພາະວ່າສິ່ງສາລະພັດເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະໂດຍທາງພຣະອົງ ແລະເພື່ອພຣະອົງ, ຂໍສະຫງ່າຮາສີຈິ່ງມີແດ່ພຣະອົງສືບໄປເປັນນິດ ເອແມນ.

**ຮ່າງກາຍຂອງຄຣິສຕຽນ
ເປັນເຄື່ອງບຸຊາທີ່ມີຊີວິດ**

12 ເຫດສະນັ້ນ ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍ ໂດຍບັນດາຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອ້ອນວອນພວກທ່ານໃຫ້ພວກທ່ານຖວາຍຮ່າງກາຍຂອງພວກທ່ານ ເປັນເຄື່ອງບຸຊາທີ່ມີຊີວິດອັນບໍ່ຮີສຸດ ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທແດ່ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນການຮັບໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມຂອງພວກທ່ານ.

2 ແລະຢ່າເຮັດເໝືອນກັບຊາວໂລກນີ້ແຕ່ພວກທ່ານຈຶ່ງຖືກປ່ຽນແປງໂດຍການຟື້ນຟູໃໝ່ແຫ່ງຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ພິສູດວ່າອັນໃດເປັນນໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ດີ ແລະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ແລະສົມບູນແບບນັ້ນ.

ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນເປັນ

ອະໄວຍະວະຂອງຮ່າງກາຍດຽວກັນ

3 ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວ ໂດຍພຣະຄຸນຊຶ່ງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກທ່ານວ່າ ຢ່າຄິດຖືຕົວເກີນກວ່າທີ່ຕົນຄວນຈະຄິດນັ້ນ ແຕ່ຈຶ່ງຄິດໃຫ້ຖ່ອມສຸຂຸມ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້

ໄຜດປະທານແກ່ມະນຸດທຸກຄົນຕາມຂະໜາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

4 ເພາະວ່າພວກເຮົາມີອະໄວຍະວະຫລາຍຢ່າງໃນຮ່າງກາຍດຽວ ແລະອະໄວຍະວະທັງໝົດບໍ່ໄດ້ມີໜ້າທີ່ເໝືອນກັນສັນໃດ.

5 ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຫລາຍຄົນ ຍັງເປັນກາຍດຽວກັນໃນພຣະຄຣິດ ແລະທຸກຄົນເປັນອະໄວຍະວະຕ່າງໆຂອງກັນ ແລະກັນສັນນັ້ນ.

6 ເມື່ອມີບັນດາຂອງປະທານທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕາມພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ຖ້າເປັນການທໍານາຍກໍຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາທໍານາຍຕາມສັດສ່ວນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

7 ຫລືການຮັບໃຊ້ກໍຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາ ຫລືຜູ້ທີ່ສັ່ງສອນກໍຈຶ່ງສັ່ງສອນ.

8 ຫລືຜູ້ທີ່ເຕືອນສະຕິກໍຈຶ່ງເຕືອນສະຕິ, ຜູ້ທີ່ໃຫ້ກໍຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາເຮັດສິ່ງນັ້ນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ, ຜູ້ທີ່ປົກຄອງກໍຈຶ່ງເຮັດດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນໝັ່ນພຽນ, ຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມເມດຕາກໍຈຶ່ງເຮັດດ້ວຍຄວາມເບີກບານໃຈ.

ຄຣິສຕຽນມີຄວາມຮັກ

ແລະສາມັກຄີທໍາຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ

9 ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມຮັກເປັນໂດຍປາສະຈາກມານຍາ, ຈຶ່ງກຽດຊຶ່ງສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຈຶ່ງຢຶດໝັ່ນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ດີ.

10 ຈົ່ງຮັກກັນ ແລະກັນດ້ວຍຄວາມຮັກ ແບບອ້າຍນ້ອງ, ໃນການໃຫ້ກຽດຈົ່ງສະ ແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ກັນ ແລະກັນ.

11 ຢ່າຂີ້ຕ້ານໃນວຽກງານ, ຈົ່ງກະຕືລືລົ້ນ ໃນຈິດວິນຍານ, ຈົ່ງຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ.

12 ຈົ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມຫວັງ, ຈົ່ງອິດ ທິນໃນຄວາມຍາກລຳບາກ, ຈົ່ງຂະຫຍັນ ໜັ້ນພຽນຕໍ່ໄປໃນການອະທິຖານ.

13 ຈົ່ງແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງພວກສິດທິຊົນ, ຈົ່ງມີນ້ຳໃຈອັດທະ ຍາໄສໄມຕີ.

14 ຈົ່ງອວຍພອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງຂົ່ມ ເຫງພວກທ່ານ ຈົ່ງອວຍພອນ ແລະຢ່າ ປ້ອຍດ່າເລີຍ.

15 ຈົ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີກັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ ຊື່ນຊົມຍິນດີ, ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ກັບຄົນທັງ ຫລາຍທີ່ຮ້ອງໄຫ້.

16 ຈົ່ງເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຕໍ່ກັນ ແລະກັນ, ຢ່າຝ່ຽງ ແຕ່ຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງ ສູ່ຄົນທີ່ມີຖານະຕໍ່າຕ້ອຍ, ຢ່າຖືວ່າຕົວ ສະຫລາດໃນບັນດາຄວາມຄິດຂອງພວກ ທ່ານເອງ.

ວິທີປະຕິບັດຕໍ່ຄົນພາຍນອກ

17 ຢ່າເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕອບແທນ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແກ່ຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດເລີຍ ‘ແຕ່ ຈົ່ງມຸ້ງກະທຳສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຊື່ສັດໃນ ສາຍຕາຂອງຄົນທັງປວງ’.

18 ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຫລາຍເທົ່າໃດທີ່ຢູ່ໃນ

ພວກທ່ານ ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບ ທຸກຄົນ.

19 ພວກທີ່ຮັກຢ່າງຍິ່ງ ຢ່າແກ້ແຄ້ນໃຫ້ ຕົວພວກທ່ານເອງ ແຕ່ຈົ່ງເປີດທາງໃຫ້ ແກ່ຄວາມໂກດຮ້າຍດີກວ່າ ເພາະມີຂຽນ ໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງເຮົາ ເຮົາຈະ ຕອບສະໜອງ”.

20 ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າສັດຕູຂອງທ່ານຫົວ ຈົ່ງໃຫ້ອາຫານແກ່ເຂົາ, ຖ້າເຂົາກະຫາຍ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາດື່ມ ເພາະວ່າໂດຍການເຮັດ ຢ່າງນັ້ນທ່ານຈະສຸມຖ່ານໄຟໄວ້ເທິງຫົວ ຂອງເຂົາ’.

21 ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຊະນະ ແຕ່ຈົ່ງ ເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍຄວາມດີ.

ຄຣິສຕຽນຈົ່ງຍອມ

ຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງຂອງຜູ້ມີອຳນາດ

13 ຈົ່ງໃຫ້ທຸກຄົນຍອມຢູ່ໃຕ້ ບັງຄັບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ມີອຳ ນາດສູງກວ່າ ເພາະວ່າບໍ່ມີອຳນາດໃດ ເລີຍນອກຈາກທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

2 ເຫດສະນັ້ນ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕໍ່ຕ້ານອຳ ນາດນັ້ນກໍຕໍ່ຕ້ານບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕໍ່ຕ້ານຈະໄດ້ຮັບ ການລົງໂທດມາສູ່ຕົນເອງ.

3 ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ປົກຄອງນັ້ນບໍ່ໜ້າ ຍ້ານຕໍ່ການງານທີ່ດີທັງຫລາຍ, ແຕ່ຕໍ່

ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລ້ວທ່ານບໍ່ປະສົງທີ່ຈະ ຢ້ານອໍານານນັ້ນບໍ່? ຈົ່ງກະທຳສິ່ງທີ່ດີ ແລະທ່ານຈະໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນ ຈາກຜູ້ມີອໍານານນັ້ນ.

4 ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ທ່ານສໍາລັບຄວາມດີ ແຕ່ຖ້າທ່ານເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ ກໍຈົ່ງ ຢ້ານເຖິດ ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖື ດາບໄວ້ຢ່າງເປົ່າປະໂຫຍດ ເພາະທ່ານ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນຜູ້ແກ້ ແຄ້ນເພື່ອລົງໂທດແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມ ຊົ່ວຮ້າຍ.

5 ເຫດສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ ບັງຄັບບັນຊາ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເພາະລົງໂທດ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ໃຈສໍານິກຜິດ ແລະຊອບດ້ວຍ.

6 ເພາະວ່າດ້ວຍເຫດນີ້ເອງ ພວກທ່ານ ຈົ່ງຈ່າຍສ່ວຍສາອາກອນດ້ວຍ ເພາະວ່າ ບັນດາຜູ້ມີອໍານານນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຄອຍຮັບໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນ ສິ່ງນີ້ເອງ.

7 ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມທີ່ ພວກເຂົາສົມຄວນໄດ້ຮັບ, ສ່ວຍສາອາ ກອນຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບ ສ່ວຍສາອາກອນ, ພາສີຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ ສົມຄວນໄດ້ຮັບພາສີ, ຄວາມຢ່າເກງຈົ່ງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຢ່າ ເກງ, ກຽດຕິຍົດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົມຄວນ ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ.

"ເຮົາຈະຮັກເພື່ອນບ້ານ ເໝືອນຮັກຕົວເອງ" ໄດ້ຢ່າງໃດ

8 ຢ່າເປັນໜີ້ສິ່ງໃດໆແກ່ມະນຸດຄົນໃດ ເລີຍ ນອກຈາກທີ່ຈະຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຮັກຄົນອື່ນກໍເຮັດໃຫ້ພຣະ ລາຊະບັນຍັດສໍາເລັດແລ້ວ.

9 ເພາະຄໍາກ່າວນີ້ 'ເຈົ້າຢ່າຫລິ້ນຊື່, ເຈົ້າ ຢ່າຂ້າຄົນ, ເຈົ້າຢ່າລັກ, ເຈົ້າຢ່າເປັນພະ ຍານເທັດ, ເຈົ້າຢ່າໂລບ' ແລະຖ້າມີພຣະ ບັນຍັດອື່ນໃດມັນກໍຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງໜ້າ ໃນຖ້ອຍຄໍານີ້ຄື 'ເຈົ້າຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານ ເໝືອນຮັກຕົນເອງ'.

10 ຄວາມຮັກບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນເລີຍ ເຫດສະນັ້ນ ຄວາມຮັກຈົ່ງເປັນການເຮັດໃຫ້ພຣະ ລາຊະບັນຍັດສໍາເລັດແລ້ວ.

11 ແລະນີ້ແຫລະ ໂດຍຮູ້ການສະໄໝວ່າ ບັດນີ້ ເປັນເວລາທີ່ຄວນຈະຕົ້ນຈາກການ ຫລັບແລ້ວ ເພາະວ່າບັດນີ້ຄວາມລອດ ຂອງພວກເຮົາກໍໃກ້ກວ່າເມື່ອພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບເຊື້ອນັ້ນ.

12 ກາງຄືນລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ ກາງ ເວັນກໍມາໃກ້ແລ້ວ ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ ພວກເຮົາປະຖິ້ມວຽກງານຕ່າງໆແຫ່ງ ຄວາມມືດ ແລະຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາໃສ່ ເຄື່ອງອາວຸດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ.

13 ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາດໍາເນີນຢ່າງຊື່ສັດ ເໝືອນຢ່າງໃນເວລາກາງເວັນ ບໍ່ແມ່ນໃນ ການສະໜຸກສະໜານເຮຣາ ແລະການ

ມືນເມົາ, ບໍ່ແມ່ນໃນການລາມົກ ແລະ ການຫຍາບຄາຍ, ບໍ່ແມ່ນໃນການຜິດ ຖຽງ ແລະການອິດສາກັນ.

14 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງປະດັບຕົວ ດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະຢ່າຈັດ ຕຽມອັນໃດໄວ້ສໍາລັບເນື້ອໜັງ ເພື່ອສະ ໜອງບັນດາລາຄະຕັນຫາຂອງເນື້ອໜັງ ນັ້ນ.

ຄວາມຮັກຂອງຄຣິສຕຽນຕ້ອງ ຍອມທົນຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີທຳນຽມຕ່າງກັນ

14 ຄົນທີ່ອ່ອນແອໃນຄວາມ ເຊື່ອນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງຮັບໄວ້ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອການໂຕ້ຖຽງຕ່າງໆທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍຂໍ້ສົງໄສ.

2 ເພາະວ່າຄົນໜຶ່ງເຊື່ອວ່າຕົນສາມາດ ກິນທຸກຢ່າງໄດ້ ແຕ່ອີກຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ອ່ອນ ແອກໍກິນແຕ່ຜັກຕ່າງໆ.

3 ຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ກິນນັ້ນດູໝິ່ນຄົນທີ່ບໍ່ກິນ ແລະຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ກິນຕັດສິນຄົນທີ່ກິນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຜດຮັບເຂົາໄວ້ ແລ້ວ.

4 ທ່ານແມ່ນໃຜທີ່ຕັດສິນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ ຄົນອື່ນ? ຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນນັ້ນຈະຢືນຢູ່ຫລື ຈະຫລົ້ມຈົມກໍແລ້ວແຕ່ນາຍຂອງເຂົາ, ແມ່ນແລ້ວ ເຂົາຈະຖືກຄ້າຊື້ຂຶ້ນ ເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງລິດສາມາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາ ຢືນຢູ່ໄດ້.

5 ຄົນໜຶ່ງຖືວ່າວັນໜຶ່ງດີກວ່າອີກວັນໜຶ່ງ, ອີກຄົນໜຶ່ງຖືວ່າທຸກວັນເໝືອນກັນ, ຈຶ່ງ

ໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງເຕັມທີ່ ໃນຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເຖິດ.

6 ຜູ້ທີ່ຖືວັນກໍຖືເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຖືວັນກໍບໍ່ ຖືເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ກິນກໍກິນເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຂົາຂອບຄຸນ ພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ກິນກໍບໍ່ກິນເພື່ອ ຖວາຍກຽດແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ.

7 ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາມີຊີ ວິດຢູ່ເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ ໃດຕາຍເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ.

8 ເພາະວ່າບໍ່ວ່າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ ພວກ ເຮົາກໍມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ວ່າພວກເຮົາຕາຍ ພວກເຮົາກໍຕາຍ ເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຫດສະນັ້ນ ບໍ່ ວ່າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຫລືຕາຍໄປກໍຕາມ ພວກເຮົາກໍເປັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

9 ເພາະເຫດນີ້ເອງພຣະຄຣິດຈຶ່ງທັງໄດ້ ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະໄດ້ຊົງເປັນຂຶ້ນມາ ແລະໄດ້ຊົງກັບຄືນພຣະຊົນອີກ ເພື່ອ ພຣະອົງຈະຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງທັງຄົນຕາຍ ແລະຄົນເປັນ.

10 ແຕ່ເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງຕັດສິນພິນ້ອງ ຂອງທ່ານ? ຫລືເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງດູໝິ່ນພິ ນ້ອງຂອງທ່ານ? ເພາະວ່າພວກເຮົາທຸກ ຄົນຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງ ພຣະຄຣິດ.

11 ເພາະມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ”
“ຫົວເຂົ້າທຸກຫົວເຂົ້າຈະຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ເຮົາ
ແລະລິ້ນທຸກລິ້ນຈະສາລະພາບຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າ”.

12 ດັ່ງນັ້ນ ທຸກຄົນໃນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະ
ທຸນເລື່ອງລາວຂອງຕົວເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຮັກ

ຄຣິສຕຽນຈຶ່ງຍອມຊະນະຕົນເອງ

13 ເຫດສະນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາກ່າວ
ໂທດກັນ ແລະກັນອີກຕໍ່ໄປເລີຍ ແຕ່ຈຶ່ງ
ຕັດສິນໃຈເສຍດີກວ່າວ່າ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດ
ວາງຫົນສະດຸດ ຫລືໂອກາດທີ່ຈະລົ້ມລົງ
ໄວ້ຂວາງທາງພິນ້ອງຂອງຕົນ.

14 ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ແລະເຊື່ອໝັ້ນໂດຍອົງ
ພຣະເຢຊູເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດໆທີ່ເປັນມົນ
ທົນໃນຕົວມັນເອງເລີຍ ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຖື
ວ່າສິ່ງໃດເປັນມົນທົນ ມັນກໍເປັນມົນ
ທົນແກ່ເຂົາ.

15 ແຕ່ຖ້າພິນ້ອງຂອງທ່ານ ໂສກເສົ້າ
ດ້ວຍອາຫານຂອງທ່ານ ບັດນີ້ທ່ານກໍບໍ່ໄດ້
ດໍາເນີນໃນຄວາມຮັກ ຢ່າທໍາລາຍຄົນນັ້ນ
ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອ
ເຂົາແລ້ວ ດ້ວຍອາຫານຂອງທ່ານ.

16 ແລ້ວຢ່າໃຫ້ການດີຂອງພວກທ່ານ
ເປັນທີ່ຖືກກ່າວຮ້າຍໄດ້.

17 ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນອາຫານ ແລະເຄື່ອງດື່ມ ແຕ່ເປັນ
ຄວາມຊອບທໍາ ແລະສັນຕິສຸກ ແລະຄວາມ

ຊື່ນຊົມຍິນດີໃນພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ.
18 ເພາະຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດໃນສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ ກໍເປັນທີ່ພໍພຣະໄທພຣະເຈົ້າ
ແລະເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງມະນຸດ.

19 ເຫດສະນັ້ນ ຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາຕິດຕາມ
ສິ່ງທັງຫລາຍຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດສັນຕິສຸກ
ແລະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງຄົນໜຶ່ງສາມາດໃຊ້
ເສີມສ້າງອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນໄດ້.

20 ຢ່າທໍາລາຍວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ
ຍ້ອນເລື່ອງອາຫານເລີຍ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ກໍບໍ່ຮິສຸດແທ້ ແຕ່ເປັນການຊົ່ວຮ້າຍສໍາລັບ
ຜູ້ນັ້ນທີ່ກິນອາຫານຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຫລົງ
ຜິດ.

21 ເປັນການດີທີ່ຈະບໍ່ກິນຊີ້ນສັດ ຫລື
ດື່ມນໍ້າອະງຸ່ນ ຫລືເຮັດສິ່ງໃດໆທີ່ເປັນ
ເຫດໃຫ້ພິນ້ອງຂອງທ່ານສະດຸດ ຫລື
ຫລົງຜິດ ຫລືຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນແອ.

22 ທ່ານມີຄວາມເຊື່ອບໍ່? ຈຶ່ງຢຶດໄວ້ໃຫ້
ໝັ້ນສໍາລັບຕົນເອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ກ່າວໂທດຕົນເອງໃນສິ່ງທີ່ຕົນ
ອະນຸຍາດແລ້ວນັ້ນກໍເປັນສຸກ.

23 ແລະຜູ້ທີ່ຍັງສົງໄສຢູ່ນັ້ນ ກໍຖືກພຣະ
ອາຍາຖ້າເຂົາກິນ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ກິນໂດຍ
ຄວາມເຊື່ອ ເພາະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນ
ມາໂດຍຄວາມເຊື່ອກໍເປັນບາບ.

ຈຶ່ງກະທໍາໃຫ້ຜູ້ອື່ນພໍໃຈ

ບໍ່ແມ່ນຕົວເຮົາເອງ

15 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາທີ່ເຂົ້ມແຂງ
ຄວນຈະອິດທົນຕໍ່ຂໍ້ດ້ອຍ

ຕ່າງໆຂອງຄົນທີ່ອ່ອນແອ ແລະບໍ່ຄວນ
ເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງພໍໃຈ.

2 ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາທຸກຄົນເຮັດໃຫ້ເພື່ອນ
ບ້ານຂອງຕົນພໍໃຈ ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດສໍາ
ລັບເຂົາເພື່ອການເສີມສ້າງໃຫ້ຈະເລີນ
ຂຶ້ນ.

3 ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ພຣະຄຣິດກໍບໍ່ໄດ້ຊົງ
ກະທໍາໃຫ້ພຣະອົງເອງພໍພຣະໄທແຕ່ຕາມ
ທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ 'ຄໍາຕິຕຽນຕ່າງໆ
ຂອງບັນດາຄົນທີ່ໄດ້ຕິຕຽນພຣະອົງໄດ້
ຕົກຢູ່ເທິງຂ້ານ້ອຍແລ້ວ'.

ຄຣິສຕຽນຈົ່ງຍອມຮັບຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ

4 ເພາະວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຖືກຂຽນ
ໄວ້ໃນສະໄໝກ່ອນນັ້ນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້
ເພື່ອການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າ
ພວກເຮົາໂດຍຄວາມອິດທິນ ແລະການ
ເລົ່າໂລມໃຈແຫ່ງພຣະຄໍາພິຈະໄດ້ມີ
ຄວາມຫວັງ.

5 ບັດນີ້ ຂໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມອິດທິນ
ແລະການເລົ່າໂລມໃຈ ຊົງໂຜດຊ່ວຍ
ພວກທ່ານໃຫ້ມີນໍ້າໜຶ່ງໃຈດຽວຕໍ່ກັນ
ແລະກັນຕາມຢ່າງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

6 ເພື່ອພວກທ່ານ ດ້ວຍໃຈອັນດຽວກັນ
ແລະປາກອັນດຽວກັນຈະຖວາຍສະຫງ່າ
ຮາສີແຕ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກ
ເຮົາ.

7 ເຫດສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງຕ້ອນຮັບ
ກັນ ແລະກັນ ເໝືອນຢ່າງທີ່ພຣະຄຣິດ

ໄດ້ຊົງຕ້ອນຮັບພວກເຮົາເພື່ອສະຫງ່າຮາ
ສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

8 ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູ
ຄຣິດໄດ້ຊົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແຫ່ງພວກທີ່
ເຮັດພິທີຕັດເພື່ອຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອຍືນຍັນບັນດາພຣະສັນຍາທີ່ໄດ້ຊົງ
ກະທໍາໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດທັງຫລາຍ.

9 ແລະເພື່ອທີ່ພວກຕ່າງຊາດຈະໄດ້
ຖວາຍສະຫງ່າຮາສີແຕ່ພຣະເຈົ້າເພາະ
ພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ມີຂຽນ
ໄວ້ແລ້ວວ່າ 'ເພາະເຫດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະສາ
ລະພາບຕໍ່ພຣະອົງໃນທ່າມກາງປະຊາ
ຊາດທັງຫລາຍ ແລະຮ້ອງເພງສັນລະ
ເສີນແຕ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ'.

10 ແລະພຣະອົງກ່າວອີກວ່າ 'ພວກເຈົ້າ
ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ກັບປະຊາກອນ
ຂອງພຣະອົງເອີຍ ຈົ່ງຊົມຊຶມຍິນດີ'.

11 ແລະກ່າວອີກວ່າ 'ພວກເຈົ້າປະຊາ
ຊາດທັງປວງ ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະອົງ,
ແລະພວກເຈົ້າຊົນຊາດທັງປວງເອີຍ ຈົ່ງ
ສັນລະເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ'.

12 ແລະທ່ານເອຊາຢາກ່າວອີກວ່າ 'ຈະມີ
ຮາກອັນໜຶ່ງຂອງເຢຊີ ແລະພຣະອົງທີ່ຈະ
ຊົງຂຶ້ນມາເພື່ອປົກຄອງເໜືອບັນດາປະ
ຊາຊາດ ໃນພຣະອົງນັ້ນບັນດາປະຊາ
ຊາດຈະວາງໃຈ'.

13 ບັດນີ້ ຂໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຫວັງ
ໂຜດໃຫ້ພວກທ່ານບໍລິບຸນດ້ວຍຄວາມ
ຊົມຊຶມຍິນດີ ແລະສັນຕິສຸກໃນການ

ເຊື່ອ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ເຕັມດ້ວຍຄວາມຫວັງ ໂດຍທາງລິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.

14 ແລະພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າເອງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນດ້ວຍເລື່ອງພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານເຊັ່ນກັນ ກໍບໍລິບູນດ້ວຍຄວາມດີ ເຕັມດ້ວຍຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງ ສາມາດເຕືອນສະຕິກັນ ແລະກັນໄດ້ດ້ວຍ.

ການຮັບໃຊ້ຂອງໂບໂລ ແລະແຜນການເດີນທາງ

15 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນດ້ວຍໃຈກ້າຫລາຍຂຶ້ນເຖິງພວກທ່ານໃນບາງເລື່ອງ ເພື່ອເຕືອນຄວາມຈຳຂອງພວກທ່ານ ເພາະພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

16 ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຕໍ່ພວກຕ່າງຊາດ ໂດຍຮັບໃຊ້ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການຖວາຍພວກຕ່າງຊາດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທໂດຍຖືກແຍກຕັ້ງໄວ້ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.

17 ເຫດສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີບ່ອນຈະອວດໄດ້ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

18 ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ກ້າຈະອ້າງເຖິງສິ່ງໃດໆເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໂດຍທາງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້

ພວກຕ່າງຊາດເຊື່ອຟັງ ໂດຍທາງຖ້ອຍຄຳ ແລະກິດຈະການ.

19 ຜ່ານທາງບັນດາໝາຍສຳຄັນ ແລະການມະຫັດສະຈັນອັນຊົງລິດ ໂດຍລິດເດດຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະອ້ອມໄປເຖິງເມືອງອີລິຣິກິນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງເຕັມທີ່.

20 ແມ່ນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເຊັ່ນນັ້ນທີ່ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດ ບໍ່ແມ່ນໃນບ່ອນຊຶ່ງພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເອີ້ນແລ້ວ ຢ້ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງອີກຄົນໜຶ່ງ.

21 ແຕ່ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ 'ຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄຳບອກເລົ່າເລື່ອງພຣະອົງ ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ເຫັນ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກໍຈະເຂົ້າໃຈ'.

22 ເພາະເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຖືກຂັດຂວາງຫລາຍຢ່າງຈາກການມາຫາພວກທ່ານດ້ວຍ.

23 ແຕ່ບັດນີ້ ເມື່ອບໍ່ມີວຽກງານໃນເຂດແຂວງເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ໄປແລ້ວ ແລະເພາະມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງເປັນເວລາຫລາຍປີນີ້ທີ່ຈະມາຫາພວກທ່ານ.

24 ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກເດີນທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປທີ່ປະເທດສະເປນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກທ່ານ

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າວາງໃຈວ່າ ຈະໄດ້ເຫັນພວກທ່ານໃນການເດີນທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈະຖືກສົ່ງໄປຕາມທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍພວກທ່ານ, ຖ້າຕອນຕົ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທີງໃຈກັບພວກທ່ານແດ່ແລ້ວ.

25 ແຕ່ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພວກສິດທິຊົນ.

26 ເພາະວ່າພວກສິດຂອງແຂວງມາເກໂດເນຍ ແລະແຂວງອາຄາຢາເຫັນດີທີ່ຈະຖວຍຊັບບາງສ່ວນໃຫ້ແກ່ພວກສິດທິຊົນຊຶ່ງທຸກຍາກຢູ່ທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

27 ການກະທຳສິ່ງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກສິດເຫລົ່ານັ້ນພໍໃຈແທ້ໆ ແລະພວກເຂົາກໍເປັນລູກໜີ້ຂອງສິດທິຊົນເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າຖ້າຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ເຂົ້າສ່ວນໃນສິ່ງຕ່າງໆຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງພວກສິດທິຊົນ, ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາກໍຄືການຮັບໃຊ້ພວກສິດທິຊົນໃນສິ່ງຂອງຕ່າງໆຝ່າຍເນື້ອໜັງດ້ວຍ.

28 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ແລະໄດ້ສົ່ງຜົນນີ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາສຳເລັດແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະແວ່ມາຫາພວກທ່ານໃນການເດີນທາງໄປປະເທດສະເປນນັ້ນ.

29 ແລະຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາຫາພວກທ່ານນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ

ຈະມາໃນຄວາມເຕັມລື້ນດ້ວຍພຣະພອນແຫ່ງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ. 30 ບັດນີ້ ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນພວກທ່ານ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະວິນຍານວ່າ ພວກທ່ານຈະພະຍາຍາມຢ່າງໜັກດ້ວຍກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນການອະທິຖານຕ່າງໆຂອງພວກທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ.

31 ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃນແຂວງຢູດາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະເພື່ອການຮັບໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເພື່ອນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງພວກສິດທິຊົນ.

32 ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມາຫາພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີໂດຍນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະໄດ້ຮັບຄວາມສິດຊື່ນກັບພວກທ່ານ.

33 ບັດນີ້ ຂໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງສັນຕິສຸກຊົງໄຜດສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານທຸກຄົນເຖິດ ເອແມນ.

**ການຫັກທາຍຕໍ່
ເພື່ອນຄຣິສຕຽນທີ່ຮັກ**

16 ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳນ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຄື ຟອຍເປຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕະຈັກຊຶ່ງຢູ່ທີ່ເມືອງເຄັນເຄຍ.

2 ຂໍພວກທ່ານຮັບນາງໄວ້ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ສົມກັບເປັນພວກສິດທິຊົນ ແລະຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຊ່ວຍເຫລືອນາງໃນກິດຈະການໃດກໍຕາມທີ່ນາງຕ້ອງການຈາກພວກທ່ານ ເພາະນາງໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ຊ່ວຍເຫລືອຂອງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍ ແລະຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງດ້ວຍ.

3 ຈົ່ງທັກທາຍປາໄສປີຊີລາ ແລະອາກິລາ ພວກຜູ້ຮ່ວມງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນພຣະເປຊູຄຣິດ.

4 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມພິຊີວິດຂອງພວກເຂົາເອງເພື່ອປ້ອງກັນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບໃຈ ແລະບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກທຸກແຫ່ງຂອງພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

5 ເຊັ່ນດຽວກັນ ຈົ່ງທັກທາຍປາໄສຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພວກເຂົາ, ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາເອເປເນດທີ່ຮັກຢ່າງຍິ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນຜົນທຳອິດຂອງແຂວງອາຄາຢາຖວາຍແດ່ພຣະຄຣິດ.

6 ຈົ່ງທັກທາຍປາໄສມາຣີ ຜູ້ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງໜັກເພື່ອພວກເຮົາ.

7 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາອັນດາໂລນີໂກ ແລະຢູເນຍຜູ້ເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະບັນດາຜູ້ເປັນນັກໂທດຮ່ວມກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ສຽງດີໃນທ່າມກາງພວກອັກຄະສາວິກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ.

8 ຈົ່ງທັກທາຍປາໄສອຳເປຍທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

9 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາອຸຣະບານຜູ້ຮ່ວມງານກັບພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດ ແລະຊະຕາຂີທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

10 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາອະເປເລຜູ້ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທໃນພຣະຄຣິດ, ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງອະຣິສະໂຕບູໂລ.

11 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາເຮໂຣດີໂອນຜູ້ເປັນຍາດຕີພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງທັກທາຍປາໄສຄົນທັງຫລາຍແຫ່ງຄອບຄົວຂອງນາຊິດສັດ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາຕຣີຟາຍນາ ແລະຕຣີໂຟຊາ ຜູ້ເຮັດວຽກໜັກໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາເປຊີທີ່ຮັກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກໜັກໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາຣູໂຟ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະແມ່ຂອງລາວ ແລະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

14 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາອາຊິນກຣິດ, ຟະເລໂກນ, ເຮຣະມາ, ປະໂຕບາ, ເຮີເມດ ແລະບັນດາພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ.

15 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາຟີໂລໂລກ ແລະຢູລີອາ, ເນເຣ ແລະນ້ອງສາວຂອງເຂົາ ແລະໂອລິມປາ ແລະບັນດາສິດ

ທີ່ຊົນທີ່ຢູ່ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ.

16 ຈົ່ງຄຳນັບຊຶ່ງກັນ ແລະກັນດ້ວຍການ
ຈູບອັນບໍ່ຮິສຸດ, ບັນດາຄຣິສຕະຈັກຂອງ
ພຣະຄຣິດຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາ
ພວກທ່ານ.

17 ບັດນີ້ ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ອ້ອນວອນພວກທ່ານ ຈົ່ງຄອຍເບິ່ງຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກ
ກັນ ແລະການຂັດເຄື່ອງໃຈຕ່າງໆທີ່ຂັດ
ແຍ້ງກັບຫລັກຄຳສອນຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້
ຮຽນຮູ້ມາແລ້ວ ແລະຈົ່ງຫລີກລ່ຽງຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນ.

18 ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ
ບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ທ້ອງຂອງ
ຕົວເອງ ແລະໂດຍບັນດາຖ້ອຍຄຳອັນດີ
ແລະຄຳອ່ອນຫວານຫລອກລວງຫົວໃຈ
ຂອງບັນດາຄົນໄຮ້ດຽງສາ.

19 ເພາະວ່າຄວາມເຊື່ອຟັງຂອງພວກ
ທ່ານໄດ້ເລື່ອງລືໄປເຖິງຄົນທັງປວງແລ້ວ,
ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມຍິນດີ
ເພາະພວກທ່ານ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢາກ
ໃຫ້ພວກທ່ານເປັນຄົນສະຫລາດຕໍ່ສິ່ງ
ທີ່ດີ ແລະໄຮ້ດຽງສາກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວ
ຮ້າຍ.

20 ແລະໃນບໍ່ດົນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສັນຕິ
ສຸກຈະຊົງກະທຳໃຫ້ຊາຕານຟົກຊ້ຳກ້ອງ
ຝາຕົນຂອງພວກທ່ານ, ຂໍພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ

ພວກເຮົາຈົ່ງຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍເຖິດ
ເອແມນ.

21 ຕີໂມທຽວຜູ້ຮ່ວມງານກັບຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະລູຊີໂອ ແລະຢາຊິນ ແລະໂຊຊີປາ
ໂທ ບັນດາຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຫາພວກທ່ານ.

22 ຂ້າພະເຈົ້າເທີທິອັດ ຜູ້ໄດ້ຂຽນຈົນ
ໝາຍສະບັບນີ້ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາ
ຫາພວກທ່ານໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

23 ກາຍໂຊຜູ້ລ້ຽງດູຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ເປັນ ຜູ້ບຳລຸງຄຣິສຕະຈັກທັງໝົດຝາກ
ຄວາມຄິດເຖິງມາຫາພວກທ່ານ, ເອຣາ
ສະໂຕນາຍຄັງຂອງເມືອງນີ້ ຝາກຄວາມ
ຄິດເຖິງມາຫາພວກທ່ານ ທັງກຸອາໂຕພີ່
ນ້ອງຄົນໜຶ່ງ.

24 ຂໍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງດຳລົງ
ຢູ່ກັບພວກທ່ານທຸກຄົນເຖິດ ເອແມນ.

25 ບັດນີ້ຂໍສະຫງ່າຣາສີຈົ່ງມີແຕ່ພຣະ
ອົງຜູ້ຊົງລິດສາມາດທີ່ຈະຕັ້ງພວກທ່ານ
ໃຫ້ໝັ້ນຄົງ, ຕາມຂ່າວປະເສີດຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ ແລະຕາມການປະກາດຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ, ຕາມການເປີດເຜີຍແຫ່ງຂໍ້
ຄວາມເລິກລັບນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເກັບໄວ້
ເປັນຄວາມລັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມສ້າງໂລກ.

26 ແຕ່ບັດນີ້ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ປາກົດແຈ້ງ
ແລ້ວ ແລະໂດຍພຣະຄຳພີຂອງພວກ
ຜູ້ທຳນາຍ ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້

ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ປະຊາຊາດທັງປວງພື້ອ
ການເຊື່ອຟັງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

27 ຂໍສະຫງ່າຮາສີຈິ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າຜູ້
ຊົງພຣະປັນຍາແຕ່ອົງດຽວໂດຍທາງ

ພຣະເຢຊູຄຣິດສິບໆໄປເປັນນິດເອແມນ.
[ຂຽນເຖິງຊາວໂຮມຈາກເມືອງໂກຣິນ
ໂທ ແລະສິ່ງໂດຍຟອຍເບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ແຫ່ງ
ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງເຄັນເຄຍ].

ເສັ້ນທາງສຸຄວາມລອດ

ທ່ານເຄີຍຄິດບໍ່ວ່າໂລກນີ້ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ສ້າງ? ມັນເກີດຂຶ້ນເອງໄດ້ບໍ່?
ພຣະເຈົ້າມີຕົວຕົນແທ້ບໍ່? ເວລາຕາຍແລ້ວວິນຍານຂອງເຮົາຈະໄປຢູ່ໃສ?

ມື້ນີ້ພວກເຮົາມີຄໍາຕອບຈາກພຣະຄໍາພີມາໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກ

ພຣະເຈົ້າຊົງດໍາລົງກ່ອນທີ່ໂລກນີ້ຈະຖືກສ້າງມາ ແລະພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງ
ໂລກນີ້ຂຶ້ນມາເອງ

ໃນໜັງສື ໂຢຮັນ 1:1-3 ໃນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນພຣະຄໍາຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ ແລະພຣະຄໍາ
ຊົງຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຄໍາຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ. 2 ໃນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນພຣະອົງ
ນັ້ນເອງຊົງຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ. 3 ທຸກສິ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍພຣະອົງ ແລະຖ້າປາ
ສະຈາກພຣະອົງແລ້ວບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເລີຍ.

ໃນໜັງສື ປະຖົມມະການ 1:1 ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ໃນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງເນ
ຣະມິດສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

ໃນໜັງສື ກິດຈະການ 17:24-27 ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງໂລກກັບສິ່ງທັງປວງທີ່ມີຢູ່
ໃນນັ້ນ ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ ແລະແຜ່ນດິນໂລກ ບໍ່ໄດ້

ຊົງສະຖິດ ໃນວິຫານທີ່ເຮັດ
ດ້ວຍມິນະນຸດ. 25 ທັງບໍ່ໄດ້
ຖືກນະມັດສະການດ້ວຍມິ
ນະນຸດເໝືອນກັບວ່າພຣະ
ອົງປະສົງສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດ
ໂດຍເຫັນວ່າພຣະອົງປະ
ທານຊີວິດ ແລະລົມຫາຍ

ໃຈ ແລະສິ່ງສາລະພັດແກ່ຄົນທັງປວງ. 26 ແລະໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດທຸກຊົນຊາດ
ຈາກສາຍເລືອດອັນດຽວກັນເພື່ອໃຫ້ອາໄສຢູ່ທົ່ວພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໄດ້ຊົງ
ກໍານົດເວລາຕ່າງໆໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະບັນດາເຂດແດນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ.
27 ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ສະແຫວງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖ້າບາງທີ່ພວກເຂົາ
ຈະຄົ້ນຫາພຣະອົງ ແລະພົບພຣະອົງ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງບໍ່ຊົງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກ
ທຸກຄົນໃນພວກເຂົາ.

**ມື້ນີ້ເຮົາຈະສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງໂລກໄດ້ ແລະສາມາດແນ່ໃຈໄດ້ວ່າເຮົາ
ຈະໄດ້ໄປສະຫວັນແນ່ນອນ 100% ຖ້າເຮົາອມຮັບທັງ 4 ຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້:**

1. ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ!

ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດເປັນຄົນຊອບທຳ100% ໃນໜັງສື ໂຣມ 3:10 “ຕາມທີ່ມີ
ຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ ‘ບໍ່ມີຄົນທີ່ຊອບທຳຈັກຄົນ ບໍ່ມີ ບໍ່ມີເລີຍ”.

ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ ໃນໜັງສື ໂຣມ 3:23 ກ່າວວ່າ “ເພາະວ່າທຸກ
ຄົນໄດ້ເຮັດບາບ ແລະເສື່ອມຈາກສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ”.

ຄວາມບາບຄືການລະເມີດກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນໜັງສື 1 ໂຢຮັນ 3:4 “ຜູ້ໃດກໍ
ຕາມທີ່ເຮັດບາບກໍລະເມີດພຣະລາຊະບັນຍັດດ້ວຍ ເພາະບາບຄືການລະ
ເມີດພຣະລາຊະບັນຍັດ”.

ຄວາມບາບເກີດມາຈາກຊາຍຄົນໜຶ່ງຄື ອາດາມທີ່ກິນໝາກໄມ້ຕ້ອງຫ້າມ ແລ້ວ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມບາບແຜ່ໄປເຖິງມະນຸດທຸກຄົນ ໃນໜັງສື ໂຣມ 5:12 “ເຫດສະ
ນັ້ນ ໂດຍຄົນໆໜຶ່ງບາບໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ແລະຄວາມຕາຍກໍເກີດມາໂດຍ
ບາບນັ້ນສັນໃດ ແລະຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ແຜ່ໄປເຖິງມະນຸດທຸກຄົນ ເພາະທຸກຄົນ
ໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວສັນນັ້ນ”.

- ຄວາມບາບນີ້ເອງໄດ້ແຍກມະນຸດອອກຈາກພຣະເຈົ້າ

ໃນໜັງສື ເອຊາຍ 59:2 “ແຕ່ວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ
ການແຍກລະຫວ່າງເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້
ບັງພຣະພັກຂອງພຣະອົງຈາກເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຍິນ”.

2. ຍ້ອນພວກເຮົາເປັນຄົນບາບ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເປັນໜີ້ຕໍ່ບາບ ແລະຕ້ອງຊົດໃຊ້ໜີ້

ນັ້ນໃນນາລິກ!

ໃນໜັງສື ໂຣມ 6:23 “ເພາະວ່າຄ່າຈ້າງຂອງບາບຄືຄວາມຕາຍ...”.

ໃນໜັງສື ພະນິມິດ 20:14 “ແລະຄວາມຕາຍກັບນາລິກໄດ້ຖືກຖິ້ມລົງໄປໃນ ບິງໄຟ ນີ້ແຫລະເປັນຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ”.

ໃນໜັງສື ພະນິມິດ 20:15 “ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກພົບຂຽນໄວ້ໃນໜັງສື ແຫ່ງຊີວິດ ກໍຖືກຖິ້ມລົງໄປໃນບິງໄຟ”.

ໃນໜັງສື ພະນິມິດ 21:8 ແຕ່ສ່ວນຄົນຂີ້ຍ້ານ ແລະຄົນບໍ່ເຊື່ອ ແລະຄົນທີ່ໜ້າ ກຽດຊັງ ແລະບັນດາຄາຕຕະກອນ ແລະຄົນຫລິ້ນຊື້ທັງຫລາຍ ແລະຄົນໃຊ້ ເວດມົນທັງປວງ ແລະບັນດາຄົນໄຫວ້ຮູບເຄົາລິບ ແລະທຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນຂີ້ ຕົວະນັ້ນ ຈະມີສ່ວນຂອງຕົນໃນບິງທີ່ເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟ ແລະມາດ ຊຶ່ງເປັນ ຄວາມຕາຍເທື່ອທີສອງ”.

3. ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສິ່ງພຣະເຢຊູລົງມາເພື່ອຈ່າຍໜີ້ບາບຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການ

ຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນ

ໃນໜັງສື ໂຢຮັນ 3:16 “ເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຫລາຍຈົນໄດ້ ຊົງປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງ ພຣະອົງທີ່ຍັງເກີດມາ ເພື່ອຜູ້ໃດກໍ ຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນຈະບໍ່ ຈົບຫາຍ ແຕ່ມີຊີວິດນິຣັນດອນ”.

ໃນໜັງສື ໂຣມ 5:8 “ແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຊົງສໍາແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍຄື ໃນຂະນະທີ່ ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອ

ພວກເຮົາ”.

1 ໂຢຮັນ 4:10 ໃນສິ່ງນີ້ແຫລະເປັນຄວາມຮັກ ບໍ່ແມ່ນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັກພຣະ ເຈົ້າ ແຕ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກພວກເຮົາ ແລະໄດ້ສິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃຫ້ ເປັນຜູ້ລົບລ້າງພຣະອາຍາເພາະບາບທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ.

4. ການເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະນຳເຮົາໄປສູ່ສະຫວັນໄດ້.

*ພວກເຮົາຕ້ອງກັບໃຈຈາກທາງເກົ່າຂອງເຮົາທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຮົາໄດ້ ໃນໜັງສື ມາຣະໂກ 1:15 ແລະກ່າວວ່າ: “ເວລາກຳນົດມາເຖິງແລ້ວ ແລະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາໃກ້ແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກັບໃຈໃໝ່ ແລະເຊື່ອຂ່າວປະເສີດເກີດ”.
*ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນຫົນທາງດຽວທີ່ພາໄປສູ່ສະຫວັນໄດ້ ໃນໜັງສື ໂຢຮັນ 14:6 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບລາວວ່າ: “ເຮົາເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາ

ເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກມາທາງເຮົາ.

*ສາສະໜາໃດກໍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຮົາໄດ້ ໃນໜັງສື ກົດຈະການ 4:12 ໃນຜູ້ອື່ນຄວາມລອດບໍ່ມີເລີຍ ເພາະວ່ານາມອື່ນຊື່ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍລອດໄດ້ ບໍ່ຊົງໂຜດໃຫ້ມີໃນທ່າມກາງມະນຸດທົ່ວໄຕ້ຟ້າ”.

*ສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງເຮັດກໍຄືຕ້ອງຮັບດ້ວຍປາກ ແລະເຊື່ອດ້ວຍໃຈຂອງເຮົາ ໃນໜັງສື ໂຣມ 10:9 “ຄືວ່າຖ້າທ່ານຈະຍອມຮັບພຣະເຢຊູເຈົ້າດ້ວຍປາກຂອງທ່ານ ແລະຈະເຊື່ອໃນໃຈຂອງທ່ານວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ ທ່ານຈະລອດ”.

ໃນໜັງສື ໂຢຮັນ 3:36 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດກໍມີຊີວິດນິຣັນດອນ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດກໍຈະບໍ່ເຫັນຊີວິດ ແຕ່ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າຕົກຢູ່ເທິງເຂົາ.

**ຖ້າທ່ານຢາກຈະໄປສະຫວັນ ແລະຢາກເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ທ່ານອະທິ
ຖານຕາມຢ່າງນີ້:**

ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍຂໍຍອມຮັບວ່າຕົນເອງເປັນຄົນບາບ ແລະສົມ
ຄວນຈະຕິກນາລົກ ແລະຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້
ເຂົ້າມາໂນໂລກ ເພື່ອມາຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນແທນຄວາມຜິດບາບຂອງຂ້າ
ນ້ອຍ, ຈາກນັ້ນຊົງຖືກຝັງໄວ້ ແລ້ວວັນທີສາມຊົງເປັນຂຶ້ນມາໃໝ່, ເວລານີ້ຂ້າ
ນ້ອຍຂໍເປີດໃຈຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູເຂົ້າມາໃນຊີວິດ ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍຂອງ
ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ລອດຈາກບາບກຳ, ລອດຈາກນາລົກບົງໄຟ ຂໍຊົງໃຜດຮັບຂ້ານ້ອຍ
ເປັນລູກຂອງພຣະອົງດ້ວຍເທິນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງອະທິຖານໃນນາມພຣະເຢຊູຄຣິດ
ເຈົ້າ ເອແມນ.

ຈຶ່ງຮິບຕັດສິນໃຈດຽວນີ້ກ່ອນທີ່ຈະຊ້າເກີນໄປ

“ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນ ກະລຸນາອ່ານໝົດທັງເຫລັ້ມ”